

รวบรวมค้นคว้าโดย...

- ชินพร ลุณภัย
- เพ็ญวิทย์ จารุกิตติ
- ประชา ศรีพาลย์

ประวัติ เกียรติคุณ และ พระเครื่อง หลวงปู่ทิม อิสริโก

ราคา 50 บาท

ประวัติ เกียรติคุณ และ พระเครื่อง

หลวงปู่ทิม อิสริโก

(พระครูภาวนาภิรัต วัดละหารไร่ ระยอง)

ประวัติ เกียรติคุณ และ พระเครื่อง

หลวงปู่ทิม อิสริโก

(พระครูภาวนาภิรัต วัดละหารไร่ ระยอง)

ประวัติเกียรติคุณและพระเครื่อง

พระครูภาวนาภริตติ (หลวงปู่ทิม อิสริโก)

รวบรวมค้นคว้าโดย...

- ชิบพร สุลลิตย
- เพ็ญวิทย์ จารุสภิตี
- ประชา ตรีพาลย์

จัดพิมพ์จำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์ชีวิต

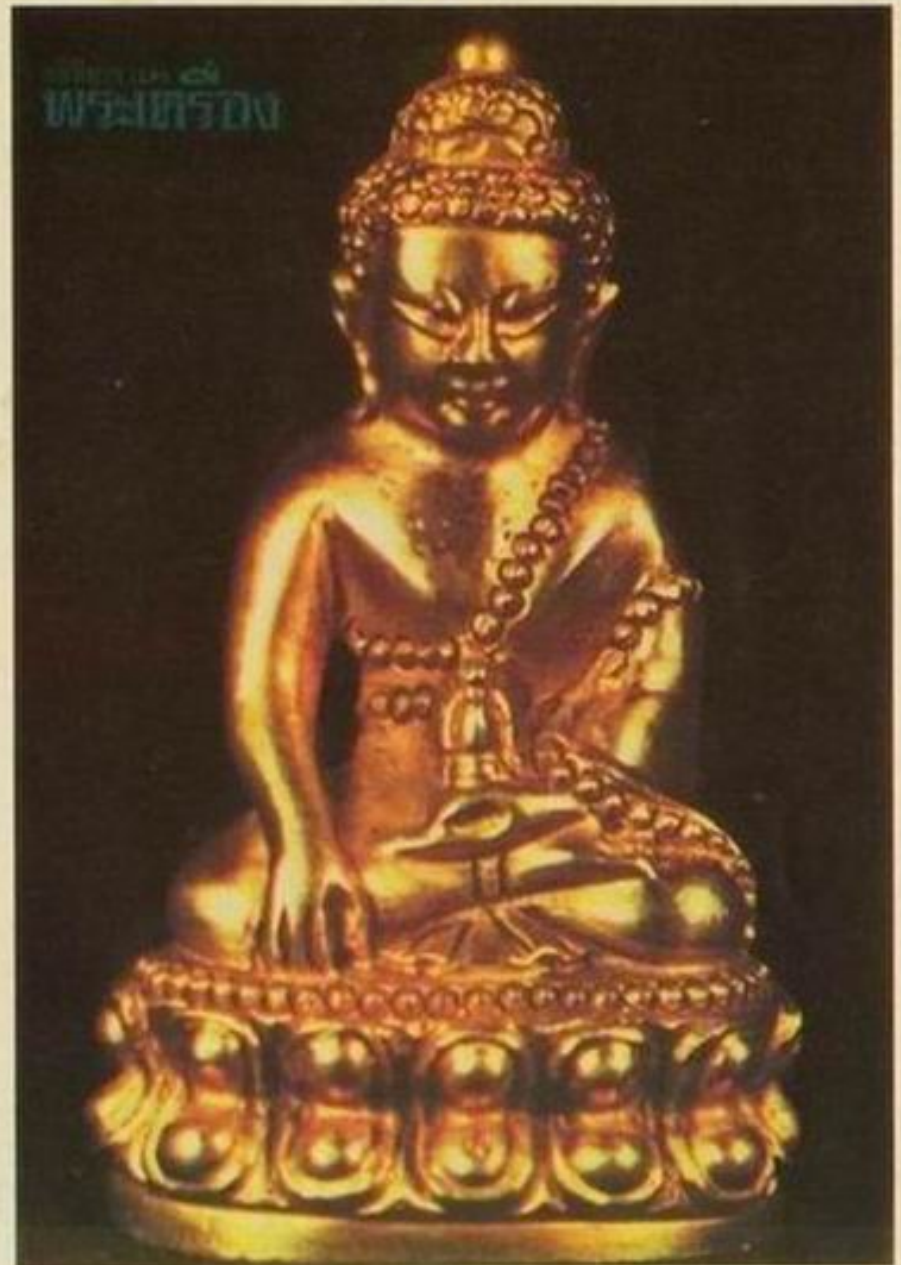
๑๒๕ ซอยเฉลิมสุข (พหลโยธิน ๒๗) บางเขน กรุงเทพฯ

โทร. ๕๑๑-๕๕๑๘

พิมพ์ครั้งที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๖

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ราคา 50 บาท

พระกริ่งชินบัญชร องค์คันแบบ

พระอุโบสถ ซึ่งสร้างสำเร็จในปีเคียว

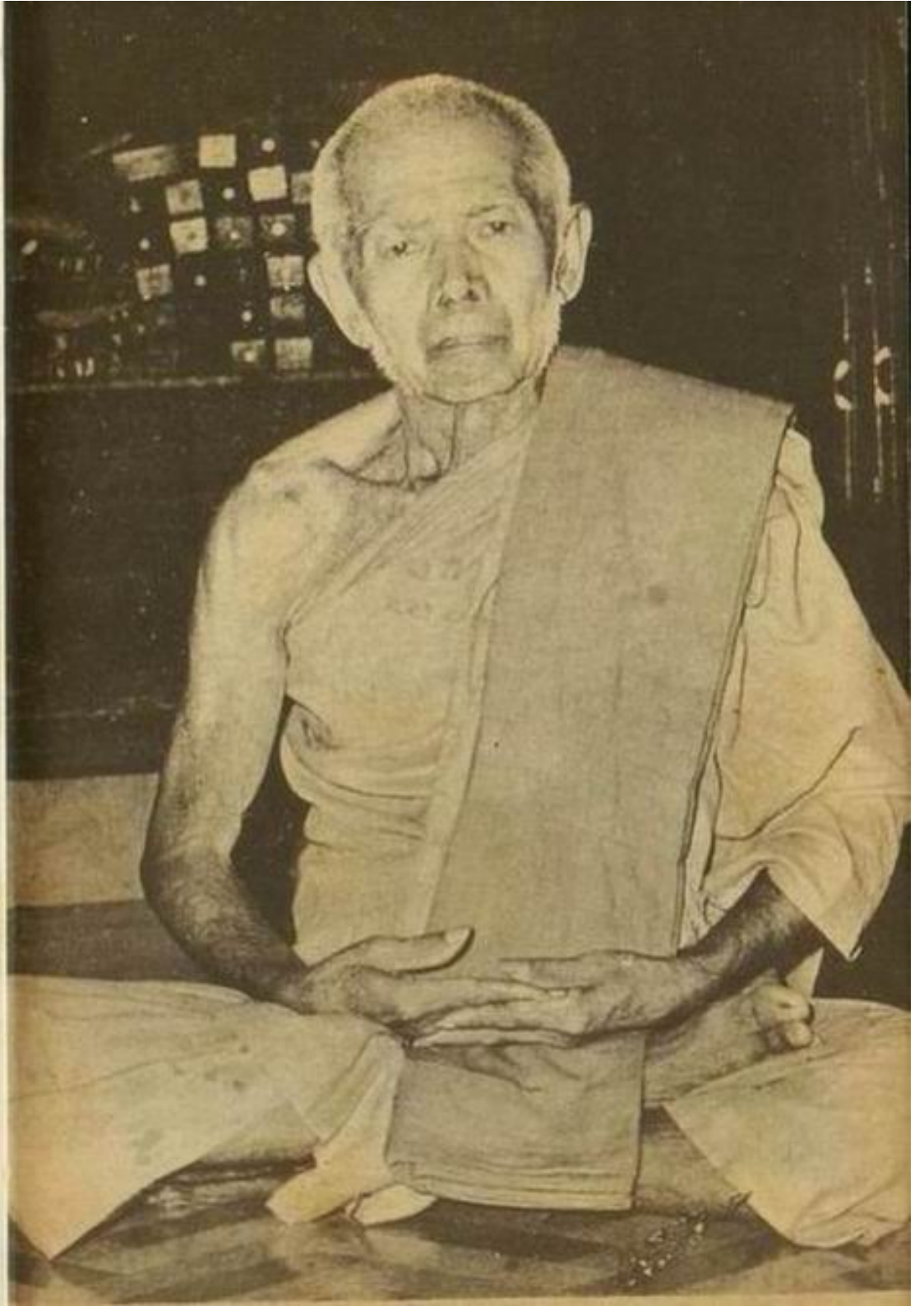
พระครูภาวนาภีรติ (ทัม อิสริโก)

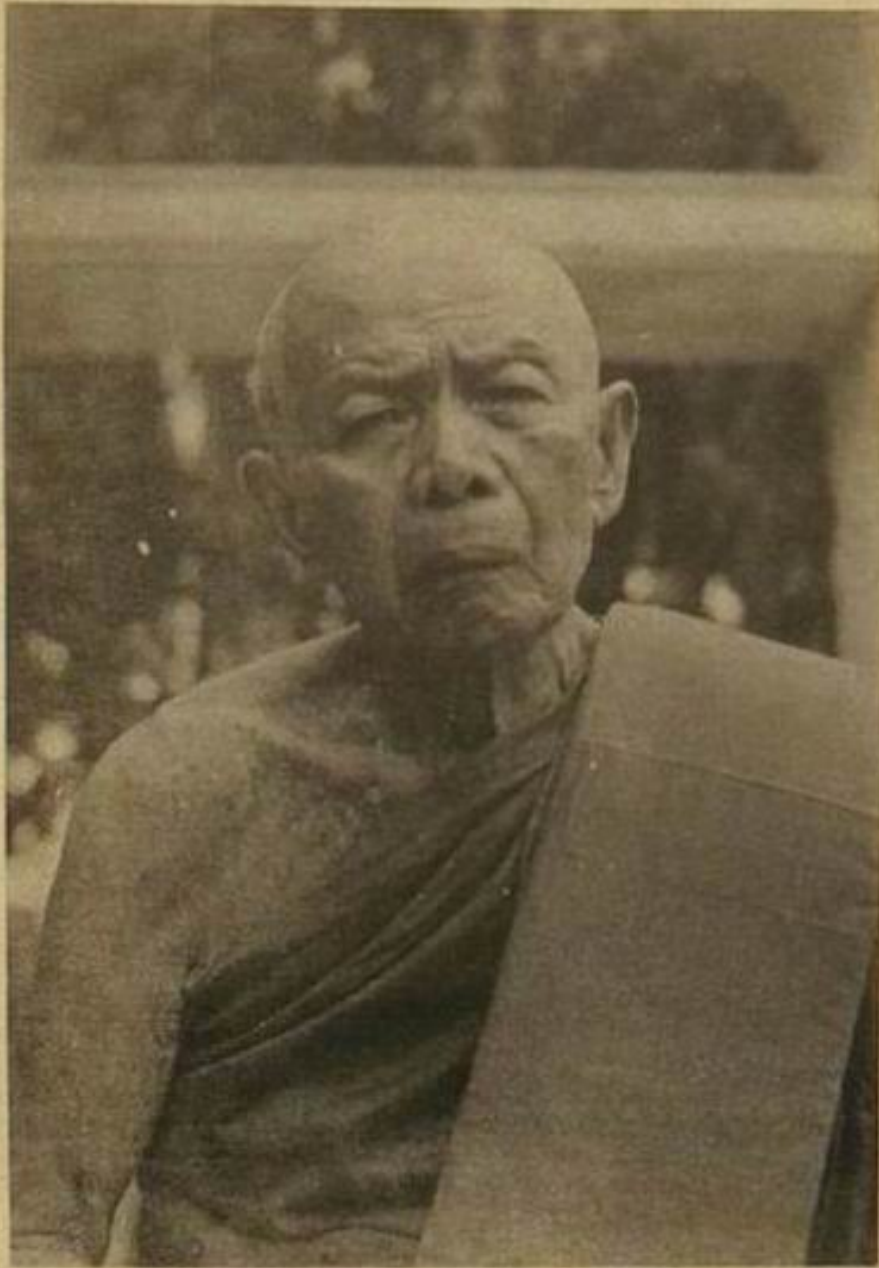

หลวงปู่ทิมและพระภิกษุสามเณรในวัดชะหารไร่

หลวงปู่ทิมและญาติโยมชาววัดชะหารไร่

หลังจากหลวงปู่ทิม อิสริโก พระครูภาวนา-
ภีรัต อดีตเจ้าอาวาสวัดละหารไร่ อำเภอบ้าน-
ค่าย จังหวัดระยอง มรณะภาพไปแล้วเมื่อวันที่
๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๒๕
นี้ ก็จะครบ ๗ ปีเต็ม เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ.
๒๕๒๕ และในวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ วัด
ละหารไร่และศิษยานุศิษย์ของหลวงปู่ทิมจะได้กำหนด
พระราชทานเพลิงศพ ขึ้นที่เมรุวัดละหารไร่
เมื่อหลวงปู่ทิม ได้มรณะภาพแล้ว บรรดาวัตถุมงคล
อันได้แก่พระเครื่องราง เหริยญ และพระเครื่อง
ตลอดจนตะกรุดและผ้ายันต์ และแม่กระทั่ง

ภาพถ่ายเล็ก ๆ ของท่าน ได้รับความสนใจจากผู้ที
 เคารพนับถืออย่างยิ่งมีอิทธิปาฏิหาริย์หรือประสพ-
 การณ์อันมหัศจรรย์ที่เรียกกันว่า เหนือเหตุเหนือผล
 เกี่ยวกับพระเครื่องของหลวงปู่ทิมมีอยู่เนื่อง ๆ
 จนพูดได้เต็มปากเต็มคำอย่างนักเลงพระว่า ของ
 ของท่านไม่มีตก ถ้าจะคิดเป็นราคาก่างวดก็พูดได้
 ว่าสนนราคาของพระเครื่องของหลวงปู่ทิมทุกชนิด
 ได้พุ่งสูงตลอดเวลา จนเกือบจะพูดได้ว่ามีสนน
 ราคาสูงสุดในบรรดาเหรียญและพระเครื่องที่สร้างใน
 ยุคเดียวกัน แต่ก่อนคนหลายคนเชื่อว่า ของของ
 ท่านดังเพราะแรงเชียร์จากหนังสือ ซึ่งก็มีแต่หนังสือ
 อภินิหารและพระเครื่องเพียงเล่มเดียวที่ลงเรื่อง
 ราวของท่าน แต่เมื่อนานเข้า ๆ ทุกคนก็ยอมรับว่า
 เหตุที่วัดดงมงคลของหลวงปู่ทิมดังและเป็นที่เสาะ
 แสวงหาของผู้คนมาตลอดเวลากว่า ๑ ปี หลังจาก
 ที่ท่านมรณะภาพเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

แล้วนั้น ก็เพราะเกิดจากความศักดิ์สิทธิ์และอิทธิ-
 ปาฏิหาริย์อันมหัศจรรย์อันเกิดจากการปลุกเสก
 แผ่พลังจิตประจุไว้ในมงคลวัตถุหลวงปู่ทิม หาใช่
 เพราะเกิดจากแรงเชียร์ของหนังสืออภินิหารและ
 พระเครื่องอย่างใดไม่ เพราะความโด่งดังที่เกิดจาก
 แรงเชียร์ของหนังสือพระเครื่องนั้นถ้าหลวงปู่ไม่
 แน่จริงแล้ว มักดังอยู่พักเดียวดับ ซึ่งมีตัวอย่างให้
 เห็นกันอยู่มากมาย แต่ถ้าดังเพราะบุญบารมีและ
 อิทธิฤทธิ์ของหลวงปู่ผู้ปลุกเสกโดยแท้จริง
 แล้ว มักจะดังอยู่นาน จนกล่าวได้ว่าจนเกือบจะ
 เป็นอมตะจนแทบกล่าวได้ว่า ดังอย่างไม่มีวัน
 ดับ

สำหรับพระเครื่องและเหรียญต่าง ๆ ของหลวงปู่ทิม นั้น มักจะมีปรากฏการณ์อันอยู่เหนือเหตุเหนือผลอยู่เสมอ ๆ จนเป็นที่ประจักษ์จริงแก่ผู้ใช้อย่างมากมายจนแทบจะกล่าวได้ว่า ในยุคพระเครื่องใหม่ ๆ นี้ ไม่มีประสบการณ์ของพระเครื่องหลวงปู่องค์ใดมีประสบการณ์มากมายเท่ากับเหรียญและพระเครื่องของหลวงปู่ทิม อีสริโก

ด้วยเหตุนี้ เมื่อหลวงปู่ทิมได้มรณะภาพแล้วจึงมีผู้คนต่างทราบกันมากมายหลาย ๆ ราย ว่าหลวงปู่ทิมได้สร้างพระเครื่องเหรียญ ตลอดจนเครื่องรางของขลังอะไรไว้บ้าง มีที่รุ่นก็แบบ ขอให้ช่วยกันขุดคุ้ยหามาเปิดเผยให้รู้กันบ้าง ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงออกมาเพื่อคลี่คลายความอยากรู้อยากเห็นของบรรดาศิษยานุศิษย์ที่เคารพรักของหลวงปู่ทิมให้ได้รู้ได้เห็นกัน

ข้อความบางเรื่องบางตอนอาจจะเป็นเรื่องเก่าที่เคยลงในหนังสือ “อภินิหารและพระเครื่อง” มาบ้างแล้ว แต่ก็ได้นำมาลงอีก ทั้งนี้ก็เพราะเรื่องหรือข้อความเหล่านั้นเป็นบันทึกจากข้อความเป็นจริงของผู้จัดสร้างพระเครื่องของหลวงปู่ทิม จึงต้องประมวลมาไว้เพื่อคงความเป็นจริงและถูกต้อง

เมื่อคราวที่หลวงปู่ทิม วัดเขาแก้ว พระอาจารย์ชื่อดังของชาวนครสวรรค์และศิษย์กันกุฎิของหลวงปู่เดิม วัดหนองโพ ได้รับนิมนต์มาทำพิธีปลุกเสกเครื่องรางของขลังในงานหล่อรูปท่านพ่อแฉ่ว วัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง เมื่อ ๒๐ ปีล่วงมาแล้วนั้น หลังจากเสร็จพิธีนั่งปรกปลุกเสกแล้ว บรรดาชาวยุทธต่างก็เข้าไปกราบนมัสการท่านเพื่อขอพระเครื่องและเครื่องรางของขลัง เพราะ

ต่างทราบดีว่าหลวงปู่ทิมเป็นพระอาจารย์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังและเรื่องวิद्याาคมอย่างยิ่งองค์หนึ่งในยุคนั้น เมื่อคนไปกวนหลวงปู่กันหนักเข้า ท่านกลับชี้มือไปที่พระแก่ ๆ องค์หนึ่งที่ไม่มีใครรู้จักแล้วพูดว่า “อะไร ของคืออยู่ในบ้านแท้ ๆ ไม่รู้จักหา..... ไปหาท่านองค์นั้นไป..... นั่นแหละข้างเผือกละ”

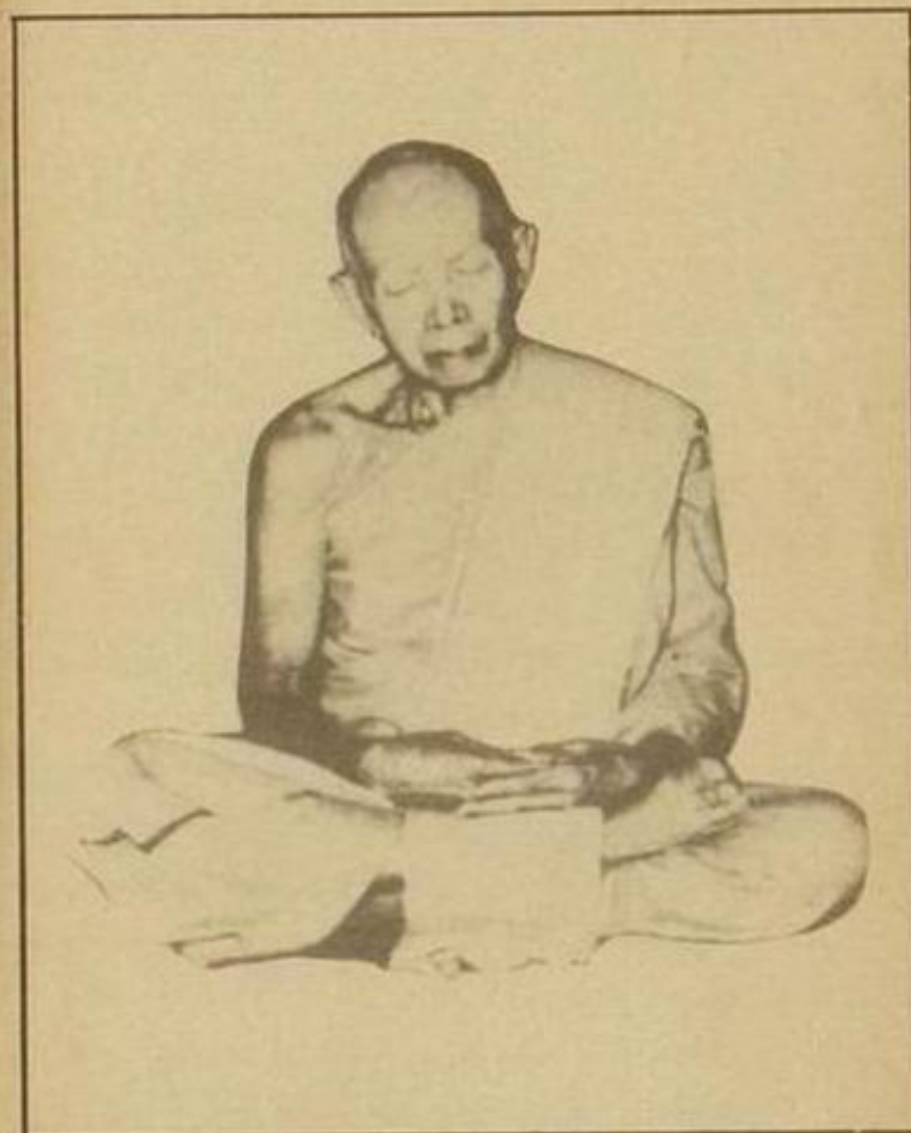
และในคราวเดียวกันนี้เมื่อหลวงปู่เงิน วัดคอนขायหอม (พระราชธรรมาภรณ์) ซึ่งได้รับนิมนต์มานั่งปรกปลุกเสกด้วยก็ถูกชาวยุทธของเข้าไปขอของและรบกวนท่าน ท่านได้ชี้ให้ไปหาพระแก่ ๆ องค์นั้นอีก พร้อมพูดว่า “ไปหาพระองค์นั้นซิท่าน มีสมาธิแก่กล้าเหลือเกิน”

พระคุณเจ้าองค์ที่หลวงปู่ทิม วัดเขาแก้ว และหลวงปู่เงิน วัดคอนขायหอม เอย์ถึงนี้คือ หลวงปู่ทิม หรือ พระครูภาวนาภิรัต อดีตเจ้าอาวาส วัดละหารไร่ ตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยองนี้เอง ในการปลุกเสกครั้งนั้นมีพระอาจารย์ได้รับนิมนต์ไปปลุกเสกหลายรูปด้วยกัน ทางคณะกรรมการจัดงานได้หาช่างภาพมาถ่ายรูปขณะนั่งปรกไว้เป็นที่ระลึกหลายกัลป์ด้วยกัน แต่เมื่อถ่ายรูปออกมาแล้วปรากฏว่ามีแต่หลวงปู่ทิมเท่านั้นที่ช่างภาพทุกคนถ่ายไม่ติด คิดแต่อาสนะที่รองนั่ง หลังจากนั้นมาประชาชนทั่วไปในจังหวัดระยองและจังหวัดใกล้เคียงเริ่มรู้จักหลวงปู่ทิมกันมากขึ้น

หลวงปู่ทิมท่านเป็นพระสันโดษสมณะ มีกน้อย ไม่
 สะสมสิ่งของใด ๆ เลย ภายในกุฏิของท่านไม่มีสิ่งของมีค่าอันใดวางอยู่
 เลย มีเพียง เสื้อเก่าและหมอนหนุนศีรษะเท่านั้น ไฟฟ้าก็ไม่มี
 อาหารท่านก็ฉันเพียงมือเดียว มีข้าว พริกและเกลือ บางครั้งก็มีถั่วฝักยาว
 คั้นกับเห็ดหูหนูเพิ่มขึ้นบางมื้อเท่านั้น สำหรับอาหารประเภท
 เนื้อสัตว์ ซึ่งแม้แต่นมท่านก็ไม่เคยฉันเลย บุหรี่หรือยาสูบท่านจะไม่
 แคะต้องเลย ปกติท่านมีอารมณ์ดีนั่งยิ้มรับแขกอยู่ตลอดเวลา แต่ท่าน
 ไม่ช่างพูด ในความรู้สึกรของผู้เขียนหลวงปู่ทิม ท่านเป็นพระที่
 สันโดษดีออกจากความโลภ โกรธ หลง และกิเลสทั้งปวงแล้ว

ชาติกำเนิด

หลวงปู่ทิม นามเดิมชื่อทิม นามสกุล งามศรี เป็นบุตร
 ของนายแจ้ นางอินทร์ งามศรีเป็นหลานของหลวงปู่สังข์พระปรมา-
 จารย์ผู้เรืองวิชาอาคมอย่างยิ่งสมัยนั้น หลวงปู่สังข์องค์นี้เป็นผู้ก่อตั้ง
 วัดละหารไร่ขึ้น เป็นพระที่เรืองวิชาอาคมมาก น้ำลายที่ท่านดมถ้ำ
 ถูกพื้น ๆ จะแตก เมื่อทางจังหวัดทราบถึงความเก่งกล้าในวิชา-
 อาคมของท่าน จึงนิมนต์มาอยู่ที่วัดแก่งจันทน์ และได้สร้างพระเนื้อ
 ตะกั่ววัดแก่งจันทน์ บรรดาคำราและวิทยาการต่าง ๆ หลวงปู่สังข์ได้
 ทิ้งไว้ที่วัดละหารไร่ และส่วนใหญ่หลวงปู่ทิมก็ได้ศึกษามาจาก
 คำราของหลวงปู่สังข์นี้ หลวงปู่ทิมเกิดที่บ้านหัวทุ่งคาบุตร หมู่ที่
 ๒ ตำบลละหาร อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ซึ่งอยู่เหนือวัดละหารไร่

ขึ้นไปเล็กน้อย หลวงปู่ทิมมีพี่น้องร่วมท้องเดียวกันเป็นชายทั้ง ๓ คน หลวงปู่ทิมเป็นคนที่ ๒ เกิดเมื่อปีมะแม วันศุกร์ เดือน ๗ ตรงกับวันที่ ๑๖ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๒๒ เมื่อหลวงปู่ทิมมีอายุ เจริญวัยได้ ๑๗ ปี นายแฉ่ผู้เป็นบิดาได้ส่งเสียและนำหลวงปู่ทิม ไปฝากไว้กับท่านพ่อสิงห์ ที่วัดละหารใหญ่ ได้เล่าเรียนหนังสือกับ ท่านพ่อสิงห์พระอาจารย์ เป็นเวลาประมาณ ๑ ปี และมีความ สามารถเรียนรู้จนเข้าใจเขียนได้อ่านออกดี แล้วนายแฉ่ ผู้เป็นบิดาของท่าน จึงได้ไปกราบนมัสการท่านพ่อสิงห์ขอลา หลวงปู่ทิมกลับมาอยู่ที่ บ้านเพื่อช่วยพ่อแม่ทำไร่ทำนา หลวงปู่ทิมก็ได้ช่วยพ่อแม่ทำงาน และหาเลี้ยงพ่อแม่ตามวิสัยลูกที่ดีและรู้จักมีความกตัญญูกตเวที รู้จักปฏิบัติพ่อแม่มาด้วยดีตลอดมา และในวัยนี้ท่านได้ประพาศคือ เป็นพรานกะนอง ออกเที่ยวล่าสัตว์แต่มาได้นำมาเพื่อเป็นการค้า โดยเลี้ยงชีวิตและครอบครัวเรื่อย ๆ มา จนอายุได้ ๑๘ ปี ท่านจึงถูก คัดเลือกเข้าเป็นลูกหมู่หรือทหารประจำการในสมัยนั้น อยู่ที่กรุง- เทพฯ ถึง ๔ ปีเศษ จึงได้รับการปลดปล่อยกลับมาอยู่ที่บ้านตาม เดิม และเมื่อกลับมาอยู่บ้าน นายแฉ่ผู้เป็นบิดาของท่าน จึงได้ขอ อนุญาตและจัดการอุปสมบทให้เป็นพระภิกษุ เมื่อวันที่ ๗ เดือนมิถุ- นายน พ.ศ. ๒๔๔๘ ตรงกับปีมะแม เดือน ๖ วันเสาร์ ขึ้น ๗ ค่ำ โดย มีพระคุณเจ้าท่านพระครูขาว วัดทับมาเป็นพระอุปัชฌายะ และพระ อาจารย์สิงห์ เป็นพระอนุกรรมวาจา พระอาจารย์เกตุ เป็นพระกรรม วาจาจารย์ ๗ พัทธสีมาวัดละหารไร่ ได้ลาขานามสงฆ์ว่า อิศริโก เมื่อท่านบวชเป็นพระภิกษุแล้วท่านก็มาอยู่ที่วัดกับพระอาจารย์ สิงห์ วัดละหารใหญ่ ได้ ๑ พรรษา เมื่ออยู่ครบพรรษาแล้วท่านก็

ได้ขออนุญาตและนมัสการกราบลาอาจารย์ออกธุดงค์ไปหลายจังหวัด เป็นเวลา ๓ ปี ครั้นใกล้เทศกาลเข้าพรรษา ท่านก็กลับมาถึงจังหวัด ชลบุรี และท่านก็ได้จำพรรษาอยู่ที่วัดนามะคুমเป็นเวลาถึง ๓ พรรษา และท่านได้เที่ยวร่ำเรียนวิชากับเกจิอาจารย์หลายอาจารย์ด้วยกันที่เมืองชลเป็นเวลา ๒ ปีเศษ และต่อมาท่านจึงกลับมาอยู่ที่ วัดละหารไร่หรือ (วัดไร่ขิง) งามเดิม และท่านได้เรียนทาง วิปัสสนากรรมฐานกับอาจารย์และอื่น ๆ อีกหลายอาจารย์ด้วยกัน ต่อมาท่านได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่วัดละหารไร่ และในระหว่างนี้ ท่านก็ได้ก่อสร้างเสนาสนะบูรณะซ่อมแซมกุฏิ และอื่น ๆ อีกหลายอย่างพร้อมด้วยญาติโยมทั้งหลายก็มีความเลื่อมใส ค่อท่านมาก เพราะท่านเป็นพระที่เคร่งในธรรมะและวินัยเป็นที่น่า เคารพนับถือมาก ต่อมาท่านจึงชักชวนชาวบ้านและญาติโยมทั้งหลายได้ก่อสร้างพระอุโบสถขึ้น ๑ หลัง ประมาณ ๑ ปีเศษ ก็แล้ว เสร็จและผูกพัทธสีมาเรียบร้อยในระยะเวลาเพียง ๑ ปีเศษเท่านั้น และต่อมาท่านจึงได้ก่อสร้างโรงเรียนประชาบาลขึ้นอีก ๑ หลัง โดยมีทางอำเภอและจังหวัดร่วมด้วย โดยใช้เวลาก่อสร้าง เพียง ๘ เดือนก็แล้วเสร็จเรียบร้อยเปิดให้นักเรียนเข้าเล่าเรียนได้ เรียบร้อย ต่อมาท่านก็ชักชวนชาวบ้านช่วยกันพัฒนาก่อสร้าง สะพานข้ามคลองอีกหลายแห่ง งานของท่านก็ได้บรรลุถึงความสำเร็จ โดยเรียบร้อยทุกประการ โดยมีชาวบ้านในละแวกนั้น รวมกับหลวง ปู่ทิมซึ่งรับยศเป็นพระอธิการทิม อิศริโก เป็นผู้นำ ทั้งนี้จึงให้ญาติ โยมและชาวบ้านทั้งหลายมีความเคารพเลื่อมใสค่อท่านเป็นอย่าง ยิ่ง จึงจัดว่าท่านเป็นพระที่มีเมตตาจิตอันสูง เป็นที่น่าเคารพและบูชา

เป็นอย่างยิ่ง ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๘ พระอธิการทิม อิศริโกจึงได้รับแต่งตั้งจากทางการคณะสงฆ์ แต่งตั้งให้เป็นพระครูชั้นประทวน โดยส่งหมายและคราคั้งมาไว้ทางเจ้าคณะจังหวัด แต่หลวงปู่ทิมก็ยังไม่ยอมไปเอาและไม่ยอมบอกให้ใคร ๆ รู้ อยู่เป็นเวลานาน จนถึงกับทางจังหวัดต้องมอบให้ทางคณะอำเภอเอามอบให้ท่านเองที่วัด ท่านจึงได้รับเป็นพระครูทิมอิสริโก และได้รับเป็นพระคู่สวดอย่างเสียไม่ได้ อยู่มาจนถึงปี พ.ศ.๒๔๘๖ ทางคณะสงฆ์ได้แต่งตั้งพระครูทิม อิศริโก เลื่อนชั้นให้เป็นพระครูสัญญาบัตร ท่านก็ไม่ยอมบอกใคร ๆ และไม่ยินดียินร้ายในลาภยศชื่อเสียงที่ได้รับพระราชทานอยู่เป็นเวลานาน สัญญาบัตรพัดยศท่านก็ทำเฉย ๆ ไม่สนใจ ไม่ไปรับจนล่วงมาเป็นเวลานาน ทางเจ้าคณะอำเภอจึงได้มีหนังสือส่งไปที่วัด จึงเป็นเหตุให้ชาวบ้านโกสัจฉิได้ทราบกัน นายสาย แก้วสว่าง ศิษย์ผู้โกสัจฉิและเป็นไวยัจฉิรวัดในยุคนั้นจึงได้นำข่าวและเรื่องไปบอกแก่ชาวบ้าน และกรรมการวัดละหารไร่ให้ทราบ แล้วก็จัดขบวนแห่มารับกันที่วัด เจ้าคณะจังหวัดโดยได้อาราธนา นิมนต์หลวงปู่ทิมอยู่เป็นเวลานานเพื่อให้ท่านมารับสัญญาบัตรพัดยศเป็นพระครูภาวนาภิรัต ในวันที่ ๕ เดือนธันวาคม ๒๕๐๑ เมื่อหลวงปู่ทิมได้รับเลื่อนชั้นเป็นพระครูภาวนาภิรัตแล้ว บรรดาศิษยานุศิษย์และชาวบ้านก็นัดประชุมกัน เพื่อจะจัดงานฉลองสมณศักดิ์ขึ้นที่วัดละหารไร่ เป็นการแสดงความกตัญญูกตเวทิตอบสนองซึ่งคุณความดีของหลวงปู่ทิม หลวงปู่ทิมขัดไม่ได้จึงตกลง

นายสาย แก้วสว่าง ในฐานะเป็นไวยัจฉิรและศิษย์ที่โกสัจฉิ จึงได้นำคั้งประชุมกรรมการและชาวบ้านที่ปรึกษากันว่า

จัดฉลองสมณศักดิ์และเพื่อหารายได้สมทบทุนก่อสร้างกุฏิและบูรณะซ่อมแซมสิ่งของที่ชำรุดหักพังในครั้งนี้ โดยขออนุญาตหลวงปู่ทิมจัดทำเหรียญรูปเหมือน ซึ่งนับเป็นรุ่นแรกเอาไว้แจกกับญาติโยมและศิษย์เพื่อเป็นที่ระลึกและเก็บไว้บูชากันบ้าง เพราะท่านยังไม่เคยสร้างเหรียญรูปท่านมาก่อนเลย ขณะนั้นอายุก็ล่วงถึง ๘๕ ปี พรรษาที่ ๕๘ แล้ว

หลวงปู่ทิมเป็นพระที่นำเคารพเลื่อมใสและนำบูชาเป็นอย่างยิ่ง ท่านเป็นพระที่ขี้ดมั่นถือมั่นในพระธรรมและพระวินัยขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างเคร่งครัด และเป็นพระมักน้อยสันโดษ ไม่ยินดียินร้ายในรูป รส กลิ่น เสียง นายสาย แก้วสว่าง ไวยัจฉิรและศิษย์ผู้โกสัจฉิเล่าว่า “ผมเป็นศิษย์ที่ปฏิบัติโกสัจฉิและเป็นไวยัจฉิที่วัดมากี่ ๑๐ กว่าปีแล้ว และเมื่อก่อนก็ได้บวชเป็นผู้ช่วยอยู่กับหลวงปู่ทิมมาอีกกี่นานหลายปี ผมไม่เคยเห็นหลวงปู่ทิมท่านฉันจังหันเพลเลย แม้แต่น้ำชาหรือน้ำเปล่าท่านก็ต้องฉันตามเวลาเท่าที่ผมได้สังเกตดูท่านฉันเช้า ประมาณ ๑ โมงเช้า และน้ำชาก็เวลา ๔ โมงเย็น ถ้าเลยเวลาหลวงปู่ทิมไม่ยอมฉันแม้แต่น้ำชา ท่านฉันข้าวมือเดียวมาประมาณ ๕๐ ปี และเนื้อ หมู เป็ด ไก่ หรืออาหารกาวทุกชนิด ท่านไม่ยอมฉัน แม้แต่น้ำปลาก็ไม่ฉัน อาหารที่ท่านฉันก็เป็นผัก ถั่ว หรือเส้นแกงร้อน น้ำพริกกับเกลือป่นอย่างนี้อยู่เป็นนิจตลอดมา แต่เนื้อหนังมังสา และผิวพรรณของท่านก็คงเป็นปกติอยู่ตามเดิม พละกำลังของท่านก็แข็งแรงดีและสมบูรณ์อยู่เช่นเดิม ทั้งนี้ คงจะอาศัยอำนาจและบุญบารมีที่เคยสร้างสมมาแต่ในชาติ

ปางก่อน จึงทำให้ท่านเป็นพระที่เคร่งครัด และบริสุทธิ์ในธรรมวินัย
ดำรงคงชีวิตมาได้ถึงทุกวันนี้

เมื่อสมัยที่หลวงปู่ทิมมีอายุได้ ๘๖ ปี อายุพรรษาได้
๘๐ กว่าพรรษา ยังสมบูรณ์แข็งแรงเดินไปไหนมาไหนได้ หูอาจจะ
คิงไปบ้าง เป็นบางโอกาสเมื่อถมคิขึ้นตามธรรมดาของคนมีอายุ
แต่ตาขมองอะไรได้ชัดเจนดี ฟันไม่หักไม่คลอนแม้แต่ซี่เดียว ความ
ทรงจำแม่นยำไม่หลงไม่ลืม หลวงปู่ทิมเป็นพระทรงอภิญา เพราะ
ท่านฝึกฝนจิตและใช้ภาดาอาคมวิชาการทางไสยศาสตร์มาตั้งแต่
คั้น ท่านศึกษาเล่าเรียนวิชาการทางไสยศาสตร์มาตั้งแต่ก่อนบวช
เป็นพระและเมื่อบวชแล้วท่านได้หันมาศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจัง
ผู้เขียนเคยถามท่านว่า ท่านเรียนมาจากใคร ท่านบอกผู้เขียนว่าเรียน
มาจากโยมสาย โยมเริ่ม และโยมรอด และจากคำราหลวงปู่สังข์
เฒ่า ท่านเล่าว่าโยมสายและโยมรอดเป็นฆราวาสผู้เรืองวิชาอาคม
ในสมัยนั้น เมื่อท่านบวชได้เพียง ๑ พรรษา ท่านก็เริ่มออกธุดงค์เพื่อ
ฝึกพลังจิตให้แก่กล้า ท่านเล่าว่าท่านเดินธุดงค์ไปกับกลุ่มของหลวง
พ่อปาน วัดบางเหี้ย กลองदान สมุทรปราการ หลวงพ่อปานเป็น
พระที่เรืองวิชาอาคมมาก และมีชื่อเสียงโด่งดังมากในสมัยนั้น
เวลาท่านออกธุดงค์ มีพระรวมเดินธุดงค์ไปกับท่านเป็นร้อย ๆ
องค์ หลวงปู่ทิมเล่าว่า หลวงพ่อปานเพียงองค์เดียวสามารถคุมพระ
ทั้งหมดได้ ถ้าพระธุดงค์องค์ไหนทำอะไรผิดขัด หลวงพ่อปาน
สามารถล่วงรู้ได้หมด หลวงปู่ทิมนับถือหลวงพ่อปานมากเวลาเอ่ย
ถึง ท่านเรียกท่านพ่อปานทุกคำ ระหว่างเดินธุดงค์ท่านก็ได้แลกเปลี่ยนวิชาความรู้กับพระที่ไปธุดงค์ด้วยกัน

หลวงปู่ทิมเป็นพระนักค้นคว้าและแสวงหาวิชาความรู้
เพิ่มเติมตลอดเวลา วันดีคืนดี ท่านจะท่องคาถาให้ฟัง คาถาของท่าน
มีทั้งภาษาจีนและภาษาแขก ท่านว่าวิชาบางอย่างของจีนและ
ของแขกเขาเก่ง ผู้เขียนเคยเรียนถามท่านว่า ท่านเรียนวิชาทำปลัด
ขลิกมาจากใคร หลวงปู่ทิมเล่าว่า เรียนมาจากตำราหลวงปู่สังข์
เฒ่า ปู่ของท่าน ๆ บอกว่า ตำราบอกว่าต้องปลุกเสกให้ปลัดขลิก
เคลื่อนไหวได้จึงจะนับว่าทำเสร็จใช้การได้ ท่านเล่าว่าท่านได้ศึกษา
แล้วก็ทำตามตำราทุกอย่าง แต่ปลุกเสกทำไรปลัดขลิกก็ยังไม่เคลื่อนไหว
ท่านจึงเดินทางไปหาหลวงพ่อบ๊วย ถึงวัดสัคหีบ เพื่อขอทราบ
เคล็ดวิชา หลวงพ่อบ๊วยก็บอกว่าจะปลุกเสกให้ถึงขั้นกระโดด
เคลื่อนไหวได้มันอยู่ที่จิตอยู่ที่ใจ ท่านก็กลับวัดหมั่น
เพียรปลุกเสกอยู่อีกนานก็ยังไม่สำเร็จ ท่านก็เดินทางไปหาหลวงพ่อบ๊วย
เหลือ หลวงพ่อบ๊วยก็บอกท่านเองเดี๋ยวกันว่ามันอยู่ที่
จิตอยู่ที่ใจ ท่านจึงกลับมานั่งทำสมาธิเพ็งกระสิน ไม่นานนัก
ท่านก็สามารถปลุกเสก จนปลัดขลิกเคลื่อนไหวและบินไปได้ในที่สุด
ขณะท่านอายุเพียง ๓๐ กว่า ๆ ผู้เขียนเข้าใจว่า เมื่อท่านปลุก
เสกจนปลัดขลิกเคลื่อนไหวได้สำเร็จตามตำราแล้ว ท่านคงไปทำ
ให้หลวงพ่อบ๊วยด้วย เพราะหลวงพ่อบ๊วยมักจะมาเยี่ยมเขียนหาหลวง
พ่อบ๊วย วัดบ้านค่าย ศิษย์ผู้หนึ่งของหลวงปู่ทิมที่ระยองเสมอ ๆ เพราะ
หลวงพ่อบ๊วยเคยพูดกับคนเฒ่าคนแก่ในระยองว่าที่ระยองยังมีข้างเขือก
อีกเขือกนะ ท่านผู้นั้นก็ยังนึกไม่ออกว่าหลวงพ่อบ๊วยหมายถึงใคร

เพิ่งจะมาหายสงสัยคอนหลวงปู่ทิมสร้างปลัดขลิกแจกเมื่อคราวท่าน
ฝังพัทธสีมาโบสถ์เมื่อต้นปี ๒๕๑๖ นั้นเอง

ส่วนเรื่องการใช้อิทธิญาจนสามารถแสดงฤทธิ์ได้ ท่าน
เล่าว่า วันหนึ่งเมื่อท่านเลิกจากนั่งทำสมาธิแล้ว ท่านเดินลงมาที่หน้า
กุฏิซึ่งปลูกพริกไว้ ท่านยืนมองพิจารณาต้นพริกอยู่ จำได้ว่าเคยเห็น
ต้นพริกซึ่งกำลังแดงจัดนำกินอยู่ในป่าข้างทางเดินแถวอำเภอพนม
สารคาม ท่านบอกว่าเพียงคิดได้เท่านั้นปรากฏว่าตัวท่านไปปรากฏที่
นั้นทันที ไปทั้งร่างกายและท่านเล่าว่าท่านได้ไปนั่งบำเพ็ญภาวนาที่
นั้นเกือบ ๓ เดือน จนสมขาวโดยไม่ได้โกนศีรษะเลย เมื่อกลับมารวด
ละหารไร่ ผมเผ้ายาว ผู้คนจำเกือบไม่ได้จิวรก็ขาดรุ่งริ่ง

เมื่อคราวปลุกเสกเหรียญรูปเหมือนหลวงพ่อบ๊วย อุดม
เจ้าอาวาส ที่วัดตะพงนอก เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๑ หลายสิบปีมา
แล้ว หลวงปู่ทิมได้รับนิมนต์ให้ปลุกเสกน้ำมันศักดิ์คุ้มครอง ปรากฏว่า
ท่านเพ็งจนน้ำมันดีในคุ่มฟุ้งจับขึ้นไปบนอากาศสูงหลายเมตร ผู้เขียน
เคยเห็นภาพถ่ายนี้มาแล้วแต่เป็นที่น่าเสียดายว่าลืมถือรูปเอาไว้เมื่อ
คราวสร้างพระกริ่งชินบัญชร ผู้เขียนจึงขอร้องให้ท่านเสกน้ำมัน
ให้ฟุ้งอีกครั้ง ในพิธีเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร เพื่อให้ผู้คนเห็น
อิทธิฤทธิ์ของท่านในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ท่านบอกว่า “ไม่
เอาแล้ว” ท่านบอกว่า เมื่อท่านก่อนที่กล้าแสดงอย่างนั้นเพราะท่าน
ยังหนุ่มอยู่มันร้อนมันอยากไอ้มันอยากอวดให้ใคร ๆ ให้เขาเห็น
ว่าเรานี้มันเก่ง ท่านว่าเดี๋ยวนี้อะไรไม่เอาแล้ว ท่านบอกไม่ต้องกลัวพระ
กริ่งคนจองหมดแน่ และก็จริงอย่างท่านว่า พระกริ่งมีคนจอง
หมดก่อนจะเริ่มพิธีเททอง และในวันทำพิธีเททองหล่อพระกริ่งซึ่ง

เป็นระยะสั้น ๆ ฤดูฝน วันนั้นฝนตกหนัก รอบ วัด ในวัดฝนไม่ตก
เลยจนเททองเสร็จฝนจึงตกและตกอย่างหนัก นับว่าท่านทรงอิทธิ
ฤทธิ์สามารถห้ามฝนห้ามลมได้

สำหรับการสร้างพระเครื่องรางของท่าน ผู้เขียนได้ค้น
คว้าได้ถามสอบท่านลูกศิษย์ผู้ใกล้ชิดท่านหลายต่อหลายคน
พอสรุปว่าได้สร้างอะไรไว้บ้างดังนี้

ก. ประเภทเครื่องราง

๑. ตะกรุดมหากำบังใหญ่หรือตะกรุดมหานิพรา
๒. ตะกรุด ๓ กษัตริย์
๓. ตะกรุด ๖ ดอก ตะกรุด ๗ ดอก
๔. ตะกรุดตลอดลูก (ท่านเรียกตะกรุดห้องแก่)
๕. ตะกรุดโทน
๖. ตะกรุดสาริกา
๗. ตะกรุดได้นำ
๘. ผ้ายันต์หักโบก
๙. ผ้ายันต์เทวดา
๑๐. เสือยันต์
๑๑. ปลัดขลิบ
๑๒. รูปสัตว์ต่าง ๆ
 - ๑๒.๑ นกสาริกาอยู่
 - ๑๒.๒ เสือแกะ

๑๒.๓ สิงห์แกะ

๑๒.๔ สิงแกะ

๑๒.๕ หนุมานแกะและหล่อ

๑๒.๖ กุมารทอง

๑๒.๗ แม่นางกวัก

๑๓. มืดหมอทำ ๒ ครั้ง ๆ ที่ ๑ จำนวน ๕ เล่ม
ครั้งที่ ๒ จำนวน ๑๘ เล่ม

๑๔. ภาพถ่าย

๑๕. ลูกประคำ

๑๖. สีผึ้ง

๑๗. น้ำมันงาเสก น้ำผึ้งเสก น้ำมันเสือโคร่ง

ข. ประเภทไม้แกะ

๑. พระไม้โพธิแกะ หน้าองค์ ๑ บาท

๒. พระปิดตาไม้แกะ ๒ ครั้ง

๓. รูปเหมือนแกะด้วยเถาไม้ดับเต่า

ก. ประเภทเหรียญ

๑. เหรียญรุ่นที่ ๑ สร้าง พ.ศ. ๒๕๐๘

๒. เหรียญรุ่นที่ ๒ (เสริม) พ.ศ. ๒๕๐๘

๓. เหรียญรุ่นที่ ๓ (เสริม) พ.ศ. ๒๕๐๘

๔. เหรียญเจริญพร สร้าง ๒๑ เมษายน ๒๕๑๗

๕. เหรียญวัดขามเฒ่า (วัดสุวรรณรังสรรค์)

๖. เหรียญที่ระลึกสร้างศาลาการเปรียญ (เหรียญ

ใหญ่) ๒๕๑๗

๑. เหรียญปั๊มพระปิดตา
๒. เหรียญฉลองอายุครบ ๘ รong (มีทั้งหมด ๔

พิมพ์)

๓. เหรียญไตรมาส ๒๕๑๘ มี ๒ พิมพ์
๑๐. เหรียญชุดแจกหนังสือ (พระพุทธโสทร-พระปิดตา)
๑๑. พระปรกใบมะขาม
(๑) สัตนาถ ๕,๐๐๐
(๒) ปรกเล็ก ๒๐,๐๐๐
(๓) ปรกเล็ก ผกร. ๓๒
(๔) ปรกเล็ก ประชา

ง. ประเภทรูปหล่อรูปเหมือน

๑. รูปหล่อปูนปั้น พิมพ์ใหญ่
๒. รูปหล่อปูนปั้น พิมพ์เล็ก
๓. พระฐานีหมอยา
๔. รูปหล่อ ๕ นิ้ว พิมพ์พิเศษ เททองพร้อมพระ
กริ่งชินบัญชร ๑๐ องค์
๕. รูปหล่อ ๕ นิ้ว รุ่นที่ ๑ ตัวหนังสือตรง ๕๐๐ องค์
๖. รูปหล่อ ๕ นิ้ว รุ่นที่ ๒ ตัวหนังสือโค้ง ๕๐๐ องค์
๗. รูปหล่อ ๓ นิ้ว จำนวน ๓๐๐ องค์
๘. รูปหล่อ ๓ นิ้ว พิมพ์พิเศษฐานรูปปลา ๑๒ องค์
๙. รูปหล่อไม้แกะ (ไม้คันท่า)
๑๐. รูปหล่อรุ่นฝังพัทธสีมา

- ก. รุ่นทองเสก ๕๐ องค์
ข. รุ่นนะชาลิตี ๒,๐๐๐ องค์

๑๑. รูปหล่อฉลุ
๑๒. รูปหล่อเล็ก ไตรมาส
๑๓. รูปหล่อปูนพลาสเตอร์และสตูดองแดงแม่แบบ
ของเหรียญรูปไข่

จ. ชุดชินบัญชร เททองหล่อที่วัดละหารไร่ ๕ พ.ศ.

๒๕๑๗

๑. รูปหล่อ ๕ นิ้ว รุ่นพิเศษ ๑๐ องค์
๒. พระกริ่งชินบัญชร
๓. พระชัยวัฒน์ชินบัญชร
๔. พระสังฆายชินบัญชร
๕. พระภควัมบดีชินบัญชร

ฉ. พระภควัมบดี

๑. พระปิดตาพิมพ์บัวผุด ๒๒ องค์
๒. พระปิดตาไม้แกะ ๒๐๐ องค์
๓. พระปิดตาผงสีน้ำตาล ๒ พิมพ์ (ใหญ่-เล็ก)
๔. พระปิดตาหล่อชินบัญชร ๑,๖๐๐ องค์ (* *)
๕. พระปิดตาฝังทับทิม ๕,๐๐๐ องค์
๖. พระปิดตาฝังทับทิม พิมพ์ใหญ่ ไรยผงละใบพระ
กริ่ง ๘๖ องค์

๗. พระปิดตาฝังทับทิมและเม็ดพระกริ่งชินบัญชร
พิมพ์ใหญ่พิเศษ ๒๖ องค์

๘. พระปิดตาพิมพ์เล็ก ยังมียันต์และไม่มียันต์ทั้ง
เนื้อดำและเนื้อขาวนวล ๔๐๐ องค์

๙. พระปิดตาเนื้อตะกั่ว พิมพ์ใหญ่-เล็ก ๒๐๐ องค์

๑๐. พระปิดตาไม้รักแกะรูนอชิบดึกกรมศาสนา ๖๒
องค์

๑๑. พระปิดตาปั้ม ๘,๘๘๖ องค์

๑๒. พระปิดตาปั้ม เนื้อตะกั่ว ๕,๐๐๐ (พิมพ์บาง
คอกแดง)

๑๓. พระปิดตา พิมพ์จิ๋ว ๑๒,๐๐๐ องค์

๑๔. พระปิดตา วัตถุไฉ่ ๑๒,๐๐๐ องค์

๑๕. พระปิดตา ยันต์ ๕ และยันน้ำเต้า

ข. ชุดพระผง

๑. พระฉิมพลี

๒. พระพิมพ์นางพญา

๓. พระพรายเพชรพรายบัว

๔. พระรูปเหมือนหน้าเล็ก

๕. พระรูปเหมือนพิมพ์หัวโต

๖. พระขุนแผนบ้านค่าย (ขุนแผนพรายกุมาร)

๗. พระผงพรายกุมาร ทำด้วยว่านคอกทองอีก

๒๑ องค์

๘. พระผงสมเด็จพระพิมพ์ใหญ่ ๓ พิมพ์

๙. พระผงรูปเหมือนกลม

ข. ประเภทปลุกเสกให้สำนักอื่น

๑. วัดสุวรรณรังสรรค์ (วัดขายร้า)

๒. กองพันนาวิกโยธิน

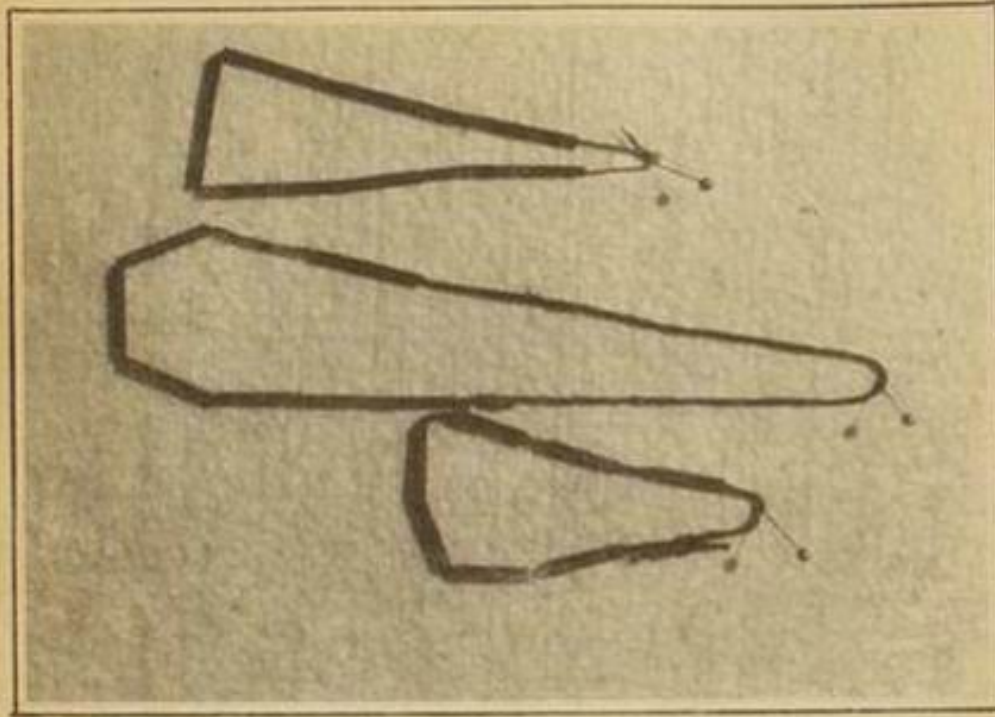
๓. ช่วยสร้างพระอุโบสถให้วัดผาตั้ง

๔. พระกึ่งฉลองอายุ

ประเภทเครื่องราง

๑. ตะกรุดมหานิทราหรือมหากำบังใหญ่

จากการสอบถามบรรดาศิษย์ที่เล่าเรียนวิชาจากหลวงปู่ทิมได้ความตรงกันว่า ตะกรุดที่สำคัญที่สุดของหลวงปู่ทิม คือตะกรุดมหากำบังใหญ่ หรือตะกรุดมหานิทรา เป็นวิชาสร้างตะกรุดสำหรับขุนศึกและแม่ทัพนายกองสมัยโบราณ ผู้ใช้ตะกรุดนี้สามารถบังกายจากสายดา ศัตรูได้ชั่วอึดใจ เป็นตะกรุดที่ใช้ได้ทั้งเมตตามหานิยม แคล้วคลาด กงกระพัน และสามารถบังดาศัตรูได้ นอกจากนี้ถ้านำตะกรุดนี้ไปแขวนไว้บนหัวเสาเอกของบ้านจะสกัดคนในบ้านทั้งหมดให้หลับได้ ตะกรุดนี้หลวงปู่ทิมท่านทำน้อยมากมีเฉพาะศิษย์ที่ใกล้ชิดจริง ๆ เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ได้รับแจก สำหรับผู้ที่ใช้พระกริ่งจันต์อัญชรสามารถอธิษฐาน ถ้าถึงคราวคับขันสามารถอธิษฐานกำลังศัตรูได้ เพราะหลวงปู่ทิมท่านลงยันต์มหากำบังใหญ่ลงไปด้วย แต่มีเคล็ด

ตะกรุด หัวดอก หลดดอก และเข็ดดอก

ลับว่าท่านจะต้องไม่เอ่ยปากทักทายหรือพูดกับผู้ที่ท่านไม่ต้องการให้เขาเห็นก่อน เขาจะมองเลขท่านไป หรือไม่ก็เห็นเป็นคนอื่นได้ทดลองดูความขลังกันเกี่ยวกับวิชามหากำบังของตะกรุดมหานิทรากันแล้วในระหว่างลูกศิษย์ ผลเป็นที่เชื่อถือได้ จึงขอบันทึกไว้ ณ ที่นี้

นอกจากตะกรุดมหากำบังใหญ่หรือตะกรุดมหานิทรแล้ว ยังมีตะกรุดอีกหลายประเภทที่หลวงปู่ทิมทำขึ้นตามคำราที่ท่านได้สืบทอดมาพอจะประมวลได้ดังนี้

ตะกรุดทองแก่ ตะกรุดสามกษัตริย์ ตะกรุด ๖ ดอก
ตะกรุด ๗ องค์ ตะกรุดโทน ตะกรุดสาริกา และตะกรุดไต้ผ้า

ตะกรุดมหากำบังใหญ่
หรือตะกรุดมหานิทร

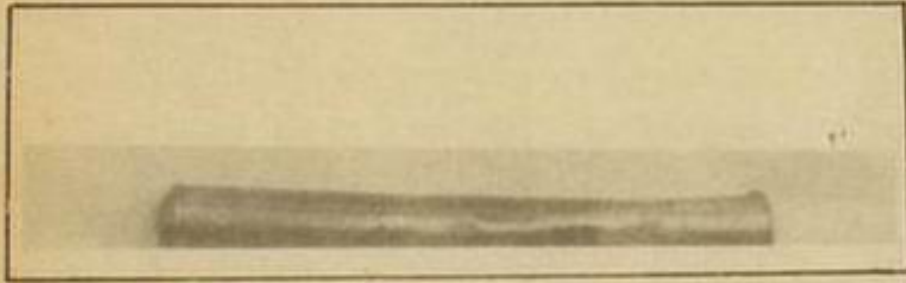
ตะกรุดทองแก่ เป็นตะกรุดที่หลวงปู่ทิมท่านเรียกชื่อ

เช่นนี้ โดยทั่ว ๆ ไป แล้วลูกศิษย์มักเรียกกันว่า ตะกรุดกลอดลูกสมัยก่อนชาวบ้านแถบวัดละหารไร่ หรือวัดไร่วาริเคิม จะมาในเขตอำเภอเมืองระยอง หรือแม่แต่อำเภอบ้านค่ายแต่ละครั้งก็แสนจะขากเย็นแสนเข็น เพราะทางคมนาคมไม่ดี ไม่มีถนนหนทางเหมือนปัจจุบัน หลวงปู่ทิมนอกจากจะเป็นเจ้าอาวาสวัดละหารไร่ อันเป็นที่พักพิงทางใจของชาวบ้านแล้ว ท่านยังนับเป็นพระหมอด้วยทั้งนี้เพราะเหตุว่า การคมนาคมไปมาในดัวอำเภอบ้านค่ายไม่ค่อยสะดวก ต้องเดินด้วยเท้า เมื่อชาวบ้านป่วยไข้ขึ้นมาหลวงปู่ทิมจึงต้องทำหน้าที่หาหูกหายามารักษาชาวบ้านอีกหน้าที่หนึ่ง โดยเฉพาะเรื่องการกลอดบุตรด้วยแล้ว ชาวบ้านมักจะทำกันเองโดยมีหมอดำแหทำหน้าที่พยามาผลุงครรภ์ ดังนั้นอันตราขในการทำกลอดจึงอาจจะมี

ได้ หลวงปู่ทิมท่านเป็นห่วงเรื่องนี้มาก ดังนั้นท่านจึงใช้วิชาอาคมที่
 วิชาเรียนมาช่วยเหลือชาวบ้านที่เป็นหญิง ไครมีท้องแก่ท่านจะทำ
 ตะกรุดให้และสั่งให้กลัดติดตัวไว้เพื่อเป็นกำลังใจในการคลอดลูก
 ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกเมื่อได้ตะกรุดไปแล้วเกือบทุกรายคลอด
 บุตรออกมาอย่างง่ายดาย แม้จะเป็นท้องแรกหรือที่เรียกว่าท้องสาว
 ก็ตาม ตะกรุดท้องแก่หรือตะกรุดคลอดลูกของท่านจึงมีชื่อเสียงมาก
 ในย่านนั้น ตะกรุดนี้เท่าที่ทราบ ท่านจะลงด้วยยันต์ศรีนึ่งสังข์ และ
 ปลุกเสกด้วยพระคาถาของกุฏิมานปริต นอกจากตะกรุดคลอดลูกง่าย
 แล้ว ที่ผมผู้บันทึกเรื่องนี้ได้ขึ้นมากับหูเลขก็คือปลัดขิกของท่านก็
 ใช้แก้ปัญหาเรื่องคลอดลูกยากด้วย จำได้ว่าเมื่อปลายปี ๒๕๑๗
 คุณสุขุม แสงชูวงศ์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าชลประทานบ้าน
 ค่าย ซึ่งอยู่ห่างจากวัดละหารไร่ไม่ไกลนัก และคุณสุขุม ยังช่วยเป็น
 คนคุมงานก่อสร้างศาลาการเปรียญให้วัดละหารไร่ด้วย คุณสุขุมต้อง
 เข้าวัดเป็นประจำ เข้าวันหนึ่งจำได้ว่าเป็นวันเสาร์ คุณสุขุมเข้ามาวัด
 แต่เช้า และเรียนกับหลวงปู่ทิมว่า เมียของลูกน้องเจ็บท้องร้องครวญ
 ครางมา ๓ วันแล้ว เด็กยังไม่คลอดไม่ออกขอให้หลวงปู่ช่วยด้วย
 หลวงปู่ทิมบอกว่าให้เอาปลัดขิกทำน้ำมันดีให้กินเคี้ยวก็ออก คุณ
 สุขุมยังถามหลวงปู่ว่า เวลาเอาปลัดขิกทำน้ำมันดีท้องคาถาอย่างไร
 หลวงปู่ท่านว่าเอาเข้าน้ำนึ่งเอา (คงจะให้อธิษฐาน) แล้วก็ว่า “มึง
 เอาเข้าน้ำนึ่งก็เอาออก” พวกผมที่ฟังอยู่หัวเราะกันลั่น
 ปรากฏต่อมาเมื่อทำน้ำมันดีกินแล้วไม่ช้าเด็กก็คลอดออกมาและปลอดภัย
 ทั้งแม่และลูก

ส่วนตะกรุด ๖ ดอก และตะกรุด ๘ ดอก เป็นตะกรุด
 ภาคแขน ส่วนมากมักจะมีแต่ตะกรุด ๖ ดอก ตะกรุด ๘ ดอก มี
 น้อยมาก ทิมขี้รุ่นเก่าของหลวงปู่ทิมเล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ตามปกติคน
 เราเมื่อถึงคราวเคราะห์หามยามร้าย ใน ๗ วัน จะต้องมีวันเปิด
 สำหรับบุคคลนั้นอยู่ ๑ วัน ในวันเปิดที่มีเพียง ๑ วันนี้ ไม่ว่าบุคคลผู้นั้น
 จะมีของขลังอย่างไร เมื่อเกิดเคราะห์หามยามร้ายมีเรื่องขึ้นในวัน
 ที่กล่าวซึ่งถือเป็นวันเปิดของแต่ละคน ของที่มีอยู่ก็ไม่อาจคุ้มตัว
 ได้ เพราะเป็นเรื่องของกรรมเวร เพราะคนเราไม่ว่าจะเก่งหรืออยู่ยง
 คงกระพันอย่างไรก็ต้องตายเข้าสักวัน วิชาตะกรุด ๖ ดอก และ
 ตะกรุดภาคแขน ๘ ดอก จึงเป็นเครื่องรางอย่างเดียวที่เชื่อว่าจะคุ้มตัว
 ในวันนั้นได้ แต่ส่วนใหญ่ท่านจะทำให้เพียงตะกรุด ๖ ดอก เพราะถ้า
 เป็นตะกรุด ๘ ดอกแล้ว นับว่าจะเป็นการฝืนพรหมลิขิตเกินไป เท่าที่
 เห็นส่วนใหญ่จึงมีเพียงตะกรุด ๖ ดอก เป็นตะกรุดดอกเล็ก ๆ และ
 เกือบทั้งหมดเท่าที่เห็นนามักจะทำด้วยเงินร้อยเชือกเป็นรูปกลม ๆ
 ขนาดพอดีกับลำแขน บางพรวงท่านจะเข้มน้ำมันงาไว้ ชาวบ้านรุ่น
 เก่า ๆ แดววัดละหารไร่ห้วงกันนัก เอาพระเครื่องราคาแพง ๆ
 ไปขอแลกยังไม่เอาด้วยเลย

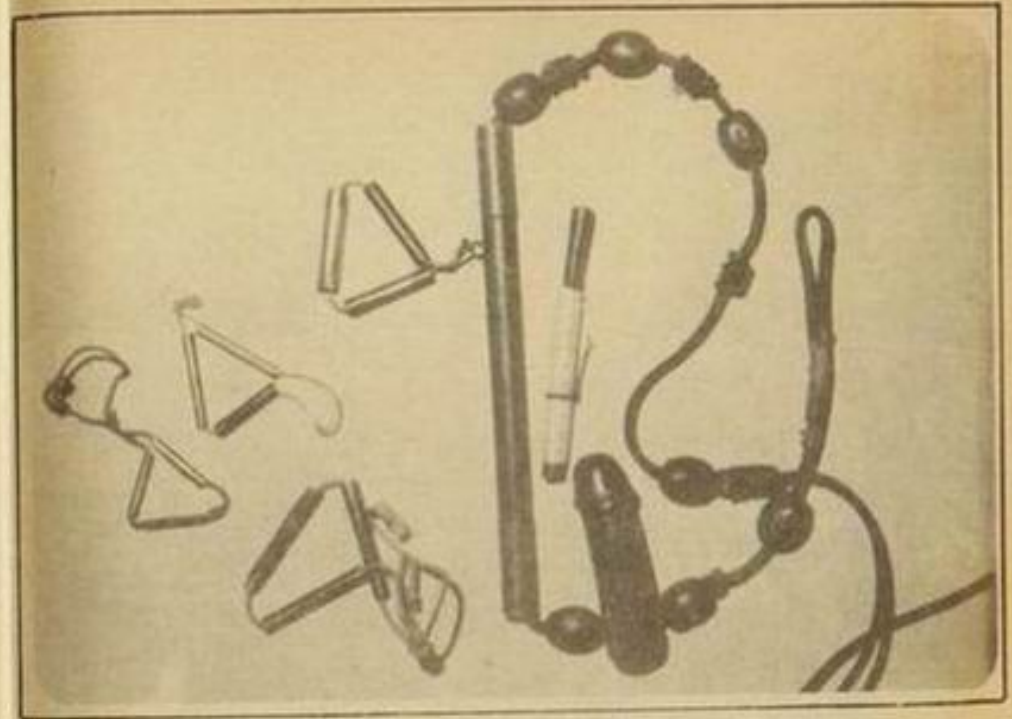
สำหรับตะกรุดโทนรุ่นเก่า ๆ แดว ๆ วัดละหารไร่ หา
 ผ่านทองเหลืองทองแดงยาก เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่อยากจน หลวง
 ปู่ทิมจึงใช้ฝ้าหม้อ หรือไม้กีดหัวหม้อหุงข้าว ซึ่งเป็นอัฐมิเนียม
 หรือทองเหลืองที่ชำรุดใช้การไม่ได้แล้วมาดัดเป็นแผ่นสี่เหลี่ยมลง

ตะกรุดโทน

อักษรเลขยันต์แล้วม้วนด้วยมือของท่านเองแจกจ่ายให้ชาวบ้านที่
มาขอ ชาวบ้านเล่าให้ฟังว่า แถววัดละหารไร่มีตัวทากชุกชุม มักจะ
เกาะตามแขนตามขาอยู่เป็นประจำเพื่อดูดเลือดกินเป็นอาหาร ใครก็
ความที่ผูกตะกรุดหลวงปู่ทิมหรือมีตะกรุดโทนติดตัวแล้วเกิดโดนทาก
เกาะเขาจะเอามือขูดซึ่งคมกริบตากลเอาทากออกทันทีโดยเนื้อหนัง
ตรงขาหรือหน้าแข้งไม่เป็นอะไรแม้แต่รอยแวมชั่วคราว นับว่าเป็น
ตะกรุดที่อยู่ขงภพระพันชงัดจริง ๆ จนชาวบ้านแถววัดละหารไร่เชื่อ
ถืออย่างสนิทใจ

ตะกรุดโทนรุ่นต่อมาสร้างด้วยแผ่นทองแดงมีขนาด
ใหญ่พอสมควรยาวประมาณ ๕ นิ้ว สร้าง ๓ ครั้ง เพื่อแจกในงาน
ทอดผ้าป่าเมื่อปลายปี ๒๕๑๗ และทอดกฐินเมื่อปลายปี ๒๕๑๘
ดอก กันปลอมไว้ด้วย ตะกรุดรุ่นนี้แม่หลวงปู่ทิมไม่ได้ลงอักขระ
เองแต่ท่านก็บอกว่ามีผลอย่างเดียวกับรุ่นก่อน สร้างไว้ครั้งละหลาย
ร้อยดอก เอาออกให้ทำบุญเมื่อคนต้องการก็มี ดอกละ ๕๐ บาท
ประมาณมีทั้งหมด ๒,๐๐๐ ดอก

ตะกรุดสามกษัตริย์ ตะกรุดโทน

ตะกรุดสาริกา เป็นตะกรุดดอกแดงเป็นส่วนใหญ่
มีขนาดค่อนข้างเล็ก ท่านจะให้ผู้ที่มิอาจชีพค้าขาย มีทั้งดอกเดี่ยวและ
ดอกคู่ สำหรับตะกรุดสาริกานี้ได้บรรจุไว้ที่หลังพระขุนแผนบ้าน
ค่าย (ขุนแผนพรายกุมาร พิมพ์ใหญ่) ประมาณ ๑๐๐ องค์ สำหรับ
ความหัตถ์ศรย์ของตะกรุดสาริกาที่ฉัน นายชินพร สุขสถิตย์ ผู้
เขียน ขอนินยันคือ มีอยู่ครั้งหนึ่งผมต้องเข้าหาเจ้านายชั้นผู้ใหญ่จึงจง
ใจเอ่ยปากขอสื้สิ่งจากหลวงปู่ทิม แต่ท่านบอกเอาสาริกาไปใช้
ดีกว่า แล้วให้คุณเพียรวิทย์ จารุสติติ ไปหยิบมาให้จากในกุฏิ คุณ
เพียรวิทย์ เข้าไปในกุฏิของท่านค้นหาแล้วก็ไม่พบ กลับมาบอกท่าน
ว่าไม่พบท่านก็หัวเราะอย่างอารมณ์ดีแล้วบอกเปิดดูที่ได้หมอน
คุณเพียรวิทย์ก็ขันขันเปิดดูแล้วไม่มี ท่านก็ย้าให้ไปดูใหม่ เข้าไป

ฆ้องวง 7 คอก

คราวนี้ก็ได้มาทั้งกล่อง มีอยู่ ๖-๗ คู่ เป็นอันว่าวันนั้นพวกเราได้
ตะกรุดसारิกาไปเกือบทุกคน เมื่อได้แล้วก็กลับกรุงเทพฯ เพราะวันรุ่งขึ้น
ต้องมีธุระสำคัญเจรจากับเจ้านายชั้นสูงในเรื่องสำคัญ ในใจก็คิดขอ
ให้สำเร็จ ก่อนนอนก็อธิษฐานขอความสุขความศักดิ์ของตะกรุดसारิกาว่าจะ
แท้จริงเพียงไร เป็นเรื่องเหลือเชื่อ ประมาณตี ๑ ผมลุกขึ้นมาเพราะ

ได้ยินเสียงนกตัวเล็ก ๒ ตัว ร้องคู่กันอยู่บนหิ้งพระ ผมถึงกับขนลุก
ในเรื่องที่ไม่่าเป็นไปได้ ค่อมมาผมได้ไปเล่าให้หลวงปู่ทิมฟัง ท่านได้
แค้มยืมแล้วหัวเราะ และในครั้งนี่ท่านให้ลูกเพียรวิทย์ ตัดแผ่นทอง
แดงเล็ก ๆ ไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อให้ลงตะกรุดसारิกา ท่านสั่งว่า
ให้สวดชุมนุมเทวดา ก่อนให้จบแล้วให้คอยฟังเสียงนกร้อง ถ้าได้ยิน
เสียงนกร้องเมื่อใดก็ให้เริ่มลงมือจารตะกรุดได้ คงเป็นเคล็ดใน
การลงตะกรุดसारิกาของท่าน

ส่วนตะกรุดได้น้ำนั้นผมเข้าใจว่าคงเป็นตะกรุดโทน
ท่านทำมานานแล้ว ประมาณว่าขณะนั้นคงอายุราว ๗๐-๘๐ ปี
ที่ด้านข้างกุฏิหลวงปู่ทิมมีแม่น้ำบ้านค่ายไหลผ่าน มีน้ำเต็มเกือบ
ตลอดปี ที่บันไดหน้าวัดมีหล่มน้ำเย็นอยู่ด้วย ป้าอยู่ งามศรี ซึ่งเป็น
หลานแท้ ๆ ของท่าน มีหน้าที่หุงข้าวทำกับข้าว ซึ่งเป็นอาหารเจ
ให้ท่านฉันแล้วว่า เวลาหลวงปู่ทิมจะลงตะกรุดท่านจะลูบน้ำลง
ไปตรงหล่มน้ำเย็นคำหายไปพร้อมกับแผ่นทองแดง ครองจิวรตาม
ปกติ หายไปสักพัก ท่านจะขึ้นมาพร้อมทั้งตะกรุด ๓-๔ คอก
ปรากฏว่าจิวรท่านไม่เปียก เมื่อกรมชลประทานมาสร้างฝายปิดกั้น
แล้วท่านก็เลิก ผมเคยขอให้ท่านไปทำตะกรุดชนิดนั้นอีกท่านตอบ
ว่า

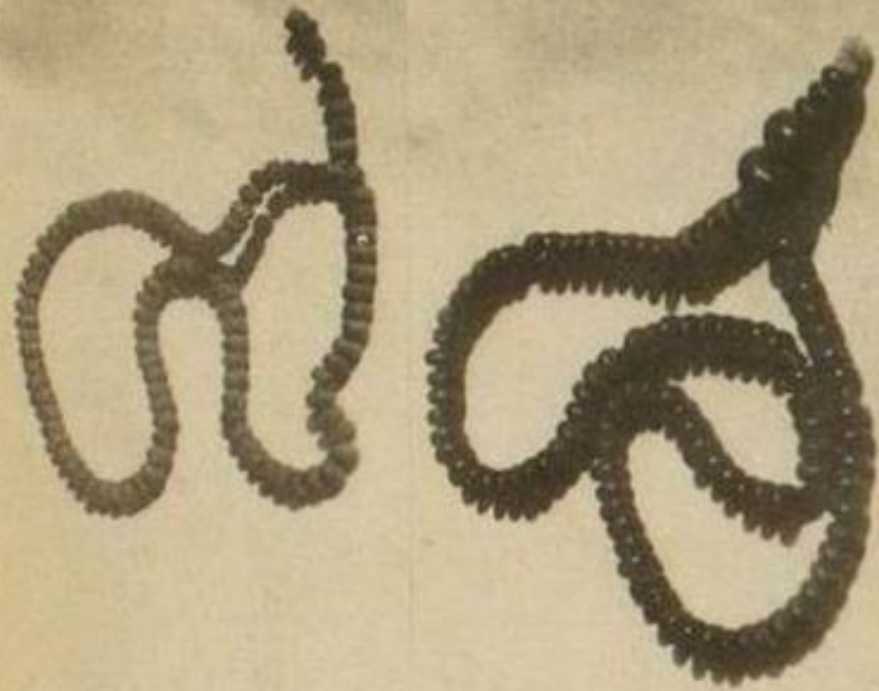
ไม่ต้องทำแบบนั้นแล้ว ทำแบบนี้ก็ได้ผลเท่ากัน เมื่อ
ก่อนนี้ยังคิดยังยึดยังหลงอยู่ทำอะไรก็ต้องทำตาม
ตำรา

บหมอนันท์หลังเก่า

ลูกประจำ

หลวงปู่ทิมสร้างลูกประจำทั้งหมด ๓ รุ่น เพื่อแจกลูกศิษย์ใกล้ชิด ซึ่งท่านครอบครัวรับเป็นลูกศิษย์ไว้สำหรับซักประจำให้ครบ ๑๐๘ เมื่อท้องคาถาอาคมหัวใจจากพระสูตรต่าง ๆ ลูกประจำรุ่นแรกเป็นหนังสือเทาออกคำ เนื้อนุ่มมาก มัก่วนหลุดหมด ผงที่ปั้นเป็นเม็ดประจำเป็นผงพระพุทธรูปต่าง ๆ มีผงอิทธิเจ ผงปึงม้ง ผงตรีนิสิงเห ผงพระไวย นะปะตลอด ผงจินดามณี ท่านจะปั้นเป็นแท่งดินสอ เมื่อเวลาว่างท่านเขียนอักษรลงบนกระดานชนวนแล้วและลบเก็บเอาผงไว้ มีผู้ยืนยันว่า ผงท่านลอดแผ่นกระดานชนวนได้ ลูกประจำรุ่นแรกหลวงปู่ทิมสร้างไว้เพียง ๑๐ กว่าพวง แจกลูกศิษย์ผู้ใกล้ชิดรุ่นแรก ๆ ต่อมาได้ขุบน้ำผงไปสร้างพระเครื่องและลูกประจำรุ่นที่ ๒ ลูกประจำรุ่นสองสร้างจากผงพระพุทธรูป มีผงอิทธิเจ ผงปึงม้ง ผงตรีนิสิงเห ผงพระไวย เช่นเดียวกับลูกประจำรุ่นแรก แล้วหลวงปู่ทิมยังได้นำเอาผงพรายกุมารมาผสมเป็น

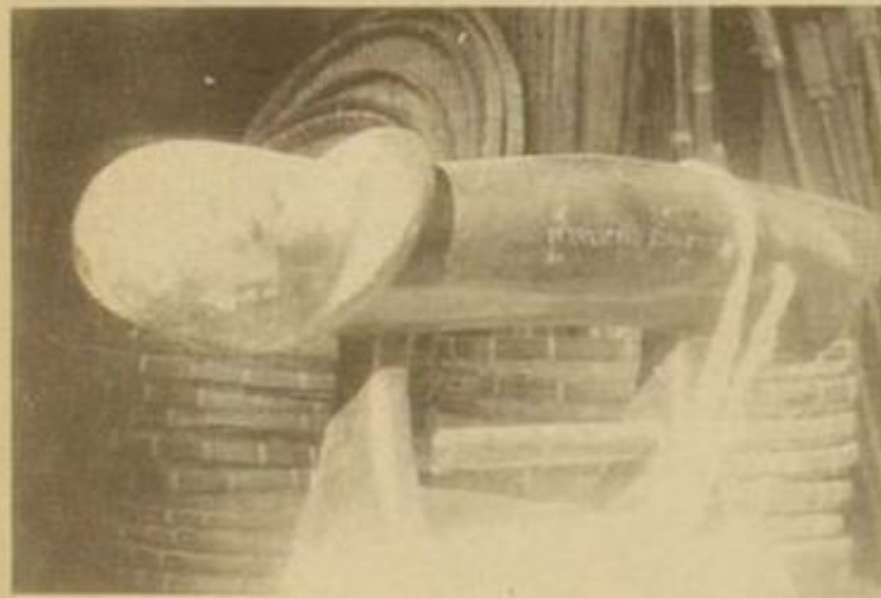
ลูกประคำรุ่น 1 รุ่น 2

พื้นใหม่ด้วย ปั้นด้วยมือของท่านเองทุกเม็ดจึงทำให้ขนาดไม่ค่อยเท่ากัน เสร็จแล้วชุบบรอนซ์สีทองเพื่อกันการบุคผงไว้

ส่วนลูกประคำรุ่นที่ ๓ คุณพระชาตรี พาสัย เป็นผู้ขออนุญาตสร้างขึ้น ๒๐ พวง ให้ท่านปลุกเสกตลอดไตรมาสปี ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นปีที่ท่านมรณภาพ คุณปราชญ์นำพระเก่า ๆ และพระกรูหัก ๆ มาบอกทำเป็นผงได้ ๑ ปีเต็ม ๆ ผสมกับผงพระพุทธรูปต่าง ๆ ของหลวงปู่ทิมและผงพรายกุมาร และให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกไว้นานเกือบ ๒ ปี ลักษณะลูกประคำคล้ายกันทั้ง ๓ รุ่น เพราะปั้นด้วยมือ แต่ชุดของคุณพระชาไม่ได้ชุบบรอนซ์ทอง และเนื้อแกร่งกว่า

ปลัดขลิกลง

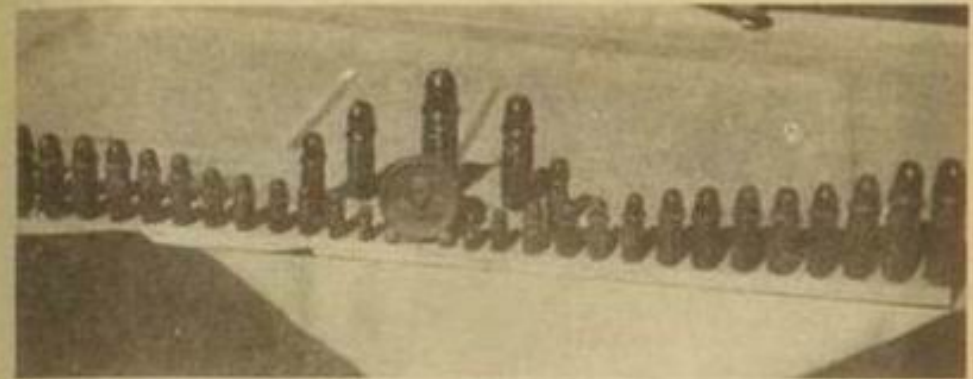
วิชาการทำปลัดขลิกลงซึ่งถือว่าเป็นเครื่องรางสำคัญของไทยเรา หลวงปู่ทิมท่านเล่าให้ฟังว่า ท่านเรียนวิชานี้มาจากตำราของหลวงพ่อสังข์เฒ่า ซึ่งเป็นคุณปู่ของท่านตามตำราบอกว่า ถ้าปลุกเสกจนปลัดขลิกลงเคลื่อนไหวได้จึงจะถือว่าทำสำเร็จและใช้ได้ หลวงปู่ทิมท่านก็ทำตามตำราทุกประการ แต่ปลุกเสกเท่าไรปลัดขลิกลงก็ไม่เคลื่อนไหว ท่านจึงเดินทางไปหาหลวงพ่อดีเจ้าอาวาสวัดสัตหีบ ประมาจารย์ผู้สร้างปลัดขลิกลงมีชื่อเสียงโด่งดัง เพื่อขอทราบเคล็ดลับหรือวิธีการปลุกเสกจนปลัดขลิกลงเคลื่อนไหวได้ หลวงพ่อดีท่านบอกว่ามันอยู่ที่ใจ ท่านก็กลับมาวัดไร่ขิง ทำพิธีภาวนาปลุกเสกไปเรื่อย ๆ ถึงอย่างไรปลัดขลิกลงก็ยังนอนสงบนิ่งหาได้

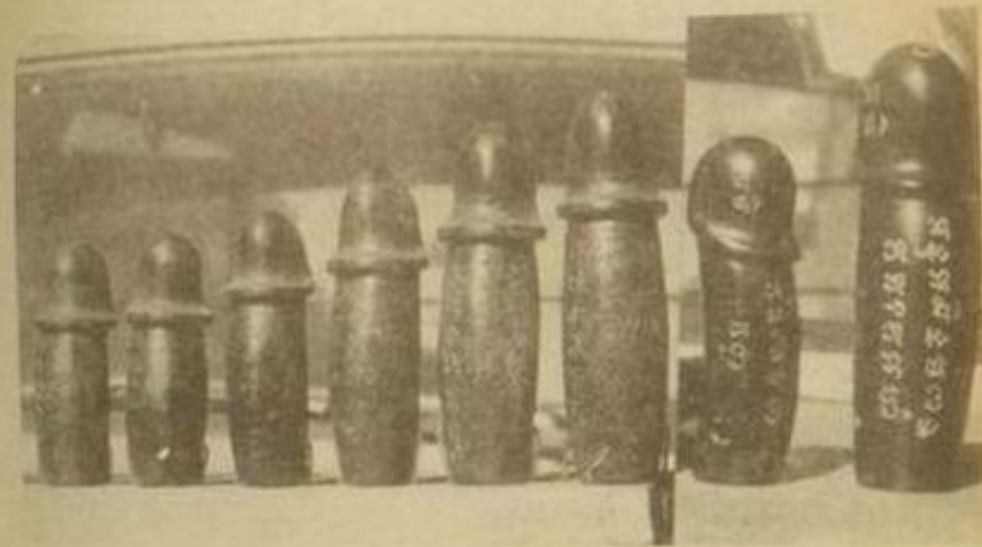
ปลั๊กขลิกลักตัวครุต้องผูกเชือก

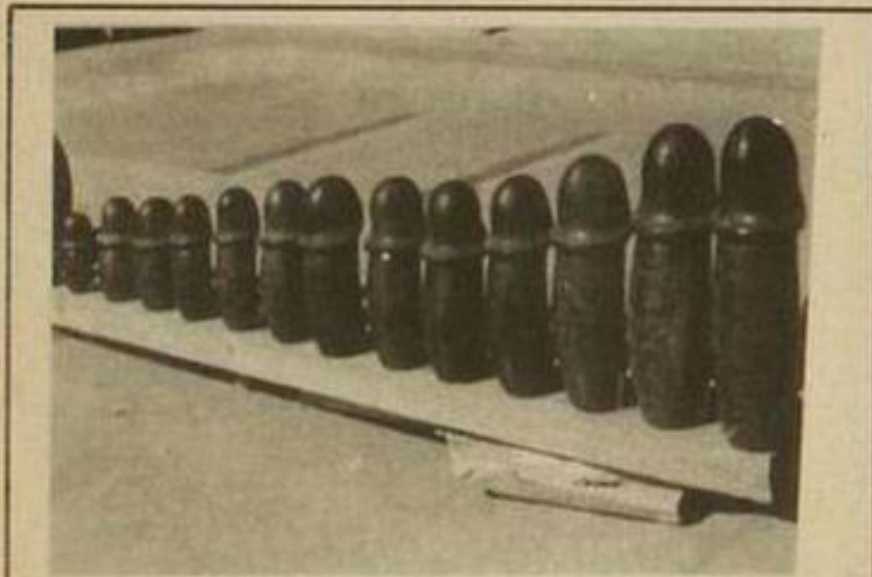
ล่ามไว้กับเสาเตี้ยจนนอนเพราะวันแต่คืนนี้หนีเที่ยวได้

เคลื่อนไหวไม้ ท่านจึงเดินทางจุดจรวดร้อนแรมไปหาหลวงพ่อเหลือ
ถึงวัดสาวชะโรง พระปรมาจารย์ผู้มีชื่อเสียงทางด้านปลั๊กขลิกลัก
อีก หลวงพ่อเหลือได้แนะนำอย่างเดียวกับหลวงพ่ออ้อว่าจะขลังหรือ
ไม่ขลังมันอยู่ที่ใจ เมื่อหลวงปู่ทิมกลับมาที่วัดท่านจึงหันมาฝึกใจ
เป็นการใหญ่จนในที่สุดท่านสามารถปลุกเสกจนปลั๊กขลิกลักขยับตัว

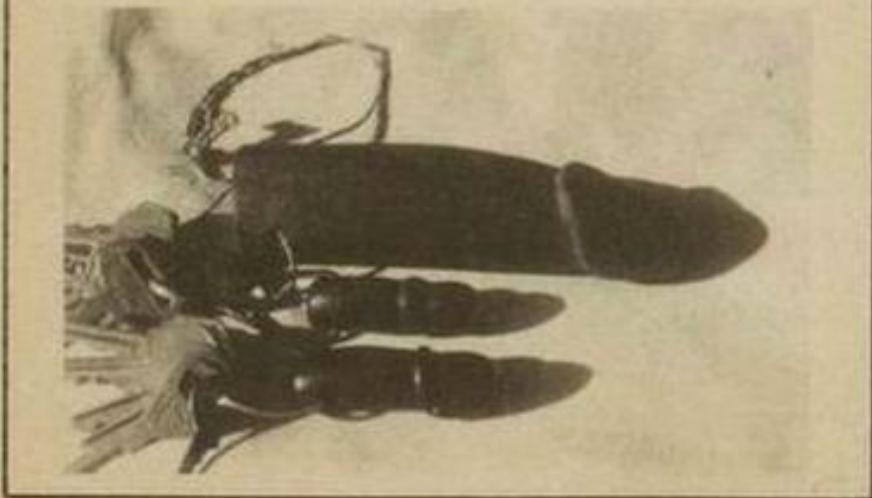

ปลั๊กขลิกลักขนาดต่าง ๆ
สร้างจากไม้คูด และไม้พญาตำตง

ปลัดขิกขนาดต่าง ๆ
สร้างจากไม้กูด และไม้พญาคำดง

เคลื่อนไหวและบินได้ในที่สุด และต่อมาท่านได้ไปทำให้หลวงพ่อดี
คุณหลวงพ่อดีพูดเปรย ๆ กับลูกศิษย์ซึ่งเป็นคนระของว่า ที่ระของ
เขาก็มีข้างเผือกเหมือนกันนะ ผู้เฒ่าที่ได้รับฟังมาเปิดเผยให้ผู้เขียนฟัง
เมื่อไม่นานมานี้ว่า ข้างเผือกเขื่อนั้นหลวงพ่อดีคงหมายถึงหลวงปู่ทิม
ซึ่งมีความสามารถในการสร้างปลัดขิกได้เหมือนท่านนั่นเอง

ปลัดขิกของหลวงปู่ทิมสร้างจากไม้ของระอา, ไม้โอด-
ทง, กิ่งกัญปิงหา และไม้กูดหรือไม้ราชพฤกษ์ นอกจากนั้น ก็มีไม้
ดีพริก แม่ม่ายลูกโทนอีก แต่เป็นส่วนน้อย ปลัดขิกที่ทำกันใน
ระยะแรกไม่มีความสวยงามหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ ต่างคนต่างทำแล้วเอา
มาให้หลวงปู่ทิมปลุกเสก ก่อนปลุกเสกหลวงปู่ทิมจะให้ลงเหล็ก
ธูร ก่อนทุกตัวระยะแรก ท่านจะลงเหล็กจารด้วยตัวท่านเอง ต่อมา
มีการทำมากขึ้นและท่านอายุมากขึ้นมือไม้สั่น ท่านจึงมอบให้พระและ
เณรลงให้แล้วจึงปลุกเสก ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๗ คุณพัฒนา บุญ-
อนุกุล เจ้าของร้านขายเครื่องจักรเครื่องขนาดเล็กย่านได้แก่นไม้กูดฟ้าผ่า
ท่าอนใหญ่มาจึงสร้างปลัดขิกมาถวายให้ท่านปลุกเสก มีทั้งขนาด
ใหญ่ขนาดเล็ก รวมประมาณ ๒,๐๐๐ ตัวทุกตัวจะลงอักษรด้วย
เครื่องจักรและคือกโศกตัว ไว้ที่โคน

นอกจากปลัดขิกที่ทำจากไม้แก่นกูดฟ้าผ่าอายุเกือบ
๑๐๐ ปีแล้ว คุณพัฒนายังหาไม้พิเศษ คือ ไม้พญาคำดง มาทำเป็น
ปลัดขิกอีกประมาณ ๒๐ ตัว คือก ไว้ที่ฐานด้วย เมื่อหลวงปู่
ทิมมรณะภาพแล้ว ปลัดขิกไม้แก่นกูดที่คุณพัฒนาสร้างได้รับ
ความนิยมมาก เพราะมีหลักฐานกฎเกณฑ์แน่นอนว่า เป็นของหลวง
ปู่ทิมสร้างจริง ๆ ผิดกว่ารุ่นก่อนที่หาหลักเกณฑ์ไม่ได้

บนปลั๊กขลิกลูกพญาคำตง

ภาพถ่าย

ระยะแรก ๆ ที่ยังไม่ได้ทำเหรียญ ผู้ที่เคารพนับถือและ
 ออยากได้ของดีจากหลวงปู่ทิม ได้จัดภาพถ่ายท่านขนาดเล็กมาถวาย
 ให้ท่านปลุกเสกแล้วแจกจ่ายกันไป ปรากฏว่า ใช้ได้ดี ต่อ
 มาหลวงปู่ทิมได้ให้คาถาณะกันโมกัน พุทธกัน ชากัน นะล้อม
 โมลอม และหัวใจต่าง ๆ ผมจึงได้พิมพ์เป็นภาพ ๔ สี หลวงปู่
 ทิม อยู่ในวงอักษระเลขยันต์ ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กสำหรับ
 ใส่กระเป๋า พิมพ์มาทั้งหมดประมาณเกือบ ๖๐,๐๐๐ แผ่น ส่วนขนาด
 ใหญ่สีแดง ประมาณ ๑๐,๐๐๐ แผ่น ปลุกเสกนานหลายเดือนจึง
 เขาออกแจกจ่ายกัน หลวงปู่ทิมบอกว่าแผ่นหนึ่งมีคุณภาพเท่า
 ตะกรุดของท่าน ๑ ดอก กระดาษชุดนี้มีประสพการณ์มาก บางคนถึง
 กับพักเสียมพลาสติกคล้องคอก็มี ส่วนภาพถ่ายรุ่นก่อน ๆ นั้น มัก
 เป็นภาพขาวดำ ล้วนเป็นภาพหลวงปู่ทิมนั่งสมาธิเต็มองค์ขนาด

รูปถ่ายขนาดเล็ก พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร
(หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย

รูปถ่ายขนาดกลาง พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร
(หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย

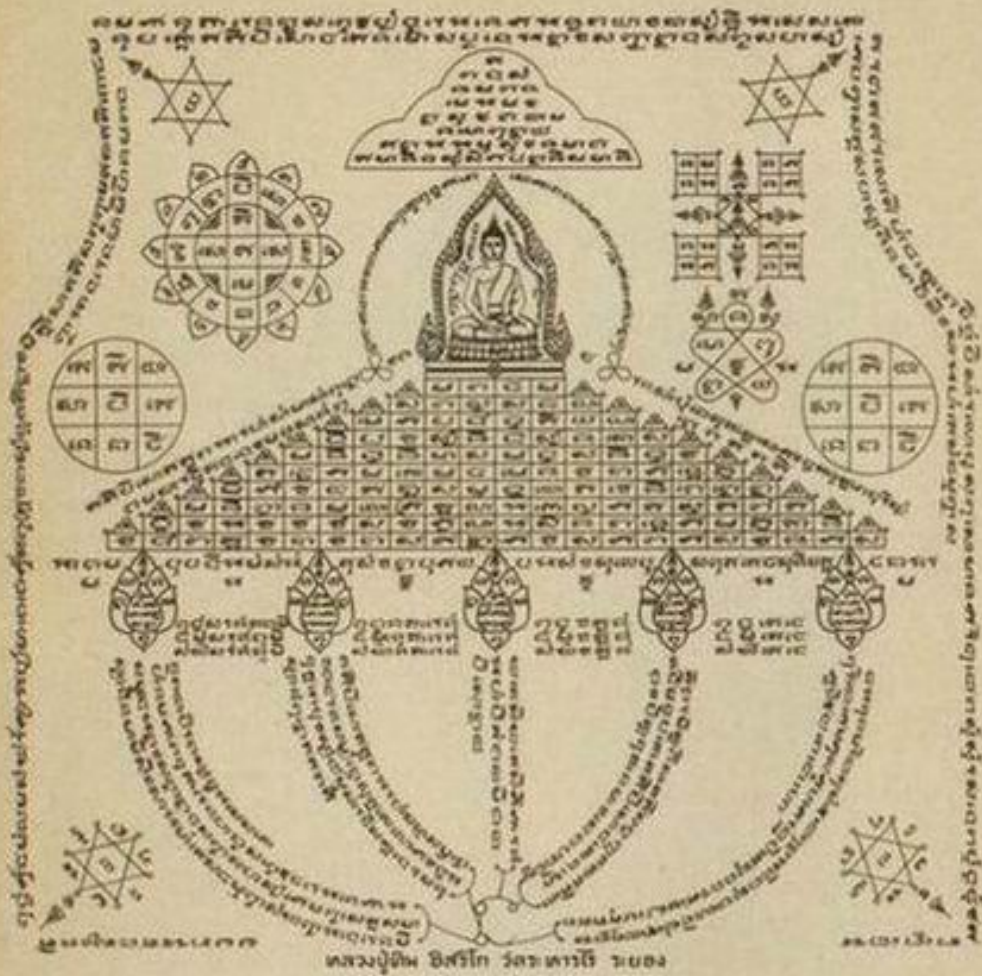
รูปถ่ายขนาดกลาง พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร
(หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย

ภาพบุษบาขนาดต่าง ๆ

รูปถ่ายขนาดใหญ่ พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร
(หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย

พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร (หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย
ท่านอยู่ในงานแสดงที่สนามกีฬาบางปะอิน "สวนนกแก้ว"
ท่านอายุประมาณ ๑๐๐ ปี และท่านอายุครบ ๑๐๐ ปี เมื่อ
มารณามรณ พระครูวิจิตรธรรมานุวัตร (หลวงพ่อวงค์) แห่งวัดบ้านค้อวย
ณ บ้านท่าอิฐ ๑๖ ม.ค. ๒๕๓๗

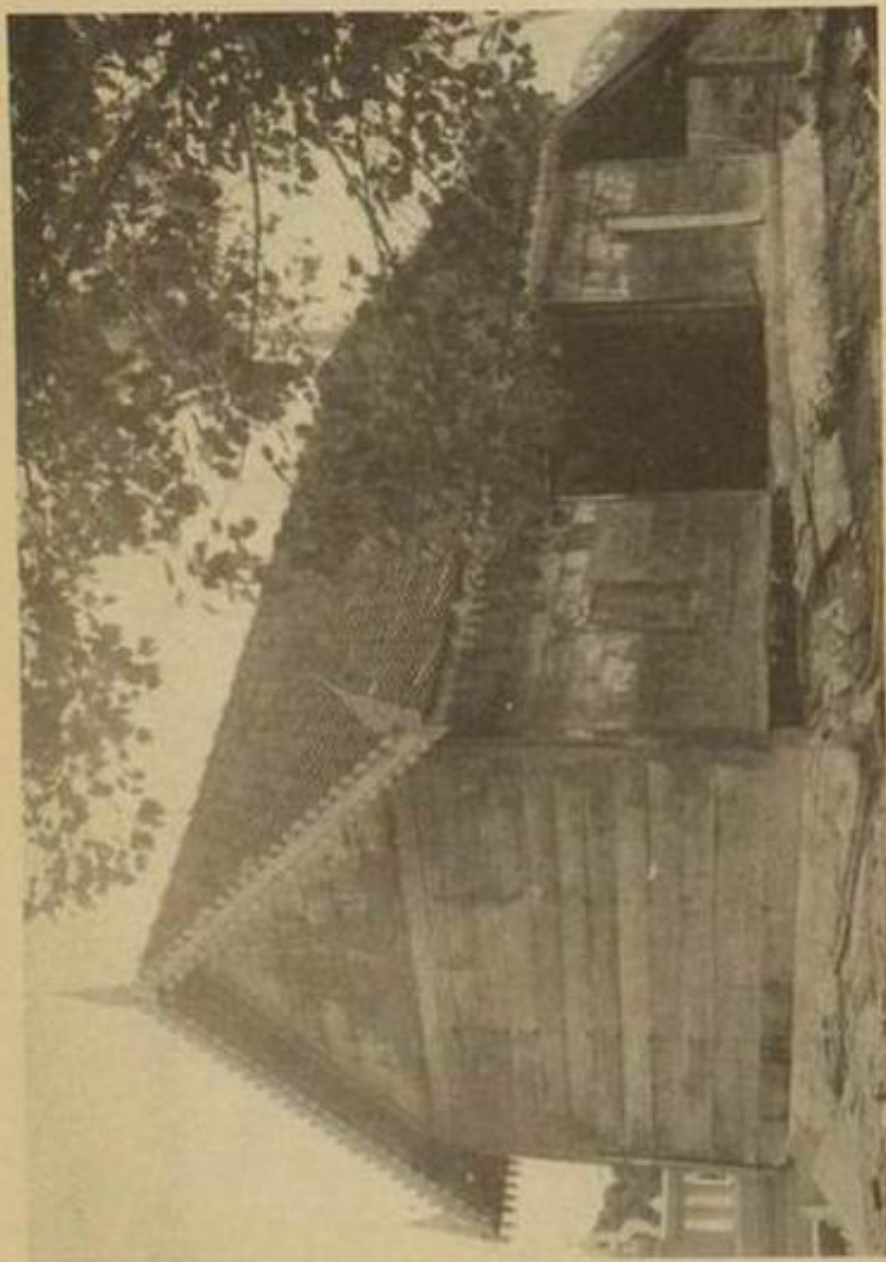

สำนักพระพุทธเจ้าขันธ์โรชนาเขต
 องค์ให้ทำเพื่อสันติสุขทหารตำรวจชายแดน
 แต่ไม่ขึ้นชื่อเลขมรณะภาพก่อน

“๑” เคยมีเด็กหนุ่มที่ระของแวนภาพถ่ายเพียงภาพเดียวถูกยิงด้วยปืน .๓๘ ไม่เป็นอะไร คุณอารมณ์ ทับสุวรรณ ไปเห็นภาพถ่ายหลวงปู่ทิมสมัยที่ท่านอายุ ๕๐ กว่า ๆ ที่บ้านนักเลงพระแถว ๆ นครสวรรค์ และได้แลกเปลี่ยนเอาภาพนี้มา เจ้าของเดิมบอกว่าเป็นภาพของพระซูดงค์องค์หนึ่ง ซึ่งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ และแก่กล้าทางคาถาอาคมมาก ผู้เล่าอยากได้ของที่ระลึกจากท่าน ๆ ไม่มีอะไรให้ ๆ ผู้เล่าเลยขอล่าภาพถ่ายของท่านเอาไว้และนำมาให้ท่านปลุกเสกเสร็จแล้วก็เก็บไว้บนหิ้งพระนานแสนนานจนคุณอารมณ์ไปพบเขาเลยแลกเปลี่ยนมา (ดังภาพประกอบ) สำหรับกระดาษแผ่นเล็กทำขึ้นเพื่อให้จ่ายหลวงปู่ทิมแจกแก่ผู้ที่ต้องการท่านจะแจกให้เพียงคนละแผ่นเท่านั้น นอกจากจะเอ่ยปากของท่านมากกว่านั้น คงเป็นเพราะท่านรู้ว่าของท่านดี จึงแจกเพียงแผ่นเดียว ผิดกับบรรดาศิษย์ใครขอก็แจกที่บีก เพราะถือว่ามีมาก

โบสถ์หลังเก่า

มีคหมอ

ปกติแล้ว บรรดาเกจิอาจารย์ที่ศึกษาวิชาทางไสยศาสตร์ โดยตรงส่วนมาก มักจะมีอาวุธในทางไสยศาสตร์ติดตัวมาทุกคน บางองค์ก็ได้รับคทาทอดมาจากอาจารย์ของตน แต่บางองค์ก็มีมือศึกษาวิชาจนสามารถมั่นใจในวิชาของตนแล้ว ก็จะทำการสร้างขึ้นมาไว้ใช้เองเพื่อเป็นอาวุธประจำกายของตนโดยเฉพาะ หลวงปู่ทิมก็เช่นกัน

หลวงปู่ทิม ท่านเป็นคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญในด้านไสยศาสตร์แทบจะหากคณาจารย์ใดมาเทียบได้ สมัยก่อนเมื่อ ๓๐-๔๐ ปีมาแล้วนั้น วัดละหารไร่ไม่ไช่ชื่อนี้ แต่เป็นชื่อวัดไร่วารี เพราะบริเวณวัดของท่านนั้น มีน้ำล้อมรอบอยู่ตลอดปี ทางรถเดินยังไม่มี ใครไปหาท่านก็ต้องบุกป่า บางคนถึงกับหลงป่าเลยก็มี หลวงปู่ทิมจะอยู่ของท่านองค์เดียวมาตลอด และคอยช่วยเหลือชาวบ้านที่เจ็บไข้ได้ป่วย เพราะท่านเป็นพระหมอ ชาวบ้านจึงต้องมาพึ่งท่านอยู่เสมอ

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ชาวบ้านแถววัดเกิดมีศรัทธา แก่กล้า จึงบวชอยู่ที่วัดหลวงปู่ ๓ คน คือ นายทัต นายเปี่ยม นายแหยม ทั้ง ๓ คน นี้เป็นผู้ที่สนใจในทางวิชาไสยศาสตร์มาก ต่างขอศึกษากับหลวงปู่ทิมในทางปราบผีและเป็นหมอน้ำมนต์ จนหลวงปู่ทิมท่านมั่นใจว่าทั้ง ๓ ท่านนี้สามารถช่วยตนเองได้แล้ว ท่านจึงบอกให้พระทั้ง ๓ องค์ไปหาตะปู ๗ ป้าข้าว บาตรแตก ตะปุดอกโลงผีตาย โหงงและตะปูสังฆวานร หามาให้ครบทั้งหมดจะขาดสิ่งใดไม่ได้ พร้อมทั้งให้หาไม้มะกรูดที่ปิดตลอด คือ กลวงตลอด หรือไม้อะไรก็ได้ ตามแต่จะหา มาส่วนของหลวงปู่ใช้ไม้มะกรูด จะทำพิธีสร้างมิดหมอไว้ใช้ทั้ง ๓ คีโง่มาก จึงแสวงหาวิเศษที่หลวงปู่ได้สั่งไว้และหาครบภายใน ๓ เดือน หลวงปู่ให้ทั้ง ๓ ช่วยกันตีมิดภายในวัด โดยมีพระเปี่ยมเป็นผู้ที่ตี เพราะฝีมือในด้านนี้หลวงปู่ได้ลงมาควบคุม ในพิธีตลอด ในพิธีนี้ได้วงสายสัญญาณมีราชวัตรเสวตฉัตรพร้อมกับตั้งศาลเพียงตา จัดเป็นพิธีที่ถูกต้องตามตำราโบราณทุกประการ หลังจากที่ตีวิเศษทั้งหมดเป็นด้ามมิดเรียบร้อยแล้ว หลวงปู่จึงบอกให้พระแหยม ไปทำพิธีเอาศพพรายและกระโหลกเด็กที่ตายในท้อง หมายถึงตายท้องกลม พระเปี่ยมและพระแหยมได้ทำการเสาะแสวงหาเป็นเวลาหลายสัปดาห์ จนไปพบที่วัดแม่แก้ว ซึ่งเป็นผู้หญิงชาวบ้าน ชื่อนางส้ม ได้ป่วยไข้และตายทั้งลูกในท้องประมาณ ๖ เดือน และกำลังจะทำพิธีเผาในวันรุ่งขึ้น ศพได้เก็บไว้ที่ป่าช้า พระแหยมและพระเปี่ยมจึงบอกกับเจ้าอาวาสวัดนั้น และให้ลุงรอดคนราวาสเป็นผู้ทำการกรวดศพ ท่ามกลางความระทึกใจของผู้ที่ทราบ เมื่อทำพิธีข่มผีจนมั่นใจว่าไม่สามารถจะอาละวาดได้อีกแล้ว ลุงรอดก็

เจาะเอาหัวกระโหลกเด็ก พร้อมทั้งผมของเด็ก และรีบเก็บศพไว้ตามเดิม และมอบให้พระแหยมกับพระเปี่ยมนำไปมอบให้หลวงปู่ทิม หลวงปู่ทิมจึงกำหนดวันบรรจุมิดหมอ คือ วันพฤหัสบดี ๑๘ เดือน ๘ พ.ศ. ๒๔๘๕ และเป็นวันครบท่านได้ทำการบรรจุมิดหมอพร้อมทั้งหมด ๕ เล่ม ในวันนั้นเสร็จแล้วทำพิธีมอบให้พระเปี่ยม พระทัต พระแหยม และอีกเล่มหนึ่ง หลวงปู่ทิมได้เอาไว้ใช้อยู่กับตัวท่านเองตลอดเวลา มิดหมอทั้งหมดนี้เป็นที่หวงแหนของบุคคลทั้ง ๓ มากปัจจุบันนี้บุคคลทั้ง ๓ ก็ได้เสียชีวิตไปหมดแล้ว มิดหมอจึงลกออยู่กับบุตรหลานคือไป และผู้เขียนก็ไม่ทราบว่ามิดหมอจะยังอยู่หรือสูญหายไปแล้ว ก็ไม่อาจทราบได้ สำหรับมิดหมอเล่มที่หลวงปู่ใช้อยู่ ท่านได้มอบให้นายเพชรวิทย์ จารุสถิติ ไว้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ยังคงเก็บรักษาอยู่ที่นายเพชรวิทย์ จารุสถิติ (ดังรูป) และอีกเล่มหนึ่งไม่ทราบว่าหลวงปู่มอบให้แก่ใคร

คุณวิเศษของมิดหมอนั้น มีคุณวิเศษเหลือที่จะพรรณานับ เท่าที่ผู้เขียนทราบมาว่า ใช้ปราบผีที่ถือโอกาสมาสิงอยู่ในร่างของคนอ่อนแอ เมื่อไม่สามารถจะปราบด้วยคาถาได้ เพียงแต่ถือมิดหมอเข้าไปใกล้ผู้ที่ถูกผีสิงอยู่ ผีก็จะกลัวและออกไปในที่สุด มิดหมอนี้สามารถแก้ความอยู่คงได้ ไม่ว่าจะเหนียวขนาดไหน ก็ไม่สามารถจะต้านทานมิดหมอได้ มิดหมอนี้จึงเป็นที่เกรงกลัวของผู้ที่เล่นของมาก ปกติแล้วมิดหมอเมื่อเวลาจะลับมิดนั้น ต้องทำการลับในโบสถ์ อย่าให้สนิมของมิดตกลงบนบ้าน มิดหลวงปู่ทิมนั้น เมื่อบูชาอยู่กับบ้าน สามารถคุ้มครองบ้านได้อีกด้วย เมื่อไว้กับตัวกลับป้องกัน

กันป็น และเป็นมหาจุดแคล้วคลาด ฯลฯ

หลวงปู่ทิมได้สร้างมิดหม้อออกมาอีกครั้งหนึ่งนับเป็นครั้งที่สอง เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งเป็นวันทำพิธีไหว้ครูประจำปีเช่นกัน ครั้งนี้ได้จัดสร้างขึ้นทั้งหมด ๒๐ เล่ม มีเล่มใหญ่ ๑๐ เล่ม เล่มเล็ก ๑๐ เล่ม (คังรูป) ได้ใช้วัสดุเหมือนเดิม และได้นำไปให้ช่างตีมิดที่หนองบัวท่า ซึ่งมีคังหม้อทั้ง ๒๐ เล่มนี้ทำขึ้นมาด้วยทุนทรัพย์ส่วนตัวของแต่ละคน โดยเฉลี่ยกันออกค่าแรงจ้างทำ และค่าใช้จ่ายในการหาวัสดุ

มิดหม้อเล่มใหญ่

๑. ถวายหลวงปู่ ๑ เล่ม
๒. นายชินพร สุขสถิตย์
๓. นายเพ็ชรวิทย์ จารุสถิตย์
๔. นายอารมย์ ทัฬหสูวรรณ
๕. นายพัฒนา บุญอนุกุล
๖. นายชวลิต นิตยะ
๗. นายสาย แก้วสว่าง
๘. พระอาจารย์สาคร มบุญโญ
๙. พระอาจารย์เชย
๑๐. นายมงคล นาคแพน

มิดหม้อเล่มเล็ก

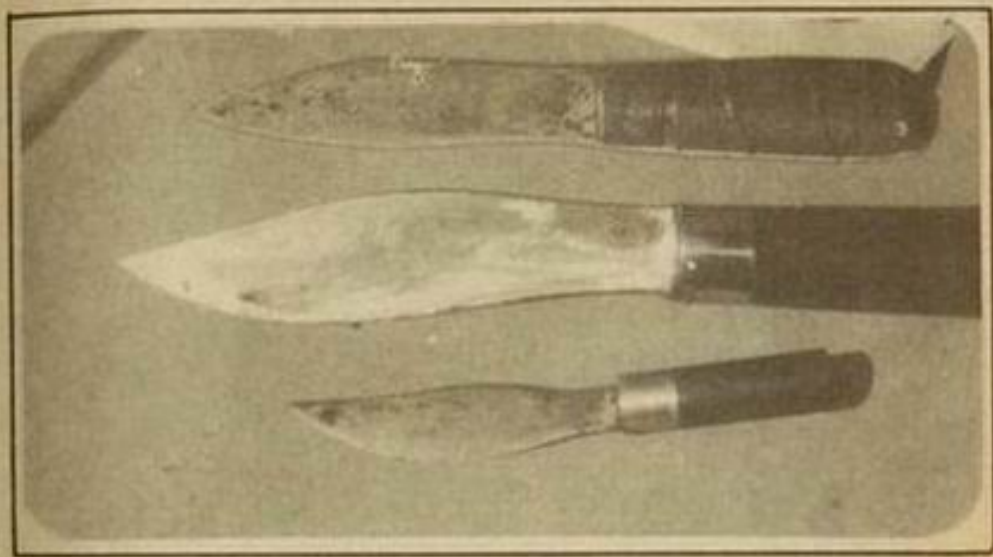
๑. สามเณรจำ งามศรี
๒. นายวิรัช ชำนาญณรงค์
๓. นายประชา ศรีพาสัย
๔. นายสุขุม แสงชูวงศ์
๕. นายประกิจ ภมระภา
๖. นายปราโมทย์ มาเจริญ
๗. นายธีรวัฒน์ ตั้งเจริญ
๘. นายหลาบ จ้อยเจริญ
๙. นายสมเกียรติ นาคแพน
๑๐. นายบุญนำ สีนภักดี

มิดหม้อทั้ง ๒๐ เล่มนี้ก็ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ที่มีรายชื่อนี้ มิดหม้อหลวงปู่ทิมทุกเล่ม ส่วนมากจะไม่ค่อยมีความงามและปลอกไม้มี ซึ่งปลอกมิดนั้น ท่านให้ไปทำเองและลงด้วยคาถามงกุฎพระพุทธเจ้าและหัวใจยอดศีล ก็สามารถใช้ได้ มิดหม้อชุดหลังนี้ ค้างมิดทำด้วยไม้จันทน์ ฤกษ์พิเศษก็ดูจะเดียวกับมิดหม้อชุดแรก ซึ่งมีคังหม้อของหลวงปู่ทิมนี้ ผู้เขียนขอเรียกชื่อว่า “มิดหม้อภาวนาภีรัต”

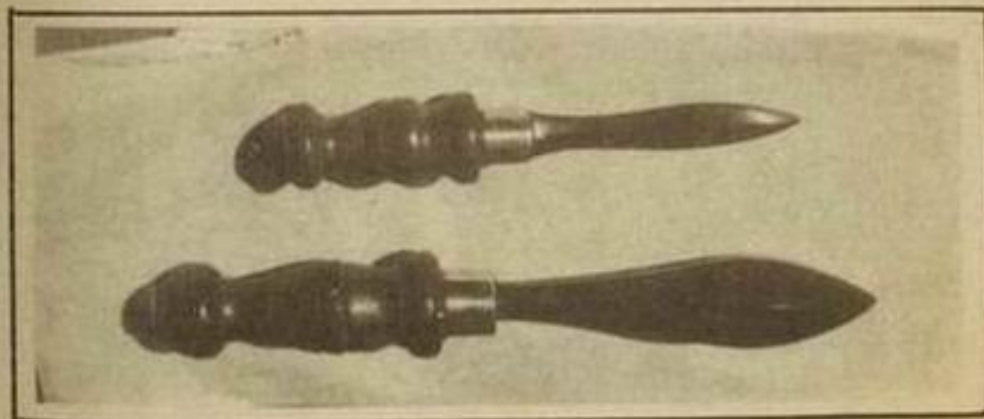
อันเกจิอาจารย์ที่สร้างมิดหม้อนั้น เท่าที่ทราบก็มี พระครูนิวาธรรมจันทร์ หรือหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ จังหวัดนคร-

ไหว้ครูประจำปี 30 มกราคม 2518
พร้อมสร้างมีดหมอรุ่น 2

บนมีดหมอรุ่น 1 กลางและล่างรุ่น 2 ขนาดใหญ่และเล็ก
พระบรมค้ำสร้างจากไม้พญาคำตง

พระบรมค้ำสร้างจากไม้พญาคำตง

สวรรค์ ซึ่งท่านได้รับการถ่ายทอดมาจากหลวงพ่อกษัตริย์ วัดสระตะเภา
มีคหมอของท่านนั้นมีชื่อว่า “มีคปราบชาติ” กาดาที่ลงมีคหมอ
ของท่านก็เหมือนกับที่หลวงปู่ทิมใช้ลงมีคหมอของท่าน คือ

“สัพเพทเว ปิสาजेวะ อาละ วะกาทะโย ปิจะกัคคัง
คาละปัดตัง ทิสวา สัพเพยักขา ปะวาวันติ สักกัสสะ วชิราวุธัง
เวสสุวรรณะ สะกะทาวุธัง อาละวะกัคสะ ทุสาวุธัง ยมะราชา
นะยะนา อุทัง อิมทิสวา สัพเพยักขา ปะลาอันติฯ”

สำหรับอาจารย์ที่สร้างมีคหมออีกท่านหนึ่งก็คือ “หลวง
พ่อกัน แห่งวัดเขาแก้ว” มีคหมอของท่านได้รับการถ่ายทอดมา
จากหลวงพ่อดีม วัดหนองโพ

ปัจจุบันนี้จะหาการสร้างมีคหมอตามตำรานั้นหายาก
มาก เพราะวัสดุที่จะนำมาตีขึ้นเป็นคัมภีร์นั้นนำมาเป็นวัตถุดิบซึ่ง
เพียงแต่ได้อินชื่อผู้คนก็ไม่กล้าไปแสวงหาแล้ว สมัยนี้มีคหมอที่สร้าง
ให้ครบถ้วนตามตำราจึงเกือบไม่มี มีแต่นำมาประยุกต์ให้เข้า
เพื่อสร้างได้ครั้งละมาก ๆ และปัจจุบันการสร้างนั้น หายากและไม่มี
ใครกล้าทำให้ครบตามตำราและเกจิอาคมขลังที่เรียนทางมีคไสย-
ศาสตร์มาโดยตรงมีน้อยเหลือเกิน เพราะพระที่สามารถสร้างมีค
หมอได้ เป็นพระประเภทวิทชาฤทธิ์ชอบทำและทดลองเพื่อรู้จริงเป็น
จริงตามตำรา

สำหรับกรรมวิธีในการทำพิธีปลุกเสกมีคหมอในวันพิธี
ไหว้ครูประจำปี พ.ศ.๒๕๑๘ ของหลวงปู่ทิมครั้งนั้น คัมภีร์ นายมงคล
นาคแผน และนายเพียรวิทย์ จารุสถิติ เป็นผู้นำวัสดุต่าง ๆ ตาม
ที่กล่าวมาแล้วไปจ้างช่างตีมีค บ้านหนองบัว

จังหวัดจันทบุรี คือเป็นรูปมีคปาดคาตขนาด ใหญ่ ๑๐ เล่ม และ
ขนาดเล็ก ๑๐ เล่ม เมื่อนำคัมภีร์มาแล้ว นายพัฒนา บุญอนุกุล
เป็นผู้นำแก่นไม้ราชพฤกษ์ฟ้าผ่าตากแดดตากฝนอยู่กว่า ๖๐ ปี
มากถึงทำเป็นค้ำ ก่อนถึงวันพิธีไหว้ครูหนึ่งคืนได้นำคัมภีร์ ค้ำไป
เตรียมงานต่อหน้าหลวงปู่ทิม กล่าวคือเจาะค้ำของมีคแต่ละเล่ม
ให้พอดีกันรวมทั้งส่วนที่จะบรรจุผงพรายและผงพรายด้วย เสร็จ
แล้วหลวงปู่ได้ให้นายเพียรวิทย์ จารุสถิติ เป็นผู้ลงอักขระในมีค
หมอทั้ง ๒๐ เล่ม ให้เสร็จภายในคืนวันพุธก่อนถึงวันไหว้ครู ๑
คืน เสร็จแล้วหลวงปู่ทิมได้นำอุปกรณ์ทั้งหมดมีคัมภีร์ค้ำ ผงที่จะ
บรรจุลงในค้ำมีค และผงพรายเข้าไปในห้องท่านเพื่อปลุกเสก
ในตอนกลางคืน รุ่งขึ้นอันเป็นวันพิธีไหว้ครู บรรดาอุปัชฌาย์
ที่ครอบครูกับหลวงปู่ทิมอยู่พร้อมหน้ากัน พอได้เวลาอัน
สมควรหลวงปู่ทิมจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัยแล้ว ทำพิธีบูชาครูประจำ
ปี แล้วสั่งให้ลูกศิษย์อันมีนายสาย แก้วสว่าง และนายชินพร
สุขสถิตย์ ๒ คน บรรจุผงและผงพรายลงในค้ำมีค เสร็จแล้วนำคัม
ภีร์ค้ำไปลงในค้ำ เสร็จแล้วนายพัฒนา บุญอนุกุล ผู้สร้างปลุก
เสกได้ ๓ เป็นผู้ฝึกให้เรียบริ้วสมบูรณ ะยะนี้หลวงปู่ทิมได้
เร่งว่า เร็ว ๆ เข้าหน่อย พอตีมีคอยู่เล่มหนึ่งเป็นเล่มสุดท้ายใส่คัม
ภีร์กลับ เมื่อกระแทกคัมภีร์ลงในค้ำเพื่อให้เข้ากันสนิท ปรากฏว่า
ค้ำแตก ภายหลังท่านบอกว่ามีคเล่มนี้เสียแล้ว เป็นอันว่ามีมีคที่ทำ
พิธีแล้วอยู่เพียง ๑๘ เล่มเท่านั้น

พระฤาษีหมอยา

พระภควัมบดี หรือพระปิตดา

ในบรรดาพระเครื่องซึ่งเป็นที่นิยมนับถือ นำพาคิดค้ำไว้ ตั้งแต่สมัยโบราณกาลมาจนทุกวันนี้ มีหลักฐานปรากฏอยู่ในวรรณคดี ตลอดจนพงศาวดารพระเครื่องนั้นก็มักจะได้แก่ พระภควัมบดี ซึ่งเรียกกันโดยทั่ว ๆ ไปพระปิตดา นอกจากนั้นในบรรดาคำราโบราณณาจารย์ที่กล่าวถึงวิธีการสร้างพระเครื่อง เท่าที่พบเห็น ก็มักจะมีแต่คำราการสร้าง พระภควัมบดี หรือพระปิตดาเท่านั้น ทั้งนี้เพราะพระภควัมบดีเป็นพระอรหันต์ในสมัยพุทธกาลที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าครั้นเสวยกบองว่าเป็นพระอรหันต์ผู้มีฤทธิ์ พระภควัมบดีมีรูปร่างผิวพรรณผ่องใสสง่างามคล้ายสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้คนมักเข้าใจผิดกันเนื่อง ๆ และค่อยทำบุญใส่บาตรกับพระภควัมบดีเป็นประจำ จนท่านรำคาญเกรงจะเป็นการตีตัวเสมอองค์พระสมณโคตม พระภควัมบดีจึงเนรมิตกายเสียใหม่ให้อ้วนทุงทุ้ย ไม่สวยงาม เพื่อผู้คนจะได้ไม่เข้าผิดค่อไป ด้วยเหตุ

ที่พระภควัมบดีมีฤทธิ์ดังกล่าว บรรดาปรมาจารย์สมัยโบราณกาลจึงนำเอาภาคของพระองค์มาสร้างเป็นพระเครื่องของราช ชั้นเพื่ออาราธนาบารมีของพระภควัมบดีมาใช้ไว้ป้องกันภัยอันตราย เกิดโรคกลากผิวหนังต่าง ๆ เพราะนอกจากจะนับถือกันว่า พระภควัมบดีเป็นพระอรหันต์ผู้มีฤทธิ์มากแล้ว ยังถือกันว่าพระองค์เป็นพระอรหันต์ผู้ที่มีโชคอยู่เนื่อง เพราะด้วยรูปร่างผิวพรรณคล้ายคลึงกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จนทำให้บรรดาพุทธศาสนิกชนในสมัยนั้น จึงมักมาทำบุญใส่บาตรกับพระองค์อยู่เสมอ ๆ จนพระองค์ต้องเนรมิตกายใหม่นั้นเอง

ภควัมบดีของหลวงปู่ทิมนับเป็นพระภควัมบดีอีกตระกูลหนึ่งซึ่งน่าจะศึกษาค้นคว้าและบันทึกไว้เพื่อเป็นหลักฐานต่อไป ในภายภาคหน้าก็เพราะเท่าที่ปรากฏมาสมัยเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่หรือแม้สมัยที่ท่านสิ้นบุญล่วงลับไปแล้วก็ตาม ปรากฏว่าพระภควัมบดีซึ่งสร้างและปลุกเสกโดยหลวงปู่ทิมมักมีประสมการณคุ้มครองป้องกันตลอดจนให้ลาภผลแก่ผู้ใช้อยู่เป็นประจำจนต่างใครมีใครก็หวงแหน

หลวงปู่ทิมเป็นพระเกจิอาจารย์องค์หนึ่ง ซึ่งเป็นพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านเกิดมาเพื่อบวชอยู่ในบวรพระพุทธศาสนาโดยแท้ คือภายหลังจากท่านรับใช้ชาติโดยการเป็นทหารเรืออยู่เกือบ ๔ ปีแล้ว ท่านก็อุทิศตัวบวชอยู่ในบวรพุทธศาสนาโดยตลอดจนถึงสิ้นบุญ ภายใต้วรณการศกาศวาศครศิริ รวมได้ ๗๕ พรรษา พรหมจรรย์บริสุทธิ์ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับเพศตรงข้ามเลย ท่านมีศีลจรรย์วัตร

งดงาม ฉันทเจกือบตลอดชีวิตในเพศพรหมจรรย์และไม่เสพติดในของมึนเมาใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่สูบบุหรี่หรือฉันทหมาก ท่านสิ้นบุญเมื่ออายุ ๗๖ ปีเต็ม อย่างเช้า ๗๗ ปี ฟันไม่หักเลขแม่แต่ซี่เดียว ท่านสิ้นบุญมาได้ ๗ ปีเต็ม เข้าใจว่าศพท่านคงแห้งไป เพราะไม่มีกลิ่นหรือน้ำหนองไหลออกมา ก่อนท่านจะสิ้นบุญมีศิษย์ใกล้ชิดติดตามท่านว่า เมื่อท่านตายไปแล้ว ท่านจะกลับมาเกิดใหม่อีกไหม ? ท่านบอกว่าท่านไม่ต้องการเกิดอีกแล้ว แล้วท่านจะช่วยเหลือลูกศิษย์ลูกหาได้อย่างไร ?

หลวงปู่ทิมท่านตอบว่า เอ๊ย ชื่อนี้ก็ถึงก็พอช่วยได้ ซึ่งก็เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่ตัวผมผู้บันทึกเรื่องนี้ในการขนบาลศาล กล่าวคือรูปหล่อขนาดเล็กที่มีอยู่ประจำบ้าน ก็สำเร็จผลทุกครั้งจนหาที่จะปิดทองไม่มีแล้ว

พระเครื่องรางของขลังของหลวงปู่ทิมสร้างไว้หลายแบบหลายพิมพ์ มีชุดที่สำคัญอันจะกล่าวถึงในที่นี้ก็คือชุดพระภควัมบดี ๆ ของหลวงปู่ทิมมีพุทธคุณครบทุกด้าน ก็มีทั้งเมตตามหานิยม แถ้วคลาด คงกระพันเพราะเคยปรากฏว่า ผู้ใช้พระภควัมบดีของท่านคล้องคอเพียงองค์เดียวถูกยิงไม่เข้า เรื่องนี้เป็นที่ล่ำลือกันทั้งจังหวัดระยอง

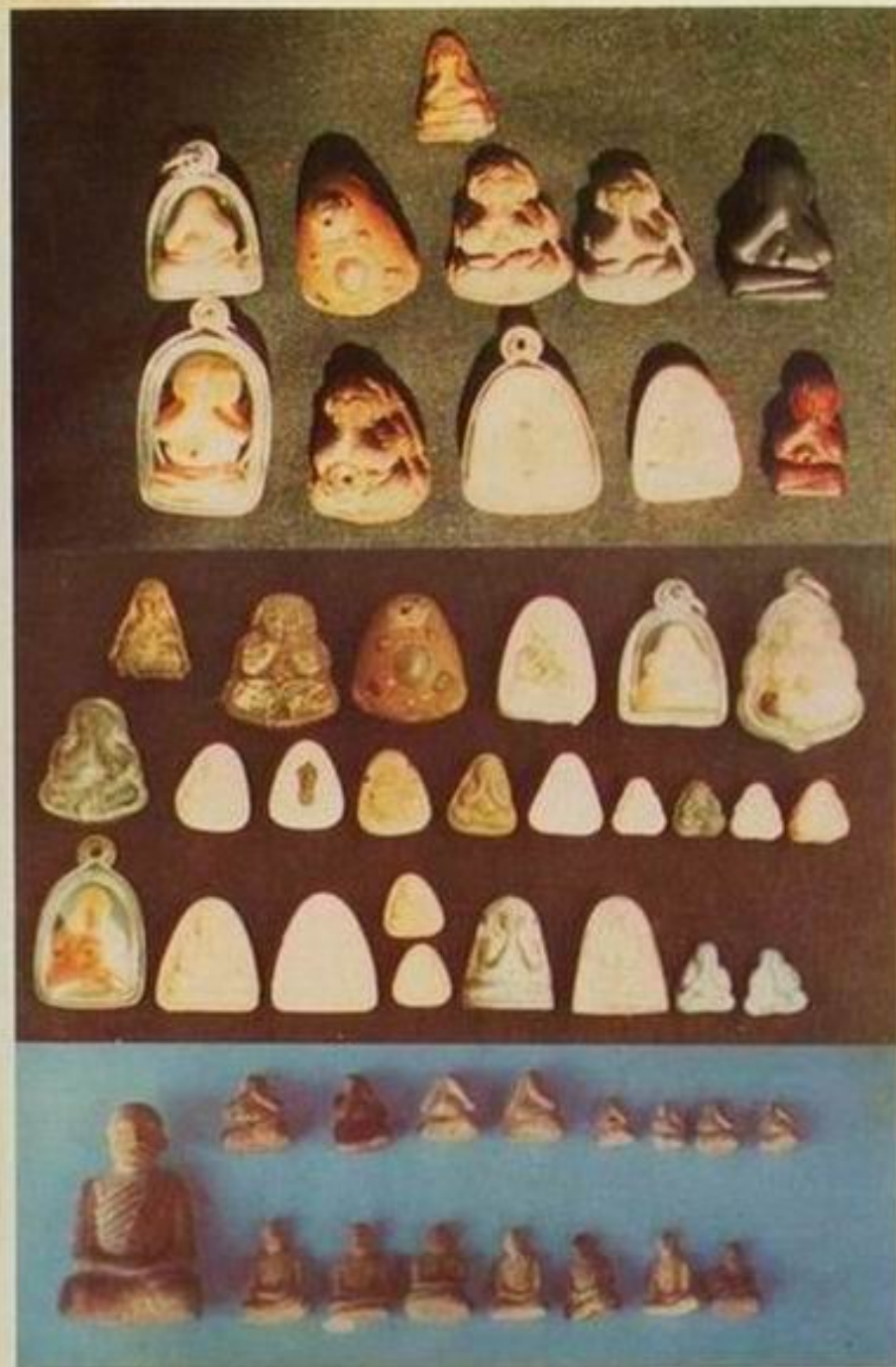
จากการค้นคว้าสอบถามศิษย์ผู้ใกล้ชิดหลวงปู่ทิมหลายคนได้ความดังนี้

ภควัมบดีพิมพ์แรก ๆ ของหลวงปู่ทิมสร้างด้วยไม้แกะ ท่านจะใช้ไม้โพธิ์ด้านตะวันออกน้ำหนักรวมหนึ่งบาทแกะเป็นรูปพระปิดตาหรือภควัมบดี บ้างก็เป็นภาพหุ่นบ้างก็เป็นรูปลอยตัว

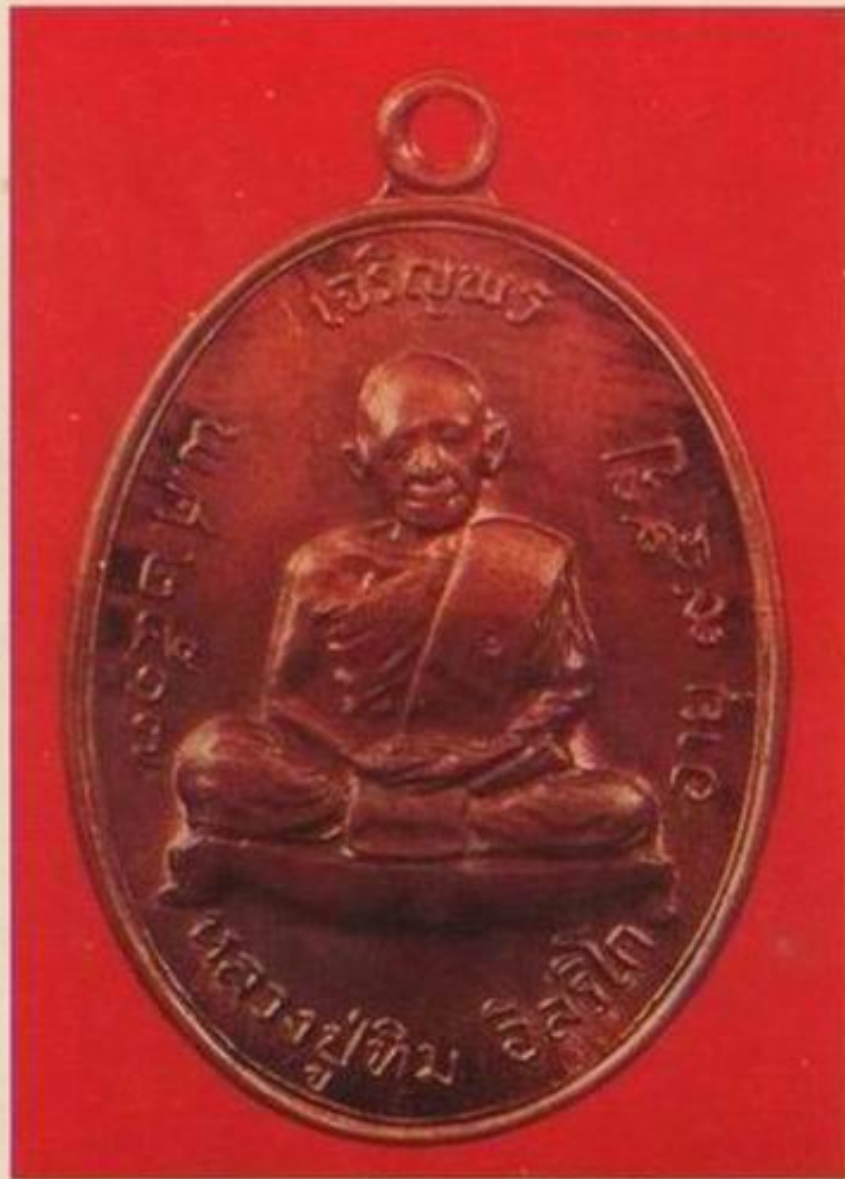

พระภควัมบดีแกะจากไม้โพธิ์

บางองค์แกะด้วยแก่นไม้ขนุนก็มีคงเป็นเพราะต้องการใช้ชื่อไม้อันเป็นมงคลว่าแก่นขนุนเพื่อหนุนชีวิตให้ดีขึ้น เมื่อแกะเป็นองค์พระเสร็จแล้วท่านจะลงเหล็กจารด้วยมือของท่านอีกครั้ง สำหรับองค์ที่แกะด้วยแก่นไม้ขนุนบางองค์ท่านจะเจาะกันแล้วบรรจุผงด้วยตัวของท่านเององค์เดียวอยู่หลายคืน บางองค์จะบรรจุด้วยเมล็ดลูกปิ่นซึ่งใช้เคล็ดว่า แม่ (คือปิ่น) ไม่ฆ่าลูก (ลูกปิ่น) แล้วอุคด้วยผงเวลาเขย่าจะมีเสียงดัง พระชุดนี้สร้างเพียงไม่กี่องค์ ส่วนใหญ่จะคดอยู่แก่ลูกศิษย์ใกล้ชิดเท่านั้น นายสาย แก้วสว่าง ลูกศิษย์ก้นกุฎิกนหนึ่งซึ่งอดีตเป็นไวยาวจรวัดละหารไร่สมัยหลวงปู่ทิมมีชีวิตอยู่ ได้เล่าว่าเมื่อคราวที่มีการลงชิงพระ ๓ นัด ที่สนามบินอุตะเกา สัตหีบ จ.ชลบุรี ทางวัดละหารไร่ทำกำลังจะสร้างพระอุโบสถ แต่ขาดแคลนเงิน นายสายจึงนำเอาพระไม้แกะรูปภควัมบดีซึ่งหลวงปู่ทิมปลุกเสกแล้วไป ไปลงชิงด้วย เพื่อจะหาเงินมาร่วมสร้างพระอุโบสถปรากฏว่า ๒ นัดแรก ชิงไม่ออก ส่วนนัดที่ 3 ชิงออกแต่ไม่ถูก จึง

ภควัมบดีพิมพ์ต่าง ๆ ของหลวงปู่ทิม บนสุดพิมพ์บัวหุค
๒ แถวอ้างพระปิตานและรูปเหมือน แกะจากเอาวไม้คันทน์เต่าขนาดเท่าแบบ

เหรียญเจตุมพรหม

เป็นอันว่าไม่ได้เงิน เพราะกฎเกณฑ์วางไว้ว่าต้องยังไม่ออก ถึง ๓ นัด จึงจะรับซื้อ เมื่อกลับมาถึงวัดแล้วเล่าให้หลวงปู่ทิมฟัง ท่านหัวเราะแล้วว่า จะคิดไปเอาเงินเขามันไม่ใช่ของง่าย ๆ

จากการสอบถามลูกศิษย์ใกล้ชิดหลาย ๆ คนของหลวงปู่ทิม พอเป็นที่ยุติและยอมรับของลูกศิษย์ท่านแล้วว่า หลวงปู่ทิมได้สร้างหรือเมตตาปลุกเสกพระควมบดีไว้หลายครั้งหลายหนด้วยกัน โดยลำดับความสำคัญเรียงลงมาดังนี้

๑. พระปิตดาพิมพ์ บัวหุด มี ๒๒ องค์
๒. พระปิตดาไม้แกะ มีประมาณ ๑๐๐ องค์
๓. พระปิตดาเนื้อผง (พิมพ์ใหญ่, พิมพ์เล็ก) ๒ พิมพ์ (จำนวนไม่แน่นอน)
๔. พระปิตดาหล่อชินบัญชร ๑,๖๐๐ องค์
๕. พระปิตดาฝังทับทิม
 - ๕.๑ พิมพ์ธรรมดา
 - ๕.๑.๑ หลังยันต์ ๕ ประมาณ ๘,๐๐๐ องค์
 - ๕.๑.๒ หลังยันต์เข้าคุณนร ประมาณ ๒,๐๐๐ องค์
 - ๕.๒ พิมพ์ใหญ่ มี ๘๖ องค์ (โรยผงตะไบพระกริ่งและฝังเม็ดทับทิม)
 - ๕.๓ พิมพ์ใหญ่พิเศษ ๒๖ องค์ ฝังเม็ดพระกริ่ง

และสิ่งเดียวกับที่มีขนาดใหญ่

๕.๕ พิมพ์เล็ก เนื้อดำ เนื้อขาว ประมาณ ๔๐๐ องค์กร์

๖. พระปิดตาเนื้อตะกั่ว (พิมพ์ใหญ่, พิมพ์เล็ก) ๖๐๐

องค์กร์

๗. พระปิดตาไม้รักุ่นอธิษฐานกรรมกรรมศาสนา ๖๒ องค์กร์

๘. พระปิดตาปั้ม จำนวน ๘,๘๘๘ ชุด (ชุดละ ๒ องค์กร์

เนื้อทองแดงและนวโลหะ)

๙. พระปิดตาพิมพ์ข้าวดอกแดง เนื้อตะกั่ว ๕,๐๐๐

องค์กร์

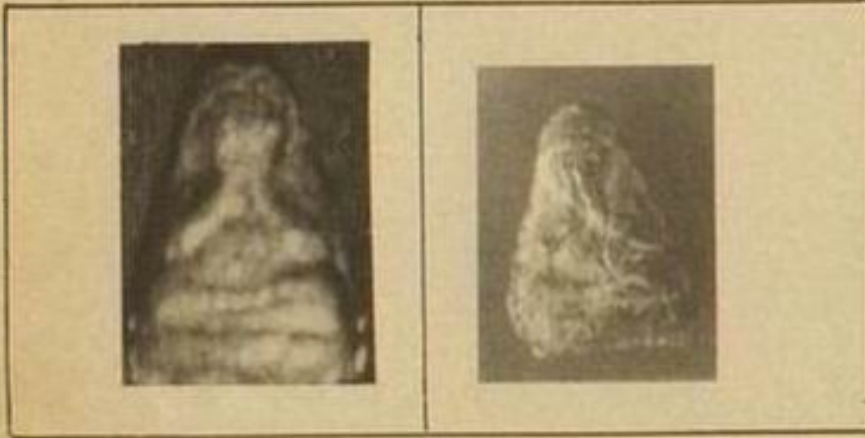
๑๐. พระปิดพิมพ์จีว ๑๒,๐๐๐ องค์กร์

๑๑. พระปิดตาวัคกุฎโง้ง (ไม่แน่นอน)

๑. ภกวัมบดีพิมพ์บัวมุศ

พระภกวัมบดีพิมพ์นี้เป็นพิมพ์ที่สำคัญที่สุดในบรรดาพระเครื่องของหลวงปู่ทิมที่สร้างมาทั้งหมด มีจำนวนการสร้างเพียง ๒๒ องค์กร์ เท่านั้น ท่านผสมผงกวดพิมพ์ด้วยตัวของท่านเองทั้งโดยตลอด ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดช่วย และเป็นพระเครื่องพิมพ์เดียวที่ท่านพกดคิดตัวไว้ในกันข้อมของท่านจนถึงวันที่ท่านมรณภาพ

เหตุที่เรียกว่าพิมพ์บัวมุศ ถูกศิษย์ใกล้ชิดเล่าว่า พระภกวัมบดีพิมพ์นี้สร้างในคืนวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒ ซึ่งเป็นวันลอยกระทง ปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ท่านได้นำดอกบัวรูปร่างแปลกประหลาดขนาดเล็กกว่าดอกบัวทั่ว ๆ ไป ทั้งกิ่งและก้านรวมกันทั้งต้นและดอกมาตากแห้งแล้วบดละเอียด ดอกบัวต้นนี้เข้าใจว่า เกิดจากการอธิษฐานจิตเมื่อถึงคราวที่ท่านบรรลุถึงคุณธรรมชั้นโคขันธ์หนึ่งของพระปีพญาสก ถูกศิษย์ใกล้ชิดหลายคนยืนยันว่า ดอกบัวต้นนี้เกิดขึ้นในกะบะล้างหน้าของท่าน ซึ่งท่านทำเป็นกะบะไม้รูปสี่เหลี่ยม ปีกเสาคันเดียวไว้ตรงหน้าค่างริมกุฏิที่จำวัด

ท่าน ทุกเช้าท่านจะล้างหน้าให้น้ำไหลลงในกะบะนี้ทุก ๆ วันเป็นเวลาหลายสิบปี จนปรากฏว่ามีดินบัวเล็กคันหนึ่งงอกขึ้นมาอย่างน่าอัศจรรย์ สีสรรคและใบแปลกกว่าคันบัวที่เคยเห็นอยู่ทั่วไป ท่านว่าเบื้องบนเขาเอามาให้ เมื่อดอกบัวคันนี้บานเต็มที่ท่านจึงเด็ดเอาทั้งดอกทั้งใบทั้งก้านมาใส่ถาดตากจนแห้งแล้วบดค้ำจนละเอียดด้วยคิ้วของท่านแต่ผู้เดียวภายในกุฏิของท่าน แล้วผสมผงกลเป็นพิมพ์ ภควันมบดีขึ้น (ดังภาพที่ถ่ายมาพร้อมนี้) เรื่องที่น่าแปลกก็คือไม่ทราบว่าท่านไปได้แม่พิมพ์มาจากที่ใด เพราะปกติแล้ว แม่พิมพ์พระเนื้อผงทุกพิมพ์ซึ่งสร้างขึ้นที่วัดละหารไร่สมัยหลวงปู่ทิม นายสาย แก้วสว่างจะต้องเป็นผู้แกะแม่พิมพ์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อท่านสร้างพระปิดตาพิมพ์นี้เสร็จแล้ว ท่านได้มอบให้ลูกศิษย์ซึ่งรับใช้ท่านมานานที่สุด อายุกว่า ๖๐ ปีเศษ ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว องค์หนึ่งท่านเก็บติดตัวไว้ในย่ามองค์หนึ่ง เมื่อได้รับกิจนิมนต์ไปไหนท่านจะนำติดตัวไปด้วย ที่เหลืออีก ๒๐ องค์ ท่านมอบให้ศิษย์ที่ใกล้ชิดมาก

ที่สุดไว้ทั้งหมด พร้อมทั้งสั่งว่าพระปิดตาทั้ง ๒๐ องค์ มีเจ้าของทั้งหมด ถึงเวลาเจ้าของเขาจะมาเอาไปเอง ท่านบอกว่าพระพิมพ์นี้เป็นพระที่สำคัญที่สุดของท่าน สร้างโดยบารมีของพระพุทธเจ้า ท่านไม่ได้ปลุกเสกแต่อย่างใด ภควันมบดีพิมพ์นี้ แม้จะไม่ใช่พระเครื่องรุ่นแรกของท่าน แต่ผมนายชินพร สุขสถิตย์ ผู้บันทึกเรื่องนี้ ก็ขอจัดไว้เป็นอันดับหนึ่งในบรรดาพระภควันมบดีและพระเครื่องของท่านหลวงปู่ทิม ปัจจุบันพระภควันมบดีพิมพ์บัวศุดนี้ ผู้ที่ได้รับมอบไว้ได้แจกจ่ายให้ไปจนเกือบครบแล้ว ปรากฏว่าส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่เคยรับใช้หลวงปู่ทิมมาก่อน หรือไม่ก็เป็นผู้สร้างประโยชน์ให้วัดละหารไร่มาแล้ว

อนึ่ง พระภควันมบดีพิมพ์บัวศุดนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่า หลวงพ่อวงศ์ วัดบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นพระปรมาจารย์สายเดียวกับหลวงปู่ทิม คือลูกศิษย์หลวงปู่สังข์ เฒ่าด้วยกัน แต่รุ่นอาวุโสกว่าก็สร้างขึ้นเหมือนกัน แต่ของหลวงพ่อวงศ์ มีจำนวนเพียง ๑๐ องค์ และรู้จักเฉพาะศิษย์ใกล้ชิดของหลวงพ่อวงศ์เท่านั้น และเป็นที่น่าประหลาดที่พระภควันมบดีพิมพ์บัวศุดของหลวงปู่ทิมเป็นพิมพ์เดียวกับของหลวงพ่อวงศ์ วัดบ้านค่าย ไม่ทราบว่าท่านได้แม่พิมพ์มาอย่างไร ?

๒. ภาควัฒนบดีพิมพ์ไม้แกะ

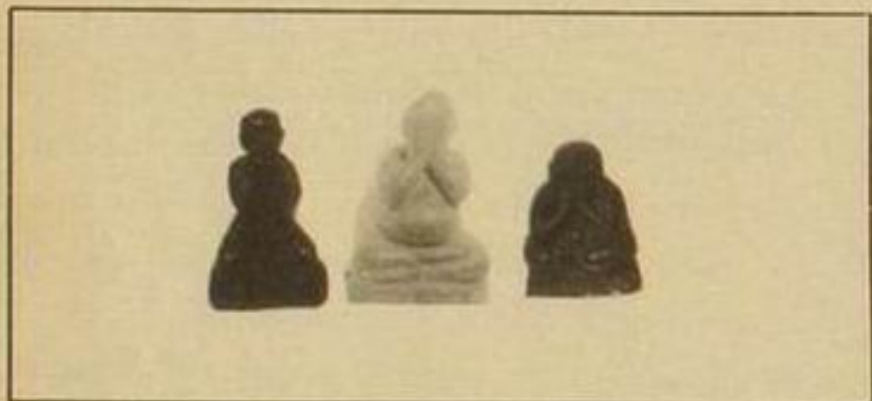
พระปิดตาไม้แกะนับเป็นพระภาควัฒนบดีพิมพ์แรกของ หลวงปู่ทิม พระภาควัฒนบดีพิมพ์นี้ ท่านเริ่มสร้างตั้งแต่สมัยท่านอายุ เพียง ๕๐ ปีเศษ แต่สร้างจำนวนน้อยมาก พิมพ์ค่อนข้างใหญ่ สร้าง จากกิ่งโพธิ์ผ่าผ่าด้านทิศตะวันออก มีจำนวนไม่เกิน ๑๐๐ องค์ ท่านจะลงเหล็กจารด้วยมือของท่านเองทุกองค์ และมีบางองค์ท่าน เจาะรูที่ก้นและบรรจุเม็ดลูกปัด ซึ่งท่านถือเคล็ดว่าแม่ไม้มา ลุกิ แล้วลุดกันด้วยผงของท่าน เวลาเขย่ามีเสียงดัง ภาควัฒนบดีพิมพ์ ไม้แกะที่มีจำนวนไม่มากและขอนับเป็นอันดับ ๒ รองจากพิมพ์บัวหูด ไว้ในที่นี่ด้วย เพราะมีจำนวนพอสมควร คือจำนวนประมาณ ๒๐๐ องค์ พระปิดตาชุดนี้แกะจากต้นไม้ชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นต้นไม้ ที่หายากมากเรียกว่า ดันดับเต่า เชื่อว่าเป็นต้นไม้เลื้อยประเภท เถาว์วัลย์

พระปิดตาพิมพ์ไม้แกะจากต้นดับเต่าสร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แกะกันภายในวัดและต่อหน้าหลวงปู่ทิม มีขนาดเล็ก เท่าปลายนิ้วก้อยจนถึงขนาดใหญ่ประมาณ ๑ ๑/๒ ซม. และเป็น พิมพ์ลอยตัว ดันดับเต่าเป็นเถาว์ไม้เลื้อย ซึ่งเกจิอาจารย์ทางภาค ตะวันออกใช้ผสมทำสิ่งมงคลตามหาญวม จัดเป็นไม้ที่หายากกล้าว่า กันว่า สามารถหนีหายได้ ผู้ที่จะไปตัดเอามาได้ต้องมีวิชาอาคม ขลัง จะต้องทำพิธีบวงสรวงปิดพิถก่อน จึงจะนำไปเอามาได้ เครื่อง รางของขลังของบรรดาเกจิอาจารย์ยุคเก่า ๆ เท่าที่พบก็มีหลวง พ่อหรุ่น วัดบางปลาหมอ ซึ่งมีชื่อเสียงทางหนุมาน ซึ่งถือเป็นเครื่อง รางที่มีชื่อเสียงโด่งดังของท่านหนุมานบางตัวของท่านก็แกะจากไม้ ดับเต่าเช่นกัน แต่มีน้อยมาก ผู้ที่ได้รับหนุมานแกะจากไม้ดับเต่าของ หลวงพ่อหรุ่น มักเป็นศิษย์ที่ใกล้ชิด ทั้งนี้คงเป็นเพราะไม้ดับเต่าหา ยากนั่นเอง พระปิดตาไม้แกะพิมพ์นี้ แกะพร้อมกับรูปไม้ แกะ จำลองตัวหลวงปู่ทิม ข้อสังเกตสำหรับพระปิดตาพิมพ์ไม้แกะ

พระปิดตาแกะจากไม้ดับเต่า

คือ ด้านใต้ฐานของทุก ๆ องค์จะปรากฏเป็นรัศมีเป็นแฉก และมีมือ
แฉกเกือบทุก ๆ องค์ จะละม้ายคล้ายกัน เพราะแฉกด้วยช่าง
เพียง ๒ คนเท่านั้น พระภควัมบดีไม้ค้ำเต่าพิมพ์นี้จัดเป็นพิมพ์สำคัญ
อันดับ ๒ ในบรรดาพระปิดตาของหลวงปู่ทิม รองจากพิมพ์บัวผุด

พระปิดตาไม้แกะ

พระปิดตาแกะจากไม้ค้ำเต่า

๓. พระปิดตาเนื้อผงพิมพ์หลังนะ

พระปิดตาพิมพ์นี้มี ๒ พิมพ์ คือพิมพ์ใหญ่และพิมพ์
เล็ก พิมพ์ใหญ่กว้างที่ฐานประมาณ ซม. สูง ซม. ส่วน
พิมพ์เล็กกว้าง ซม. สูง ซม. พระสงฆ์องค์หนึ่งซึ่ง
จำพรรษาอยู่ที่สำนักสงฆ์ในจังหวัดชลบุรีเป็นผู้สร้าง และนำมา
ให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกหลายครั้งหลายหนด้วยกัน เพราะแม่พิมพ์ไม่
ได้ทำลาย เมื่อปลุกเสกแล้วก็ถวายหลวงปู่ไว้แจกจำนวนหนึ่ง ส่วนที่
เหลือท่านได้นำกลับไปและได้นำมาปลุกเสกอีกหลายครั้ง ครั้งสุด
ท้ายนำมาให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกหลายทีบ เมื่อหลวงปู่ทิมปลุกเสก
เสร็จแล้ว กรรมกรวัดละหารไร่จึงได้ฝังไว้ใต้พระอุโบสถจำนวน
หนึ่ง และอีกจำนวนหนึ่งแจกในระหว่างคณะศิษย์ ซึ่งหยิบไปคนละ
กำ ๒ กำ เนื้อพระมีสีเดียวคือสีน้ำตาลอ่อน ๆ ด้านหลังพิมพ์ใหญ่มี
ยันต์จบ มีและคำว่า พุทริ้ง พุทริช ยะ อะ ส่วนพิมพ์เล็กมีจำนวน
น้อยมาก ด้านหลังมียันต์นะ อยู่ตัวเดียว

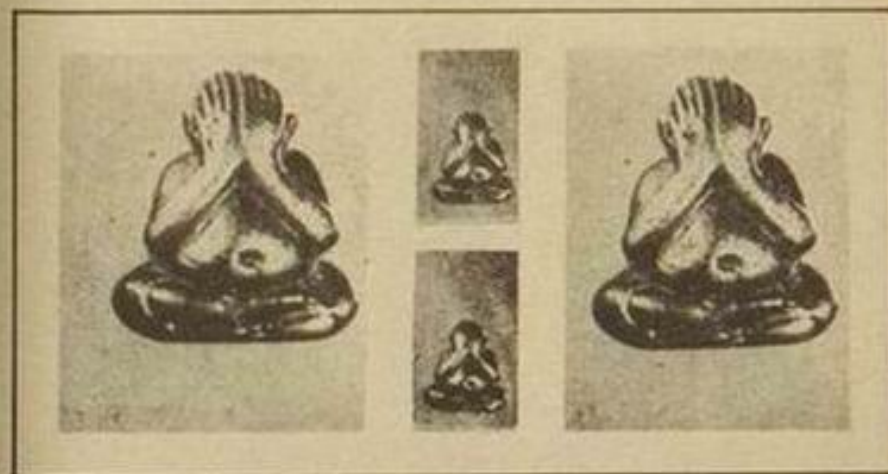
พระปิดตาเนื้อทองคำพิมพ์หลวงพระ

แม่เหล็กจากถ้ำ พระปิดตา รูปเหมือนเป็นแม่เหล็ก

พระปิดตาหล่อชุดชินบัญชร

เป็นพระปิดตาเนื้อนวโลหะ หล่อลอยตัว ขนาดเล็ก กว้าง ๑ ซม. สูง ๑.๒ ซม. หล่อในพิธีเดียวกับพิมพ์กริ่งชินบัญชร คือหล่อที่วัดละหารไร่ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ จำนวน ๑,๖๐๐ องค์ ออกให้บูชาองค์ละ ๑๐๐ บาท

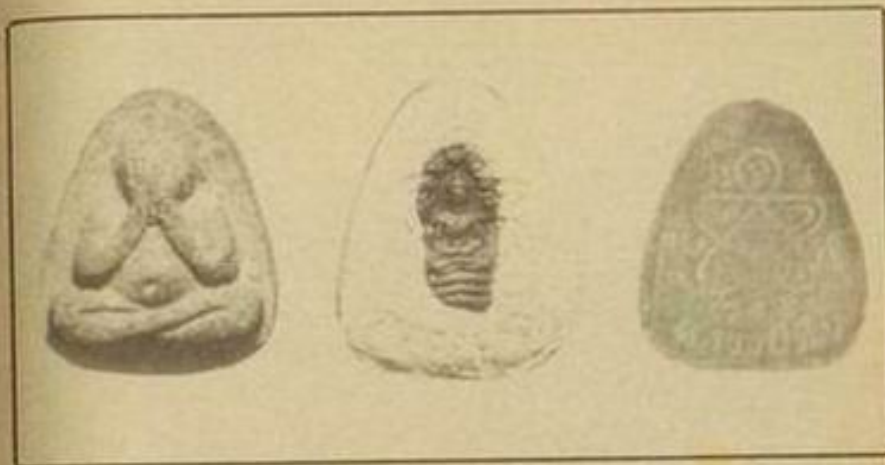

พระปิดตาหล่อชุดชินบัญชร

๕. พระปิดตาฝงทับทิม

พระปิดตาพิมพ์นี้เป็นพระปิดตาซึ่งมีประสมกรรมมาก พิมพ์หนึ่ง เพราะมีจำนวนมากพอสมควร จึงมีประสมกรรมแพร่หลายมากจนเป็นที่รู้จักกันดีของชาวจังหวัดระยอง มีด้วยกันทั้งหมด ๕ พิมพ์ คือ

๕.๑ พิมพ์ธรรมดา เป็นพิมพ์พระปิดตาครึ่งซีก อยู่บนผนังรูปมนโค้ง ด้านหลังปัดเป็นยันต์ห้า สร้างทั้งหมดประมาณ ๕,๐๐๐ องค์ ทุก ๆ องค์จะมีเม็ดทับทิมที่หลวงปู่ทิมปลุกเสกฝงอยู่ ด้านหน้าหรือด้านหลังทุกองค์ มีอยู่ประมาณ ๑๐๐ องค์ ที่ด้านหลังฝงพระปรกโอบมะขามของหลวงปู่แหวน วัดคอกหมื่นซึ่งซึ่งเป็นพระปรกโอบมะขามที่พระอาจารย์ทองเจือเป็นผู้สร้างในระหว่างกตพิมพ์พระผงพระปิดตาของหลวงปู่ทิมอยู่ท่านจึงแนะนำให้กดใส่ไว้ด้านหลังด้วย ส่วนเนื้อมี ๓ สี คือ ขาว ดำ และสีเทา เนื้อพระประกอบด้วยผงอิททธิเจ ผงปีกปง ผงตรีนิสิงห์เท ของหลวงปู่ทิม พร้อมทั้งผงพรายกุมาร

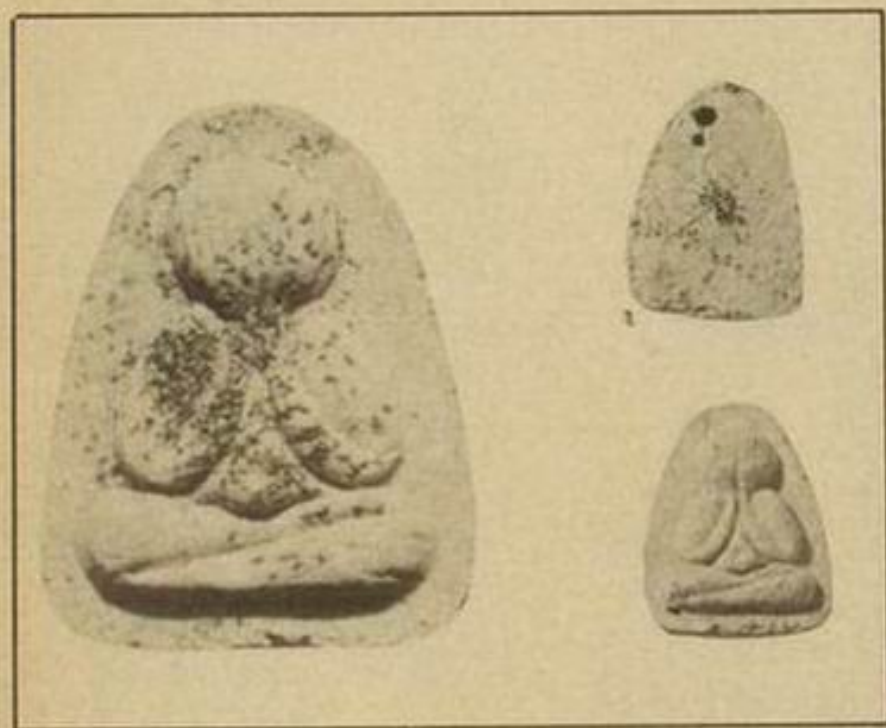

พระปิดตาฝงทับทิม

๕.๒ พิมพ์เจ้าคุณนร เช่นเดียวกับพระปิดตาพิมพ์ธรรมดาหลังทับทิม แต่ด้านหลังปัดเป็นยันต์องค์พระของท่านเจ้าคุณนรรัตนราชมานิต อีกประมาณ ๒,๐๐๐ องค์ ส่วนเนื้อเหมือนกับพิมพ์ธรรมดาทุกประการ

พระปิดตาเจ้าคุณนร

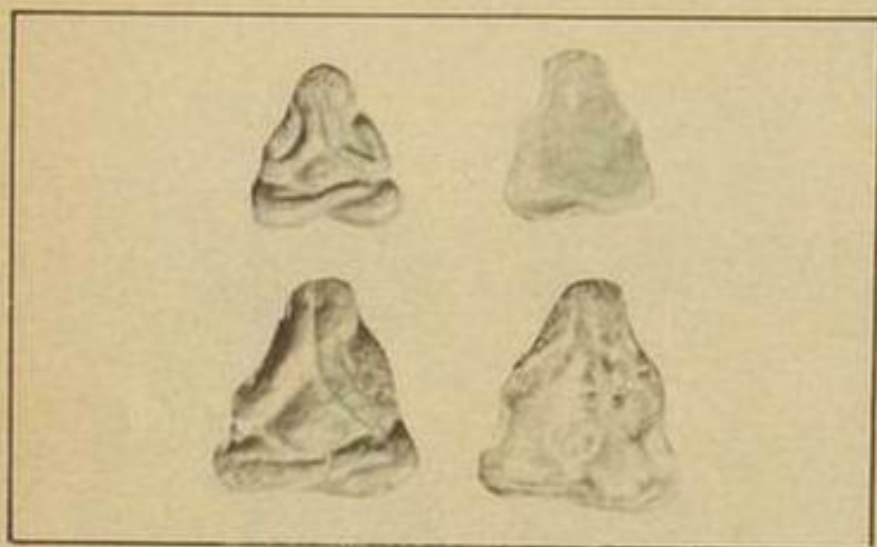
พระปิดตาพิมพ์ใหญ่สร้างเพียง ๑๐ องค์

๕.๓ พระปิดตาฝังทับทิมพิมพ์ใหญ่ สร้างเพียง ๘๖ องค์ ใช้ผงของหลวงปู่ทิมล้วน ๆ มีผงพรายกุมารเป็นพื้น กว้าง ซม. สูง ซม. เป็นรูปครึ่งองค์อยู่ในผนังรูปมนโค้งเช่นเดียวกับพิมพ์ธรรมดา เนื่องจากองค์ค่อนข้างใหญ่ กิณผงมากจึงสร้างไว้เพียง ๘๖ องค์เท่านั้น ด้านหลังเป็นยันต์ ๕ มีผงทับทิมฝังไว้ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ๔๘ องค์แรกโรยผงพระกริ่งชินบัญชรไว้ด้วย ๔๘ องค์เป็นผงล้วน ๆ บางองค์มีเส้นเกศาหลวงปู่ทิมฝังไว้ และมีอยู่ ๕-๖ องค์ มีเศษจิวรหลวงปู่ทิมฝังไว้ด้วย

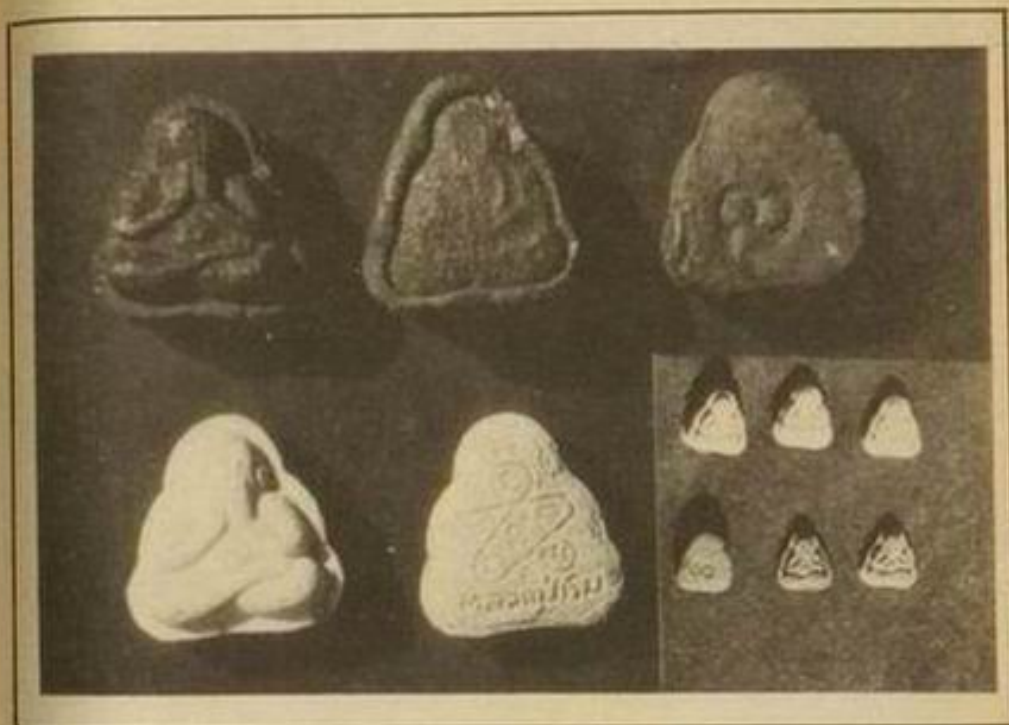
๕.๔ พระปิดตาฝังทับทิมพิมพ์ใหญ่พิเศษ

เนื่องจากคณะศิษย์ผู้สร้างต้องการจะสร้างไว้ใช้กันเอง จึงได้ทำเป็นพิมพ์พิเศษขึ้น ด้านหลังเลือกเม็ดทับทิมขนาดใหญ่มาฝังไว้ บางองค์ก็ฝังเม็ดพระกริ่งชินบัญชรไว้ด้วย และมี ๔-๕ องค์ ฝังเม็ดลูกประคำรุ่นแรกของหลวงปู่ทิมซึ่งเก็บตกมาจากในกุฏิของท่าน เนื่องจากพระปิดตาพิมพ์นี้กินเนื้อผงมาก จึงสร้างเพียง ๒๖ องค์เท่านั้น ด้านหลังเรียบไม่มียันต์ มี ๓ สี คือ สีขาว สีดำ และสีน้ำตาล (สีออกน้ำตาลเพราะใช้น้ำผึ้งเป็นตัวประสานเนื้อ)

๖. พระปิดตาเนื้อตะกั่วหล่อ

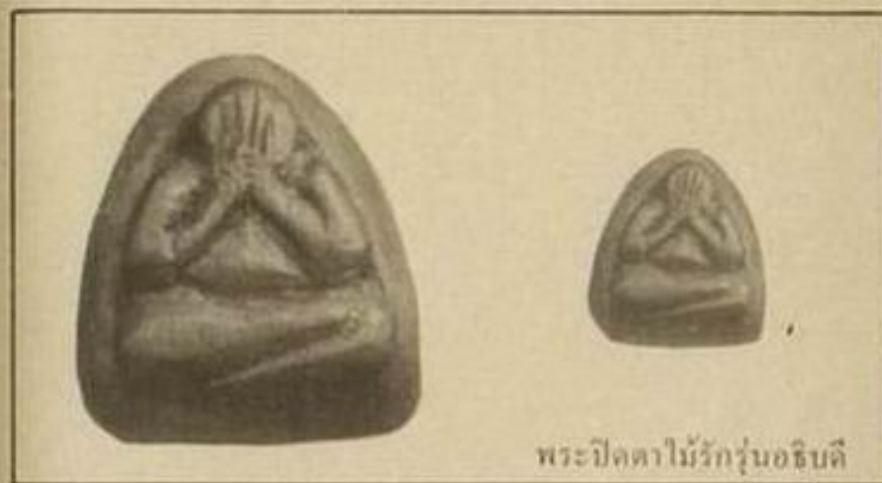
เมื่อคราวน้ำท่วมวัดละหารไร่ครั้งใหญ่ เมื่อปลายปี ๒๕๑๗ น้ำท่วมอยู่หลายวัน บรรดาอุกฤษิษย์ซึ่งติดน้ำท่วมอยู่ในวัดกับหลวงปู่ทิม ๒-๓ คน เกิดเหงา เพราะไปไหนมาไหนไม่ได้ จึงไปรวบรวมเอาตะกั่วที่มีอยู่ในวัดมาหลอมแล้วแผ่ลงอักษรเลขยันต์ตามที่หลวงปู่ทิมสั่งแล้ว ให้ท่านปลุกเสกอยู่ ๒ คืน แล้วจึงหลอมอีกครั้ง แล้วเทลงในแม่พิมพ์ ซึ่งเอาพิมพ์พระปิดตาเนื้อผงพิมพ์ธรรมดาและพิมพ์เล็กมากกลงไปในดินเหนียวเป็นองค์พระปิดตาขึ้นมา มีจำนวนรวมกันประมาณ ๖ ร้อยองค์ มีประมาณ ๑๐๐ องค์ที่ปิดทอง ส่วนที่เหลืออีก ๕๐๐ องค์ ก็ไม่ปิดทอง เมื่อน้ำลดแล้ว ส่วนที่ปิดทองได้มีผู้มาขอเข้าไปจนเกือบหมดในราคาองค์

๕.๕ พระปิดตาพิมพ์เล็ก อาจจะทำเป็นพิมพ์พระแคนของพิมพ์ฝั่งทับทิมธรรมดาก็ได้ เพราะสร้างเพียง ๔๐๐ องค์เท่านั้น มีทั้งเนื้อขาว และเนื้อดำมีเพียง ๒ สีสำหรับเนื้อดำได้บดพระผงคำวัดสุทัศน์ปนไปด้วย ๖ องค์ (ซึ่งคุณเกื้อ บุญนาคเป็นผู้มอบให้) พระปิดตาพิมพ์นี้มีขนาดกว้าง ๑ ซม. สูง ๑.๕ ซม. ด้านหลังเป็นยันต์ ๕ และบางองค์ก็ไม่มี ส่วนใหญ่จะไม่ฝังเม็ดทับทิม เพราะองค์เล็ก

๗. พระปิดตาไม้รักุ่นอธิบดีกรมการศาสนา

เมื่อกลางปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ฤกษ์วันพระ เอี่ยมโชติ อธิบดีกรมการศาสนาในสมัยนั้น ได้ยินกิตติศัพท์ของหลวงปู่ทิมว่าเป็นพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบและเคร่งครัด อีกทั้งมีอิทธิฤทธิ์มากตามคำเล่าลือกันจึงได้มากราบหลวงปู่ทิม และให้ท่านรดน้ำมนต์เสกาะเคราะห์อยู่ ๒-๓ ครั้ง ก็บรรลุมลสำเร็จตามความประสงค์ได้ถวายปัจจัยช่วยท่านสร้างวัดไว้ ๕๐,๐๐๐ บาท ฤกษ์วันพระ เอี่ยมโชติ อธิบดีอธิบดีกรมการศาสนาได้ทราบจาก เจ้าคณะอำเภอบ้านค่ายว่า หลวงปู่ทิมท่านเก่งทางการสร้างพระปิดตาไม้แกะ จึงปรารภว่า อยากได้ไว้ใช้บ้าง พระจึงไปหาได้แก่ไม้รักคายพรายมาท่อนหนึ่ง จึงได้จ้างช่างที่ระยองแกะเป็นรูปพระปิดตาทั้งหมด ๖๒ องค์ ถวายให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกหลวงปู่ทิมไปทำพระปิดตาทั้งหมดมาให้ นายเพ็ชรวิทย์ จารุสดีติ สิบยี่โกสัดลงเหล็กจารที่ด้านหลังทุกองค์ แล้วขอให้ นายเพ็ชรวิทย์รับเป็นสังจะไว้ว่าจะไม่ลงเหล็กจารยันต์ห้าด้านหลังพระปิดตาไม้รักแกะให้ใครอีก แล้วปลุกเสกอยู่ประมาณ

พระปิดตาไม้รักุ่นอธิบดี

เดือนหนึ่งจึงได้มอบให้ฤกษ์วันพระ เอี่ยมโชติไปจำนวนหนึ่ง พระครูสดีศย์ธรรมโกศล วัดห้วยกรอง และบรรดาลูกศิษย์โกสัดอีกคนละองค์สององค์

เมื่อหลวงปู่ทิมสิ้นบุญแล้ว มีผู้เสาะแสวงหาพระปิดตาพิมพ์นี้กันมาก เพราะเป็นที่ประจักษ์ว่าเป็นพระที่มีพุทธคุณทางเมตตามหานิยมสูงมาก ผู้ต้องการจึงแสวงหาและซื้อขายกันในราคาองค์ละเกือบ ๓,๐๐๐ บาท ผู้แกะพระปิดตาพิมพ์นี้จึงได้แกะขึ้นมาใหม่อีกหลายองค์ และนำมาขอให้ นายเพ็ชรวิทย์ ช่วยลงเหล็กจารให้ แต่ นายเพ็ชรวิทย์บอกปฏิเสธว่ารับปากกับหลวงปู่ทิมไว้แล้วว่า จะไม่ลงเหล็กจารไม้รักพิมพ์พระปิดตานี้อีก ค่อมอีกไม่กีวัน ผู้แกะพระปิดตาพิมพ์ไม้รักนี้ได้ถูกรวดชนตายตรงหน้าวัดเนินกระปรอท ถึงอำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง ซึ่งเรื่องนี้เป็นที่โจษจรรยกันมากในจังหวัดระยอง

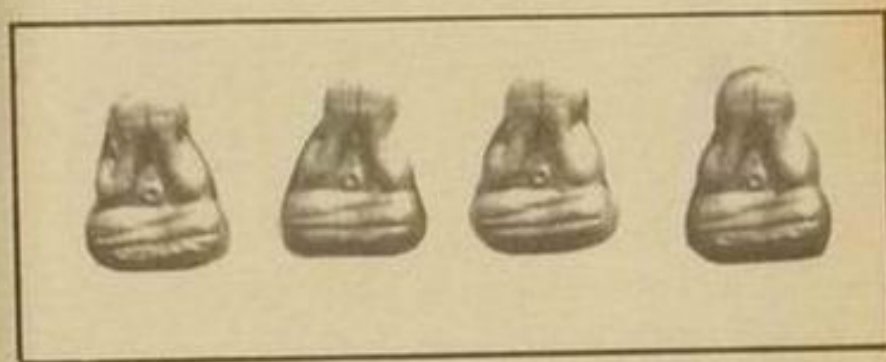

๘. พระปิดตาป้อมหลังรูปหลวงปู่ทิม

เมื่อคราวทำบุญฉลองอายุครบ ๘๕ ปี ของหลวงปู่ทิม เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๗ ได้สร้างพระปิดตาป้อมขึ้นจำนวนหนึ่ง เป็นเนื้อทองแดงและนวโลหะเพียง ๒ ชนิดเท่านั้น เพื่อให้หลวงปู่ทิมแจกเป็นของขวัญในวันคล้ายวันเกิดจำนวนหนึ่ง ส่วนที่เหลือนำออกให้เช่า ซูละ ๔๐ บาท พิมพ์พระปิดตาป้อมนี้มีเฉพาะเนื้อทองแดงและนวโลหะ เนื้อพิมพ์เสมเงินหรือทองคำไม่มี ลอกได้คิ้วตัวท ไว้ทุกองค์

๘. พระปิดตาป้อมพิมพ์เข้าดอกแดง

พระปิดตาพิมพ์นี้คุณอมร นุนนาค สถาปนิกการเคหะแห่งชาติจะเผาศพคุณพ่อ จึงได้รวบรวมเอาตะกรุดทองแดง และตะกรุด ซึ่งมีชื่อหลอมละลายด้วยเครื่องไฟฟ้า แล้วรีดออกมาเป็นเส้นลวด นำไปป้อมเป็นองค์กลมวัดได้ประมาณ ๕,๐๐๐ องค์ แล้วมอบให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกอยู่ประมาณ ๑ เดือน เพื่อแจกในงานพระราชทานเพลิงศพคุณพ่อ เมื่อต้นปี ๒๕๑๘

พระปิดตาหัววงดอกแดง เนื้อตะกรุด

๑๐. พิมพ์ปิดตาพิมพ์จิ๋ว

เป็นพระปิดตาพิมพ์ห้าเหลี่ยมขนาดเล็กมากสร้างจากดิน
เจ้าพระปิดตาพิมพ์ห้าเหลี่ยมของกรมหลวงชุมพร ที่พระนาคีหรือ
สะคือแกเป็นโดัดตัวนะในพิมพ์กันปลอมไว้ด้านหลังลงยันต์เกาะ
สร้างไว้จำนวน ๑๒,๐๐๐ องค์ เป็นเนื้อทองแดงล้วน ๆ มีเนื้อเงินอยู่
เพียง ๕๐ องค์ ตั้งใจจะทำไว้แจกเป็นอภินันทนาการแก่แฟนหนังสือ
อภินิหารและพระเครื่อง เมื่อหลวงปู่ทิมมรณภาพแล้วเกิดเสียดาย

ขึ้นมาจึงได้งดแจกภายหลังผู้สร้างได้ให้เพื่อนฝูงเป็นของขวัญในงาน
ขึ้นบ้านใหม่ แจกที่ระลึกงานแต่งงานแจกที่ระลึกงานศพ ซึ่งแล้วแต่
จะมีผู้ขอโดยไม่ได้มีการซื้อขายแต่อย่างใด

๑๑. พระปิดตาวัดกุโจ้ง

ก่อนเข้าพรรษา ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ วัดกุโจ้ง จังหวัดชลบุรี
ได้ทำพระพิมพ์สมเด็จ และพระพิมพ์พระปิดตาจำนวนหนึ่งถวาย
หวังมาให้หลวงปู่ทิมปลุกเสกเพื่อเก็บไว้แจกในงานฝังลูกนิมิตใน
ปี พ.ศ. ๒๕๑๘ หลวงปู่ทิมได้ปลุกเสกให้อยู่เกือบตลอดพรรษา
นับเป็นการช่วยสร้างวัดอีกครั้งสุดท้ายในชีวิตของท่าน ทางวัดกุโจ้ง
ได้มารับพระไปหลังจากหลวงปู่ทิมมรณภาพแล้ว เพื่อนำออก
ให้ประชาชนเช่าบูชาในงานเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๘

๑. รูปหล่อปูนปั้น ขนาด ๗” และ ๕”

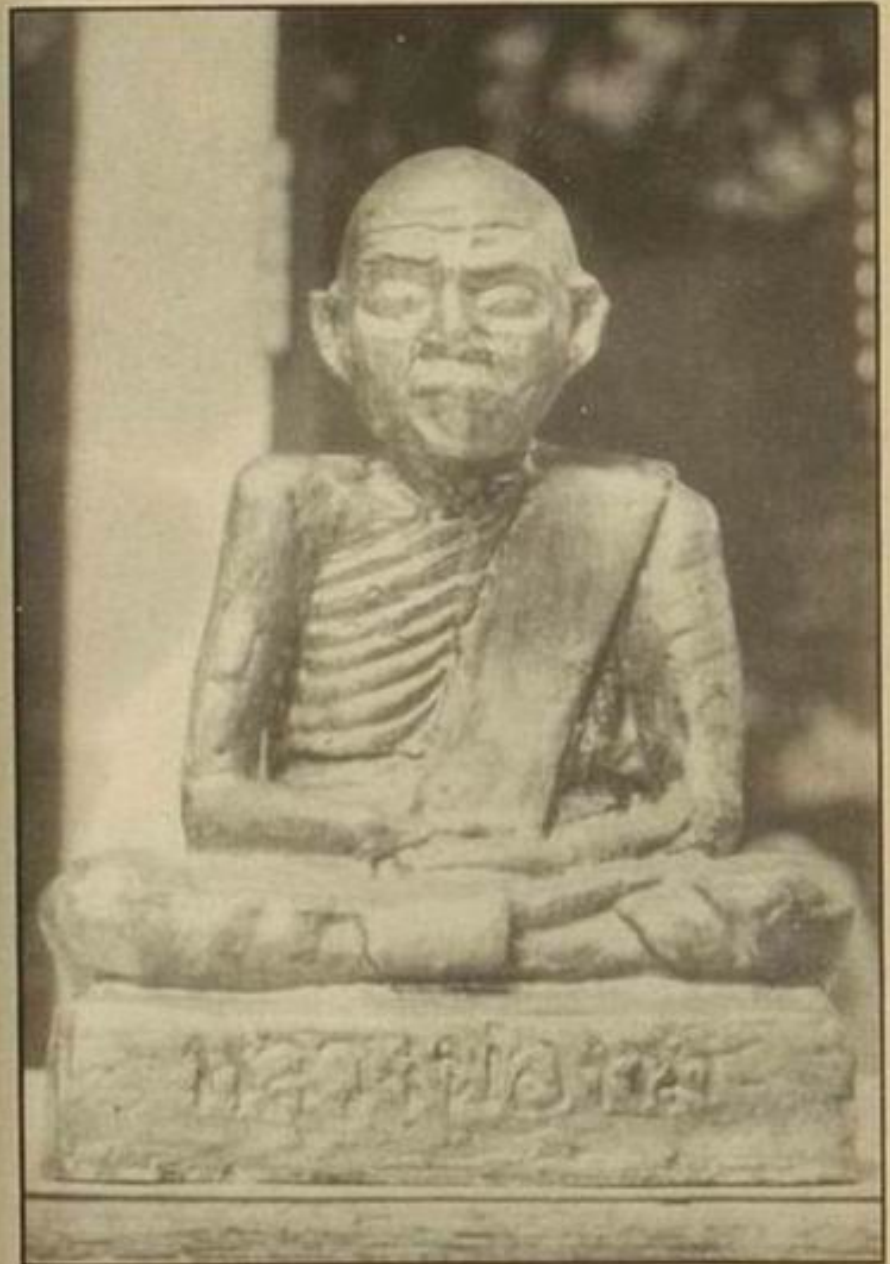
หลวงปู่ทิมเป็นพระปรมาจารย์ที่ชาวบ้านใกล้ชิดนับถือมาก เพราะนอกจากท่านจะเป็นพระหมอชาแผนโบราณ ซึ่งช่วยสงเคราะห์ชาวบ้านเมื่อประสบโรคภัย บาดเจ็บ แล้วท่านยังเป็นพระที่ชาวบ้านนับถือว่ามีอิทธิฤทธิ์ทางด้านอยู่ยงคงกระพันอีกด้วย ชาวบ้านแถบวัดไร่ขิง หรือวัดละหารไร่ส่วนใหญ่อยากจน แต่ก็ได้รับการช่วยเหลือจากหลวงปู่ทิมอยู่ตลอดเวลา ทุกคนจึงเคารพบูชาท่าน และอยากได้รูปท่านไปบูชาที่บ้าน แต่เพราะความยากจนการจะหล่อเป็นโลหะจึงไม่อาจทำได้ ดังนั้นชาวบ้านที่มีฝีมือในทางปั้นอยู่บ้างจึงได้ปั้นรูปเหมือนหลวงปู่ทิมด้วยดินชั้น ๒ แบบ คือ แบบใหญ่ และแบบเล็ก แบบใหญ่มีหน้าตักประมาณ ๘ นิ้ว ส่วนแบบเล็ก หน้าตักประมาณ ๕ นิ้ว เมื่อปั้นเสร็จแล้วได้ยกไปให้ท่านดู ถามว่า

ภาพรวมของหลอมที่ต่าง ๆ ของหลวงปู่ทิม บนถนนทิวเขาสุก

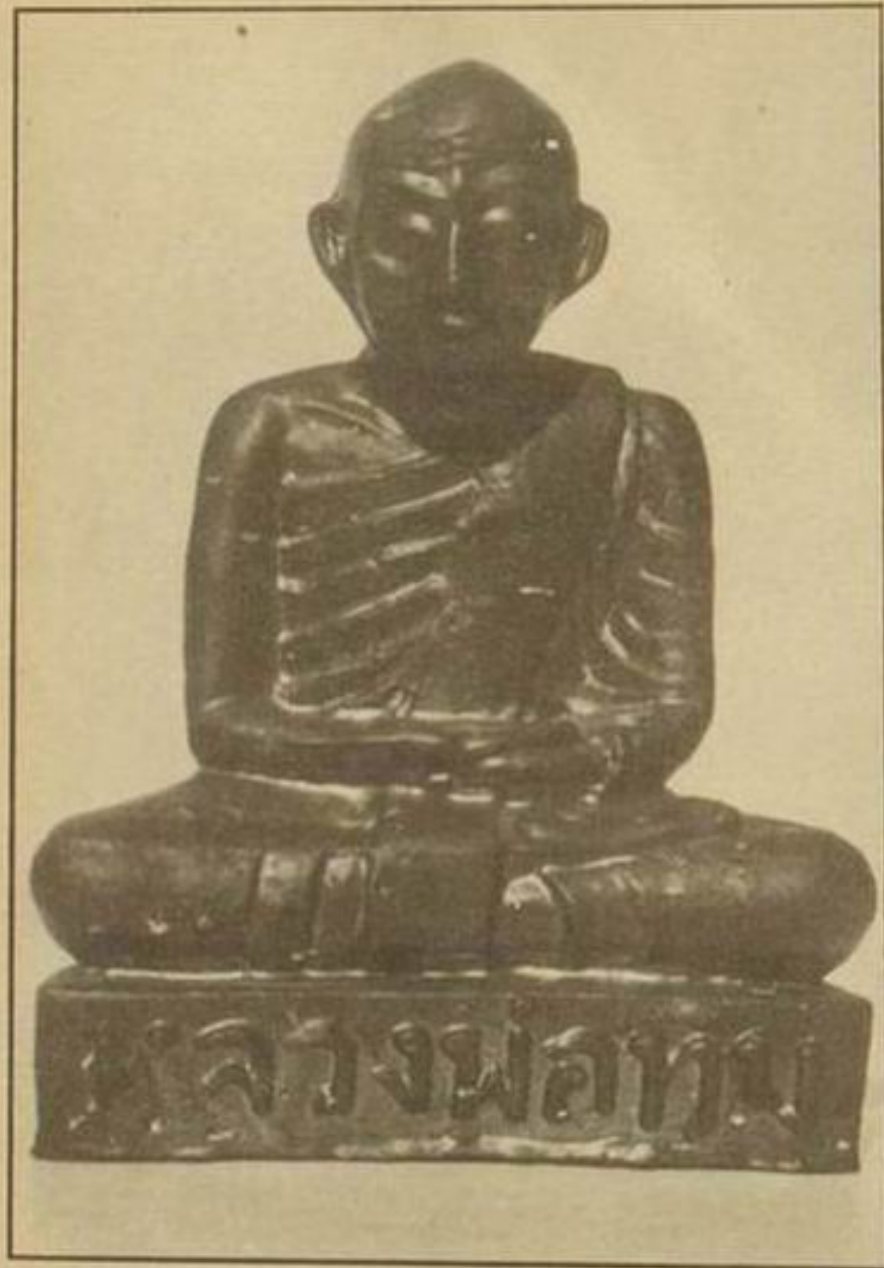

ภาพถ่ายค้ำข้าวซึ่งใช้เป็นที่บรรจุในถาวรเป็นรูปเหมือนขนาด ๘ นิ้ว

รูปเหมือนปูนพลาสเตอร์รูป ๑

รูป 2 ปีก้าวบรอนดีทอง

เหมือนหลวงพ่อกุโหม ? ท่านหัวเราะแล้วบอกว่าพอเอาได้ ชาวบ้าน
จึงได้ถอดแบบเป็นปูนพลาสเตอร์ขึ้น ถ้าใครต้องการก็ใช้ปูนพลาส-
เตอร์ถอดพิมพ์แล้วถวายให้ท่านปลุกเสกให้ ก่อนที่ท่านจะปลุกเสก
ท่านจะบรรจุผงวิเศษมงคลได้ฐานก่อนแล้วลงสิมรอนซ์ราคาถูก ๆ
ทับไว้อีกครั้ง พอปลุกเสกได้ครบตามคำราแล้วท่านก็จะมอบให้ชาว
บ้านนั้นไปบูชา ต่อมาเมื่อมีคนภายนอกหมู่บ้านทราบเข้าทางวัดจึง
ถอดพิมพ์ไว้ครั้งละหลาย ๆ องค์ และนำออกให้บูชารองค์ละ ๕๐-
๑๐๐ บาท ต่อมาผมได้สร้างรูปเหมือนเนื้อโลหะ ซึ่งมีเค้าหน้าเหมือน
หลวงปู่ทิมมา การถอดพิมพ์ด้วยปูนพลาสเตอร์จึงยุติลง แต่ได้ทราบ
ว่ามีผู้นำแม่พิมพ์พลาสเตอร์ไปถอดแบบขึ้นมาอีกในภายหลัง
เมื่อหลวงปู่ทิม มรณะภาพแล้ว และพิมพ์ออกให้คนเช่าโดยที่หลวง
ปู่ทิมไม่ได้ปลุกเสกให้ จึงขอให้ระมัดระวังไว้ด้วย

พระ ไม้โพธิ์นกะ

พระประธานในโบสถ์หัดง่ามอระปุ๊กน ปั้นด้วยตัวท่านเอง

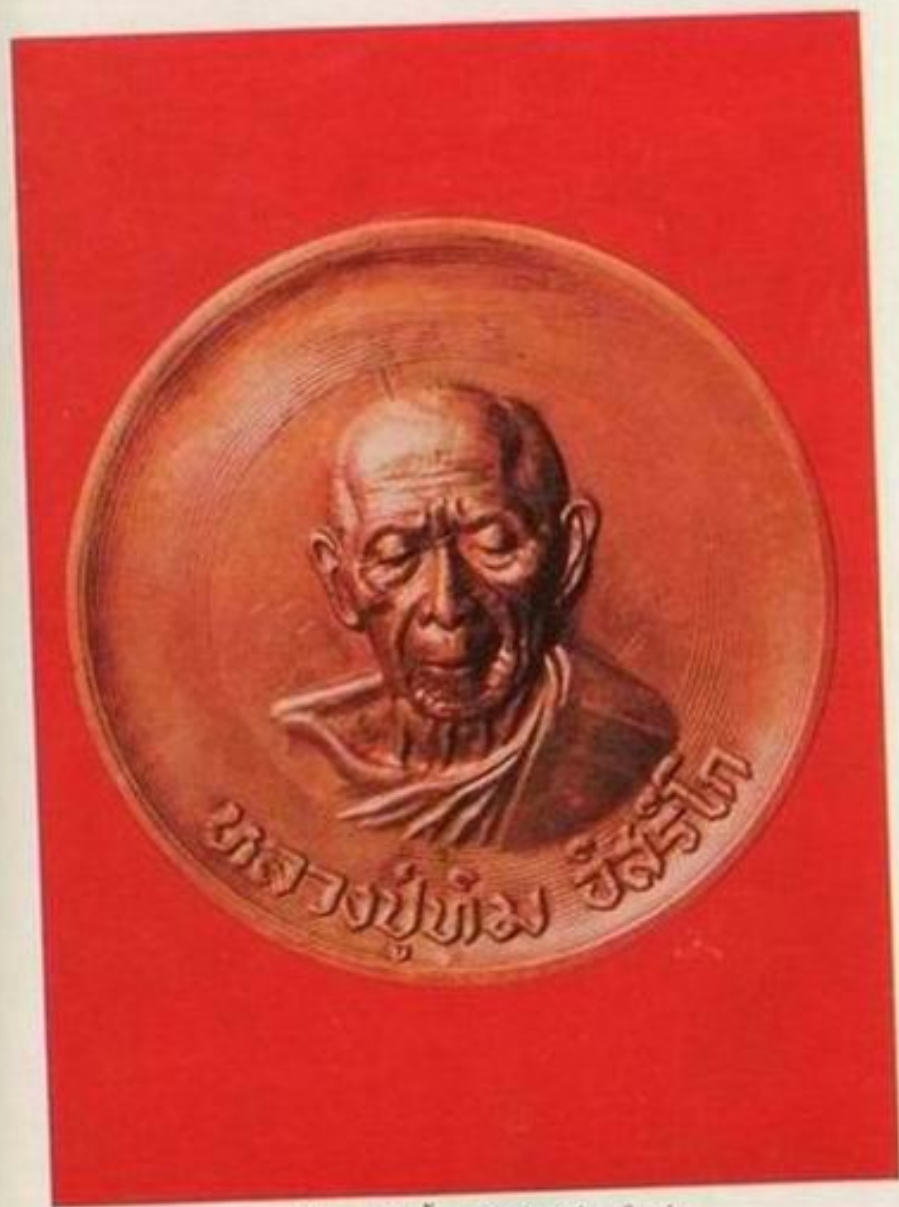

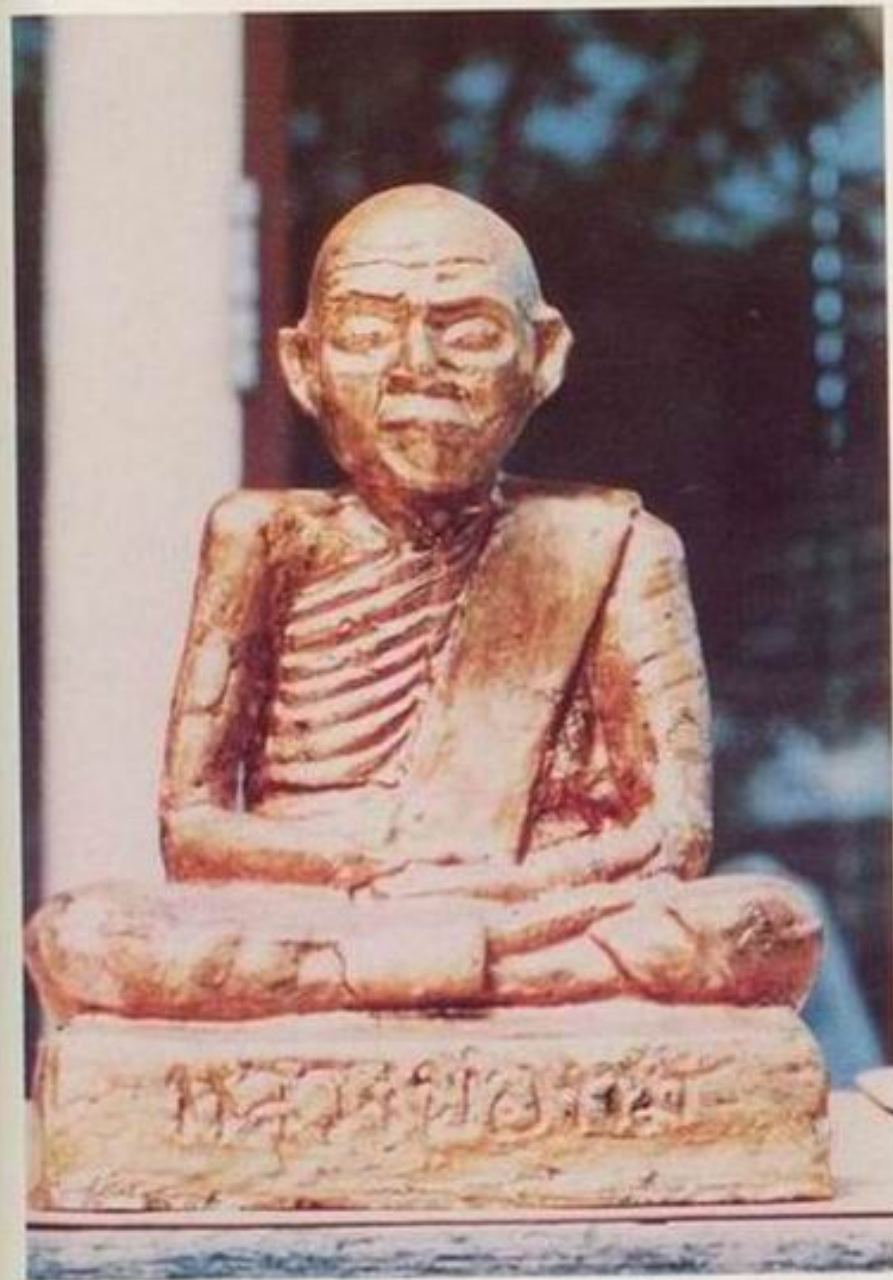
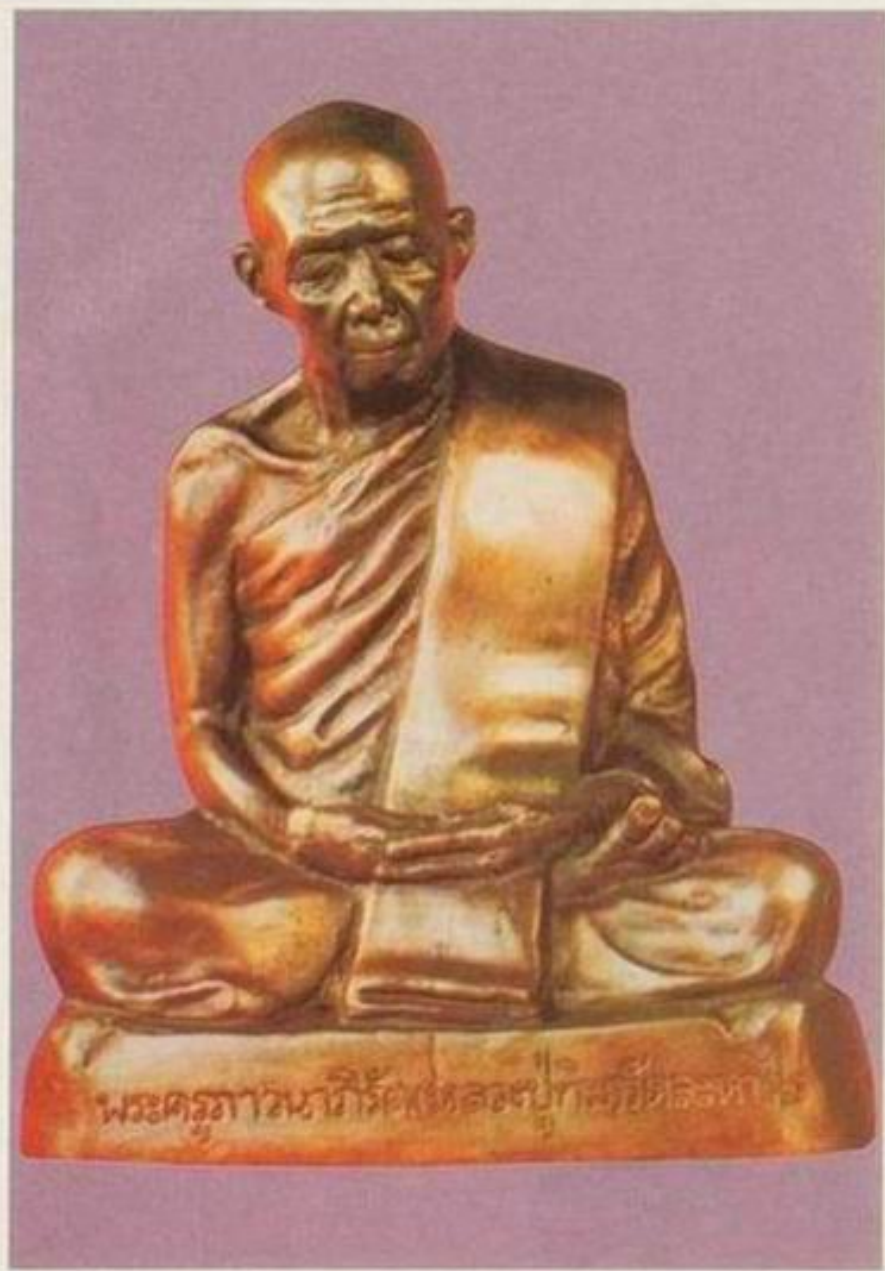
รูปหล่ออรุณ ๑ ศิวหนังสีอตรงและอรุณ ๒ ศิวหนังสีอโค้ง

รูปหล่ออนาค ๓ นิ้ว องค์กลางพิมพ์พิเศษฐานปูปดามิเพียง ๑๒ องค์

เหรียญขันธน์น้อมนคหรือเหรียญใหญ่

รูปหล่อเนื้อปูนรุ่นแรกขนาด ๕ นิ้ว

พระผงรูปเหมือนพระปิตตาพิมพ์แจกรมการ
พระสมเด็จเนื้อผงและสมเด็จไม้โพธิ์แกะรูปเหมือนกม
พระขุนแผนพรายกุมารพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก
ล็อกเก็ตพิมพ์พิเศษ

๒. ฤาษีหมอยา

โดยที่หลวงปู่ทิมเป็นพระหมอรักษาผู้เจ็บไข้ได้ป่วยโดย
สมุนไพรรักษาแบบแผนโบราณมาแต่เก่าก่อน จึงมีลูกศิษย์ที่ขอรับ
เรียนทางแพทย์แผนโบราณกับท่านหลายคนในสมัยที่การคมนาคม
ยังไม่สะดวก ชาวบ้านต้องพึ่งยาหมอแผนโบราณอยู่ เมื่อลูกศิษย์ที่
เรียนตำราแพทย์กับท่านสำเร็จพอที่จะไปเป็นที่พึ่งของชาวบ้านใน
ยุคนั้นได้ แล้วท่านจะมอบประสิทธิ์พระฤาษีหมอยาให้ลูกศิษย์ผู้นั้น
ไปด้วย ๑ องค์ ฤาษีหมอยานี้ผู้ปั้นแบบคือ นายสาย แก้วสว่าง จะ
ถอดแบบจากปูนพลาสเตอร์เช่นเดียวกับรูปหล่อแล้วทาด้วยบรอนซ์
สีทอง ส่วนด้านหลังท่านจะบรรจุผงวิเศษและดินทำน้ำ ๘ ทำไว้
ด้วย ฤาษีหมอยาที่ท่านปลุกเสกนี้มีไม่มากนัก ประมาณว่าไม่

ดาบ์นารอดซึ่งปั้นกันเอง บางองค์ลงสี

เกิน ๕๐ องค์

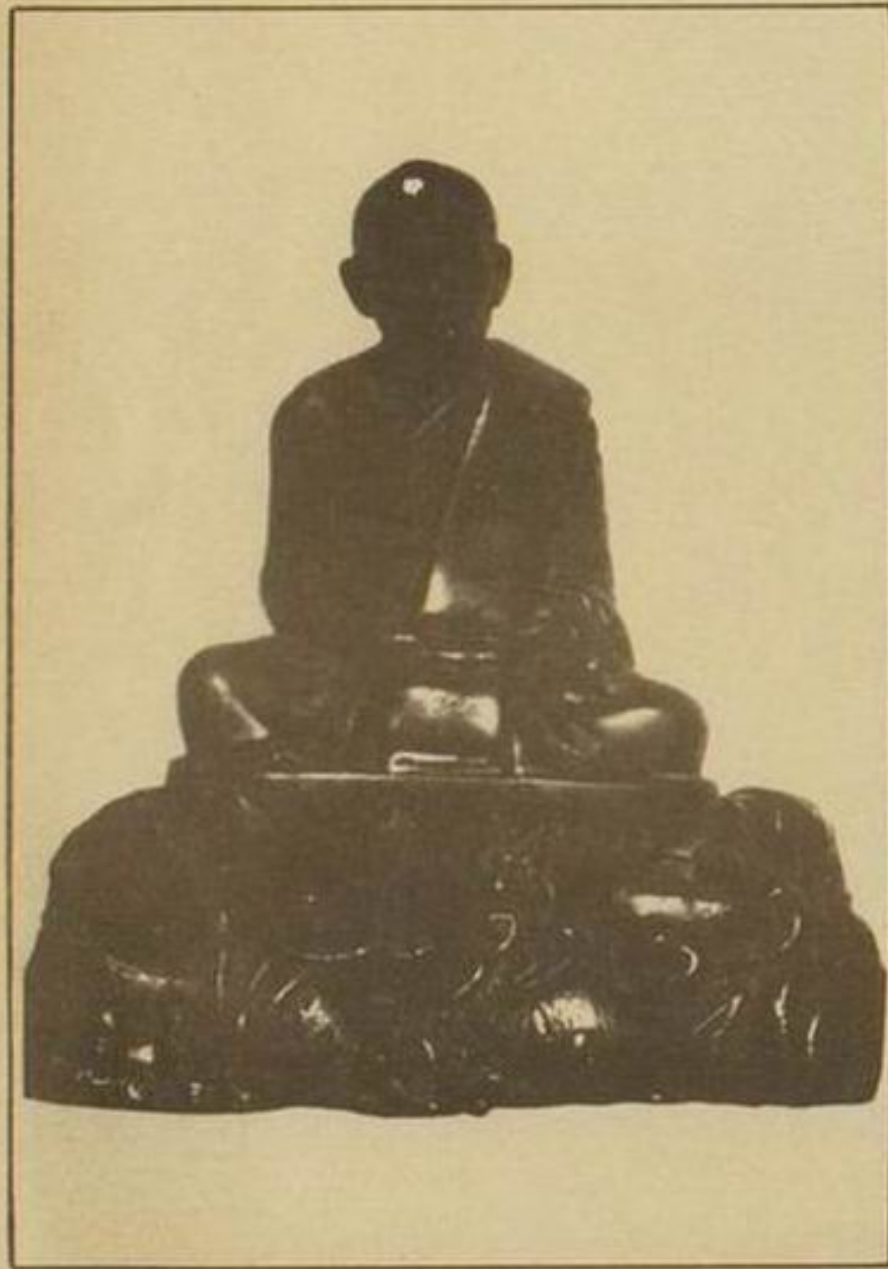
มีเรื่องประหลาดเกี่ยวกับพระดาบ์หมอยาก็คือ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๘ อันเป็นวันที่หลวงปู่ทิมทำพิธียกครูประจำปี และสร้างมิดหมอครั้งที่ ๒ จำนวน ๒๐ เล่ม วันนี้ผมได้นำพระดาบ์หมอยาซึ่งผมไปเช่ามาจากร้านสังฆภัณฑ์ แถว ๆ เสาชิงช้ามาให้ท่านบรรจและปลุกเสกไว้ทานแล้ว ท่านได้นำมาวางไว้ในพิธีไหว้ครูครั้งนี้ด้วย เมื่อทำพิธีไหว้ครูเสร็จท่านแจกมิดหมอให้คนละเล่มแล้วท่านก็มอบประสิทธิ์ดาบ์ให้ผมด้วย เมื่อผมเสร็จธุระและกราบลาท่านแล้วกลับในบ่ายวันนั้น ผมก็ได้เอาพระดาบ์วางไว้ข้าง ๆ ตัว แล้วก็นั่งกราบลาท่าน ๓ ครั้ง ปรากฏว่าหลวงปู่ทิมท่านพนมมือรับไหว้ด้วย ซึ่งปกติท่านจะพนมมือรับไหว้ก็เฉพาะเมื่อมีพระสงฆ์มากราบเคารพท่านเท่านั้น ผมก็ร้องว่าหลวงปู่ไหว้ผมทำไม เคี้ยวผมอายุสั้น ท่านก็หัวเราะไม่ตอบอะไร ผมก็คิดว่าหลวงปู่ท่านน่าจะกลัวจะหลงเสียแล้ว ทั้ง ๆ ที่ท่านก็ไม่ได้เคยแสดงความหลงให้เห็นเลย ผมเก็บเรื่องสงสัยไว้เฉย ๆ จนมาขึ้นรถจะออกจากวัดลูกศิษย์ท่านซึ่งมีอายุ ๖๐ กว่า เดินมาส่งผมและบอกว่า หลวงปู่ท่านไม่ได้รับไหว้ผมหรอก ท่านรับไหว้พระดาบ์ที่คุณจะนำไปด้วย ท่านคงเห็นพระดาบ์มากราบลาท่านเพื่อจะไปกับคุณ เพราะพระดาบ์ของหลวงปู่ทิมทุกองค์ท่านจะเชิญดวงวิญญาณพระดาบ์มาบรรจด้วย

ฤาษีหม่อมอาหาชือองค์ฤาษี แล้วมาให้หลวงปู่ปลุกเสก
ท่านจะเจาะกันและบรรจุผงก่อนปลุกเสก

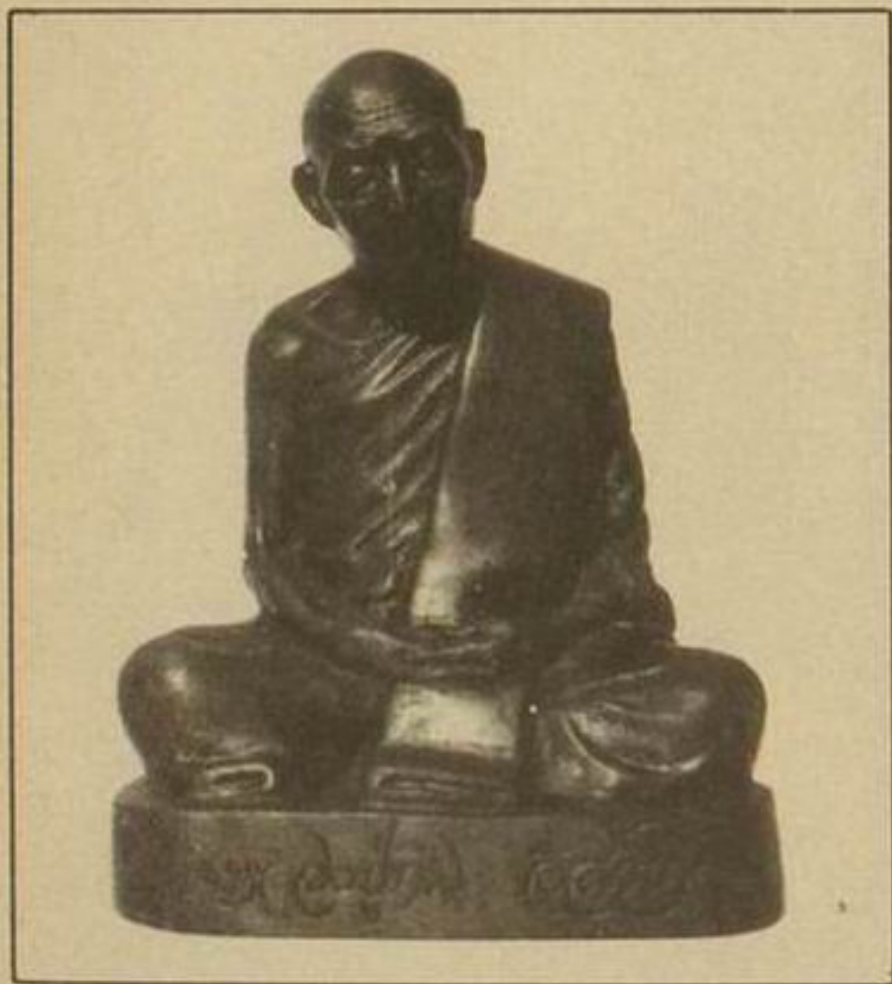
๓. รูปหล่อ ๕ นิ้ว

เมื่อผมมาสร้างเหรียญพระกริ่งเพื่อหาเงินมาสร้าง
โบสถ์ ศาลาการเปรียญกุฏิ หอฉันท์แล้วก็มีผู้คนเข้ามาหาหลวงปู่พิมพ์
เป็นจำนวนมาก เมื่อทุกคนได้เห็นปฏิปทาและวัตรปฏิบัติของท่าน
แล้วก็เกิดความเลื่อมใส อยากจะได้รูปเหมือนตัวท่านไว้เคารพบูชา
ผมจึงได้สร้างรูปหล่อเนื้อโลหะซึ่งแก่ทองเหลืองขึ้น ๒ ครั้ง ครั้ง
แรกขนาดหน้าตักกว้าง ๕ นิ้ว จำนวน ๕๐๐ องค์ และขนาดหน้าตัก
กว้าง ๓ นิ้ว จำนวน ๓๐๐ องค์ และพิมพ์พิเศษสร้างเป็นฐานสูง
มีปูปลาอีก ๑๒ องค์ สำหรับพิมพ์ฐานปูปลานี้ช่างปั้นสร้างขึ้นเพื่อ
แจกเป็นของสมนาคุณกับพวกลูกศิษย์ จำนวน ๑๒ องค์ แต่ละองค์
จะสลักชื่อเจ้าของไว้ด้วยทั้ง ๑๒ คน

รูปหล่อรุ่น 1 ตัวหนังสือตรง และรุ่น 2 ตัวหนังสือโค้ง

สำหรับขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว นั้นสร้าง ๒ ครั้ง ๆ ละ ๕๐๐ องค์ ครั้งแรกตัวหนังสือคำว่า หลวงปู่ทิมวัดละหารไร่ ตัวหนังสือตรงแบบธรรมดา เรียกกันว่า รุ่น ๑ หรือ รุ่นตัวหนังสือตรง รุ่นนี้หลวงปู่ทิมท่านจะบรรจุผง

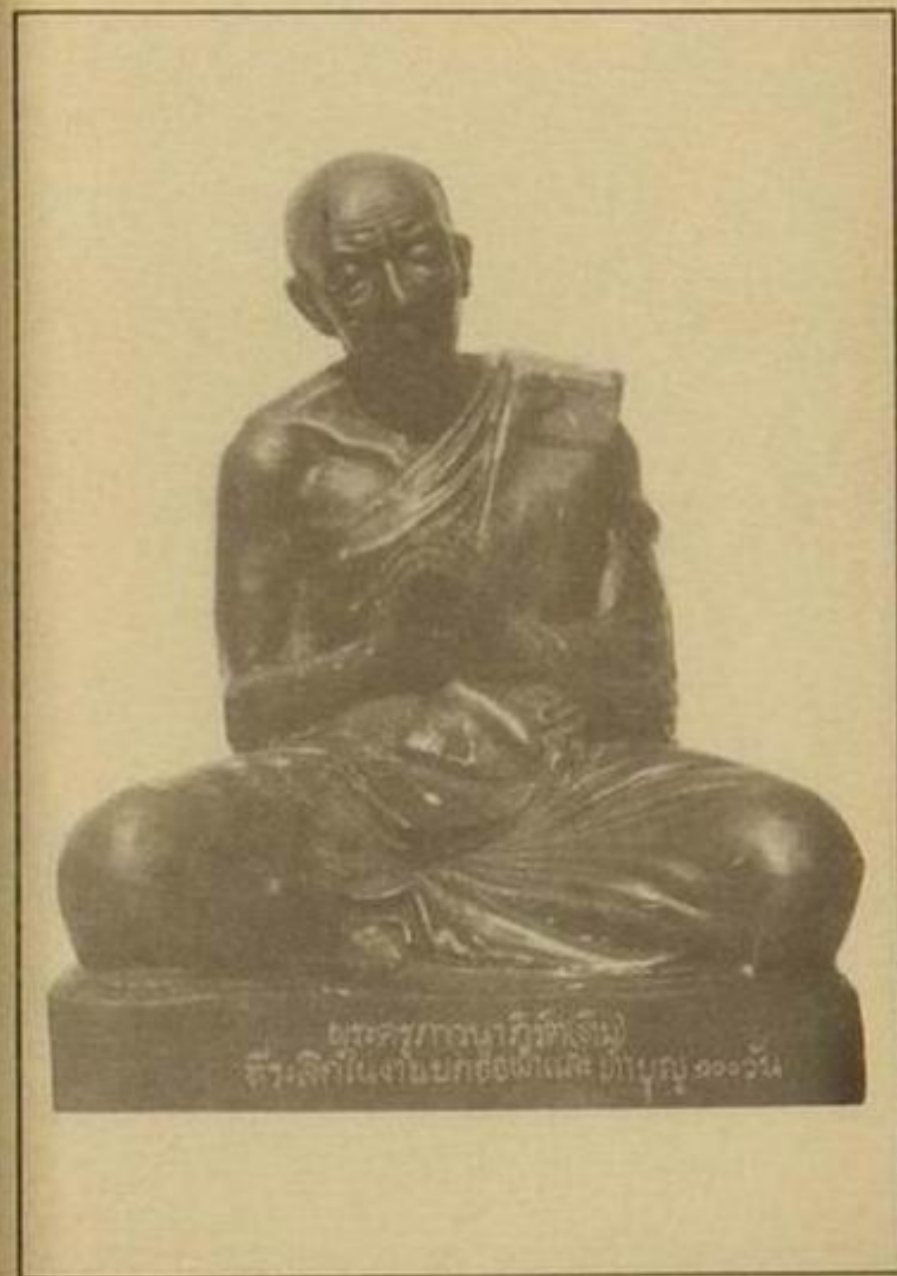
เองทุกองค์ แล้วหล่อปิดด้วยปูนซีเมนต์ ส่วน รุ่น ๒ หรือรุ่น
ตัวหนังสือโค้ง หลวงปู่ทิมให้ลูกศิษย์บรรจุผงให้แล้วปิดด้วย
ปูนพลาสติกทุกองค์ รุ่น ๒ นี้ ช่างปั้นได้มานั่งปั้นที่วัดละหารไร่
โดยพิจารณาจากองค์หลวงปู่ทิมไปด้วย มีความคล้ายคลึงหลวง

ปู่ทิมมากกว่ารุ่น ๑ ตัวหนังสือตรง เพราะรุ่น ๑ นี้ ช่างปั้นปั้นจาก
ภาพถ่าย ไม่ได้มาดูจากตัวจริงใบหน้าจึงเคร่งเครียดกว่ารุ่น ๒ ต่อมา
เมื่อหลวงปู่ทิมมรณะภาพ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๘ แล้ว
ปรากฏว่า รูปเหมือนรุ่น ๒ ขนาด ๕ นิ้ว และ ๓ นิ้ว (รุ่น ๑) มีผู้มา
เช่าหมดไปจากวัดหลังจากวันมรณะภาพไปเพียงวันเดียว เพราะ
เหลืออยู่เพียงไม่ถึง ๒๐๐ องค์ เมื่อรูปหล่อหมดแล้วภายหลังพระอธิการ
เชย ชยธมโม รักษาการเจ้าอาวาสวัดละหารไร่ได้ให้โรงหล่องานจำ
หล่อขึ้นมาอีกหลาย ๆ ครั้ง โดยถอดแบบไปจากรุ่น ๒ ตัวหนังสือ
โค้ง ผู้ที่ไม่ทราบจะเข้าไปเพราะคิดว่าหลวงปู่ทิมปลุกเสกมีจำนวน
ไม่น้อย รูปหล่อพิมพ์นี้แตกต่างจากรุ่น ๒ ตัวหนังสือโค้งอยู่หลาย
อย่างที่สังเกตง่าย ๆ คือ อุดกันด้วยปูนพลาสติกเช่นเดียวกัน
กับรุ่น ๒ ซึ่งผมได้ขุดปูนพลาสติกออกดูแล้วปรากฏว่านำเอา
ถูกอมบรรจุไว้ ๑ ลูก เท่านั้น ผงพุทธคุณต่าง ๆ ไม่มี น้ำหนักจะ
เบากว่าของจริงมาก เนื้อโลหะจะบางกว่า ขนาดองค์จะเล็กกว่าเล็ก
น้อย เพราะไม่ได้ถอดจากแม่พิมพ์เดิมแต่ถอดจากองค์ที่หล่อ
แล้ว ในสันนิษฐานได้เลยว่า ถ้าเช่ารูปหล่อรุ่น ๒ ตัวหนังสือโค้ง
จากวัดละหารไร่หลังจากหลวงปู่ทิมมรณะภาพภายหลังเดือนกุมภาพันธ์
๒๕๑๘ ไปแล้ว จะเห็นรูปหล่อที่หลวงปู่ทิมไม่ได้ปลุกเสกทั้งสิ้น
ผมนายชินพร สุขสฤติย์ ผู้สร้างรูปหล่อรุ่นนี้จึงขอบอกกล่าวไว้
ณ ที่นี้ด้วย เพื่อป้องกันอันตรายที่จะมีต่อเกียรติคุณของหลวงปู่ทิม

รูปเหมือนบนศาลาภาวนากิรีด

รูปหล่อรุ่น ๑๐๐ วัน เมื่อหลวงปู่ทิมมรณะภาพ
ครบ ๑๐๐ วัน เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๑๕ ผมได้สร้าง
รูปหล่อหลวงปู่ทิมท่าองค์จริงขึ้นหนึ่งองค์ ขณะนี้ประดิษฐานอยู่
บนศาลาการเปรียญ พร้อมกันนั้นก็ได้สร้างรูปหล่อขนาดหน้าตัก

รูปหล่อขนาด ๑ นิ้วรุ่นสร้าง เมื่อทำบุญ 100 วัน จำนวน 19 องค์

รูปหล่อขนาด 5 นิ้ว สร้างเมื่อทำบุญ 100 วัน จำนวน 100 องค์

รูปหล่อ ๑ นิ้ว ปักทองห้อยหิ้ง

๕ นิ้ว หลวงปู่ทิมนั่งพนมมือขึ้น ๑๕ องค์ ขนาด ๕ นิ้ว เรียงแบบรุ่น ๒ คิ้วหนังสีไค้ ๑๐๐ องค์ เพื่อแจกฟรีแก่ผู้เคยให้ความช่วยเหลือแก่วัดละหารไร่ในการก่อสร้างบูรณะวัดสมัญเมื่อหลวงปู่ทิมยังมีชีวิตอยู่ เพราะรุ่น ๑-๒ ที่หลวงปู่ทิมปลุกเสก ขณะยังมีชีวิตอยู่ได้หมดไปแล้วนั่นเอง รูปหล่อทั้งหมดขนาดหน้าตัก ๕ นิ้ว และ ๕ นิ้ว รุ่นนี้ด้านในกลางไม่ได้บรรจุอะไรทั้งสิ้น เพราะหากบรรจุผงแล้วคล้ายจะเป็นการเลียนแบบรูปหล่อขนาด ๕ นิ้วรุ่น ๒

ตัวหนังสือโค้ง แม้ว่ารูปหล่อพิมพ์นี้จะสร้างภายหลังหลวงปู่
ทิมมรณะภาพแล้วก็ตาม แต่ก็สร้างพร้อมรูปหล่อเท่าองค์จริง ดังนั้น
รูปหล่อทั้งขนาด ๘ นิ้ว และ ๕ นิ้ว ผู้ได้นำไปบูชาไว้ประจำบ้านต่าง
ก็มีประสบการณ์อันเหลือเชื่อไม่แพ้รุ่น ๑-๒ ที่ท่านปลุกเสกครั้งมีชีวิต
อยู่เลย

สำหรับรูปหล่อขนาดเท่าองค์จริงนั้นผมเคยขอ
อนุญาตหลวงปู่ทิมหล่อขึ้นสมัยท่านมีชีวิตอยู่ ท่านบอกว่่าก็ตัวจริงยัง
อยู่ถ้ามีตัวแทนแล้วนี่ก็จะไป (ท่านเรียกค่าแทนตัวท่านว่า นี) เป็น
อันว่าท่านไม่ยอมให้หล่อในขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ให้หล่อได้เมื่อ
ท่านตายแล้ว แล้วผมได้ถามว่า หล่อขึ้นมาเมื่อหลวงปู่ตายแล้วใครจะ
มาปลุกเสกเล่า และจะขลังเหมือนตอนหลวงปู่มีชีวิตอยู่หรือ ท่าน
หัวเราะแล้วบอกว่า เหมือนกันศักดิ์สิทธิ์ ไม่แพ้ตอนที่ท่านมีชีวิต ท่านตั้ง
ว่าเวลาจะหล่อให้จุดรูป ๕ ดอก นึกถึงท่าน ๆ จะลงมาทำให้จะเก่ง
ไม่แพ้ตอนที่ท่านมีชีวิตอยู่ ดังนั้นเมื่อคราวทำบุญระลึกครบ ๑๐๐
องค์ ที่หลวงปู่ทิมมรณะภาพจึงได้หล่อรูปเหมือนเท่าองค์จริงหลวง
ปู่ทิมขึ้นและจัดพิมพ์ปลุกเสกขึ้นในพระอุโบสถวัดละหารไร่ มีนิมิต
ประหลาดหลายประการ ประการแรกหลวงปู่ทิมได้ไปเข้าฝันกลาง
วันแก่เด็กคนใช้ที่บ้านผมในวันเดียวกันถึง ๒ ครั้ง ๒ คน เด็กคนใช้
ยืนยันว่าเป็นลักษณะครึ่งหลังครึ่งคืนคล้ายผีอำ ซึ่งเรื่องนั้นนางสาว
แป๊ะ เด็กรับใช้ในบ้านผมได้เล่าให้คุณยศ วัชรเสถียร นักเขียนอาวุโส
ฟัง และคุณยศ วัชรเสถียร ได้เคยบันทึกไว้ ผมขอนำบันทึกซึ่ง
คุณยศ วัชรเสถียร เคยเขียนไว้มาลงดังนี้ : -

คุณยศ วัชรเสถียร อดีตนักเขียนและนักหนังสือพิมพ์
อาวุโส เขียนไว้ว่า “เมื่อต้นเดือนมกราคม ข้าพเจ้าได้พบคุณชินพร
โดยที่รู้ว่าข้าพเจ้าสนใจศึกษาศาสตร์อันเร้นลับ โดยเป็นศิษย์คนหนึ่ง
ของ พ.ค.ค.บุญเพ็ญ แขวงคณะ แห่งสำนักพุทธศาสตร์ โลกและ
ธรรม ได้ปรารภแก่ข้าพเจ้าว่า ลูกคนเล็กซึ่งเป็นชายอายุยังไม่ถึง
ขวบ ทำไมจึงร้องกวนนักก็ไม่วู้ โดยปกติแล้ว ไม่เป็นเด็กขี้ร้องจึง
ได้พาไปให้นายแพทย์ตรวจก็ไม่ปรากฏอาการเจ็บป่วยแต่อย่าง
ใด ข้าพเจ้ารู้ทันทีว่าพ่อหนูน้อยถูกหนุมานที่หลวงปู่ทิมประจุอิทธิ
กนิหารและคุณชินพรเก็บไว้ที่บ้านพากันมารบกวนเหย้า เข้า ชูตะคอก
เอาบ้างตามประสาลิง ทั้งนี้เพราะคุณชินพรไม่เคยให้อาหารของ
ลิง คือผลไม้กินเลย เพราะไม่รู้ จึงกวนเด็ก ๆ ในบ้านเพื่อขอ
อาหาร ข้าพเจ้าจึงบอกให้ไปจัดการหาผลไม้ให้กินเสีย จะเป็นผล
ไม้มันใดก็ได้ กกล้วยละเป็นดีที่สุด แล้วก็หมั่นเปลี่ยนอย่าให้แห้ง
เหี่ยว เวลาให้ตั้งจิตเป็นสมาธิ นึกบอกเชื่อเชิญด้วย มจรสวาจาเป็น
ต้นว่า “เชิญพ่อเทพให้อิมหน้าสำราญเดิด ขุนกระบี่ (หรือพญาพาน-
รินทร์)” ไม่ใช่อย่างเข้าเล่นเช่น “เฮ้! แดกเสียไอ้จ้อ”

เมื่อคุณชินพรเชื่อตามที่ข้าพเจ้าแนะนำปฏิบัติตามการ
ร้องกวนของพ่อหนูน้อยก็หายไป และนี่ก็เป็นปรากฏการณ์สำแดงให้
เห็นว่า “หนุมาน” ที่หลวงปู่ทิมประจุอิทธิกนิหารนั้นมีอิทธิกนิ-
หารจริง แต่ไม่ใช่อิทธิกนิหารที่เป็นพระพุทธานุภาพ หากเป็นอิทธิ
กนิหารที่ได้มาจากทางไสยศาสตร์ของฝ่ายลัทธิพราหมณ์ ซึ่งต่าง
กันกับอิทธิกนิหารของพระพุทธานุภาพ อันมีอยู่ในพระเครื่องซึ่ง
เป็นรูปพุทธปฏิมา และพระอรหันต์พุทธสาวก และรูปเหมือนพระ

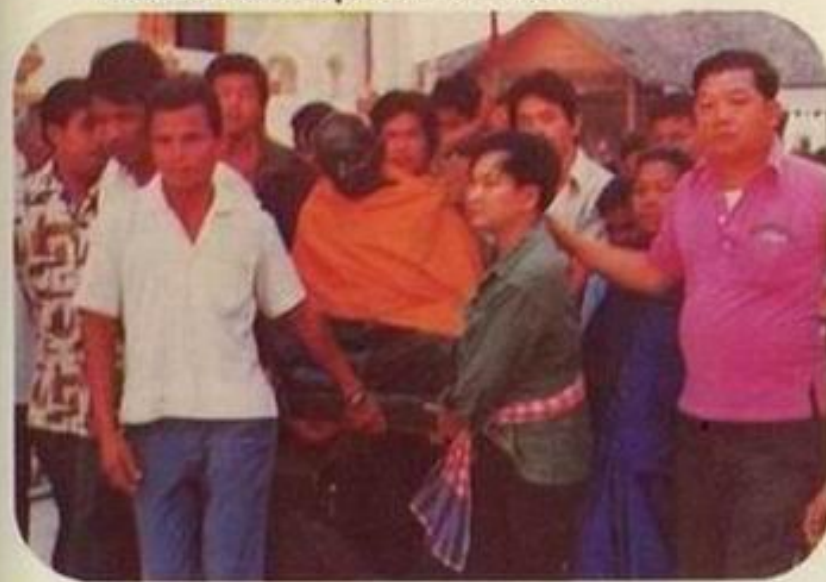
อริยสงฆ์ผู้เป็นเกจิอาจารย์ การใช้ของขลังที่ได้มาจากไสยศาสตร์ จึงมีกรรมวิธีแตกต่างจากพระเครื่อง ซึ่งข้าพเจ้าจะกล่าวถึงอย่างละเอียดในโอกาสต่อไป

ต่อมาในตอนบ่ายของวันที่ ๒๒ เดือนเดียวกัน น.ส. เป็ด ผู้มีหน้าที่เลี้ยงพ่อหนูน้อยลูกคนเล็กของคุณชินพร นอนไกวเปลพ่อน้อยอยู่ในห้องใหญ่ชั้นล่างของบ้าน ไม่ได้ผลอยหลับตามพ่อน้อยไปด้วย เพราะมือทำหน้าที่ไกวเปลไม่ขาด แต่อยู่ในอารมณ์สะลึมสะลือ ในขณะที่ในห้องนั้นมีแต่พ่อน้อยนอนหลับปุ๋ยอยู่ในเปลกับเธอผู้นอนไกวเปลเท่านั้น ครั้นแล้วเธอรู้สึกมีอะไรผิดปกติทางบันไดชั้นลงชั้นบนของบ้าน (บ้านสองชั้น) เธอจึงผกศิระมองไปทางนั้น จับพลันเขียนสั้นหลังวาบ สัญชาตญาณของการรักษาตัวให้ปลอดภัย บอกให้เธอลุกขึ้นวิ่งหนี แต่ลุกไม่ขึ้น สังขารกลายเป็นอัมพาตไปอย่างประหลาด จึงนอนออกส้นขวัญแขวนอยู่อย่างนั้น ภาพที่เธอเห็นก็คือ พระภิกษุชรารูปหนึ่งกำลังก้าวลงบันไดลงมาจากชั้นบน แต่ที่เธอตกใจกลัวนั้นไม่ใช่พระภิกษุชรา ที่ทำให้เธอตกใจกลัวนั้น คือ “สิง” ผุ่งใหญ่ที่ห้อมล้อมภิกษุชรา รูปนั้นลงมาอย่างที่มีมันถูกปล่อยเป็นอิสระนั่นเอง

พระภิกษุชรารูปนั้นก้าวลงมาหยุดที่เชิงบันไดชั้นล่าง ซึ่งไม่ห่างจากเธอเท่าไรนัก ยิ้มกับเธออย่างใจดีบอกเธอว่า “ไม่ต้องกลัวเจ้าพวกนี้หรอก มันไม่ทำอันตรายเจ้า อาตมาบอกคาถาให้เจ้าไว้คุ้มกันภัยอันตราย แล้วมันต้องจำให้คินะ “อิติสุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโมพุทธายะ” แล้วพระเจ้ากลับมาบอกคาถานี้ให้พระเจ้าด้วย” (หลวงปู่ทิมเรียกคุณชินพรแต่เพียง “พร”

วันไหว้ครูประจำปี วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๑๘
พร้อมกับสร้างมิกหมอรุ่น ๒ จำนวน ๒๐ เต็ม

แห่รูปเหมือนท่าองค์วังช้าโบสถ์

หลวงปู่ทิม ถ่ายภาพเป็นที่ระลึก กับคณะ กรรมการที่ดำเนินการก่อสร้าง ศาลาการเปรียญ

พิธีแห่รูปเหมือนท่าอองหังวันเข้าฤดูฝนโบสถ์เมื่อ 23 มกราคม 2519 ซึ่งครบ 100 วันที่หลวงปู่ทิมมรณะภาพ

สงฆ์นำวันทำบุญอุทิศครบ ๔ รอบ ๕๖ ปี เมื่อ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๘

บอกเท่านั้นแล้ว ภิกษุขรานั้นก็หันกลับก้าวขึ้นบันไดหายไปชั้นบนพร้อมกับฝูงลิง

เมื่อท่านลับร่างไปแล้ว สังขารของแม่สาวเปิดก็หายเป็นอัมพาต จึงลุกขึ้นวิ่งขึ้นบันไดไปชั้นบน แต่ไม่ปรากฏว่ามีภิกษุขรา และลิงแล้วแม้แค่ตัวเดียว มีก็แค่รูปหล่อหลวงปู่ทิม ขนาด ๕ นิ้ว และรูปหล่อ “ทนาย” ขนาดนิ้วก้อย (ของส่วนตัวของคุณชินพร) ซึ่งประดิษฐานไว้บนที่สูงอันสมควรเท่านั้น

ต่อมาตอนเช้าของวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นวันกำหนดแห่รูปหล่อหลวงปู่ทิมขนาดเท่าองค์จริงจากกรุงเทพฯ ไปกระทำพิธีอัญเชิญวิญญาณของพระคุณเจ้าหลวงปู่ทิม มาสถิตในโบสถ์วัดไร่ขันธ์ ตำบลละหารไร่ แล้วประดิษฐานไว้ที่นั่น รุ่งขึ้นเป็นวันทำพิธียกช่อฟ้าศาลาการเปรียญ ซึ่งมีคุณวัชระ เอี่ยมโชติ อดิโคธิบดี กรรมการศาสนาเป็นประธาน กระบวนแห่จากกรุงเทพฯ เริ่มเวลา คุณชินพรได้แวะไปที่สำนักงาน ซึ่งอยู่ที่ตลาดศรีย่านก่อน

พอไปถึงก็ได้พบชายวัยกลางคนผู้หนึ่ง (คุณชินพร ถิมถามนาม) มาคอยอยู่ โดยบอกว่ามาตั้งแต่เช้าราว ๘ น. เดินทางมาจากจังหวัดร้อยเอ็ด บอกว่ามีความเลื่อมใสศรัทธาหลวงปู่ทิมอย่างยิ่ง ประารถนาได้ร่วมกระบวนแห่รูปหล่อของท่านไปประดิษฐานที่วัดไร่ขันธ์ และร่วมพิธียกช่อฟ้าศาลาการเปรียญด้วย เพราะได้สมทบทุนในการก่อสร้างโดยการบูชาเช่าวัดดงมงคลและศักดิ์สิทธิ์ที่ออกสมนาคุณไว้หลายอย่าง แล้วเล่าให้คุณชินพรว่า เสด็จในช่วงเวลาที่จะถึงวันกำหนดแห่รูปหล่อไปและทำพิธียกช่อฟ้าที่นั่น เงินขาดมือเอาจริง ๆ จะหยิบฉวยที่ไหนโดยไม่ปล้น หรือขโมยใครเขาไม่มีทาง

รูปเหมือนท่าองค์จริงมีผู้ไปบนบาน วัดถอนาราย

จริง ๆ จึงคิดเสี่ยงโชคทางลอตเตอรี่งวดที่ออกวันที่ ๒๐ มกราคม นั้นแหละ โดยก่อนซื้อได้จุลศุภบูชาพระเครื่องของหลวงปู่ทิม คั้งจิด เป็นสมาธิอธิษฐานขอพึ่งอภิไศยบารมีของท่านคลบันดาลให้ เลขท้าย ๓ ตัว ตรงกับที่เขาจะออก แล้วจึงไปหาซื้อ ซึ่งก็ได้ เลขท้าย ๓ ตัว เหมือนกัน ๓ ใบตามกำลังเงินที่มีอยู่ในขณะนั้น เขามีค่ารถค่าอาหารและค่าโรงแรมมากอยคุณชินพร เพื่อร่วมกระบวนแห่รูปหลวงปู่และไปร่วมพิธียกช่อฟ้าศาลาการเปรียญได้ ก็เพราะ ลอตเตอรี่ ๓ ใบที่ซื้อ มันถูกรางวัลเลขท้ายจริง ๆ “หลวงปู่ท่านมี อภิไศยบารมีศักดิ์สิทธิ์เหมือนกัน” เขาจบการเล่าด้วยการยกมือพนมสาธุท่วมหัว

อีกรายหนึ่ง เป็นจำทหารบก มีนิวาสสถานอยู่ ตำบลศรี- ย่าน ถูกลอตเตอรี่เลขท้าย ๓ ตัวเหมือนกัน ๒ ใบ แต่รายนี้ไม่ใช่ ต้องการเงินเพื่อเดินทางไปร่วมพิธียกช่อฟ้าฯ อย่างรายแรก ทว่า ต้องการได้พระกริ่งชินบัญชร ที่มีผู้แบ่งมาให้เช่า เจ้าของตั้งราคา ไว้ ๑,๐๐๐ บาท แต่เขามีเงินเพียง ๑๐๐ บาท ขาดเลขสูญไป ๑ ตัว และเขาก็อยากได้พระกริ่งนั้นไว้บูชาจริง ๆ จึงตั้งจิตเป็นสมาธิระลึก ถึงหลวงปู่ทิม ขอให้ท่านช่วยให้เขาได้พระกริ่งนั้น ไว้สมความศรัทธา แล้วซื้อลอตเตอรี่เลขท้าย ๓ ตัว เหมือนกัน ๒ ใบ ซึ่งก็ช่วยให้ เขาได้พระกริ่งชินบัญชรองค์นั้นไปบูชาก่อนที่คนอื่นจะคว้าไป เสียก่อน

กระบวนแห่เดินทางไปถึงจังหวัดระยองโดยสวัสดิ- ภาพ แม้ว่าจะมีฝนโปรยปรายลงมาช่วยใจเย็นฉ่ำ มีคนที่วัดมารับ

จำนวน ประมาณ ๔๐๐ คน แห่รอบเมืองระยองแล้วนำไปสู่วัดไร่ขิง ทำพิธีอัญเชิญวิญญาณหลวงปู่ให้สถิตรูปหล่อนั้น เพื่อให้บรรดาผู้ที่ นับถือบูชาท่านได้กราบไหว้บูชาต่อไป

ขณะที่ทำพิธีในโบสถ์ โดยคณะสงฆ์สวดพระพุทธรมณต์ ความพิธีการ พอคณะสงฆ์เริ่มสวด คุณชินพร ซึ่งร่วมอยู่ในพิธีก็เริ่ม ท่อง “อิติสุคะโต อะระหังพุทโธนะ โมพุททายะ”

อันเป็นคาถาของหลวงปู่ทิมที่ได้มาจากนางสาวเป็ด และสั่งให้บอก คุณชินพรด้วย

คุณชินพรเล่าให้ข้าพเจ้าว่า พอเริ่มท่องก็รู้สึกหนักที่บ่า อย่างที่ใครเอามือมากด และมีลมพ่นลงมาที่ศีรษะ จึงเอี้ยวเหลียว ไปดูทางเบื้องหลังก็ไม่ปรากฏว่ามีใครอยู่ข้างหลัง ข้าพเจ้าไม่ออก ความเห็น แต่จากศาสตร์เร้นลับที่ข้าพเจ้าได้ศึกษา ข้าพเจ้ารู้ว่านั่น เป็นสัญญาณที่พระคุณเจ้าบอกให้คุณชินพรรู้ว่าวิญญาณของท่านได้ มาสู่พิธีนั้นแล้วด้วยกายทิพย์

ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๑๘ ก่อนวันงานหนึ่งวัน ก็ได้ เกิดเหตุการณ์อันน่าหวาดเสียวขึ้น กล่าวคือ ช่างยกช่อฟ้าช่อซัง ได้ขึ้นไปบนหลังศาลาการเปรียญเพื่อเตรียมการสำหรับการยกช่อ ฟ้า ก่อนขึ้นไปได้ยกสะพานไฟที่อยู่ข้างล่างขึ้นเพื่อไม่ให้กระแสไฟ เติล เมื่อนายซังขึ้นไปอยู่บนหลังคาแล้ว ไม่ทราบว่าเป็นใครไปสับ สะพานไฟลง กระแสไฟจึงวิ่งเข้าร่างนายซัง ทำให้หมดสติร่วงลง จากหลังคา แต่เป็นนี่น่าอัศจรรย์แก่ผู้เห็นเหตุการณ์อย่างยิ่ง เพราะ แทนที่ร่างของนายซังจะร่วงลงอยู่พื้นดิน ขาที่งออยู่เพราะแรงกระตุก

ของไฟฟ้าขนาด ๒๕๐ โวลต์ ไปเกี่ยวไม้ระแนงอันหนึ่งที่ยื่นออกมา ร่างของนายซังจึงห้อยต้องแฉ่งอยู่ ไม้ระแนงก็ทาน้ำหนักอยู่ได้นานพอให้คนข้างล่างขึ้นไปช่วยได้ทัน

ที่น่าอัศจรรย์ก็เพราะว่า ไฟฟ้าขนาด ๒๕ กิโลวัตต์นั้น ตามธรรมดาเล่นเข้าร่วง ไม่ว่าจะคนหรือสัตว์ขนาดใหญ่ เช่น วัว ควาย เป็นตายทันที แต่นายซังเพียงหมดสติไปวูบเดียวเท่านั้น และไม้ระแนงนั้นก็ไม่น่าจะทาน้ำหนักร่างนายซังไป การหมดสติของนายซังนั้น เป็นการหมดสติอย่างคนที่ถูกวางยาสลบ จิตได้สำนึกของเขาคงยังอยู่ เห็นอย่างคนที่นอนหลับเห็นในฝัน นั่นคือ เขาเห็นว่า เขาเห็นร่างของหลวงปู่ทิมลอยอยู่ในอากาศและรับอุ้มตัวเขาไว้

“ผมรอดตายก็เพราะหลวงปู่ทิมท่านช่วยโดยแท้” นายซังบอกพร้อมกับยกมือสาธุท่วมหัว ของศักดิ์สิทธิ์ที่เขาถือติดตัวอยู่ก็มีเพียงพระเครื่องของหลวงปู่ทิมเท่านั้น

อีกรายที่ได้รอดตายเพราะอภินิหารของหลวงปู่ทิมอย่างเป็นที่น่าอัศจรรย์ ผู้นี้คือ คุณมาโนช เหล่าขวัญสถิตี เจ้าของภักดา-การนาวาชายหาด ศรีราชา ชลบุรี เป็นศิษย์ใกล้ชิด หลวงปู่ผู้หนึ่ง มีความนับถือเลื่อมใสหลวงปู่อย่างยิ่ง เป็นคนที่อ้วน ความดันโลหิตสูง จนกระทั่งเส้นโลหิตในสมองแตก หมดสติ เมื่อแก้ไขได้สติขึ้นมา ก็เคลื่อนไหวร่างกายไม่ได้เลย เป็นอัมพาตทันที ถูกเมียจึงนำส่งโรงพยาบาล นายแพทย์จึงช่วยด้วยศัลยกรรม (การผ่าตัด) ซึ่งมีวิธีให้เลือกเพียงทางเดียวเท่านั้น จากการผ่าตัดของนาย

แพทย์ ปรากฏว่าเส้นโลหิตในสมองแตกถึง ๔ เส้น หลังจากผ่าตัดแล้ว หายเป็นปกติ ทั้งไม่เป็นอัมพาตด้วย นายแพทย์บอกว่า อย่างนี้ ๕,๐๐๐ ราย จึงจะมีสักรายหนึ่ง

เมื่อฟื้นคืนสติพูดจาได้แล้ว คุณมาโนชเล่าให้ฟังว่า ในขณะที่หมดสติอยู่นั้น จิตได้สำนึกเห็นหลวงปู่ทิมท่านมาเฝ้าดูแลบำบัดรักษาอยู่ตลอดเวลา

เท่าที่ข้าพเจ้านำมาเสนอนี้ เพียงแค่ปรากฏการณ์ที่เป็นสักขีแห่งอภินิหารบารมีของหลวงปู่ทิม ส่วนน้อยที่ข้าพเจ้ารู้ แต่ก็มั่นใจว่ามากพอสำหรับเป็นหลักฐานยืนยันว่า พระครูภาวนาภิรัต (หลวงปู่ทิม อสิริโก) เป็นพระอรหันต์ที่สมควรที่พุทธศาสนิกทั้งหลายจะกราบไหว้บูชาและเทอดทูนท่านหนึ่ง”

รูปหล่อขนาด ๕ นิ้ว

ในพิธีเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร

นอกจากรูปหล่อรูปเหมือนหลวงปู่ทิมทั้งชนิดปูนปั้นชนิดหล่อด้วยโลหะทั้งรุ่นตัวหนังสือตรงและรุ่นตัวหนังสือโค้งแล้ว มีรูปหล่อรุ่นสำคัญที่หลวงปู่ทิมหล่อด้วยมือของตนเองเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๐ องค์ คือ รูปหล่อพิมพ์พิเศษหล่อพร้อมพระกริ่งชินบัญชร

ในพิธีเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗ เวลา ๐๘.๔๕ นาที อันเป็นพิธีเททองหล่อพระเครื่องครั้งสำคัญที่สุดของวัดละหารไร่และของหลวงปู่ทิมแล้ว ในพิธีเททองหล่อพระกริ่ง พระชัยวัฒน์ พระสังข์จาย และพระภควัมบดีแล้ว ยังได้มีการหล่อรูปเหมือนขนาด ๕ นิ้ว ของหลวงปู่ทิมขึ้น

รูปหล่อขนาด 5 นิ้ว สร้างในพิธีพระกริ่งชินบัญชรมีจำนวน 10 องค์ มีชื่อเจ้าของอยู่ด้านหลัง

อีก ๑๐ องค์ เป็นการขออนุญาตหล่อจากหลวงปู่ทิมโดยตรงของนายมงคล นาคแดน นายช่างผู้รับเหมาก่อสร้างพระอุโบสถหอฉันท์ และศาลาการเปรียญ เพื่อมอบให้คณะศิษย์ผู้ก่อสร้างวัดละหารไร่ไว้ครอบแทนเป็นที่ระลึกจากช่างผู้รับเหมาก่อสร้าง สำหรับโลหะ

รูปหล่อขนาด 5 นิ้ว สร้างในพิธีพระกริ่งชินบัญชรมีจำนวน 10 องค์ มีชื่อเจ้าของอยู่ด้านหลัง

ที่นำมา มีเศษโลหะสัมฤทธิ์ทองเหลืองและทองแดงและแผ่นลงอักขระเลขยันต์ต่าง ๆ ของหลวงปู่ทิมนอกเหนือไปจากเนื้อพระกริ่งชินบัญชรเมื่อเททองหล่อในพิธีเสร็จแล้วนายมงคลผู้ซึ่งปั้นแบบหล่อหลวงปู่ทิมพิมพ์นี้เองได้นำไปจ้างช่างแต่งโดยไม่ได้แกะสลักชื่อไว้

บัว แม่พิมพ์รูปหล่อทั้ง 10 องค์ในพิธีเดียวกับพระกริ่งพราหมณ์กำลังเจิมบ้านแม่พิมพ์

ปรากฏว่าช่างแต่งพระ ซึ่งเป็นผู้หญิงแสดงกิริยาไม่เคารพผู้แต่งถึงกับชักคืนชักงอ ภายหลังเมื่อนายมงคลมารับรูปหล่อกลับถึงกับถามว่า หลวงพ่อที่วัดโพนศกคี่สิทธิ์จริง รูปหล่อพิมพ์นี้หลวงปู่ทิมบรรจุผงด้วยมือท่านเองทั้ง ๑๐ องค์ แล้วเอาปูนพลาสเตอร์เทหล่อทับไว้ และนางมงคลได้สลักชื่อหลวงปู่ทิมไว้ที่ฐานด้านหน้าและสลักชื่อผู้เป็นเจ้าของไว้ที่ฐานด้านหลังด้วยทุกองค์ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ องค์

(๑) เหรียญรุ่น ๑

เหรียญรูปเหมือนหลวงปู่ทิมรุ่นที่ ๑ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เพื่อแจกเป็นที่ระลึกในงานทำบุญฉลองสมณศักดิ์ ที่พระครูภาวนาภิรัต ผู้ทำคือ นายสาย แก้วสว่าง ศิษย์ผู้ใกล้ชิดและไวชา-วังกรวัดละหารไร่ ส่วนผู้ออกแบบและติดคือโรงปั๊มและแกะแม่พิมพ์ได้แก่คุณประดม อาจสาคร ขณะนั้นดำรงตำแหน่ง สหกรณ์อำเภอ บ้านค่าย จังหวัดระยอง การสร้างเหรียญรุ่นนี้ต้องอ่อนน้อมและขอ ร้องหลวงปู่ทิมอยู่นานท่านจึงยอม เหตุที่ต้องยอมให้สร้างเหรียญ เพราะขณะศิษย์ประท้วงและไม่ยอมเข้าวัดหลายวันเหรียญรุ่นนี้จัด

เหรียญรุ่น 1 ปี พ.ศ. 2508

เป็นเหรียญรุ่นแรกของท่าน สร้างทั้งหมดเพียง ๑,๐๘๐ เหรียญ มีแต่เนื้ออาลาปากาล้วน ๆ เนื้อพิเศษเช่น เนื้อเงินและทองคำหรือแม่แต่ทองแดงก็ไม่มี มีลักษณะดังภาพหลวงปู่ทิมได้ปลุกเสกให้ ๓ วัน ๓ คืน จึงนำออกให้ญาติโยมบูชา รายได้นำไปขุดบ่อน้ำและซื้อ เครื่องปั้นไฟ

เหรียญรุ่น ๑ ด้านหลังอุณบุษอ

(๒) เหรียญรุ่น ๒

เนื่องจากเหรียญรุ่นหนึ่งมีประสบการณ์ทันทีที่เหรียญออกคือ เด็กหนุ่มที่วัดละหารไร่ไปมีเรื่องกับคนถิ่นอื่นถูกยิงไม่เข้าในตัวมีเหรียญรุ่น ๑ เหรียญเดียว เหรียญรุ่นนี้เลย ดังเป็นพลุแตกในละแวกนั้น เมื่อเหรียญรุ่น ๑ หหมดแล้ว ศิษย์ของท่านผู้หนึ่งจึงไปสร้างขึ้นใหม่จำนวนหนึ่ง (จำนวนไม่เปิดเผย) มีลักษณะเดียวกับรุ่นหนึ่ง แต่เนื่องจากพิมพ์เดิมชำรุดจึงต้องแกะพิมพ์ขึ้นใหม่เลียนแบบพิมพ์เก่ามีความแตกต่างกับรุ่น ๑ ดังภาพประกอบ เนื้อส่วนใหญ่เป็นเนื้ออาลาปากาล้วนจะมีเนื้อพิเศษเช่น เนื้อเงิน ทองคำ หรือไม้ ไม่มีใครทราบ เพราะเมื่อหลวงปู่พิมพ์ลูกเสกเสร็จ ผู้ทำแบ่งให้วัดจำนวนหนึ่ง พวกที่วัดละหารไร่เรียกเหรียญรุ่นนี้ว่ารุ่นเสริม

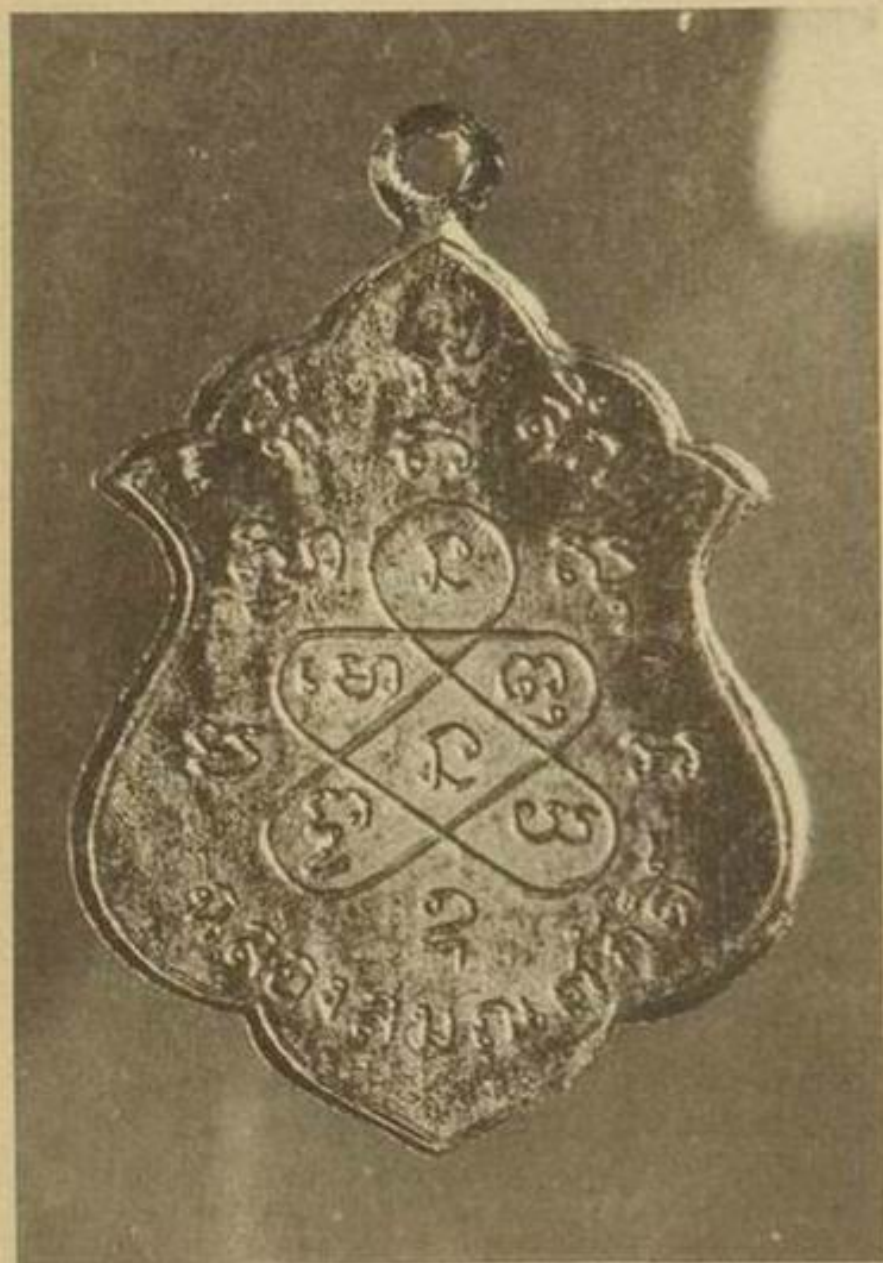
(๓) เหรียญหยั๊ก
(หรือเหรียญรูปน้ำเต้า)

ในคราวสร้างเหรียญรุ่น ๒ หรือรุ่นเสริมขึ้นมาอีกนี้ทางผู้จัดสร้างได้สร้างเหรียญสำหรับสุภาพสตรีขึ้นมาด้วยอีกชนิดหนึ่ง ชาวระยองเรียกเหรียญนี้ว่า เหรียญหยั๊ก หรือเหรียญรูปน้ำเต้า เป็นเหรียญเนื้ออัลปากาสีขาว ตัวเหรียญคล้ายรูปน้ำเต้ามีรูปหลวงปู่ทิมครึ่งองค์ ลักษณะคล้ายเหรียญรุ่น ๑ แต่ด้านหลังเป็นยันต์สามหรือยันต์ใบพัดเป็นยันต์ที่หลวงปู่ทิมใช้มาแต่เดิมพิมพ์เหรียญหยั๊กนี้เป็นที่นิยมของชาวบ้านแถบนั้นมาก เมื่อเหรียญรุ่นนี้หมดจึงไปสร้างขึ้นใหม่อีกด้วยการแกะพิมพ์ขึ้นใหม่และมีให้บูชาอยู่ที่วัดคลองคมา เหรียญหยั๊กจึงมี ๒ พิมพ์ พิมพ์แรกมีที่สังเกตว่าต่างกับพิมพ์เสริมอย่างง่าย ๆ ก็คือ ด้านหนึ่งเรียบดูเงาแผ่นกระดาษ ส่วนพิมพ์เสริมด้านหลังอูมเป็นท้องกะทะ

เหรียญรุ่น 2 ปี พ.ศ. 2508 สร้างเสริม

เหรียญรุ่น 2 ด้านหลังแบบเรียบ

(๔) แหวนบ

ในคราวเดียวกันที่สร้างเหรียญหยักผู้สร้างก็ได้สร้างแหวนบขึ้นมาอีกแบบหนึ่ง ด้วยเพื่อสำหรับคุณผู้ชายสำหรับกัณฑ์โต เมื่อแหวนบรุ่นแรกนี้หมดก็ได้สร้างเสริมขึ้นมาอีก แหวนบรุ่นแรก และรุ่นเสริมมีที่แตกต่างกัน คือแหวนบรุ่นแรก ตัวแหวนบจะขาว ส่วนแหวนบรุ่นเสริมตัวแหวนบสีนกว่ามาก โปรดสังเกตจากภาพถ่าย

รุ่นฝังพัทธสีมา ในงานฝังพัทธสีมา วัดละหารไร่ เมื่อต้นปี ๒๕๑๗ ทางคณะกรรมการวัดละหารไร่ได้สร้างเหรียญขึ้นอีก ๓ แบบ เพื่อตอบแทนผู้ที่มาทำบุญกับหลวงปู่ทิม คือ

(๕) เหรียญรูปไข่ขาวครึ่งองค์

เป็นเหรียญรูปไข่เนื้ออาลาปากาสีขาว เท่าที่ทราบมีเนื้อเดียว เนื้อพิเศษอื่น ๆ ไม่มี ปัจจุบันเหรียญนี้ยังมีเหลือที่วัดอีกเล็กน้อย มีลักษณะดังภาพถ่าย

(๖) เหรียญหยั๊กและแหวน

ในงานฝังพัทธสีมา นอกจากเหรียญรูปไข่สีขาวครึ่งองค์แล้วทางคณะกรรมการจัดงานได้สร้างเหรียญหยั๊กและแหวนพิมพ์เดียวกับรุ่นเสริมอีกจำนวนหนึ่ง ปัจจุบันที่วัดก็หมด

(๗) เหรียญวัดยายร้า
หรือวัดสุวรรณรังสรรค์

ในงานเททองหล่อพระประธานวัดสุวรรณรังสรรค์หรือวัดยายร้า อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เจ้าอาวาสซึ่งเป็นพระหนุ่มนักพัฒนามีความเคารพและนับถือหลวงปู่ทิมมาก ได้อนุญาตท่านสร้างของที่ระลึกซึ่งหลวงปู่ทิมก็ได้อนุญาต และทางวัดได้จัดงานพุทธาภิเษกขึ้นในโอกาสนี้ได้สร้างเหรียญหลวงปู่ทิมขึ้นด้วย เป็นเหรียญเต็มองค์ด้านหลังรูปพระประธานในอุโบสถ หลวงปู่ทิมได้ปลุกเสกให้เป็นพิเศษมีจำนวนประมาณ หนึ่งหมื่นเหรียญ เหรียญวัดยายร้าพิมพ์นี้ ผม (ผู้เขียน) ได้ไปขออนุญาตมาจากวัดยายร้า ๑,๐๐๐ เหรียญ นำเข้าปลุกเสกพร้อมพระกริ่งชินบัญชร แล้วแจกเป็น

ของชำร่วยแก่ผู้เป็นกรรมการทอดผ้าป่าในคราววางศิลาฤกษ์ศาลาการเปรียญเมื่อ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๗ ได้ดอกโค้คตัว ๕ ในเม็งคางโค้คเดียวกับพระกริ่งไว้ที่สังฆาฏิ ส่วนที่เหลืออีกจำนวนหนึ่ง ได้นำเข้าปลุกเสกอยู่ในหีบเดียวกับพระปิดตายันต์ขี้ผึ้งเนื้อตะกั่วและเก็บไว้ให้หลวงปู่ทิม ปลุกเสกเรื่อยมาจนมรณภาพ เหรียญนี้ได้ดอกโค้คตราศาลา ซึ่งเป็นโค้คเดียวกับที่ดอกไว้ได้ฐานพระกริ่งชินบัญชร และตัวโค้คทั้ง ๒ อย่างนี้ได้ทำลายทิ้งไปแล้ว

(๘) เกรียญใหญ่
หรือเกรียญขันน้ำมนต์

ในงานวางศิลาฤกษ์ศาลาการเปรียญ “ภาวนาภิรัต” เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๗ และงานทำบุญฉลองอายุครบ ๘๕ ปีของหลวงปู่ฝั้น ขณะศิษย์ได้สร้างเกรียญขนาดใหญ่ขึ้นจำนวน ๓,๕๘๕ เกรียญ นายช่างเกษม มงคลเจริญ เป็นผู้แกะแม่พิมพ์ด้านหน้าครึ่งองค์ให้ ส่วนด้านหลังช่างยิมยอดเมือง เป็นผู้แกะยันต์และตัวหนังสือ แต่เกรียญนี้เป็นเกรียญขนาดใหญ่ หาโรงงานปั๊มไม่ได้จึงได้จ้างโรงขยายพิมพ์เป็นเหตุให้เกรียญออกช้าไป เกรียญปั๊มเสร็จ

เกรียญใหญ่หรือเกรียญประจำขันน้ำมนต์ ทำน้ำมนต์ค้าขายดี

ขึ้นไป คอนน้ำท่วม ประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๑๗ เกรียญนี้หลวงปู่ฝั้นได้ปลุกเสกอยู่นานมากและสั่งให้ลงเหล็กจารทุกเกรียญ ท่านบอกว่าใช้ทำน้ำมนต์เพื่อการค้าขายและบำบัดทุกข์ทางใจโดยวิธีอธิษฐานของบารมีจากท่านได้

(๕) เหรียญเจริญพร

ในวาระแรกที่ผมได้รู้จักกับหลวงปู่ทิม และได้รับมอบให้สร้างวัดถมมงคลในนามของท่าน เพื่อหาเงินมาก่อสร้างศาลาการเปรียญนั้น วัดถมมงคลชิ้นแรกที่ผมขออนุญาตสร้างคือเหรียญเจริญพร เมื่อเหรียญเจริญพรปลุกเสกอยู่ ๗ วัน ๗ คืน แล้วนำออกให้เช่าบูชาเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๗ นับเป็นการประหลาดมากเพราะเมื่อปลุกเสกเสร็จชนมมากรุงเทพฯ ๑ ผมเองหนักใจเพราะเหรียญเป็นจำนวนมากไม่ทราบว่าจะนำออกให้บูชาได้อย่างไรหมด เพราะคอนั้นหลวงปู่ทิมยังไม่มีใครรู้จักเลย แต่คงเป็นด้วยบารมีของหลวงปู่ทิม เหรียญเจริญพรจึงมีผู้เช่าหมดภายในเวลา ๓-๔

วันเท่านั้น

หลวงปู่ทิมได้อนุญาตให้สร้างเหรียญเจริญพรได้ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ และกำชับว่าปัมให้เสร็จก่อนตะวันตกดินวันเสาร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๑๗ ดังนั้น เวลาในการสร้างจึงกระชั้นชิดมาก ก็เริ่มดำเนินการวิ่งเดินแกะเหรียญและปัมพิมพ์เหรียญเมื่อต้นเดือนเมษายน ๒๕๑๗ กว่าจะแกะแม่พิมพ์เสร็จลง เมื่อปัมเหรียญได้ก็ส่งเข้าไปถึงวันที่ ๑๗ เมษายนแล้ว และเหรียญทั้งหมด หลวงปู่ทิมสั่งว่าจะต้องเสร็จนำไปให้ท่านปลุกเสกให้ได้ในวันเสาร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๑๗ ได้เท่าไรก็เอาเท่านั้น ในระหว่างปัมเหรียญอยู่ ๓ วันผมจึงต้องมาเร่งและนั่งคุมปัมเหรียญทุกวัน จนถึงวันเสาร์ที่ ๒๑ เมษายน เวลา ๑๘.๐๐ น. ซึ่งพระอาทิตย์ตกดินแล้ว ปัมเหรียญทองแดงไปเพียง ๑๕,๘๘๕ เหรียญ เหรียญเงิน ๓๔๓ เหรียญ เหรียญชิน ๔๐๐ เหรียญ และเหรียญทองคำ ๑๖ เหรียญ ผมจึงให้ช่างหยุดปัมเพียงเท่านั้น และถอดแม่พิมพ์เหรียญทุกตัวมีตัวผู้ซึ่งแกะเป็นองค์หลวงปู่ทิมหนึ่งตัว ตัวแม่ปัมด้านหน้า ๓ ตัว และตัวปัมด้านหลัง ๑ ตัว และแม่พิมพ์ปรกใบมะขามอีก ๑ ชุด (๒ ชั้น) ขึ้นรถบรรทุกไปวัดละหารไร่ทันที โดยที่ตัวแม่พิมพ์เหรียญยังร้อนเพราะการกระแทกกันอยู่ เดินทางไปถึงวัดละหารไร่เมื่อเวลาเกือบหนึ่งนาฬิกาของวันเสาร์ที่ ๒๑ พอดี ผมจึงกล้าพูดได้เต็มปากว่า เหรียญชุดนี้ไม่มีตกหล่นอยู่ที่โรงปัมเลยสักอันเดียว ผมและเพื่อนพยายามเก็บเศษเหรียญที่แฉกเห็นทุกเหรียญไปเข้าพิธีจนหมด และด้วยความเร่งรีบที่จะนำเหรียญไปให้ทันตามทีหลวงปู่ทิมสั่งนี้เอง เหรียญนวลโลหะทั้งหมด ๑,๑๖๖ เหรียญจึงไม่ได้ตัดขอบ ปัมเสร็จก็เอาขึ้นรถไปเลย เมื่อ

หลวงปู่ทิมปั้นกุ ขณะกำลังตอกโคกและหมายเลขเหรียญเจริญพร

ปลูกเสกเสร็จครบ ๗ วัน ๗ คืนแล้ว ผมจึงได้นำกลับมา และขอ
อนุญาตจากหลวงปู่เอามาตัดขอบที่โรงปั๊มอีกครั้ง เลยทำให้เหรียญ
นวโลหะเสียเพราะตัดขอบชำรุดไปถึง ๒๔ เหรียญ

เหรียญเจริญพรของหลวงปู่ทิมที่สร้างขึ้นครั้งนี้จึงมี
จำนวนทั้งสิ้น ๑๗,๘๒๐ เหรียญพอดี เป็นเหรียญ : -

ก. เหรียญทองคำ ๑๖ เหรียญ หนักเหรียญละประมาณ
๑๗.๒ กรัม เป็นเหรียญซึ่งลูกศิษย์สร้างไว้ใช้เองเสีย ๑๔ เหรียญ
อีก ๒ เหรียญมีผู้สั่งจองและส่งเงินค่าทองคำให้ก่อนในราคา ๑,๗๐๐-
๒,๐๐๐ บาท ซึ่งคอนหลังได้ขอให้ส่งมาเพิ่มเป็นเหรียญละ
๒,๒๐๐ บาท คำนน้ำหนักของทองและค่าทำหูทองคำเชื่อม ทุก
เหรียญจะมีหมายเลขกำกับอยู่ด้านหลัง ตั้งแต่เลข ๑-๑๖ และ
ในชอกแขนขวาตอกโคกตัว “ท” ไว้ด้วยทองคำทั้ง ๑๖ เหรียญ
หลวงปู่ทิมได้ลงเหล็กจารให้ทุกเหรียญ คุณวิรัช ชำนาญณรงค์
ซึ่งเป็นกรรมการร่วมสร้างวัดด้วยได้เช่าเหรียญเจริญพรทองคำเบอร์
มาในราคา ๕,๐๐๐ บาท แล้วนำไปขอให้หลวงปู่ทิมลงเหล็กจาร
เมื่อท่านหีบเหล็กจารมากำหนดจุดจะจารแล้ว ก็หยุดบอกลงไว้
แล้ว พวกเราจึงนึกได้ว่า เหรียญทองคำทั้ง ๑๖ เหรียญ หลวงปู่ทิม
ได้ลงเหล็กจารไว้แล้วทุกเหรียญ ท่านทราบได้อย่างไร ? เพราะแม้
แต่คนหนุ่มอย่างเรายังมองไม่เห็นร่องรอยของเหล็กจาร

ข. เหรียญเงิน สร้างขึ้นทั้งหมด ๓๔๓ เหรียญ ในจำนวนนี้เหรียญ “เจริญพร” อยู่ต่าง ๒๗๑ เหรียญ เพราะเมื่อปั๊มเหรียญเงินได้ ๒๗๑ เหรียญ แม่พิมพ์ด้านหน้าแตก จึงขอให้ช่างย้ายคำว่าเจริญพรไปอยู่ข้างบน เพราะฟอร์มของภาพจะได้สวยงาม และได้ปั๊มเหรียญเงินต่อไปจนหมดจำนวนที่ตัดไว้อีก ๗๒ เหรียญเงิน รวมเป็น ๓๔๓ เหรียญเงิน ทุกเหรียญได้ดอกเลขตั้งแต่ ๑-๓๔๓ เหรียญ ไว้ที่ช่องว่างด้านหลังระหว่าง นะมะพะทะ กับ วัตถุประสงค์หารไว้ ส่วนทางฐานสิงห์มุมขวามือได้ดอกโค้ดตัว “ท” เอาไว้ เหรียญทั้งหมด ๓๔๓ เหรียญนี้ได้แจกฟรีไปเพียง ๓ เหรียญคือ ถวายหลวงปู่หนึ่งเหรียญ และลูกศิษย์ใกล้ชิด ๒ คน ๆ ละเหรียญ

เหรียญเจริญพร บน

ค. เหรียญนวโลหะ ได้สร้างขึ้นทั้งหมด ๑,๑๖๖ เหรียญ คำว่า เจริญพร อยู่บนทุกเหรียญ หมายเลข ๑-๑๑๖๖ ดอกไว้ใกล้ฐานด้านหน้าเหรียญระหว่างโต๊ะนั่งกับคำว่าหลวงปู่ทิม ส่วนโค้ดตัว ท ดอกไว้บนสังฆาฏี เหรียญนี้แม่พิมพ์เสร็จขนไปปลุกเสกทันทีโดยไม่ได้ทันตัดขอบเมื่อปลุกเสกเสร็จแล้วจึงเอามาตัดขอบปรากฏว่าตัดขอบชำรุดจนใช้การไม่ได้ ๒๘ เหรียญ

เหรียญเจริญพร เนื้อชินตะกั่วมี 400 องค์
เป็นเหรียญเจริญพรบนทั้งหมด

จ. เหรียญชิน สร้างทั้งหมด ๔๐๐ เหรียญ พิมพ์เจริญพร
อยู่บนทุกเหรียญ บางเหรียญมีโค้ดตัว ท คอกที่สังฆาฏิระหว่าง
ช่วงอก และบางเหรียญก็คอกโค้ดตัว ท ไว้ที่ชายสังฆาฏิ และคอก
เลข ๘ ที่ได้ฐานเพราะเดิมตั้งใจจะทำไว้แจกกรรมการแต่เกิดมา
เปลี่ยนแปลงภายหลังเลขนำออกให้บูชาจนหมด จึงทำให้มีเหรียญ
แจกกรรมการคิดไปบ้าง

เหรียญเจริญพร เนื้อเงิน เหรียญเจริญพรบน เจริญพร ต่าง

จ. เหรียญทองแดง มีด้วยกันทั้งหมด ๑๕,๘๘๕ เหรียญ
มีทั้งหมด ๓ พิมพ์ คือ พิมพ์เจริญพรต่างมี ๘,๐๐๐ เหรียญ เจริญพร
บนมีอยู่ ๒ พิมพ์ คือพิมพ์ตัวอักษรเล็กและตัวอักษรดีนมีรวมกัน
๖,๘๘๕ เหรียญ นำออกให้ทำบุญเหรียญละ ๒๐ บาท สำหรับเหรียญ
ทองแดงนี้ พิมพ์เจริญพรต่าง รวมค่าทั้งหมด ส่วนพิมพ์เจริญพรบน
ไม่ได้รวมค่า พิมพ์เจริญพรบนนี้ คอกโค้ดตัว ท ที่สังฆาฏิผิดไปประมาณ
๔๐๐ เหรียญ เพราะคอกโค้ดคอกกลางกินเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเหรียญ
นวโลหะ เพราะสีคล้ายกัน และบางเหรียญได้คอกหมายเลข
๑๐๔๐-๑๑๑๐ ไปด้วยถึง ๗๐ เหรียญ ดังนั้นเลขชุดนี้จึงมีทั้งทอง
แดงและเหรียญนวโลหะ คอกเลขซ้ำกันอยู่ ๗๐ เหรียญ ส่วนเหรียญ
สำหรับแจกกรรมการนั้นได้คอกโค้ดตัว ท ไว้ที่ชายสังฆาฏิและเลข
๘ ที่ได้ฐานจึงมีอยู่เพียง ๘๐๐ เหรียญเท่านั้น

เมื่อนำเหรียญไปถึงที่วัดละหารไร่แล้ว ได้ดอกโศคนเสร็จแล้วก็ได้นำแม่พิมพ์เหรียญไปดอกคำหนิต่อหน้าหลวงปู่ทิม และนับยอดเหรียญทั้งหมดอีกครั้งจึงได้ขอให้หลวงปู่ปลุกเสก ท่านได้ปลุกเสกให้เป็นพิเศษถึง ๗ วัน ๗ คืน ก่อนปลุกเสกผมได้เรียนกับท่านว่า หากมีผู้นำไปทดลองยิงขอให้เห็นผล เป็นมหาอุดหรือแคล้วคลาดด้วย เพราะคนสมัยนี้ชอบทดลอง ซึ่งเท่าที่ผ่านมาได้ทราบและเห็นกับตามาหลายรายว่า ปากกระบอกปืนบวมไปหลายราย บางกระบอกกระสุนถึงกับขัดล้ากลิ้งก็มี

เมื่อปลุกเสกเหรียญเจริญพร เสร็จผมได้เรียนถามหลวงปู่ว่าเหรียญดีทางไหน ท่านว่าดีทางเมตตาตามหานิยม แค้นมหาอุดและแคล้วคลาดก็มี เมื่อบอกท่านว่ามีคนเอาไปทดลอง ท่านบอกว่าอย่าเอาไปลองเลยเพราะเป็นเหรียญดีทางเมตตาตามหานิยม ถ้าอยากจะทดลอง ก็ให้ไปทดลององค์จ้อย (พระปรกโอบมะขาม)

หลวงปู่ทิมได้ทำพิธีครอบครู รับลูกศิษย์ไว้ทั้งสิ้นรวม 19 คน

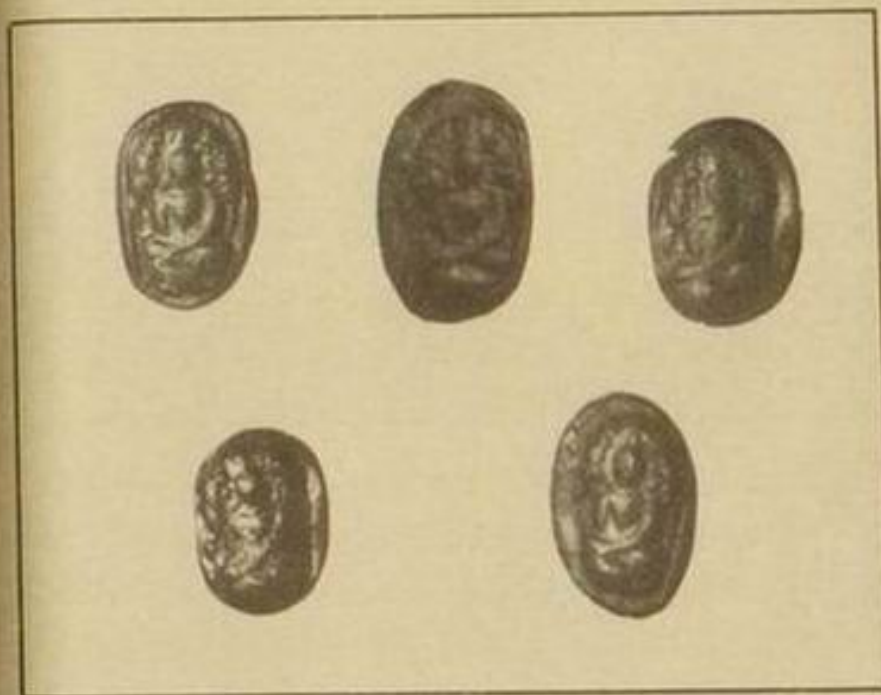
ตลอดอายุ ๑๖ ปี พรรษาที่ 73 หลวงปู่ทิม อัสวิโก ได้รับลูกศิษย์ตามพิธีโบราณาจารย์ ด้วยวิธีการครอบครูไว้เพียง 19 คน มีทั้งพระภิกษุสงฆ์และนรนาถ

1. หลวงปู่แก้ว เกสาโร วัดแม่ น้ำคู่ ระยอง
2. พระอาจารย์สาคร มนุญโณ วัดหนองกั๊ก ระยอง
3. พระอาจารย์รอก เกสาโร วัดละหารไร่ ระยอง
4. พระอาจารย์สุทร วัดเนินกระป๋อง ระยอง
5. พระอาจารย์ทวน วัดแม่ น้ำคู่ (เก่า) ระยอง
6. พระอธิการสิน วัดละหารไร่ ระยอง
7. หมอทัต
8. หมอแหยม
9. หมอพิน
10. หมอเข้าค้ำมี
11. นายสาธ แก้วสว่าง
12. นายแก้ว งามศรี
13. นายเพ็ชรวิทย์ จารุสธิตี
14. นายประชา ศรีพาณิชย์
15. พระเย็น คำมี
16. นายทาบ จ้อยเจริญ
17. สามเณร ดาว
18. นายอารมณี ทัตสุวรรณี
19. นายชินพร สุขสถิตย์

พระปรกไภมะขามผดุงคำสัตตตะนาเก

พระปรกไภมะขามที่หลวงปู่ทิมปลุกเสกมืออยู่ด้วยกันทั้งหมดถึง ๕ ทิมพ์ ทิมพ์ที่ควรจะจัดได้ว่าเป็นทิมพ์แรกก็คือ พระปรกไภมะขามผดุงคำสัตตตะนาเก ซึ่งคุณประดม อาจสาคร สมัยดำรงตำแหน่งเป็นสหกรณ์อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง เป็นผู้สร้าง คุณประดมให้ชื่อว่า “สัตตตะนาเกผดุงคำ” เหตุผลที่เห็นว่าควรจัดเป็นพระปรกไภมะขามทิมพ์แรกของหลวงปู่ทิมก็เพราะว่าผู้สร้างสร้างขึ้นเพื่อมีเจตจำนงก็ให้หลวงปู่ปลุกเสกก็เพราะ

พระปรกไภมะขามผดุงคำสัตตตะนาเก

หลวงพ่อทาบ วัดกะบกขึ้นฝั่ง (ซึ่งเก่งทางสี่ฝั่งทาปาก) อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง ได้มาจ้างให้คุณประดม อาจสาคร สร้างพระผดุงคำหนึ่งเพื่อหาเงินมาสร้างพระอุโบสถ คุณประดมทราบดีว่าหลวงพ่อทาบกับหลวงปู่ทิมชอบพอกันมาก จึงรับปากจะสร้างให้โดยขอเป็นพุทธบูชา ไม่คิดค่าจ้าง แต่ต้องให้หลวงพ่อทาบไปนิมนต์หลวงปู่ทิมมาร่วมปลุกเสกด้วย เพราะคุณประดมทราบดีว่า หลวงปู่ทิมเป็นพระทรงอภิญญามีพลังจิตกล้าแข็งมาก ท่านเป็นพระถ่อมตัว

ทองคำสดขนาด ขนาดทนาย ขนาดเท่าองค์จริง

และเป็นพระเก็บตัวไม่ยอมออกจากวัดไปไหนมาไหนเหมือนองค์อื่น ๆ หลวงพ่อทาบก็ตกลงและยินยอมช้อนท้ายจักรยานยนต์คุณประดมไปนิมนต์หลวงปู่ทิมมาปลุกเสก หลวงปู่ทิมเห็นศรัทธาของหลวงพ่อทาบที่มานิมนต์ด้วยตนเองจึงรับปากไปร่วมปลุกเสกให้ด้วย คับันทีกเรื่องพระผงศักดิ์นะที่คุณประดมได้บันทึกไว้ดังนี้

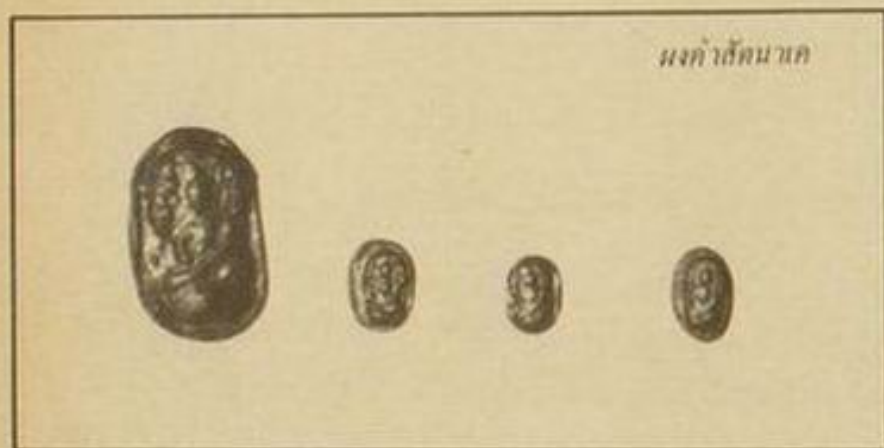
อันคำว่าศักดิ์นะนั้น มีความหมายถึงพญา-

นาค ๑ คนหรือพญานาค ๑ เศียรเป็นภาษาใช้เฉพาะในวิชาเลขกลในลัมภีร์ตรีนิสิงเห ท่านกล่าวไว้ให้ตั้งสูตรทวาทศลงในกระดานลบผงวิเศษ เอาเจ็ดคูณเจ็ดหารได้เศษเท่าไรให้ตราไว้ เรียกสูตรกลับไปให้เข้าอยู่ในรูปยันต์เฉพาะองค์ เรียกว่าองค์ศักดิ์นะเก ถ้าจะสร้างเป็นองค์พระให้ปลุกเสกด้วยคาถาทฤษฎะขงค์บริพัตร จนองค์พระที่กองอยู่เกลื่อนที่จนแปรสภาพเป็นรูปพญานาคจึงจะนับว่าใช้ได้ พระศักดิ์นะเกที่จัดสร้างครั้งนี้ได้อาศัยเก่ามาจากพระพิจิตรเมื่อด้าวเฒ่า จะเรียกว่าพระพิจิตรผงคำก็จะผิดไปจากความจริงคนภายหลังจะ

เถอะเถื่อน จึงขอตั้งชื่อว่าพระศักดิ์นะเกผงคำ และขอสงวนนามไว้เพื่อมิให้เกิดซ้ำกับใครเข้าอีก

กรรมวิธีในการจัดสร้างและความเป็นมาของพระชุดนี้ พ.ศ. ๒๕๐๕

เนื่องด้วยท่านพระครูอรุณโกศล (หลวงพ่อทาบ) วัดกระบกต้นฝิ่ง ต.บางบุตร อ.บ้านค่าย จ.ระยอง ได้ปรารภกับผู้เขียนว่าพระอุโบสถที่วัดก็สร้างมานานแล้ว แต่ก็ยังไม่แล้วเสร็จประตู หน้าต่างทุกบานก็ยังไม่มียุส จะคิดก่อสร้างต่อก็มาติดขัดด้วยทุนทรัพย์ อยากจะจ้างผู้เขียนสร้างพระให้สัก ๕๐๐ องค์เพื่อหารายได้มาเป็นทุนก่อสร้างพระอุโบสถของวัดกระบกต้นฝิ่ง ผู้เขียนเองก็มีจิตใจผูกพันกับทางศาสนาอยู่แล้วจึงมีความยินดี แต่ได้ขอร้องท่านหลวงพ่อทาบไว้ว่า หนึ่งนั้นการจัดสร้างให้ครั้งนี้จะขอทำเป็นพุทธบูชาไม่รับค่าจ้างใดใดทั้งสิ้น สองขอหลวงพ่อทาบไปนิมนต์หลวงพ่อทิม (พระครูภาวนาภิรัต) วัดไร่ขีร์ จ.ระยอง มาช่วยปลุกเสกด้วย เพราะว่าหลวงพ่อทิมท่านไม่ยอมออกจากวัด (หลวงพ่อทิมองค์นี้คือองค์เดียวกับที่คุณชินพรจัดสร้างพระของท่านขึ้น) หลวงพ่อทาบรับปากว่าจะจัดการนิมนต์ให้ และได้ช้อนท้ายรถจักรยานยนต์มอเตอร์ไซด์เข้าป่าไปหาหลวงพ่อทิม ในขณะนั้นทางสัตยูจรไปมายังหาได้สะดวกดังเดิวนี่ไม่หลวงพ่อทิมท่านคุ้นเคยกับหลวง

พ่อทาบอยู่แล้ว เมื่อมาเห็นหลวงพ่อทาบซึ่งเป็นเจ้าคณะตำบลอัน
ชราภาพ มีศรัทธาปสาทะเช่นนั้นก็ตกลงรับนิมนต์จะมาทำการปลุก
เสกให้ด้วยความเต็มใจ เพราะไม่เช่นนั้นแล้วยากที่ใครจะดึงหลวง
พ่อทาบออกจากวัดได้

มวลสารที่จัดนำมาสร้างพระศักดิ์นะนาเกฬาค้างนี้ เท่า
ที่จำได้ก็มีผงของท่านเจ้าคุณวรพรตปัญญาจารย์ วัดป่าอรัญญิกกา-
วาสชลบุรี ดินจากยอดเขาสูงที่ปราศจากผู้คนเหยียบขำมากรองและ
บดจนละเอียดและผงวิเศษที่รวบรวมมานาน รวบรวมแล้วได้ประ-
มาณหนึ่งบาตร นำไปให้หลวงพ่อทาบท่านตรวจสอบดู เมื่อตรวจจน
รับรองว่าใช้ได้แล้วจึงได้จัดสร้างพระขึ้นที่วัดกระบกคันผึ่งจำนวน
๕,๐๐๐ องค์ เป็นรูปองค์พระนาคปรกได้เก็บมาจาก
พระพิจิตรเมื่อด้าวแม่ ได้เรียกชื่อไว้ว่าพระศักดิ์-
นะนาเกฬาค้าง

เนื้อดินที่นำมาสร้างพระคราวนี้ได้้นำเข้าร่วมมหากัณฑ์พุทธา-
ภิเนกพระพุทธรูปประจำเมืองชลบุรี คือพระพุทธรูปหิ้งกัจฉาลองด้วย
เนื้อเงินบริสุทธิ์ขนาดเท่าองค์จริงในคืนที่ได้นำดินมากรองนั้น
เอง ณ อุโบสถวัดป่าอรัญญิกกาวาส (วัดป่าชลบุรี) มีพระอาจารย์ที่
มาร่วมพิธีเท่าที่จำได้คือ

๑. ท่านเจ้าคุณวรพรตปัญญาจารย์ วัดป่าอรัญญิกกาวาส
ชลบุรี เป็นประธานในพิธี

๒. เจ้าคุณเผ่า วัดอ่างศิลา อ.เมือง ชลบุรี

๓. หลวงพ่อเต๋ กงทอง วัดสามง่าม นครปฐม

๔. หลวงพ่อแค้น วัดพระลอยสุพรรณบุรี

๕. หลวงพ่อเหมือน วัดกำแพง ชลบุรี

๖. หลวงพ่อไฉ่ (พระครูพิณิจสมาจารย์) วัดนามะตูม

อ.พนัสนิคม ชลบุรี

๗. หลวงพ่อบุญมี พระครูโพธิประสาธน์ วัดโพธิ์สามพัน
พักยา ชลบุรี

๘. พระครูพุทธมนต์ วรกรรม (ปัจจุบันได้เลื่อนเป็นพระ
พุทธมนต์วราจารย์)

(พระอาจารย์สุพจน์ วัดสุทัศน์เทพวราราม กรุงเทพฯ)

ส่วนอีกองค์จำไม่ได้เพราะตอนนั้นมีเข้าร่วมพิธี ๕ องค์
เสร็จพิธีได้นำดินที่เสกนี้ไปให้ท่านอาจารย์ญาณวิริยงค์ตรวจ คุณวิเศษ
ท่านกล่าวว่าได้กลายเป็นผงวิเศษและมีคุณวิเศษรอบด้านที่เด็ดข
จึงได้นำกลับมาและคันดูผงอื่น ๆ ที่เก็บรวบรวมมามีดินขุขรูป
๑๐๘ รูป ข้าวสารคำ ผงพระไตรปิฎก ๓ ภาษา (ขอมใหญ่ สัน-

สกฤต มอญ) ดินสังเวชนียสถานทั้งสี่แห่ง ผงพระโบราณสมัยศรีวิชัย ผงประทุมอรหันต์มณฑลมหาลาก (วัดสรนาถ) ผงรัตนมาลาของซีปะชาวสิงห์ อินทิปัตย์ ผงวิเศษของท่านอาจารย์เฟื่อง วัดสัมพันธวงศ์ ผงว่านร้อยแปด ผงเกสรร้อยแปด นำมาคลุกเคล้าผสมกันจัดสร้างเป็นองค์พระขึ้น

การปลุกเสกนำเข้าพิธีครั้งแรกที่กรมทหารรักษาดินแดน มีกษัตริย์ปรก ๘ รูปที่พอจะจำได้มี พระอาจารย์ผ่อง วัดสามปลื้ม หลวงพ่อท่านคล้าย วัดสวนขันธ์ หลวงพ่อเต๋ กงทอง พระครูอาคมสุนทร วัดสุทัศน์ ฯลฯ (ครั้งนั้นได้ทราบจากวงการภายในว่าได้นิมนต์ พระคุณเจ้าธมมวิฑูโกมาร่วมปลุกเสกด้วย โดยท่านได้เดินญาณมาปลุกเสกให้ เนื่องจากในการทำพิธีครั้งนี้เป็นการปลุกเสกรูปเหรียญของล้านแกลัวร์ชกาลที่ ๖ อันเป็นที่เคารพนับถือองค์ท่าน ขณะนั้นพระคุณเจ้าธมมวิฑูโก ยังมีได้เป็นที่รู้จักกว้างขวาง เจกเช่นปัจจุบันนี้ แต่ก็ไม่กล้าจะยืนยันตายตัวลงไปเพราะว่าเป็นคำบอกเล่าจากผู้ใกล้ชิดเท่านั้น (ผู้เขียนได้เคยบวชและท่านพระคุณเจ้าสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์เจริญ สุขุมทได้เป็นองค์พระอุปชฌาย์ให้)

ต่อจากนั้นจึงนำมาทำพิธีพุทธาภิเษกที่วัดกระบกคันผึ่งอีก แต่การปลุกเสกส่วนมากจะมีบทกล่าวสวดถึงนามมี ๓๐ ทศน์ของพระบรมโพธิสัตว์เจ้าก่อนที่จะศรีสต์รู้เป็นพุทธองค์ ซึ่งเหมาะที่จะนำไปทำพิธีพุทธาภิเษกพระพุทธรูปมากกว่า ที่เห็นจากท่านสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์เจริญ (ญาณวเวระท่านเคยใช้นั้น) เมื่อจัด

การทำแล้วมีความศักดิ์สิทธิ์และขลังมากประจวบกับตอนนั้นมีพระอาคันตุกะมาพักที่วัดศรีรัตนาราม มีพระวัดป่าชลบุรีบ้าง พระวัดสัมพันธวงศ์บ้างซึ่งล้วนแต่คุ้นเคยกัน จึงได้เอ่ยปากขอร้องให้ช่วยกันสักครั้งเพื่อการกุศล ได้จัดการพิมพ์คำสวดขึ้น เริ่มต้นด้วยพระคัมภีร์รัตนมาลา ห่องพระพุทธรูป พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ เฉพาะห่องพระพุทธรูปมีอุปเท่ห์ถึง ๕๖ อย่าง คือด้วยมหาทิพยมนต์ สาวัง อุบาสวิชัย นวพรคุณ และพระคาถาชินบัญชรคาถาก็อจัดทำตามแบบฉบับของสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ญาณวเวระวัดเทพศิรินทรา

ในพิธีนี้ได้นิมนต์หลวงพ่อกิม วัดไร่วารี ต.ละหารไร่ อ.บ้านค่าย จ.ระยอง มาเป็นประธาน นับตั้งแต่ก้าวแรกที่หลวงพ่อกิมก้าวเข้าสู่พิธีกรรม ก็ได้มีปรากฏการณ์พิสดาร ก็มีผู้เห็นแสงสีนวลขาวลอยออกจากพระอุโบสถมุ่งตรงไปยังกุฏิท่านเจ้าอาวาส ทำประทักษิณอยู่สามรอบแล้วหายไป

เมื่อปลุกเสกได้สักพักน้ำมันมนต์ก็เดือดพลุด ๆ เป็นพวย ผ่าน้ำมันยาร์ดเลขของใครไม่ทราบที่นำเข้าพิธีร่วมระเบิดปลิวเป็นรูกลงคนที่อยู่ในพิธีเห็นกันทั่ว เทียนมหามงคคู่ มีน้ำคาเทียมนไหลพุ่งตัวสู่อากาศแผ่ออกเป็นปีกครุฑกว้างด้านละ ๑ คืบทั้งคู่

มิได้ไหลย้อนลงตามที่ควรเป็นแล้วแข็งตัวอยู่เช่นนั้น นำเสียคายที่มิได้ถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐาน เพราะว่าเป็นวัดบ้านป่า การปลุกเสกว่ากันเต็มศรัทธาทีเดียว และคอนั้นหลวงพ่อก็ยังหาได้มีใครรู้จักว่าท่านเป็นพระที่มีอำนาจจิตแก่กล้าเพียงใด ไม่เหมือนคอนี่เสียแล้ว

พอปลุกเสกเสร็จรุ่งเช้าก็แจกจ่ายให้บูชาซึ่งมิได้ตั้งราคาคาความแต่เจตนาจะทำบุญ ก็เลยได้เรื่องเพราะมีงานร่วาง เกิดมีเรื่องยกพวกตีกันใหญ่ มีคนไม่หาได้ระคายผิวจนต่างก็ราช้อกันไปเอง จึงนับว่าใช้ได้แล้วแค่นี้

เดิมผู้เขียนคิดว่าจะนำเข้าบรรจุในพระเกตุมาลาของพระประธานในพระอุโบสถวัดโชติทิมมาราม อ.เมือง ราชอง ซึ่งกำลังสร้างด้วยอิฐถือปูนซึ่งพระเกตุบิดออกได้ แต่ก็น่าจะไม่ปลอดภัยเกรงจะเป็นเหยื่อของคนโลกในวันหลัง จึงได้นำพระจำนวน ๕๖ องค์ ทำอัคราพระพุทธรูป นำเข้าบรรจุในพระอุระพระประธานแทน

ต่อมานำถวายท่านเจ้าคุณวรพรตปัญญาจารย์ ๒๐๐ องค์ เพื่อแจกจ่ายญาติโยมทางวัดป่าอรัญญิกาวาส แล้วนำถวายเจ้าอาวาสวัดเขาบางทรายอีก ๑๐๘ องค์ นำถวายท่านพระครูสันติวรญาณ (หลวงพ่อดิม พุทธธาดาโร) ซึ่งขณะนั้นหลวงพ่อดิมเป็นเจ้าอาวาสวัดป่าสุทธาวาส จังหวัดสกลนคร พร้อมพระปิดทององค์เล็กอีกประมาณ ๑๐๘ องค์ เพื่อแจกในคราวทอดกฐิน แล้วนำมอบให้ทางจังหวัดราชบุรี เพื่อสมนาคุณสำหรับผู้มีจิตศรัทธาบริจาคเงินซ่อมแซมพระประธานที่ทรุดโทรมนำเวทนาอีก ๕๐๐ องค์ ต่อมาท่านเจ้าคุณวรพรตปัญญาจารย์ได้มากระซิบถามผู้เขียน

ว่า ทำพิธีอย่างไรบ้างจึงขลังนักให้ใครเป็นอาจารย์ปลุกเสก และพระที่ไปร่วมพิธีได้เล่าให้ท่านฟัง ท่านฟังแล้วก็หัวเราะชอบใจบอกออกมาว่า หลวงพ่อดิมท่านเก่งมากนะ

ต่อมาได้แจกจ่ายให้พวกพนักงานธนาคารกรุงเทพฯ สำนักงานใหญ่ไปเล็กน้อย คนที่ได้ไปต่างบอกว่าดีทางโชคลาภได้เยี่ยมทองกันทุกคน พระที่เหลือก็นำเข้าพิธีต่าง ๆ อีกหลายครั้งจนจดจำมิได้

ครั้งหลังสุดได้นำเข้าพิธีปลุกเสกที่พระอุโบสถ วัดเทพศิรินทราวาส เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๑๑ ในพิธีนี้ท่านเจ้าคุณนรฯ ได้แผ่กระแสน้ำใจให้ เป็นอันสิ้นสุดเช่นกันเพราะได้นำมอบให้กับคุณธงชัย คุณความสุข ซึ่งเป็นเด็กหนุ่มที่สนใจและศึกษาเกี่ยวกับพระเครื่องและอำนาจจิต ได้กันกว่าและปรึกษากับผู้เขียนตลอดเวลาได้มอบให้จำนวน ๑๒๐ องค์ พระชุดนี้ก็แทบจะสิ้นสุดด้วยประการฉะนี้ ช้าคอนหลังนี้คุณธงชัยได้บอกกับผู้เขียนว่าจะนำออกแจกจ่ายให้คนทั่วไปอีก ผู้เขียนก็ได้อนุญาตและอนุโมทนาในความคิดและจิตใจที่มีได้ห่วงในสิ่งของเช่นนี้ พระชุดนี้จึงได้แจกจ่ายไปสู่ทุกคน แต่ก็คงไม่พอกับความต้องการของผู้ต้องการเพราะมีน้อย”

ทั้งหมดนี้เป็นบันทึกของคุณประดม อาจสาคร อดีตสหกรณ์อำเภอบ้านค่าย ซึ่งรู้จักกิติศัพท์ของหลวงพ่อดิมเป็นอย่างดี ผมจึงขอจัดพระปรกใบมะขาม “สัตตะนาเกษงคำ” พิมพ์นี้เป็นชุด

ปรกใบมะขามของหลวงปู่ทิม เพราะเจตนาของผู้สร้างต้องการ
ให้หลวงปู่ปลุกเสก

พระปรกใบมะขามองค์อ้อย

พระปรกใบมะขามของหลวงปู่ทิมจัดว่าเป็นพระชุดเล็ก
ที่อุบัติขึ้นมาในวงการพระเครื่องสำหรับผู้นิยมของกระจุ่มกระจิม
สำหรับสุภาพสตรี เด็กเล็ก จะได้นำไปบูชา รวมทั้งนักพระเครื่องที่
นิยมพระชุดเล็กด้วย

“พุทธลักษณะของพระปรกใบมะขาม” ด้านหน้าได้สร้าง
เป็นพระพุทธรูปคล้ายศิลปะ “ลพบุรี” คือเป็นพระทรงเครื่องปางสมาธิ
ราบ พุทธบัลลังก์เป็นขณคณาครองรับอยู่ ๓ ชั้น ด้านบนเป็น
หัวพญานาคแผ่พังพอนรอบพระเศียรอยู่ ๘ หัว ราชละอองของ
พระพักตร์ปรากฏพระเนตร พระขนง พระนาสิก พระโอษฐ์ พระ

กรรมอย่างชัดเจน พระเกศสร้างคล้ายสามหมวด “ซีโบ” ที่พระศอ และพระอุระปรากฏทรงภูมิตากรรม คันพระพาทามีพาทูร์คทั้งสองข้าง คลอดจนข้อพระกรทั้งสองข้างด้วย และที่ข้อพระบาททั้งสองก็ปรากฏเส้นชายจีวร ซึ่งมองดูคล้ายข้อกำไลสวมอยู่ด้วย เช่นกัน ส่วนขนาดพุทธศิลป์ดังกล่าวปรากฏเป็นเกล็ดคานางคางมาก ทั้งนี้ บรรจุอยู่ที่พื้นผนัง ด้านบนมนเป็นรูปครึ่งวงกลม ส่วนด้านล่างสุดคัดเป็นฐานตรง ลักษณะคล้ายรูปใบมะขาม ขนาดกว้างที่ฐาน ๔.๕ มม. สูงจากฐานล่างจดยอดโค้งบน ๑๑ มม. ความกว้างค่อนกลางองค์พระ ๕ มม. ด้านหลัง ได้ยกขอบขึ้นโตครึ่ง มม. ไว้โดยรอบ พื้นในค่อนกลางได้บรรจุ “ยันต์ห้า” คือ ยันต์ นะ โม พุท ธา ยะ ไว้ ซึ่งในพื้นที่แคบ ๆ เช่นนี้ยังไม่ปรากฏมาก่อนว่าได้สร้างมาแล้วจากแบบของพระอาจารย์องค์ใด ส่วนด้านบนบรรจุคำว่า “อิสิริโก” ทำเป็นอักษรโค้งตามรูปขอบ ส่วนด้านล่างบรรจุคานามี่คำว่า “หลวงปู่” บรรจุด้านล่างมีคำว่า “ทิม”

“จำนวนที่สร้าง” พระปรกใบมะขามชนิดเนื้อ “ทองคำ” ได้สร้างไว้จำกัด คือทำไว้เป็นชุด (มีทองคำ เงิน และนวโลหะ) เพียง ๕๕ ชุด คือ ชนิดทองคำสร้างไว้เพียง ๕๕ องค์ เท่าจำนวนอายุของหลวงปู่ทิมเท่านั้น

พระปรกใบมะขามชนิดเนื้อ “เงิน” สร้างไว้ ๓๗๐ องค์ นำไปเข้าชุดเสีย ๕๕ องค์ คงเหลือไว้ให้เช่าบูชาเพียง ๒๗๕ องค์ ๆ ละ ๑๐๐ บาท

พระปรกใบมะขามชนิดเนื้อ “นวโลหะ” สร้างไว้เพียง ๑๖๐ องค์ นำไปเข้าชุดเสีย ๕๕ องค์ คงเหลือให้บูชาเพียง ๖๕ องค์เท่านั้น พระปรกใบมะขามเนื้อชินสร้างน้อยมาก สร้างจากเศษชิ้นที่เหลือจากปั๊มเหรียญเจริญพรเนื้อชิน มีประมาณไม่เกิน ๕๐ องค์

ส่วนพระปรกใบมะขามชนิดเนื้อสัมฤทธิ์แก่ทองแดง ได้สร้างไว้จำนวน ๑๖,๐๐๐ องค์ เพื่อไว้ให้เช่าบูชากันไป ในราคาองค์ละ ๒๐ บาท

“พระพุทธคุณ” พระปรกใบมะขามชุดนี้ได้มีการพิธีสุณกันขึ้นแล้ว เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗ ซึ่งเป็นวันที่ทางวัดละหารไร่ได้มีพิธีการเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร พระชัยวัฒน์ พระสังกัจจายน์ และพระ ภควัมบดี เนื้อนวโลหะ คุณรัตน์ ธรรมาโกสี ซึ่งเป็นเขตแดนชายอุปลกรรมถ่ายรูป ต้องการจะพิธีสุณว่า อิทธิ-วัตถุที่หลวงปู่ทิม อิสิริโก ได้ปลุกเสกแล้วนี้จะมีพุทธานุภาพประการใด จึงได้อาราธนา “ของ” ซึ่งทางกรรมการวัดได้บรรจุใส่

ดุง ดุงหนึ่งมีเหรียญทองแดงรมดำหนึ่งเหรียญ เหรียญทองแดง
ไม่รมหนึ่งเหรียญ พระปรกใบมะขาม ๒ องค์ และพระปิดตานี้อผง
อีกหนึ่งองค์สำหรับไว้ให้ผู้สนใจเช่าบูชา ชุดละ ๑๐๐ บาท เมื่อ
อาราธนาไปวางไว้ที่กอไผ่หลังวัดแล้วจึงใช้ปืนโคลท์ .๓๘ หรือ
เรียกว่า ปืนลูกม่ขนาด ๘ มม. นั้นแหละครับ ยิงจ่อไปยังดุงบรรจุ
พระและเหรียญดังกล่าวชนิดเศษชน จอปากกระบอก แต่ก็เป็นที่น่า
อัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง เพราะปรากฏว่าดุงปืนขัดล้ากลิ้ง ยิงไม่ออก
ผู้คนที่มุงดูต่างก็เห็นกันทั่ว จากนั้นจึงได้เฮโลกันกลับไปที่ศาลาที่ใช้
เป็นกุฏิหอกกลาง ซึ่งทางวัดได้จัดให้เช่าเหรียญและพระดังกล่าว ได้
แย่งกันเช่าบูชาจนหมดคอนั้นเอง

จากนั้นผมได้นำความไปบอกกับหลวงปู่ทิมว่า มีคนเขา
นำเอาเหรียญไปลองยิงแล้วไม่ออก บางองค์ยิงออกแต่ไม่ดุกก็มี
หลวงปู่ท่านหัวเราะแล้วบอกว่า ถ้าจะลองยิงแล้วอย่าเอาเหรียญ
ไปลองเลย เพราะเหรียญนั้นเสกไว้ให้หนักไปทางเบตคามหานิยม
อยากลองก็ให้เอาพระองค์ “จ้อย” ซึ่งหมายถึงพระปรกใบ
มะขามองค์เล็กไปลองดีกว่า ค่อมาก็มีผู้นำไปลองยิงจนได้ ทั้งนี้จากคำ
บอกเล่าของคณะไปรษณีย์บางกระบือ ได้นำมาเล่าว่ายังไม่ออก
อีก และดุกปืนขัดล้ากลิ้งเช่นกัน

ที่ขกตัวอย่างมาให้ทราบเพียงแค่นี้ก็เพื่อให้เห็นกันว่า
พระและเหรียญที่ผ่านการปลุกเสกบรรจุพุทธาคมจากหลวงปู่
ทิม อิสริโก แล้ว ก็นับว่าเชื่อถือได้ และเพื่อแสดงว่าพระปรกใบ
มะขามชุดนี้หลวงปู่ทิมท่านปลุกเสกให้หนักไปทางคงกระพันชาตรีและ
แก้ตัวกลาด ส่วนเบตคามหานิยมและเสน่ห์ก็คงประจุไว้ด้วยเช่นกัน

พระปรกใบมะขามใหญ่ และ นาคปรก ๑๗ (ใหญ่พิเศษ)

นอกจากพระปรกใบมะขามศักดิ์นะเค่งดำและพระ
ปรกใบมะขาม “องค์จ้อย” ดังกล่าวแล้ว ค่อมามีพระปรกใบ
มะขามองค์จ้อยดั่งขึ้นมีผู้ต้องการมาก เพราะนอกจากประสมการณ
ต่าง ๆ แล้ว ก็ปรากฏว่าที่จังหวัดระยองมีผู้ถูกฟ้าผ่าไม่ตาย สาย
สร้อยสแตนเลส ชีบและกระดุมโลหะละลายหมด แต่ตัวเองกลับไม่
เป็นอะไรเลย ในคอแขวนพระปรกใบมะขามหลวงปู่ทิมองค์จ้อย
เพียงองค์เดียว จึงทำให้พระปรกใบมะขามองค์จ้อยโด่งดังยิ่งขึ้น
และก็พอดีพระปรกใบมะขามพิมพ์นี้ก็หมดไปจากวัด ดังนั้น คุณ
ประชา ศรีพาศัย จึงขออนุญาตจากหลวงปู่ทิมสร้างปรกใบมะขาม

ขึ้นอีก ๒ พิมพ์ พิมพ์หนึ่งขนาดใหญ่กว่าเท่าคือด้านล่างกว้าง ๑ ซม. ด้านบนกว้าง ๑.๒ ซม. สูง ๑.๕ ซม. ด้านหน้าเป็นพระพุทธรูปปางสมาธิมีนาค ๑ เศียร ปรกล้อมรอบ ด้านหลังเป็นอันต์ห้า นะ โม พุทธ ธา ยะ ต่ำลงมาลงอักขรธาตุทั้ง ๔ นะ มะ พะ ทะ มี โคล้ว ก อยู่เหนือคำ นะ มะ พะ ทะ กันปลอมไว้ด้วย พระปรกใบมะขามพิมพ์นี้คุณประชา ครีพาศัย ขออนุญาตทำโดยใช้เงินส่วนตัว เพื่อนำไปแจกบรรดาเพื่อนฝูง เมื่อหลวงปู่ทิมปลุกเสกให้แล้ว และบอกว่ามีพุทธคุณยอดเยี่ยมไม่แพ้พระปรกใบมะขามองค์จ้อยคุณประชาก็มอบให้หลวงปู่ทิมไว้ครั้งหนึ่ง นำไปครั้งหนึ่ง ส่วนที่อยู่กับหลวงปู่ทิมท่านก็ได้แจกทดแทนให้กับผู้ที่มาหาปรกใบมะขามองค์จ้อย และส่วนหนึ่งก็ใส่ตู้ให้ชาวบ้านเพื่อหาปัจจัยซื้ออาหารถวายพระเณรในวัดละหารไร่ด้วย

เนื้อทองแดง พระปรกใบมะขามใหญ่ 17

นอกจากปรกใบมะขามพิมพ์ใหญ่นี้แล้ว คุณประชา ครีพาศัย ได้สร้างพระนาคปรกขนาดใหญ่ ซึ่งขอจัดไว้ในชุดปรกใบมะขามด้วยอีกพิมพ์หนึ่ง พระปรกพิมพ์นี้ เป็นพระนาคปรกเนื้อทองแดงรมดำ องค์พระนาคปรกปางสมาธิประทับนั่งในคางคกคล้ายเสมา (คิงภาพ) ด้านหลังมีรูปหลวงปู่ทิมครึ่งองค์ ด้านบนมีอักขระ นะ โม พุทธ ธา ยะ เป็นภาษาขอม ที่สังฆาภิบาลมีเลข ๑๑ ซึ่งหมายถึงปีการสร้าง ด้านล่างมีคำว่าหลวงปู่ทิม เป็นเหรียญเนื้อแดงรมดำ มีขนาดกว้างประมาณ ๑.๕ ซม. สูง ๓ ซม. สร้างทั้งสิ้นจำนวน ๑๐,๐๐๐ องค์ คุณประชา ได้ถวายวัด.....ไปประมาณ ๓,๐๐๐ องค์ ทางวัด.....ได้เอาออกให้ประชาชนเช่าบูชาในราคาองค์ละ ๕๐ บาท และหมดไปอย่างรวดเร็ว พระปรกพิมพ์นี้มีประสพการณ์ดั่งคัง หลายประการ

พระปรกใบมะขามผงพรายกุมาร

นอกจากพระปรกใบมะขาม สัตตะนาเคผงคำ พระปรกใบมะขามองค์จ้อย พระปรกใบมะขามใบใหญ่ และพระปรกมะขามใบเสมาแล้ว ในระหว่างที่บิณฑบาตพระปรกใบมะขามองค์จ้อยอยู่นั้น ผมได้เอาเนื้อผงพรายกุมารซึ่งเหลือจากบิณฑบาตมากคเป็นพระปรกใบมะขามเนื้อผงสีขาวเข้ม และเนื้อผงสีดำปิดทองอีกอย่างละไม่เกิน ๒๐๐ องค์ เพื่อเก็บไว้ใช้กันในระหว่างศิษย์ผู้ใกล้ชิด และในระยะนั้น คุณไกรวัล เทพหัสดิน ฯ ผู้อำนวยการกองชลประทาน-ราชบุรี ได้ให้ผมช่วยสร้างพระปรกใบมะขามให้ ๑๐ องค์ เพื่อทำพุทธบูชาสำหรับเสดาะเคราะห์รับพระเสาร์ ซึ่งมีกำลัง ๑๐ ผมจึง

พระปรกใบมะขาม ผงคำ สร้างเพียง 400 องค์
มีทั้งปิดทองและไม่ปิดทอง สมณเนื้อผงคำวิสุทธิคุณ

พระปรกใบมะขามสร้างจากผงพรายกุมาร

ได้สร้างขึ้นเป็นเนื้อนวโลหะ ๓๒ องค์ มอบให้หลวงปู่ทิมปลูกเสกอยู่ร่วมเดือน ด้านหลังเรียบ แต่หลวงปู่ทิมได้ลงเหล็กจารให้ทุกองค์ เมื่อปลูกเสกเสร็จแล้ว ได้มอบให้คุณไกรวัล เทพหัสดิน ฯ ไป ๑๐ องค์ ตามความประสงค์ ส่วนที่เหลือแจกจ่ายกันคนละองค์สององค์ น้องชายผมได้นำพระปรกใบมะขามนี้ไปแขวนให้ลูกปรากฏว่าถูกสุนัขกัดไม่เข้า และเมื่อตกน้ำก็ไม่จม จึงขอบันทึกถึงพระปรกใบมะขามพิมพ์นี้ไว้ด้วย

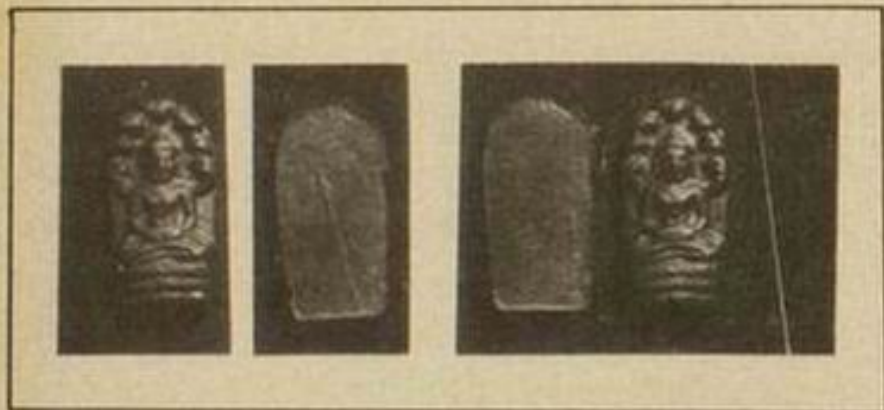
สรุปแล้ว พระปรกใบมะขามของหลวงปู่ทิมมีด้วยกันทั้งหมด คือ

๑. พระปรกมะขามผงคำสัตตะนาเค	5,000 องค์
๒. พระปรกมะขามองค์จ้อย	๑๖,๖๗๕ องค์
๓. พระปรกใบมะขามใหญ่	๑๐,๐๐๐ องค์
๔. พระนาคปรก ๑๗	๑๐,๐๐๐ องค์

๕. พระปรกมะขามผงพรายกุมารเนื้อขาวและเนื้อดำ
๔๐๐ องค์

๖. พระปรกใบมะขามเสดาะเคราะห์ ๓๒ องค์

รวม ๔๒,๑๐๗ องค์ นับเป็นตัวเลขมหัศจรรย์มาก
เมื่อรวมยอดแล้วได้เลข ๔๒,๑๐๗ องค์ คือเลขต้น ๓ ตัวแรก รวม
ได้ ๗ เลขหลังก็หมายเลข ๗ อันหมายถึงเลขสำคัญในวิชาเลขกลใน
กัมภีร์ตรีนิสิงห์เห อันเป็นเลขหลักในการสร้างพระนาคปรก ส่วนเลข
กึ่งกลางศูนย์ คือ เลขตัวที่ ๔ อันหมายถึงความกว้างหรือแผ่
ไพศาล อาจเป็นด้วยกลเลขตัวนี้ก็เป็นได้จึงทำให้พระปรกใบมะขาม
โดยเฉพาะองค์ข้อยคือเนื้อทองแดง ซึ่งจำนวนทั้งหมด (รวมทั้งทอง
คำ, เงิน และนวโลหะด้วย) ๑๖,๖๗๕ องค์ ดังระเบียบมาตั้งแต่สมัย
หลวงปู่ทิมมีชีวิตอยู่จนถึงบัดนี้ก็ยังเป็นที่เสาะแสวงหากันอยู่
เนื่อง ๆ

พระปรกใบมะขาม ผู้อำนวยการกองขอประทานราชฎ
สร้างเพื่อเสดาะเคราะห์จำนวน 32 องค์

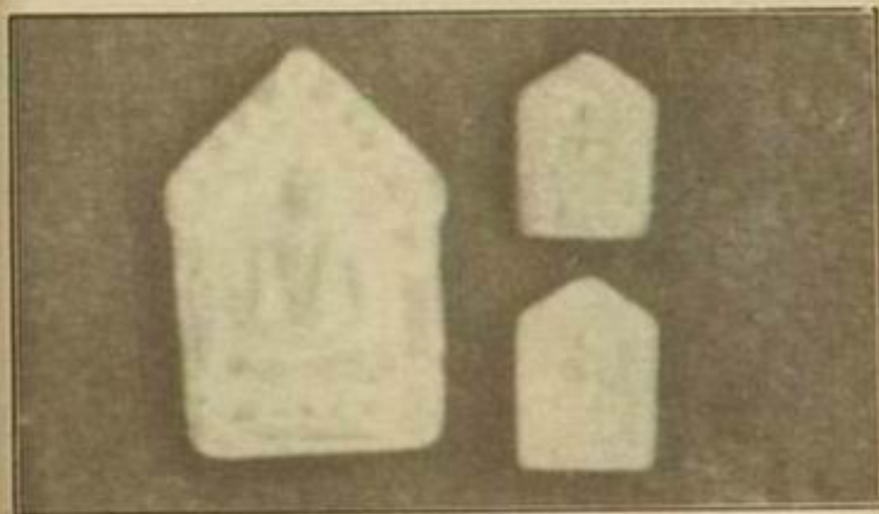
ขุนแผนพรายกุมาร (ขุนพลบ้านค่าย)

การสร้างผงพรายกุมารนั้น นอกจากจะต้องสร้างตามตำรา
โบราณอย่างถูกต้องแล้ว ความตำราไสยเวทย์อาถรรพ์แล้ว ผู้สร้าง
จะต้องมีวิชาและมีสมาธิจิตในขั้นสูงหรือมีฌานอันแก่กล้า ผง
ที่สร้างออกมาจึงจะใช้ได้ผล หากไม่แล้วนอกจากจะใช้ไม่ได้ผลก็รัง
แต่จะกลับเป็นภัยแก่ผู้สร้างเอง จึงมีคณาจารย์น้อยคนนักที่จะทำผง
อันพิสดารนี้ได้ เท่าที่ค้นคว้าและมีประสบการณ์ในเรื่องผงพราย
กุมารนั้น นอกจากหลวงพ่อเต้ (กงทอง) แห่งวัดสามง่าม อ. คอน
คูม จังหวัดนครปฐมแล้ว ก็เห็นจะมีอีกองค์ก็คือ หลวงปู่ทิม อิสริโก
ของเราเอง

หลวงปู่ทิม ท่านเป็นพระที่ชอบศึกษาค้นคว้า เรียนรู้อะไร
แล้วต้องรู้ให้จริง อันผงพรายกุมาร ตามคำร่ำบอกเป็นผงอาถรรพ์
ที่สร้างยากเมื่อสร้างแล้วย่อมมีอานุภาพอันพิเศษพิศดารเหนือผง
อื่น ด้วยเป็นผงที่มีวิญญาณประกอบ

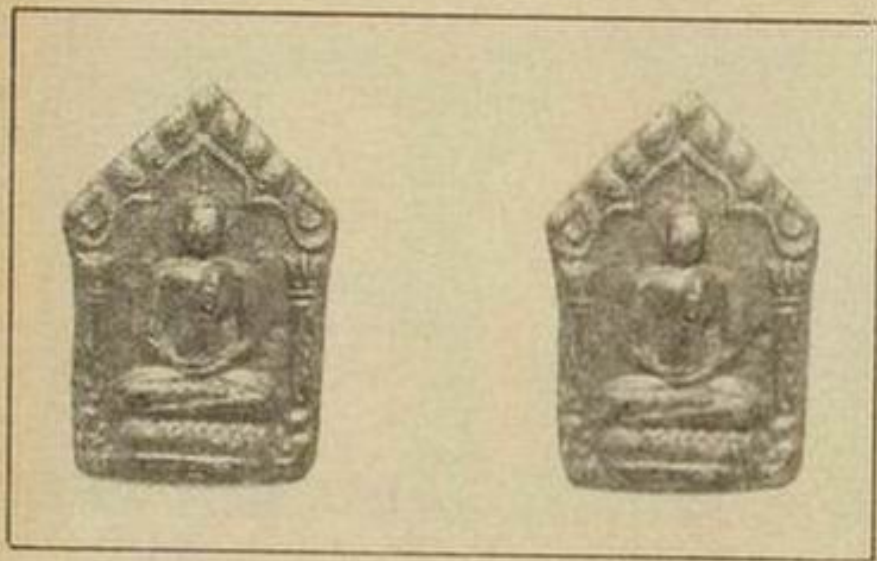
นายสาข แก้วสว่าง ซึ่งอยู่ตำบลละหารไร่ อ.บ้านค่าย
จ.ระยอง มีความสัมพันธ์ นอกจากจะเป็นไวยาวัจกรของวัดละหาร
ไร่แล้ว ยังมีศักดิ์เป็นหลานของหลวงปู่ทิมอีกด้วย นายสาขกล่าวว่า
ในวันหนึ่งหลวงปู่ ได้เรียกตนเองและศิษย์อีก ๒-๓ คนเข้า
ไปหา และถามว่าเคยพบเห็นศพหญิงตายท้องกลมบ้างหรือไม่ จะ
ต้องเป็นศพตายท้องกลมในวันเสาร์ และกำหนดให้มีการเผาผีในวัน
อังคาร ถึงจะต้องถามคำร่ำ และให้นำเอากระดูกโหลกศีรษะของเด็กซึ่ง
เผาแล้วมาให้ได้ เพื่อทำผงพรายกุมาร นายสาข แก้วสว่าง ก็ได้
เพียรพยายามหาจนพบว่าจะมีการเผาศพหญิงตายท้องกลมนี้ที่ป่าช้า
วัดละหารใหญ่ นายสาขเล่าว่าตนเองจึงต้องเข้าไปในป่าช้าเพียงคน
เดียวทำพิธีข่มผีในเชิงตะกอน แล้วนำหัวกระดูกโหลกของเด็กซึ่งอยู่
ในท้องแม่ออกมาในขณะที่ทำออกมานั้นมีเคล็ดคืออยู่ว่า ห้ามมองกลับ
ไปข้างหลังเป็นอันขาด จนกว่าจะพ้นเขตป่าช้า

หลังจากที่ตนได้นำหัวกระดูกโหลกเด็กในท้องแม่ดังกล่าว
แล้ว ได้นำมาให้หลวงปู่ทิมใช้คาถาข่มผีตามวิธีการจนครบ ๙ ก็น
แล้ว ก็ได้ส่งให้นายสาข เป็นผู้ดำกระดูกโหลกให้เป็นผงต่อไป นายสาข
ได้เล่าต่อไปว่า ตนเองได้ใช้ครกหินขนาดใหญ่ และนำกระดูกโหลก
ศีรษะเด็กใส่ลงไปเรียบร้อยแล้ว จึงทำการตำลงไปปรากฏเป็นที่
อัศจรรย์ ได้เกิดไฟลุกไหม้ขึ้นในครกทั้งนี้ ท่ามกลางความคึกคักถึงพริ้ง

พระขุนพกบ้านค่ายหรือขุนแผนพิศใหญ่ พระผงพรายกุมาร

เปร็ดของบรรดาอุกศิษย์อุกหาหลายคน ตนเองซึ่งมีวิชาดีอยู่แล้วก็ไม่
ไม่เกิดความเกรงกลัวแต่อย่างใดจึงได้ดำเนินการต่อไป ตำลงครก
ไปอีกประมาณ ๓ ที ครกซึ่งมีขนาดใหญ่ได้แตกออกเป็น ๒ ซีกทัน
ตาเห็น ทุกคนที่เห็นเหตุการณ์เกิดความตระหนกตกใจไปตาม ๆ
กัน จึงได้เข้าไปกราบนมัสการหลวงปู่ทิมและเล่าความให้ฟัง หลวง
ปู่ก็ได้สั่งว่า ให้จุดธูปขอขมาเขาเสียก่อนแล้วจึงค่อยทำต่อไป นาย
สาขและพรรคพวกจึงปฏิบัติตาม และได้ลงกระทำต่อไปจนสำเร็จ
เรียบร้อย กระดูกโหลกศีรษะถูกบดละเอียดเป็นผงโดยไม่มีเหลือศีรษะ
เกิดขึ้นแต่อย่างใด หลังจากนั้นหลวงปู่ทิมจึงได้นำผงต่าง ๆ ซึ่งท่าน
สะสมและเก็บไว้นานมาบดรวมกันเข้า อาทิเช่น ผงอิทธิปีดตะมั่ง
ผงพระไวย ผงจินดาบณี ผงว่าน ๑๐๘ และผงต่าง ๆ อีกเป็นจำนวน
มากเมื่อผสมผงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ไม่กี่วันต่อมาได้มีผู้นำแบบพระ

มาถวายกับท่านทั้งสองพิมพ์ เป็นพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก มีลักษณะคล้ายขุนแผน ท่านรับไว้และนำแบบพระทั้งสองพิมพ์ดังกล่าวทำเป็นพระผงพรายกุมาร โดยให้ชื่อว่า “พระขุนแผน” พระพิมพ์ดังกล่าว พิมพ์ใหญ่มีขนาดกว้างประมาณ ๒ ซม. สูง ๓ ๑/๒ เซ็นติเมตร เป็นรูป ๕ เหลี่ยม พระนั่งขัดสมาธิในซุ้ม สองด้านบริเวณใต้ฐานพระทั้งซ้ายและขวามีกุมารทองนั่งพนมมือ ลักษณะคล้ายพระโมกข์-สาริบุตร สำหรับพิมพ์เล็กมีขนาดกว้าง ๑ เซ็นติเมตร สูง ๒ เซ็นติเมตร เป็นรูป ๕ เหลี่ยมเช่นเดียวกัน พระนั่งขัดสมาธิในซุ้ม ได้ฐานมีกุมารทองเป็นสัญลักษณ์ ด้านหลังพระทั้งสองพิมพ์จะมียันต์ประจำตัวหลวงปู่ทิมที่เรียกกันว่ายันต์ห้า หรือยันต์พระเจ้าห้าพระองค์ นะ โม พุท ธา ยะ

ขุนแผนพรายกุมารก้นสร้างขึ้นหลายครั้งรวมแล้วเป็น

ขุนแผนพิมพ์ใหญ่ประมาณ ๒๐๐๐ องค์ พิมพ์เล็กประมาณ ๕๐๐๐ องค์ สำหรับพิมพ์ใหญ่นั้นมีอยู่ประมาณ ๑๐๐ องค์ที่พระเณรที่กดพิมพ์ได้เอาตะกรุดสาริกาคู่ดอกเล็ก ๆ ผึงไว้ด้านหลังด้วย

เนื่องจากสร้างหลายครั้งเนื้อพระจึงแตกต่างกันไปบ้าง มีทั้งเนื้อสีขาว เนื้อแดง เนื้อสีน้ำตาล เนื้อสีเทา และมีหลายองค์ที่มีเส้นผม และเล็บมือเล็บเท้าของหลวงปู่ทิมผสมลงไปด้วยพระผงพรายกุมารทั้งพิมพ์ใหญ่พิมพ์เล็ก มีทั้งทาทองบรอนซ์ และชนิดไม้ทาทองบรอนซ์

สำหรับเนื้อพิเศษซึ่งสร้างด้วยอำมมหาเสน่ห์ซึ่งหายากคืออำมดอกทอง มี ๒๐ องค์เป็นขุนแผนพิมพ์เล็กทั้งหมด ก้นเอาทั้งน้ำทั้งใบและก้านมาผสมทำเป็นพระเนื้อจะออกสีเหลืองนับเป็นพระที่มีเมตตาหานิยมสูงสุด

สำหรับอิทธิวิหารีย์ของพระขุนแผนพรายกุมาร หรือขุนพลบ้านค่ายนั้น

ผู้เขียนจะหยิบมาเล่าให้ท่านฟังสัก ๑ ราช บุคคลที่จะกล่าวถึงนี้เป็นสื่อมวลชน เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ และบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ “เพชรระยอง” มีชื่อว่านายสุรสิทธิ์ ทุมมานนท์ หรือที่ชาวระยองเรียกกันว่า “ไก่แจ้” ได้มาพบกับผู้เขียน พร้อมกับบรรยายความในใจว่า ตนเองได้หลงรักผู้หญิงคนหนึ่งซึ่งมีความสวยงามมาก และหวังที่แต่งงานกับหล่อน แต่ความหวังซึกจะเลือนลางเต็มทีเนื่องจากเจ้าตัวได้มีชายอื่นมาจีบอยู่เช่นเดียวกัน และดูเหมือนว่าตนเองนั้นจะเป็นรองในเรื่องการม และ ความหล่อ จึงขอร้องให้ผู้เขียนช่วย ผู้เขียนจึงนึกขึ้นได้ว่ามีพระผง

พราหมณ์ทอทองหลวงปู่ทิมอยู่องค์หนึ่งจึงได้มอบให้กับ นายสุรสิทธิ์ ไป พร้อมทั้งกำชับว่าให้อธิษฐานกับพระผไทพราหมณ์ดังกล่าวเวลาจะพูดคุยกับหญิงที่ตนรักและขอให้ตั้งสัจจะที่จะรับเลี้ยงเป็นภรรยา เมื่อประสบความสำเร็จหลังจากนายสุรสิทธิ์ รับพระไปแล้วก็หายไปหลายวัน ผู้เขียนได้มีโอกาสมพบกับนายสุรสิทธิ์ อีกครั้งหนึ่งที่บ้านพร้อมกับบักเฒ่าไปในงานแต่งงาน ผู้เขียนจึงถามว่าพระที่เอาไปใช้ได้ผลอย่างไร ก็ได้รับคำตอบพร้อมกับกระหือหือขยับขยับด้วยความถึงใจว่า "ไอ้โฮ! บอกไปเลยครับที่ไม่น่าเป็นไปไม่ได้ เมตตามหานิยม เป็นอันคับหนึ่ง ผมได้รับความเมตตาจากแผนและญาติผู้ใหญ่ทุกคนเหมือนถูก ไม่เหมือนกับที่ผมไปจับแฟนครั้งแรกเมื่อคราวที่ยังไม่มีพระใช้เลย ไปหาแฟนแต่ละครั้งก็ถูกจังหวะเหมือนมีคนคอยให้ไปในวันและเวลาเช่นนั้น นอกจากนี้ผมยังสังเกตเห็นว่าหากจะเกิดเหตุอะไรกับผมแล้วมักจะมีดวงสังหรณ์ล่วงหน้าก่อนเสมอเลยครับ ใครจะเอาเงินให้ผมเป็นหมั้นเป็นแสนผมก็ไม่ยอมปล่อยเด็ดขาด" พูดจบพร้อมทั้งปลดกระดุมเสื่อหีบเอาพระผไทพราหมณ์ออกมาให้ผู้เขียนชม ที่ว่าแปลกประหลาดก็คือพระองค์ดังกล่าวห่มจีวรเสียเหลืองอร่ามไปทั้งองค์ และแขวนอยู่องค์เดียวจริง ๆ ครับ

และเมื่อเร็ว ๆ นี้ นายสุรสิทธิ์ ได้วิ่งกระหือกระหอบมาบอกผมว่าตนเองพร้อมกับเพื่อน ๒ คน ได้ซื้อตั๋วขอมอเคอร์วิซด์ ยี่ห้อยามาซาหึงขนาด ๑๐ ซีซี โดยมุ่งหน้าออกจากจังหวัดชลบุรี เพื่อจะเข้าไปดูที่กรุงเทพฯ ขณะที่ไปถึงบริเวณสะพาน นายพาสท์ เป็นเวลาประมาณ ๑๘.๓๐ น. สด ๆ ไม่มีคนมากนัก ทันใด

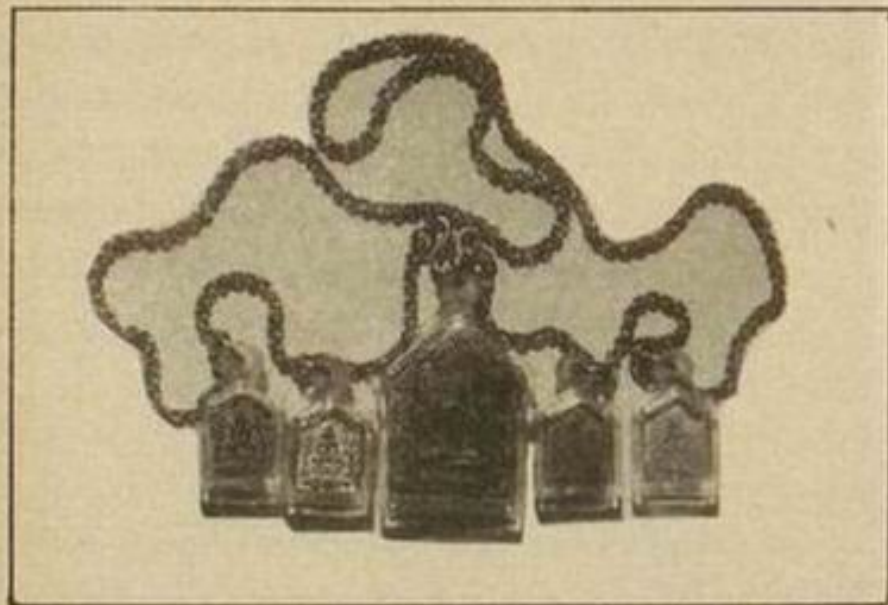
นั้นก็ได้ปรากฏว่ามีชายจำนวน ๓ คน พร้อมรถมอเตอร์ไซด์-วิบาก ๑ คัน จอดอยู่ ชายทั้งสามคนดังกล่าวโบกมือให้ตนเองหยุดรถ ตนเองได้สังเกตเห็นว่าในมือของชายคนหนึ่งถือปืน จึงเชื่อแน่ว่าจะต้องเป็นคนร้าย จึงบิดรถเต็มที่ ชายคนหนึ่งในจำนวน ๓ คนตะโกนให้คนที่ถือปืนยิงทันทีเสียงไกปืนสับ แชะ แชะ แชะ ถึงสามนัดซ้อนตนเองมีความตระหนกตกใจเป็นที่สุด มือได้กุมพระและระลึกลงถึงพระผไทพราหมณ์ที่แขวนอยู่ในคอ จึงรอดมาได้อย่างหวุดหวิด และได้ตรงไปแจ้งความไว้ที่ สภอ.เมืองชลบุรี

นายสุรสิทธิ์ ทูมมานนท์ ได้ย้ำไว้ตอนท้ายว่า "พี่ครับ ตั้งแต่ผมใช้พระมากก็มากเหลือเกิน ผมไม่เคยประทับใจและมีประสบการณ์มากเท่ากับพระผไทพราหมณ์หลวงปู่ทิมนี้เลย จะต้องคิดคำนวณอยู่เสมอแล้วลาหลับนอนผมจะไม่ยอมอดอกเป็นอันขาด ขณะนี้พระองค์นี้เสมือนกันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตผมโดยปริยายแล้วครับ ที่ควรจะเขียนเรื่องนี้ให้กับคนอื่นทราบเพื่อที่จะได้รู้ว่าของก็ยังมีอยู่ และจะได้แสวงหาเป็นของคุ้มกันประจำตัวนับว่ายังจะได้บุญอีกด้วยนะครับ เพราะอานิสงส์ของการแนะนำให้ใช้พระดี"

นายสุรสิทธิ์ กล่าวในที่สุด สำหรับรายละเอียดจริง ๆ นั้นถ้าท่านสนใจประสบการณ์ของนายสุรสิทธิ์ กรุณามีจดหมายถึงนายสุรสิทธิ์ได้ด้วยตนเอง นายสุรสิทธิ์ยินดีที่จะเล่าประสบการณ์ให้ท่านฟัง ติดต่อได้ที่ โรงพิมพ์ "สุนทรภู์การพิมพ์" อ.เมือง จ.ระยอง

สำหรับประสบการณ์ของขุนแผนพราหมณ์ คุณกำลังพูดถึงผู้ใด ผู้พิพากษาศาลจังหวัดระยองเล่าให้ผู้เขียนฟังว่า

อำเภอสืบตำรวจจรัล (นามสกุลจำไม่ได้) เดิมเป็นตำรวจ
อยู่จังหวัดระยอง ปัจจุบันมีภูมิลำเนาอยู่ที่ระยองและกลับมาระยองอยู่
เสมอ ถูกย้ายให้ไปรับราชการแถวชายแดนจังหวัดสุรินทร์ ท่านผู้
พิพากษากำพล ภูสุดแสงเล่าว่า จำจรัลชอบบ่นเพ้อคนเดียวเป็นนายพราน
เวลาว่างจากเวรยามมักจะถือปืนออกเที่ยวตามป่าทำยิงสัตว์ซึ่งมีขุม
อยู่เป็นประจำ ทั้ง ๆ ที่ดินแดนแถบนั้นเป็นชายแดนติดกับเขมร
ซึ่งไม่มีพรานคนใดกล้าเข้าไปนัก เพราะเขมรฝังกับระเบิดไว้ทั่ว ๆ
ไป แม้แต่ ช้าง และสัตว์ป่าก็เหยียบถูกกับระเบิดตายอยู่เสมอ ๆ
แต่จำจรัลแล้วกล้าด่าไม่เคยถูกกับระเบิดเลยจนบัดนี้ ท่านผู้พิพากษา
กำพล ยืนยันว่าจำจรัล แก้มั่นใจในพระคุณแผนพิมพ์ใหญ่ผิงพราย
กุมารกซึ่งแกห้อยคออยู่เป็นประจำเพียงองค์เดียว ว่าทำให้แกแล้ว
กล้าด่าจากการเหยียบกับระเบิดมาจนบัดนี้

พระคุณแผนพรายกุมารพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ และปี พ.ศ.๒๕๑๖ หนังสืออภินิหารและ
พระเครื่อง ซึ่งผมเป็นเจ้าของและบรรณาธิการอยู่ ได้รับความนิย
อย่างสูงสุดในวงการพระเครื่อง ไม่ว่าจะลงเรื่องราวของพระสงฆ์องค์
เจ้าเรื่องอะไรต่อมิอะไรไป ล้วนได้รับความนิยมเชื่อถือจากท่านผู้
อ่านเป็นอย่างมาก เพื่อนร่วมทีมงานของผมนคนหนึ่งคือคุณประชา
ศรีพาสัย ผู้เคยเขียนเรื่องเจ้าคุณนรฯ รุ่นที่พระอาจารย์ทองเจือ
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สร้างแจกฟรีแก่ทหารตำรวจ เสนอต่อท่านผู้
อ่านเป็นเหตุให้ผู้คนต่างไปเช่าพระชุดนี้กันจนหมดได้เงินอย่างมหา
ศาล ขณะนั้น ดำรงตำแหน่งเป็นนายช่างโท อยู่ที่ กรมชลประทาน

ได้ลาออกจากราชการกลับไปประกอบอาชีพค้าขายที่จังหวัด
ระยอง บ้านเกิดเมืองนอน ทุกครั้งที่คุณประชา เข้ากรุงเทพ หรือมี
โอกาสพบผม มักจะชักชวนผมให้ไปสร้างพระเครื่องในนามของหนังสือ
อภินิหารและพระเครื่อง คุณประชา เล่าว่าที่ระยองมีพระสงฆ์
องค์หนึ่ง อายุ ๕๕-เกือบ ๑๐๐ ปีแล้ว ฟันไม่หักกร่อนเลย แม้แต่ซี่
เดียว ฉันทงมาเกือบตลอดชีวิต มีญาณพิเศษรูใจคนอื่นเป็นผู้มัก
น้อยและถือสันโดษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณประชาเล่าว่า เคยเห็น
ท่านนั่งปลุกเสกปลัดขิก ๆ เคลื่อนไหวได้ ผ้ายันต์ท่านเสกจนลอย
ได้ คุณประชามาชวนผมแล้วมาชวนผมอีก ผมก็ผลัดผ่อนเรื่อย
มา หลายต่อหลายเดือน พบหน้ากันครั้งไร คุณประชา ก็เข้าชี้ให้ผม
ไปหาหลวงพ่อกันนี้ให้ได้ ผมเองนั้นเป็นนักนิยมพระเครื่องมากก็
หลายปี โดยเฉพาะพระเกจิอาจารย์รุ่นใหม่ ผมได้ค่อยจะเชื่อถือ
พระเครื่องที่ผมใช้ก็เป็นพระกรหรือไม้ก็เป็นพระเก่า ๆ โดยเฉพาะถ้า
เป็นพระกริ่ง ผมนิยมเป็นพิเศษ คุณประชากับผมเคยเล่นพระด้วย
กันและพูดได้ว่ารูใจกัน จึงชวนผมไปสร้างพระกริ่ง เพราะก่อนหน้า
นั้น ผมได้นำเรื่องราวของพระกริ่งอรหัง ซึ่งนายแพทย์ สุพจน์
ศิริรัตน์ คุณลุงแก้ว และคุณเดชา ศิริรัตน์ สร้างถวายให้หลวงปู่
แหวน เททองและปลุกเสกและในปีนั้นหลวงปู่แหวนยังมีผู้รู้จักไม่
มากนัก เมื่อผมนำเรื่องการจะสร้างพระกริ่งอรหัง ลงในหนังสือ
อภินิหารและพระเครื่องไปแล้ว พระกริ่งอรหังมีผู้สั่งจองกันจน
หมด ทำเงินได้มหาศาล ชนิดเรียกว่า จับเสือมือเปล่า เพราะเมื่อประกาศ
จองก็ได้เงินมาเป็นต้นทุนแล้ว คุณประชาจึงรีบเร่งให้ผมไปสร้าง
พระกริ่งอีกครั้งเป็นการส่วนตัว ทำพิธีให้ถูกใจตามแบบโบราณา-

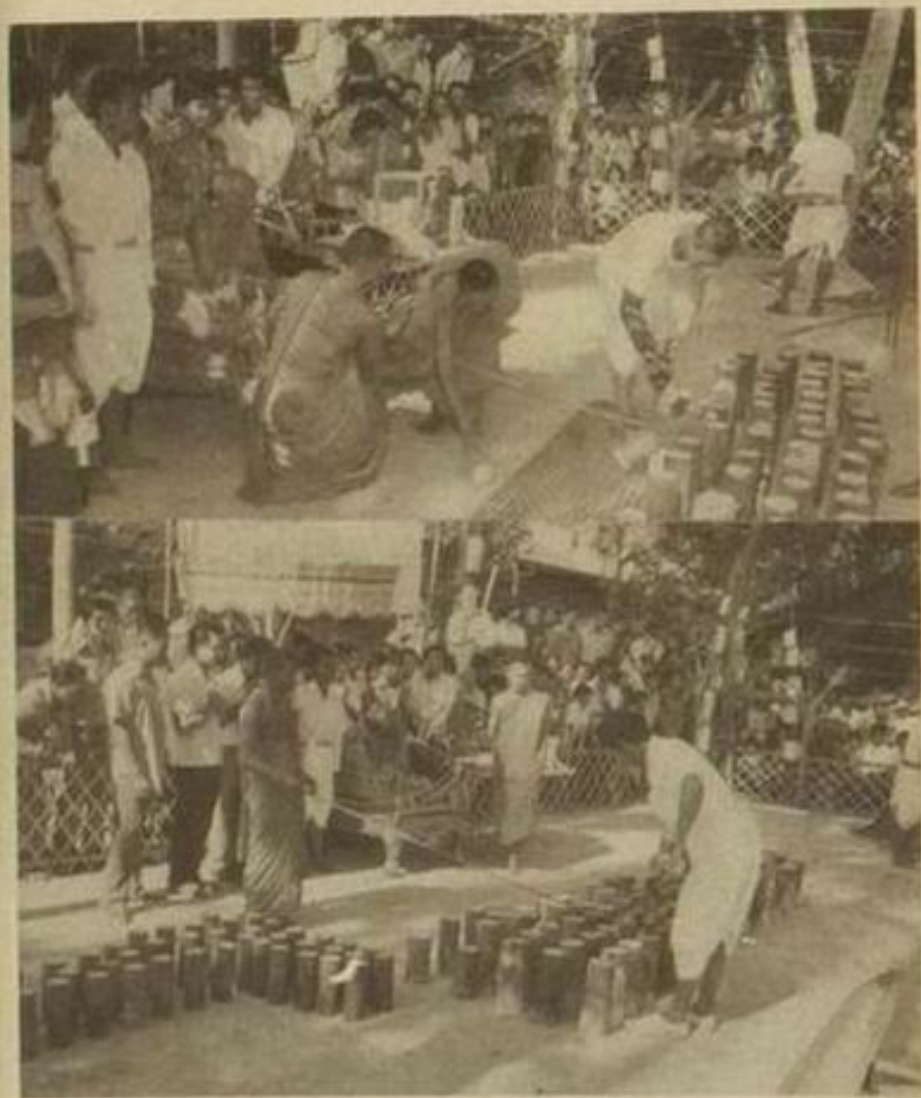

หลวงปู่กิมกำลังจุดเทียนชัย

ผู้ดำเนินการสร้างจุกรูป
เทีตนบูชาฤกษ์

พราหมณ์กำลังเจิมแม่พิมพ์ พระสงฆ์สาวกมหาพุทธาภิเษก

หลวงปู่ทิมกำลังทพระกริ่งชินบัญชร

เทพะกริ่งและพระชัชวาลย์

จารย์ที่ผมเคยคิดไว้ ผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่า หลวงพ่อองค์ที่คุณประชา
มาชวนแล้วชวนอีก จะเก่งจริงหรือเปล่า เพราะพระคุณนี้จะ
เก่งเหมือนที่คุณประชาเล่าให้ฟังจะมีที่ไหน ? ผม
พยายามบ่ายเบี่ยงคุณประชาอีกหลายครั้งหลายหน จนเมื่อคุณประชา
รบเร้าหนักเข้า ผมเลยพูดคดบท ถ้าหลวงพ่อก็ค้นนั้นเก่ง
จริง ภายใน ๗ วัน ถ้าผมได้อะไรที่เป็นสัญลักษณ์
ลักษณะของพระกริ่ง ผมตกลงจะไปหาหลวงพ่อก็ค้น
นั้นที่ระยองกับคุณประชา และอาจจะสร้างพระ
กริ่ง หลังจากวันที่ผมพูดคดบทกับคุณประชาไป
แล้ว ไป ๔-๕ วัน คุณจำลอง ขอดยั้ง สถาปนิกชั้น
พิเศษของกรมชลประทาน ก็เอาตำราสร้างพระกริ่ง
ของสมเด็จพระวันรัต วัดป่าแก้วมาให้ผม !!

คุณประชา ครีพาศัย ก็มาจากระยองมาหาผมที่กรมชล
ประทานในระยะใกล้ ๆ กัน พร้อมกับบอกว่า หลวง
พ่อบอกว่าคราวนี้ถึงคราวมึงต้องรับปากแล้ว หลวง
พ่อก็ค้นที่คุณประชาเล่าให้ผมฟังและชวนผมไปหา
ว่าเก่งนักเก่งหนาองค์นี้ก็คือ หลวงปู่ทิม อิสริโก

หลวงปู่ทิมกำลังอุปัชฌาย์วัดนันทน์

ผมก็ตกลงรับปากกับคุณประชาว่า จะไปหาหลวงปู่ทิม อย่างแน่นอน คุณประชาที่รวบรัดให้ก็เดินทางไปกันในวันนั้นเลย วันนั้นเป็นวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๗ ผมนำเจ้าเต่าทองคู่ชีพ ซึ่งซื้อมาไม่กี่เดือน ป้ายทะเบียนยังแดงอยู่ เป็นพาหนะขับไปนมัสการหลวงปู่ทิมเป็นครั้งแรก ผู้ร่วมเดินทาง นอกจากผม คุณประชา ศรีพาสัย แล้วก็มีคุณอารมณ์ ทับสุวรรณ เพื่อนสนิทอีกคน เมื่อไปถึงระยองแล้วก็ไปรับคุณเพชรวิทย์ จารุสติ สิมย์ผู้รับใช้ใกล้ชิด หลวงปู่ทิมเข้าไปในวัดด้วย คุณเพชรวิทย์ บอกว่า หลวงปู่สั่งให้คุณประชาไปรับที่ มา ครั้งนี้ที่ ต้องมาแน่ ๆ หลวงปู่ท่านว่าอย่างนั้น ท่านพูดว่าคน จะช่วยท่านสร้างวัดเขามาแล้ว ผมเองรู้สึก เฉย ๆ

ครั้งเมื่อไปพบตัวท่านก็เกิดความเคารพนับถือและผูกพันอย่างประหลาดคล้ายรู้จักกันมานานปี ผมนึกในใจอยากจะเห็นความเก่งกล้าของท่าน ความที่คุณประชาเล่า ก็นึกขึ้นได้ว่า รถโฟล์คเต่าทองของผมเพิ่งซื้อมาใหม่ ๆ ป้ายยังแดงอยู่ และยังไม่เคยให้หลวงพ่อบอกก็ไหนเจิมเพราะผมเองนับถือพระก็จริง แต่พระสงฆ์ นับถืออยาก หลวงปู่ทิมท่านลงมาเจิมรดให้ผม ท่านประพรหมน้ำพุทธรมนต์ให้จนทั่วรถแล้ว ลงอีกขรด้วยแป้งเจิมที่หน้าหม้อ นิ่งสงบภาวนาอยู่นานหลายอึดใจ คุณเชื่อไหมครับ! รถจอดอยู่บนพื้นทราย ใต้เงาไม้ไว้ด้วย แต่รถเคลื่อนไหวได้ ผมสังเกตที่ล้อรถ ซึ่งเคลื่อนไปทั้งข้างหน้าและข้างหลัง คล้ายมีคนออกแรงดัน คุณอารมณ์ก็กลัว ผมจะไม่เห็นสกลิดให้ผมดู ผมไม่แน่ใจ เพราะคิดว่าคงปล่อยเกียรติไว้ จึงค่อย ๆ เปิดประตูเข้าไป จับคันเกียร์ดู ก็ปรากฏว่า ใต้เงาไม้

ซ้าย พระชัยกะไหล่ทองวัดสุทัศน์ของคัณฑ์แบบชื่อ "วัดตะนุตะมะ" ขวาพระชัยชินบัญชร ที่ถอดแบบมา

ไว้ ก็ด้วยเหตุนี้แหละครับ ที่ผมยอมรับว่า หลวงปู่ทิม ท่านเป็นพระที่มีกระแสจิตแก่กล้าอย่างว่า แต่ฟังได้ให้ตะกรุดในบาตรน้ำมันดี วิ่งได้รอบบาตรเลย แม้แต่รถยนต์ก็ยังเคลื่อนไหวได้ ผมจึงยอมสิโรราบท่าน ขอมถวายตัวเป็นศิษย์และได้มีส่วนสร้างวัดละหารไร่ให้ท่านไว้หลายอย่าง

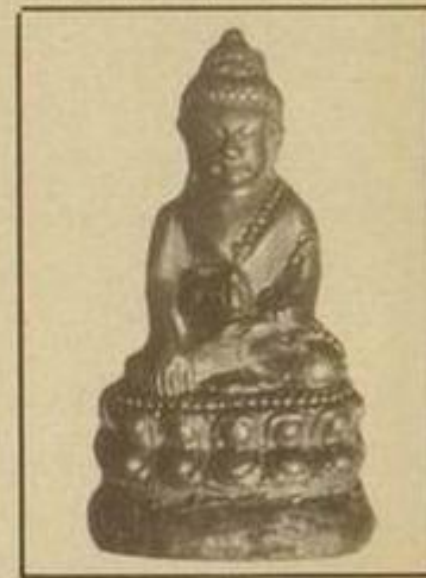
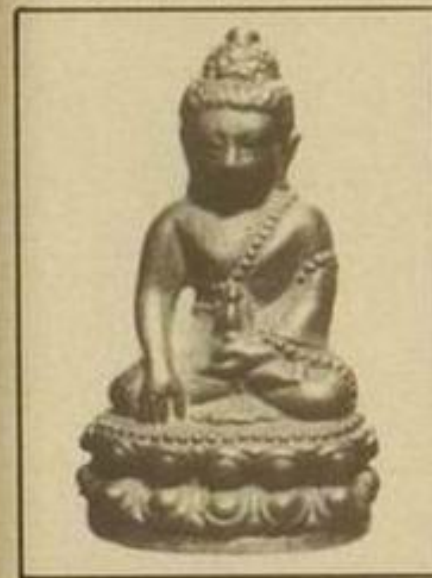
ทั้งหมดนี้คือ สาเหตุที่ผมไปสร้างพระกริ่งชินบัญชร คัมภีร์สร้างพระกริ่งที่คุณจำลอง ยอดยิ่ง สถาปนิกพิเศษของกรมชลประทาน นำมาให้ผมนั้น คุณจำลองเล่าว่า ได้มาจากกุฏิสุนทรภู่ (พระศรีสุนทรโวหาร ภู่ ซึ่งก็เป็นคนระของเช่นเดียวกับหลวงปู่ทิม) ซึ่งคุณจำลองเป็นกรรมการคนหนึ่งที่ได้ดำเนินการวันสุนทรภู่และได้ไปรื้อกันกุฏิของสุนทรภู่ที่วัดเทพธิดาราม หลัง

พระกริ่งจีนใหญ่คัณฑ์แบบ
พระกริ่งชินบัญชรกันทองแดง

พระกริ่งชินบัญชรของคัณฑ์แบบ
พระกริ่งชินบัญชรกันหุ้มผง

โรงพยาบาลนครราชสีมาไทย ได้คำรำนีมา คณะกรรมการไม่มีใครสนใจ เพราะถือเป็นเครื่องของไสยศาสตร์ คุณจำลองเห็นผมสนใจทางนี้ จึงนำมาให้ผมไว้เพื่อศึกษา คำรำนีเขียนลงในสมุดข่อย ลงจารด้วยตัวอักษรสีทอง ลายมือสวยงามมากในคำรำนีแรกบอกว่าเป็นคำราลงพระยันต์ ๑๐๘ และ ลงนะ ๑๔ เพื่อสร้างพระชัย-ฉลองพระเดชพระคุณกัลดอกมาจาก คำราเดิมของสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้วพระยา.. (ผมจำชื่อไม่ได้) เป็นผู้คัดลอก กัลดอกเสร็จ เมื่อ... (ผมจำไม่ได้) ในกัมภีร์บอกคุณภาพของพระยันต์ ๑๐๘ นะ ๑๔ ว่ามีคุณภาพอย่างไร ต้องลงอย่างไร ภาดาปลุกเสกอย่างไร...เป็นที่น่าเสียดายว่าเมื่อผมตกลงใจสร้างพระกริ่งชินบัญชรแล้ว ได้ให้กัมภีร์นี้แก่ ช่างสมร รัชชนธรรมไป ช่างสมรได้นำเอาไปให้พระครูหนู (คุณนิรันดร แดงวิจิตร) และกัมภีร์นี้ก็คงตกอยู่แก่พระครูหนูจนบัดนี้ ซึ่งผมเคยไปทวงคืนจากคุณสมรหลายครั้งหลายหนแล้วก็ไม่ได้อีก

เมื่อผมพบความมหัศจรรย์ที่ได้พบกับหลวงปู่ทิมเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๗ แล้ว ท่านอนุญาตให้ผมสร้างพระเครื่องอะไรก็ได้ทุกอย่าง พระเครื่องเหรียญต่าง ๆ จึงอนุบัติขึ้นโดยนำมือผมหลายอย่าง ดังเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

สำหรับพระกริ่ง ซึ่งเป็นหัวใจของพระเครื่องทั้งหมดของหลวงปู่ทิมนั้น หลวงปู่ทิมท่านเป็นคนตั้งชื่อของท่านเองว่า พระกริ่งชินบัญชร ท่านบอกว่าภาดาพระชินบัญชรเป็นพระภาดาที่ศักดิ์สิทธิ์ อ่างบารมีของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่อุบัติแล้วทุกพระองค์ และอ่างบารมีของพระอรหันต์องค์ที่สำคัญ ๆ เป็น

ภาดาที่ใช้ทำน้ามนต์แก้ข้อขัดข้องต่าง ๆ ได้อย่างวิเศษ พระกริ่งเป็นพระที่ใช้ทำน้ามนต์ทั้งเพื่อบำบัดทุกข์รักษาโรค จึงให้ลงภาดาพระชินบัญชรไว้ด้วย ท่านบอกให้ผมไปหาคนลงอักขระขอมภาดาชินบัญชรในแผ่นทองแดงมาให้ด้วย ผมกลับมากรุงเทพฯ นำแผ่นทองแดงให้คุณสมร ช่างหล่อพระกริ่งนำไปให้ลูกศิษย์อาจารย์เทพสาริกบุตร ผู้ชำนาญปากกว่า “เทพประสิทธิ์”

ลงแผ่นทองแดงพระยันต์ ๑๐๘ และนะ ๑๔ แล้ว ก็ยังหาผู้ที่ลงอักขระภาดาพระชินบัญชรไม่ได้ จนเหลืออีก ๒-๓ อาทิตย์ก็ยังหาคนลงแผ่นพระภาดาชินบัญชรไม่ได้ หลวงปู่ทิมท่านบอกให้ผมไป

หาคนลงที่วัดที่มีโบสถ์สวย ๆ วัดที่มีโบสถ์สวย ๆ ก็เห็นจะเป็นวัดเบญจมบพิตร มาก้อธิษฐานในใจและมาที่วัดนี้ก็พบเพื่อนซึ่งก็ทำงานอยู่ที่กรมชลประทานด้วยกัน แต่เป็นลูกศิษย์วัดนี้และพักอาศัยอยู่ที่วัดเบญฯ ชื่อ คุณสันติ.... (ปัจจุบันโอนจากกรมชลประทานมาอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร (กทม) ซี่ ๕ กองช่าง) ผมบอกความประสงค์ว่ามาหาคนลงอักขระขอม พอดีคุณสันติรู้จักเป็นมหาเก่า สึกออกจากพระนานแล้ว แต่ยังอาศัยอยู่ที่วัดนี้แล้ว คุณสันติก็พาผมไปพบ ผมก็แจ้งความประสงค์ว่า ผมจะสร้างพระกริ่ง หลวงพ่อต้องการแผ่นทองแดงลงภาดาชินบัญชร มหาก็ยินดีลงให้ เป็นการกุศล เมื่อผมหาแผ่นทองแดงขนาดใหญ่มาให้แล้ว ท่านมหาผู้นี้ก็ลงอักขระให้ผมเสร็จภายใน ๓-๔ วัน ท่านจารได้สวยงามมาก ตรวจสอบแล้วไม่มีอักขระวิบัติและตกหล่นเลย ผมก็นำไปถวายหลวงปู่ทิม ท่านนำไปเรียก อักขระและปลุกเสกจนถึงวัน

เทพทองหล่อพระกริ่ง จึงสั่งให้ผมเป็นผู้นำผ่านพระคาถาชินบัญชร หย่อนไปในเตาเพื่อหลอมปนไปกับเนื้อโลหะ และพระยันต์อื่น ๆ ด้วย พระกริ่งนี้จึงมีชื่อว่า พระกริ่งชินบัญชร สมบูรณ์ ตามนามนี้ทุกประการ

เมื่อหลวงปู่ทิมอนุญาตให้สร้างพระกริ่งชินบัญชรได้แล้ว โดยท่านยินดีจะเทพทองให้ด้วยตัวของท่านเองที่ในวัดละหารไร่ ตามแบบพิธีของโบราณจารย์รุ่นเก่า ท่านสั่งให้ผมเป็นผู้กำหนดวันเวลา และฤกษ์ยาม ตลอดจนแบบพิมพ์พระกริ่งเองทุกอย่าง ผมและเพื่อน ๆ จึงหารือกันว่า ควรจะใช้เค้าแบบพระกริ่งเก่า ๆ อันได้แก่พระกริ่งใหญ่ของราชวงศ์ถังประเทศจีน เป็นต้นเค้า ก็นับว่าโชคดี คุณเพชร แห่งร้านขายผ้า หลีแซ ถนน ๑๓ ห้าง บางลำภู ยินยอมให้นำพระกริ่งใหญ่มาถอดพิมพ์ให้ ผมจึงขอยืมพระกริ่งใหญ่จากคุณเพชร ร้านหลีแซมาให้ช่างสมร รัชชนิธรรม เป็นผู้ถอดแม่พิมพ์และลบแต่งตัวแม่พิมพ์ใหม่ เพื่อให้ผิดไปจากแบบเดิมเล็กน้อย ดังนั้น เมื่อถอดแบบแล้ว องค์พระจึงเล็กกว่า พระกริ่งจีนใหญ่อันเป็นต้นแบบเล็กน้อย

เมื่อได้ตัวแม่พิมพ์แล้ว พวกผมจึงได้หาพระอาจารย์ทองเจือ ธมฺมธีโร แห่งวัดปากน้ำภาษีเจริญ เป็นผู้กำหนดคฤขเทพทองเพราะพระอาจารย์ทองเจือ เป็นผู้คำนวณฤกษ์ยามแม่นยำมาก ท่านให้ฤกษ์เวลา ๐๘.๔๕ ของวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗ อันเป็นเทวีกฤช คือ ฤกษ์แห่งการค้า ท่านบอกพระกริ่งชุดนี้จะมีผู้คนจองจนเกือบหมด ก็เป็นจริงตามฤกษ์ของท่าน และท่านว่าฤกษ์นี้จะทำ

ให้พระกริ่งชุดนี้คงอยู่ยาวนานจนเป็นอมตะ คือ ถ่อย ๆ ดังขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งก็สมจริง ตามคำทำนายโดยถือดวงฤกษ์เป็นหลักของท่านทุกประการ

ก่อนถึงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗ อันเป็นวันประกอบพิธีเทพทองหล่อพระกริ่ง ก็มีเหตุการณ์เหนือเหตุเหนือผลเกิดขึ้น กล่าวคือ ขบวนเทพทองหล่อพระกริ่ง ซึ่งขบวนอุปกรรม โลหะที่ใช้หล่อและช่างหล่อเดินทางออกจาก สามแยกท่าพระอันเป็นบ้านพักของคุณสมรนั้น ได้แยกออกเป็น 2 ขบวน ๆ แรก เป็นรถบรรทุกทุกขนาด กลาง ๖ ล้อ ขนช่างหล่อ ๖ คน พร้อมอุปกรรมโลหะทุกชนิด โดยมีคุณวิรัช ชำนาญณรงค์ เป็นผู้คุมรถคันนี้ ไปออกเดินทาง เมื่อประมาณ ๑๑.๐๐ น. ส่วนอีกขบวนเป็นรถเก๋งโตโยต้า ๖๐ J ซึ่งคุณสมร เพิ่งจะซื้อมาไม่ถึง ๒ เดือน รถยังใหม่เอี่ยม ผู้เดินทางไปกับรถคันนี้ ก็มีผมผู้เขียน คุณประสา ศรีพาสัย คุณอารมย์ ทับสุวรรณ และนายช่างเทพทอง เจ้าของรถคือ คุณสมร รถคันนี้ออกเดินทางเกือบ ๑๒.๐๐ น. เพราะถือว่าไปได้เร็วกว่ารถบรรทุกซึ่งบรรทุกอุปกรรมและโลหะต่าง ๆ หนักมาก แม้ว่ารถคันที่ผมนั่งจะออกมาช้ากว่ารถบรรทุกอุปกรรมเกือบ ๑ ชั่วโมง แต่เพราะความเร็วรถคันที่ผมนั่ง จึงมาแซงรถบรรทุก ที่หน้าวัดบางวัว และเราได้มาหยุดรับประทานอาหารกลางวันกันที่ร้านข้าวต้มหน้าโรงภาพยนตร์ชลบุรี เป็นร้านคิดริมถนน และเราก็นั่งกันได้สะดวกที่สามารถมองเห็นรถแล่นไปแล่นมาได้ทุกคัน เมื่อเราตั้งข้าวปลาอาหารมารับประทานกันจนเสร็จ ก็เดินทางต่อโดยใช้เวลาไม่นานนัก และเราทุกคนก็จับดาอุที่ถนน ก็ยังไม่เห็นรถบรรทุกอุปกรรม หล่อพระกริ่ง ผ่านไป

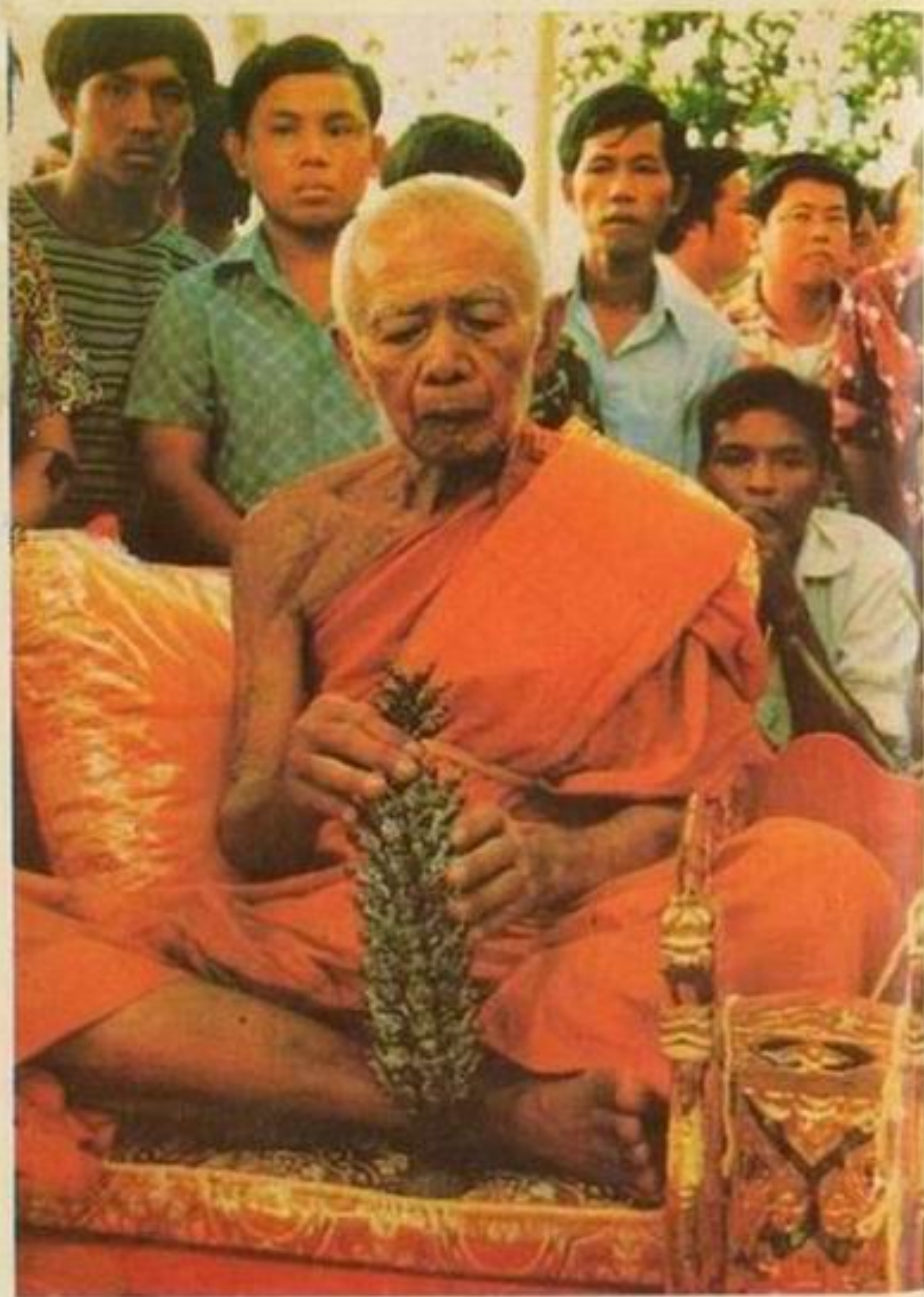
เลย เสร็จแล้วเราก็ออกเดินทางไประยองโดยตัดเข้าทางถนนก่อนถึง
สนามบินอู่ตะเภา สักทีบ ผมเป็นคนพูดขึ้นว่า ถ้าเมื่อเราเห็นรถ
บรรทุกของแล่นอยู่ข้างหน้าจะว่าอย่างไร ? คุณ
สมร ซึ่งเป็นผู้ขับรถด้วยความเร็วหัวเราะ บอกเป็นไปไม่ได้ และทุก
คนก็หัวเราะและบอกเป็นไปไม่ได้ คุณสมรเป็นคนพูดว่า
ถ้าเกิดขับรถไปแล้วเห็นรถบรรทุกของแล่นอยู่ข้าง
หน้า พระกริ่งชุดนี้ไม่ต้องเททองแล้ว หลวงปู่เสก
ให้แล้วทั้งรถทั้งคน ผมขอยืนยันว่าคุณสมร รัชธรรม ผู้เป็น
นายช่างรับเหมาเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร พูดอย่างนี้จริง ๆ
เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๑๗ คุณสมรถับรถไปด้วยความ
เร็วกว่า ๑๐๐ กม./ชม. ไปอีกประมาณ ๑๐ นาที เราก็เห็นรถบรรทุก
ของแล่นอยู่ข้างหน้า! พวกเรางันเป็นไก่ตาแตกและยังนึกถึงเหตุ-
การณ์นี้ทุกครั้ง เมื่อพูดถึงเรื่องพระกริ่งชินบัญชร เป็นไปได้อย่าง
ไร ? เหลือเชื่อจริง ๆ เมื่อไปถึงวัดละหารไร่แล้ว หลวงปู่ทิมท่านผู้
เปรย ๆ ขึ้นว่า “กระต่ายเกือบแพ้เต่าแล้วไหมละ” ด้วย
เหตุนี้คุณสมรจึงต้องปลดสร้อยคอทองคำเท เป็นพระกริ่งทอง
คำ เฉพาะตัวเองด้วยอีก ๑ องค์ ทั้งที่ไปเททองหล่อพระมาร้อยแปด
ก็ไม่เคยลงทุนถึงขนาดนี้

พิธีเททองหล่อพระกริ่งชินบัญชร พระชัยวัฒน์ พระสัง-
กัจจายน์ และพระภควัมบดี ชินบัญชร มีขึ้นเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม

พิธีเททองหล่อพระชัยวัฒน์และพระกริ่งชินบัญชร เมื่อ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๗

ขอพระกริ่งข้อแรกซึ่งมหทองเสร็จแล้ว

หลวงปู่ทิมจุดเทียนชัย

ภาคม พ.ศ.๒๕๑๗ ตรงกับ วันอาทิตย์ขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๖ ปีชวด เวลา ๐๘.๔๕ อันเป็นเทวี่แห่งฤกษ์ ทำพิธีเททองกันหน้าวัดละหารไร่ ในโรงพิธีจัดเตรียมไว้เป็นปริมณฑล ได้มีการจัดเครื่องสังเวท ครุบาอาจารย์ ตลอดจนเทพพรหมตามพิธีพราหมณ์ครบถ้วนตามแบบโบราณจารย์ทุกประการ พอได้เวลา ๐๖.๔๕ น. หลวงปู่ทิมจุดเทียนชัย พระสงฆ์ ๘ รูป เจริญพระพุทธมนต์ สวดภาตาทจุดเทียนชัย (ฤกษ์ในการจุดเทียนชัย) อาจารย์เทพ สารบุตร เป็นผู้กำหนดให้ ส่วนเทียนชัยนั้น คุณนิรันดร แดงวิจิตร แห่งวัดสุทัศน์ฯ เป็นผู้จัดทำโดยใช้เทียนบริสุทธ์หนักถึง ๘๐ บาท ใช้ไส้เทียน ๘๕ เส้นเท่าอายุหลวงปู่ทิม ขวันเทียนสูง ๑๕๕ เซ็นติเมตร สูงเท่ากับคัวหลวงปู่ทิมพอดี และนอกจากนั้นคุณนิรันดร แดงวิจิตร ยังกรุณาอมเงินนำเงินของสมเด็จพระสังฆราชแพให้มาอีกเล็กน้อย

พราหมณ์กำลังเจิมบ้านแม่พิมพ์

หลวงปู่กำลังรับพระชัยวัฒน์ทองคำข้อแรกไปพิจารณา
ข้อพระกริ่งซึ่งทเสร็จในพิธี

กรันได้ฤกษ์เทศของหล่อพระกริ่ง พราหมณ์ได้ลั่นฆ้อง
 ชัย เป่าสังข์ และแกว่งบังเอชะวี แล้วอ่านโองการชุมนุมเทวดา ไห
 เป่าสังข์แล้ว หลวงปู่ทิมได้กำหนดให้ผมเป็นผู้จุดเทียนบูชาฤกษ์สัง-
 เวยเทวดาแล้ว หลวงปู่ทิม เป็นผู้จุดเทียนมหาพุทธาภิเษก พระสงฆ์
 ๘ รูป สวดชัยันโต แล้วหลวงปู่ทิมจึงเริ่มเทศของหล่อพระชัย-
 วัฒน์ ทองคำเป็นปฐมฤกษ์เมื่อเวลา ๐๘.๔๕ น. แล้วการเทศของหล่อ
 พระทั้งหมดก็ได้ดำเนินต่อไปจนกระทั่งเสร็จหมดทุกองค์ภายใน
 โรงพิธีจนถึงเวลา ๑๖.๐๐ น. โดยตัวหลวงปู่ทิมได้อยู่เป็นประธาน
 ในพิธีตั้งแต่เริ่มเทศขององค์แรกจนองค์สุดท้ายโดยมิได้ออกไปจาก
 โรงพิธีเลย และฉันแม่แต่น้ำ และในระหว่างพิธีเทศของหล่อพระกริ่ง
 จีนบัญญัตินี้เป็นฤกษ์ฝน เป็นระยะที่มีฝนตกชุกเพราะระยะนั้นมี
 ดีเปรสชันหรือร่องลมมรสุมพัดผ่านฝนตกทั่วจังหวัด ระยะของแต่เป็น

พระชัยวัฒน์ทองคำ

พระกริ่งชินบัญชร บัดกันด้วยทองคำ
จำนวน ๒๕๙๕ องค์ ตอกเลขเวียงคังแต่ ๑-๒๕๙๕

พระกริ่งชินบัญชรเนื้อทองคำจำนวน
๑๒ องค์ ดอกหมายเลขเวียงคังแค่ ๑-๑๒ องค์

พระกริ่ง, พระขี้ตม, พระสังข์จางาน
และพระขี้ตมนี้ จะต้องคอยได้ลักษณะ
คล้ายเมล็ดข้าว มีตัวนะ ภาษาขอมอยู่ในเมล็ด
ข้าว ทุก ๆ องค์ คือ พระกริ่งลวดคันทอง พระ
ขี้ตม, แฉกกรรมการ ตะไคร้ทองดอกก้น พระ
ขี้ตมจำนวน ๑๕๐๐ องค์ที่ออกให้ขุนนางลวดคันทอง
หลัง ส่วนพระสังข์จางานและพระขี้ตมลวด
ก้นทองเม็ด พระองค์ใดที่ โหม้ไม้เครื่องหนาน
นี้จะถือว่าไม่ ใ้หน้าเข้าพิธีปลุกเสก และเป็น
ของเทียม

การมหัศจรรย์บริเวณวัดละหารไร่ กลับไม่มีฝนตกเลย รดยงค์และรดเกล้าที่เข้ามาที่วัดเปียกทุกกัน แต่บริเวณวัดกลับไม่มีฝนตกเลย जबจนเมื่อหลวงปู่ทิมเทพทองหล่อพระเสร็จ ฝนจึงตกลงมาอย่างหนัก ผู้คนทั่วไปเห็นความมหัศจรรย์นี้ จนถึงกับมีการขอซื้อใบจองพระกริ่งชินบัญชรกันโดยเพิ่มราคาให้อีกใบละหลายร้อยบาท

พระพุทธรูปลักษณะของพระกริ่งชินบัญชรนั้นได้ถอดแบบมาจากพระกริ่งใหญ่ของราชวงศ์ถัง จึงมีเค้าของศิลปะจีนอยู่บ้าง องค์พระปางสดุ้งมาร หรือปางมารวิชัย ประทับนั่งบนโพธิบัลลังก์ บัง ๒ ชั้น แปลกกลับ อันหมายถึง อริยมรรคแปดซึ่งเป็นเครื่องหมายแห่งการหลุดพ้นจากวัฏสงสาร ด้านหลังไม่มีบัง องค์พระอวบอ้วน พระหัตถ์ซ้ายทรงวัชร พระหัตถ์ขวาวางอยู่เหนือพระชานุ ขัดสมาธิเพชร พระพักตร์อวบอ้วน พระโอษฐ์ยิ้มสนิท พระกรรมขาวจดบ่า พระศาดอกจุด ๆ เป็นแปดจุดว่าสวยงามพอสมควรได้ฐานปิดด้วยแผ่นทองแดง เงินและทองคำทุกพระองค์จะมีหมายเลขกำกับไว้ที่ใต้ฐานและด็อกไว้ติดกันปลอมไว้ที่ด้านหลังทุกองค์

ส่วนพุทธลักษณะของพระชัยวัฒน์ นั้นนับได้ว่าสวยงามประณีตเป็นพิเศษ เพราะประสงค์จะให้เหมือนพระชัยกะไหล่ทองของวัดสุทัศน์ เพื่อให้สมใจผู้ที่ต้องการนำไปบูชาแทนพระชัยวัฒน์ของสมเด็จพระสังฆราชแพศิษสเทว อยากรที่เราจะมีโอกาสหาไว้เป็นเจ้าของ เพื่อกกราบไหว้บูชา พระชัยวัฒน์ชินบัญชร ประทับนั่งลอยตัวอยู่บนฐานบัวสองชั้นปางมารวิชัย ขัดสมาธิเพชร พระพักตร์แบบเชียงแสนลาว พระศกเป็นเม็ดยกกลม ขอดพระเมหาที่เป็นค่อมกลมต่ำไม่สูงเหมือนกับพระพุทธรูปบูชา พระพักตร์แสดงรายละเอียดชัดเจน ปรากฏพระเนตร พระขนง พระนาสิก

พระสังกัจจายน์,
พระชัยวัฒน์ และ
พระกริ่งชินบัญชร
ปิดตามหาโชค

พระกริ่ง, พระชัยวัฒน์ พระปิดตาพระสังกัจจายน์ ชินบัญชร

พระโอษฐ์ พระหนุและพระกรรมมีขอบไรพระศก ส่วนถ้าพระองค์ปรากฏสังฆาฏิเป็นปิ่นใหญ่พาดจากพระอังสาซ้ายลงมาจดพระนาภี เส้นขอบจีวรซึ่งแยกออกจากสังฆาฏิราวพระดินตกเข้าหาใต้พระกัจจะ (รักแร้) ขวา พระพาหาขวาเหยียดงอเล็กน้อย พระหัตถ์ขวาวางบนพระชานุที่ตรงพระกัประ (ข้อศอก) มีรูเรียกว่า “แขนทะลุ” ส่วนพระพาหาซ้ายกางพระกัประออกกว้างเป็นมุม ๘๐ องศาหาง

พระหัตถ์ ที่ฝ่ายพระหัตถ์มีดอกจันทน์ (โดยดอกคู่คู้) องค์พระประทับนั่งบนฐานบัวคว่ำ-บัวหงายชั้นละ ๑๗ กติบ ที่กติบบัวทำเป็นริ้วมีเส้นนูนขีดชั้นระหว่างบัวคว่ำบัวหงายได้กติบบัวคว่ำยังมีฐานรองรับเป็นฐานเรียบ ๆ ด้านหลังองค์พระแสดงเป็นเส้นสังฆาฏิกที่พาดจากพระอังสาลงมาจดที่ก้นแบบนั่งทับ ขนาดขององค์พระสูงตั้งแต่ฐานล่างสุดถึงยอดพระเกศ ๑๘ ม.ม. ฐานบัวกว้าง ๑๒ ม.ม. พระพักตร์กว้าง ๔ ม.ม. จากพระชานุ (กลาง) ถึงยอดพระเกศ ๑.๕ ม.ม.

ส่วนผสมของเนื้อพระชัยวัฒน์ชินบัญชร ได้รับความเอื้อเฟื้อจากหลายฝ่ายกรุณาให้ชนวนพระกริ่งชื่อดังในยุคนี้ ชนวนพระกริ่งท่านเจ้าคุณศรี วัดสุทัศน์ชนวนพระชัยวัฒน์ของท่านเจ้ามาวัดจักรวรรดิราชาวาส และชนวนพระกริ่งและพระชัยวัฒน์ของพระยาสุกกรซึ่งสร้างโดยสมเด็จพระสังฆราชแพ ดิสสเทว วัดสุทัศน์เทพวราราม ผสมกับแผ่นโลหะที่สร้างพระกริ่งพระชัยวัฒน์ที่ผ่านการลงนะเลขยันต์ที่ปลุกเสกจากหลวงปู่ทิมเองรวมกับแผ่นโลหะที่ปลุกเสกจากพระอาจารย์ชื่อดังอีก ๘ ท่านด้วย เนื้อพระที่สร้างครั้งนี้จัดสร้างเป็นแบบเนื้อนวโลหะทั้งสิ้น

พระพุทธรูปของพระชัยวัฒน์ “ชินบัญชร” หนักไปในทางเมตตาความหानीขม คุ้มกันอันตรายแคล้วคลาด คงกระพันชาตรี และอุดมด้วยโภคทรัพย์ สมดังองค์พระชัยวัฒน์ที่นำมาถอดแบบที่มีชื่อว่า “ระตะนุตตะมะ” ซึ่งมาจากคำว่า รัตน กับ คำว่า อุดม นั้นเอง

พระชัยวัฒน์ ดอกโคศเมื่อดง

ดอกที่ชายสังฆาฏิก้านหลัง

นอกจากพระกริ่งและพระชัยวัฒน์ชินบัญชรและพระเครื่องชุดเดียวที่ทำพิธีเททองพร้อมกันนี้ ก็ยังมี พระสังฆ-
จาบ อันเป็นพระอรหันต์ในสมัยพุทธกาลที่อุดมได้ด้วยลาภ

สักการะและ พระภควัมบดี อันเป็นปางหนึ่งขององค์พระสังข-
จาย ซึ่งก็เป็นสัญลักษณ์ แห่งโชคลาภอีกนั่นเอง ทั้งองค์พระสังข-
จายและพระภควัมบดี หรือพระปิตลानीเป็นพระรูปลอยองค์ขนาด
เสกที่หลวงปู่ทิมท่านได้สั่งให้หล่อร่วมในพิธีนี้ด้วย เพราะเป็น
เครื่องหมายแห่งโชคลาภ ผู้คนจะได้มาเช่าพระกันให้หมดเพื่อให้มี
ลาภสักการะมาก ๆ ซึ่งก็เป็นไปตามจริงตามคำพูดของท่านทุกประการ

สำหรับจำนวนการสร้างของพระชุดชินบัญชรมีดังนี้

๑. พระกริ่งทองคำมีจำนวน ๑๒ องค์ ทุกองค์จะดอก
หมายเลขตัวอักษรไทย ตั้งแต่ ๑-๑๒ ไว้ที่ได้ฐานมีโกศตราศาลา
ดอกอยู่ได้ฐาน ซึ่งปิดกันด้วยแผ่นทองคำ ด้านหลังคืออกโค้ดเม็ดงา
ตัว (นะ) ไว้ทุกองค์เพื่อกันปลอม สำหรับองค์หมายเลข ๑
กระหม่อมนายชินพร สุขสดิษฐ์ ได้นำขึ้นถวายสมเด็จพระบรมโอรสา-
ธิราช สยามมกุฎราชกุมาร เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๑๘ ที่พระ
ราชวังสวนจิตรลดา โดยการนำของนายแพทย์เจน รัตนไพศาล

๒. พระกริ่ง นวโลหะ หุ้มกันด้วยแผ่นทองคำอันเป็น
เศษเหลือจากเหรียญทองคำเจริญพร จำนวน ๕ องค์ ได้ฐานสลัก
เลข ๕ ภาษาไทยไว้ทุกองค์ และคืออกโค้ดศาลาไว้กันปลอม

๓. พระกริ่งนวโลหะ ปิดกันด้วยแผ่นเงิน มีทั้งหมด
๓๕๐ องค์ แบ่งเป็น ๒ ประเภท

ก. ปิดกันด้วยแผ่นเงินไม่ดอกหมายเลขมีจำนวน
๑๕๕ องค์

ข. ปิดกันด้วยแผ่นเงิน จำนวน ๑๕๕ องค์ แล้วดอก

พระกริ่งชินบัญชรทุกองค์จะต้องตอกโค้ด "เม็ดงา"
ภายในมีตัวนะทุกองค์ ถ้าไม่ดอกถือว่าเป็นของเทียม

หมายเลข ๑-๑๕๕ ไว้ที่ฐานด้านหลัง จำนวนนี้ ถวายพระอาจารย์
ทองเจือ ธมมธโร วัดปากน้ำภาษี จำนวน ๑๕๐ องค์ เพื่อหาเงินให้
วัดเจ้าเจ็ด ความศรัทธาของท่าน อีก ๔๕ องค์ แจกศิษย์ผู้ใกล้ชิด หลวง
ปู่ทิมแถว ๆ วัดละหารไร่

๔. เทเนื้อพิเศษเป็นโลหะที่หล่อจากเทพะกริ่ง บรมพุทโธ
ซึ่งคุณเพชร ร้านหิวแซ บางลำภู เป็นผู้นำมาจากผู้ใหญ่ซึ่ง
ขอสงวนนาม เทได้ ๕ องค์ เนื้อกลับดำเป็นเงามัน

๕. พระกริ่งชินบัญชร ซึ่งอุดกันด้วยผงพรายกุมารด ซึ่ง
เป็นการสร้างผงแบบพิศดารของหลวงปู่ทิมสมัยหนุ่ม ๆ จำนวน
๑๐๑ องค์ ทุก ๆ องค์ ลอกหมายเลขไทย ๑-๑๐๑ ไว้ที่ฐานด้าน
หลัง อุดผงแล้ว ลงรักคำปิดทองทับทุกองค์ พระกริ่งชุดนี้ส่วนใหญ่
เป็นพระชำรุดเล็ก ๆ น้อย ที่คัดทิ้ง

๖. พระกริ่งชินบัญชร กันปิดด้วยทองแดง ๒๕๕๕ องค์
ทุกองค์ ลอกหมายเลข ตั้งแต่ ๑-๒๕๕๕ และโก๊กลกันปลอมไว้
ทุกองค์

รวมแล้วมีพระกริ่งชินบัญชร ทั้งหมด ๓๑๑๖ องค์ แยก
เป็น

๑. พระกริ่งทองคำ ๑๒ องค์
๒. พระกริ่งกันหุ้มทองคำ ๕ องค์
๓. พระกริ่งปิดกันเงิน ๑๕๐ องค์
๔. พระกริ่งเนื้อพิเศษ ๕ องค์
๕. พระกริ่งอุดผงพรายกุมาร ๑๐๑ องค์
๖. พระกริ่งกันปิดด้วยทองแดง ๒๕๕๕ องค์

พระกริ่งชินบัญชร บรรจุผงพรายกุมาร

หลังจาก พ.เด็กวัดได้เขียนรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องพระ
ขุนแผนพรายกุมาร ลงในหนังสืออภินิหารและพระเครื่องฉบับที่
๖๐-๖๑ แล้ว พระขุนแผนพรายกุมารทั้งพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็ก
ต่างได้รับความนิยมจากลูกศิษย์ลูกหาที่เคารพในหลวงปู่ทิมมาก
เพราะได้รู้ถึงวิธีการมในการสร้างผงโดยพิศดาร ทั้ง ๆ ที่ก่อนนั้น
ต่างคนต่างไม่ค่อยสนใจพระขุนแผนของหลวงปู่ทิมนัก หลายท่าน
คิดว่าคงจะเทียมพระขุนแผนของเก่าซาก ทั้ง ๆ ที่สมัยหลวงปู่มีชีวิต
อยู่ถ้าคนที่มาขอพระเป็นชายหนุ่มหรือหญิงสาว หลวงปู่ทิมมักจะ
หยิบพระขุนแผนพิมพ์เล็กใหญ่ท่านเคยบอกลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดว่า
พระขุนแผนพรายกุมาร ดินาค่อไปจะหายาก ท่านเคยยกให้คุณชินพร
สุขสถิตย์ หนึ่งปีไปโอเล่เต็ม ๆ แต่คุณชินพรไม่เอา หยิบเอามา
เพียงไม่กี่สิบองค์จนคุณชินพรนึกเสียดายอยู่จนทุกวันนี้

เมื่อเรื่องราวของพระผางพรายกุมารถูกเปิดเผยออกไปอีก ทั้งผู้ที่ได้รับพระไปต่างประสบโชคลาภและแสดงผลทางเมตตามหานิยมสูงพระขุนแผนพรายกุมาร เลขคังเป็นพลูแตก ในยุคนี้เป็นเหตุให้หายากเข้าทุกที หลายท่านสงสัยว่านอกจากพระผางพรายกุมารแล้ว พระที่สร้างด้วยผางพรายกุมารยังมีพิมพ์อะไรอีกบ้าง ขอเรียนว่า พระผางของหลวงปู่ทิมทุกชนิด จะต้องผสมด้วยผางพรายกุมาร ทั้งนี้ ท่านบอกว่าเป็นผลทางด้านเมตตามหานิยมเร็วดี ผมจำได้ว่า เมื่อคราวที่คุณชินพรจะสร้างพระสมเด็จแจกในคราวถอดผ้าป่า เมื่อปี ๒๕๑๗ หลวงปู่ทิมให้ นายสาย แก้วสว่างไปหีบผางพรายกุมารมาให้ นายสายเข้าไปค้นหาทำไรหาไม่เจอ ทั้ง ๆ ที่เป็นคนเอาใส่ห่อไปวาง ไว้หลังพระพุทธรูป จนหลวงปู่ทิมต้องบอกว่าเป็นค้นดูใหม่ซี คราวนี้ถึงเจอ นายสายบอกว่าท่านคงบังคาไว้

นอกจากพระผางที่ผสมผางพรายกุมาร อันมีพระพรายเพชรพรายบัว นางพญา พระฉิมพลี (พระมหาสิริเวโร) พระปิดคา พระสมเด็จ แล้วยังมีพระกริ่งชินบัญชร อีกจำนวนหนึ่งที่บรรจุผางพรายกุมารด้วย

ความคิดในการเจาะกันบรรจุผางพรายกุมารนี้เป็นความคิดของคุณอมร บุญนาค สถาปนิก ของการเคหะแห่งชาติผู้สนใจในเรื่องพระกริ่งคนหนึ่งของวงการพระเครื่อง กล่าวคือคุณอมร บุญนาคได้ขอให้คุณชินพร ผู้สร้างพระกริ่งชินบัญชร กันพระกริ่งไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อบรรจุ ชั้นนางโรงใต้ดิน ซึ่งคุณอมรมืออยู่ก่อนหนึ่งเป็นของเจ้าคุณเฒ่าวัดหนังก หรือหลวงปู่เอี่ยม (พระภาวนาโกศลเถระ) คุณอมรยินดีมอบให้เพื่อบรรจุใต้ฐานพระกริ่ง คุณชินพรได้พา

คุณอมรไปหาหลวงปู่ทิมและขออนุญาตหลวงปู่ทิม ๆ ท่านพูดว่า อย่าเอาของคนอื่นเขามาปนกับของ ๆ ท่านเลย เอาจพระยา कुमारของท่านบรรจุติด เพราะถ้าเอาของคนอื่นมาปนเข้าไปแล้ว ถ้าคนใช้ (พระ) เกิดเป็นอะไรขึ้นมาจะได้โทษท่านแต่เพียงผู้เดียว อย่าให้คนอื่นเขาเสียชื่อด้วย

ก็ด้วยเหตุนี้ จึงได้นำพระกริ่งชินบัญชรซึ่งชำรุดเป็นส่วนมากจำนวน ๑๐๑ องค์ มาเจาะกันได้ฐาน แล้วนำบรรจุผงพรายกุมารก้นค้อนหน้าหลวงปู่ทิมบรรจุครบจำนวน ๑๐๑ แล้วเอาถักจากช่างสร้างโบสถ์มาปิดทับทุกองค์แล้วเอาทองปิดทับอีกครั้ง นอกจากพระกริ่ง ๑๐๑ องค์แล้ว ยังมีพระชัยวัฒน์อีก ๔ องค์ พระกริ่งชุดบรรจุผงพรายกุมารนี้สำหรับแจกแก่ผู้ช่วยเหลือวัดและช่วยเหลือในการสร้างโบสถ์ แจกให้พร้อมกับหนังสือมอบซึ่งมีลายเซ็นของหลวงปู่ทิมด้วย เมื่อหลวงปู่ป่วยอยู่โรงพยาบาลสมเด็จพระราชา ได้มอบให้คุณมาโนช เหล่าขวัญสดไกรไว้หลายองค์เพื่อแจกแก่บรรดาคุณหมอซึ่งเอาใจใส่ดูแลหลวงปู่ทิมระหว่างป่วยครั้งสุดท้าย ก่อนที่ท่านจะมรณภาพ พระกริ่งชุดบรรจุผงพรายกุมารนี้ นอกจากจะมีพุทธคุณสูงดุจเดียวกับพระกริ่งชินบัญชรแล้วยังแฝงไปด้วยเมตตาความทานิยมอันสูงส่ง และหลายท่านที่เดิวยบอกว่า เมื่อใช้พระกริ่งชุดนี้แล้วคล้ายมีคนติดตามไปด้วย

เมื่อปลายเดือนธันวาคม ๒๕๒๔ มีทหารหลายสิบนายเที่ยวหาเช่าพระกริ่งชินบัญชรและพระชัยวัฒน์ชินบัญชรตามสนามพระเครื่องทั้งท่าพระจันทร์และที่วัดราชนัคคา แต่ก็หาได้ไม่มาก

นัก บรรดาทหารเหล่านี้จึงได้มากที่ตลาดพระศรีย่านใต้พระชัยวัฒน์ไปหลายองค์และต่อ ๆ มาได้วันเวียนมาหาเช่าพระชัยและพระกริ่งอยู่เสมอ ๆ โดยให้ราคาดี ภายหลังผู้เขียนได้ทราบจึงเขาไปคุยด้วย พลทหารโกมล เนื้อน่ม เป็นทหารราบถูกส่งไปประจำอยู่ที่ พตท. ๔๒ กำแพงพูนพิณ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เล่าให้ฟังถึงสาเหตุที่พวกเขาหาเช่าพระหลวงปู่ทิมก็เพราะ มีเพื่อนพลทหารด้วยกันคนหนึ่งชื่อ พลทหารวิชิต เสมารวมจักร เป็นทหารที่ถูกส่งไปอยู่ที่ พตท. ๔๒ กำแพงพูนพิณด้วยกัน พตท. ๔๒ ในระยะนั้นเป็นแดนของผู้ก่อการร้ายภาคใต้ที่ปะทะกับเจ้าหน้าที่ที่อยู่เสมอ พลทหารวิชิต เสมารวมจักรได้ออกลาดตระเวน พร้อมกับเพื่อนทหารอีก ๔ นายเมื่อต้นเดือนธันวาคม ๒๕๒๔ พลฯ วิชิตเดินถือปืนลาดตระเวนนำหน้าเพื่อนทหารอีก ๔ คนเดินตามหลัง ปรากฏว่า พลฯ วิชิต เดินเหยียบกับระเบิด (ซึ่งเรียกว่าลูกกระตบแตก) โดยที่ตัวเองก็ไม่รู้ เพราะกับระเบิดยังไม่ระเบิด เมื่อพลฯ วิชิต เดินผ่านไปเพื่อทหารที่เดินตามมาข้างหลังคิด ๆ ก็เหยียบตามรอยเท้าพลฯ วิชิตเพราะถือว่าปลอดภัยแล้ว ปรากฏว่า กับระเบิด ๆ ขึ้นทหารที่ตามมาเสียชีวิตเกือบหมด และบาดเจ็บสาหัส เมื่อเหยียบกับระเบิด ๆ แล้ว ผกก.ที่ซุ่มอยู่ก็โจมตีเข้าด้วยปืนกลอาท้าว พลฯ วิชิต เล่าว่า พลฯ วิชิต โคนอกเท้าเข้าเต็มหน้าอก ปรากฏว่าไม่เข้ามีรอยเลือดใหม่เป็นทางหน้าอกเป็นแผลช้ำวันนั้น พลฯ วิชิต ห้อยคอด้วยพระชัยวัฒน์ ชินบัญชรของหลวงปู่ทิมองค์เดียว และในกระเป๋าเสื้อมีชายผ้าพุ่งแม่อีกเพียงอย่างเดียว สำหรับทหารอีก ๔ คน แต่ละคนมีพระกันเต็มคอแต่ไม่มีใครมีพระเครื่องของหลวงปู่ทิมเลย ก็ด้วย

เหตุนี้ทหารในค่าย พตท. ๔๒ จึงร่ำรือกันและเที่ยวหาพระเครื่อง
หลวงปู่ทิมโดยเฉพาะพระชัยวัฒน์และพระกริ่งกันทั่วไปหมด

พล. ๑ โทมมได้ให้ฟังพร้อมโชว์พระในคอซึ่งมีแค่พระ
เครื่องของหลวงปู่ทิมล้วน ๆ พร้อมทั้งกล่าวว่า พระเครื่องของ
หลวงพ่อกี่ว่าแน่ ๆ และดัง ๆ เจอถูกแตกจอกทุกราย เห็นจะมีก็
แค่ของหลวงปู่ทิมเท่านั้นที่รอดไปได้ ของท่านแน่จริง ๆ กราบ
พล. ๑ โทมมอย่า ผมก็ได้อาศัยพระหลวงปู่ทิมชุดนี้เป็นกำลังใจในการ
อยู่ป่าครับ

สำหรับพระกริ่งกันเงินซึ่งเป็นชุดไม่มี หมายเลขจำนวน ๑๕๕ องค์ มีผู้ได้รับไปในครั้ง แรก ดังนี้

คุณสุเทพ สิงหนัก	คุณสุกันธา ชารุสดี	คุณชวนชม วสุธาร
คุณโกวิท เทพหัสดิน	คุณมงคล นาคเพน	คณะสายสนอง บุนนาค
คุณจารินทร์ อัครโชติน	คุณพัฒนา บุญอนุกุล	คุณอารมย์ ชื่นเราไว
คุณประกายพุดถรณ์ สุรคามณี	คุณชมน้อย บุญอนุกุล	คุณมณฑล สวามิศ
คุณสุข ถนอมสิงห์	คุณอ้าย แซ่เคี้ย	คุณศิริ ชมนนทร์
คุณสมหมาย สุขสุเมฆ	คุณพิสิษฐ์ ธเนศวรสุวรรณ	คุณสมพร ทัพทอง
คุณชินพร สุขสถิตย์	ร้านบุศวิน จ.ระยอง	คุณเอ็ง แซ่เอ็ง
คุณอารมย์ ทัพสุวรรณ	คุณเจลา วิริยะพงษ์	น.พ.เปรี๊ยะ สิงหนัด
คุณประชา ศรีพิสัย	คุณบุญสม โชติวารณ	อาจารย์นิพัทธ์ จิตประสงฆ์
ครูอิน ตำเวียง	คุณกำธร คันเจริญ	อาจารย์ประไพชนิ รวบรวม บัญชี
คุณสร้อย อัมฤทธิ์	คุณวัยวัฒน์ เวชชาชีวะ	อาจารย์สมสิทธิ์ นิลยะ
คุณประคอง อัมฤทธิ์	คุณสุวิธา เชื้อทองดี	คุณเปรี๊ยะ แซ่เอ็ง
คุณเด็กร วงจิรากร	คุณสุวิทย์ สหพันธ์	คุณวิวัฒน์ เวียงพรสวัสดิ์
พระหญิง สะอาดดี	คุณภูมินทร ป่าดงวงษ์	คุณกำธร บุญทิน
พระครูสาคร วัชรทอง	คุณจินดา สุขสถิตย์	คุณธวัชชัย พุทธิยศ
พระรอด ธาเนช	คุณธนุ ธรรมาชีวะ	คุณธวัชชัย พุทธิยศ
คุณชลอ ทัพทอง	คุณอนันต์ พัฒนสุนทร	คุณประเสริฐ ไสยะพิศ
คุณเอก ศกุนตศุค	คุณชัย บางกะปิ	คุณสมโภช จันทร์วิทย์
ท.ค.อ.สังคม บัวชาติ	คุณวิรัช ชำนาญณรงค์	คุณสุเสวี วัฒนอัมพร
คุณฉวย บัวชาติ	คุณสุจิน สิงหนัด	คุณสมนึก ชูเกียรติวิวัฒน์
คุณสาย แก้วสว่าง	จ.ศ.ฉ.ฉ.อนันต์ กุลอิม	คุณธำรงค์ โกศัลวงษ์
คุณสาย กษแก้ว	คุณทวีศักดิ์ โรหิตจีน	น.ส.สุพิศรา สหไสย
คุณนารด วิเชียรเสนาะ	คุณเพชร ร้านหัดแซ่	คุณศักดิ์ชาย สหไสย
คุณนาค วิเชียรเสนาะ	คุณสันติ วัฒนพงษ์	คุณมานะ สุภาวิริยะกุล
คุณแก้ว บุนนาค	คุณเวียงชัย บุญยทิพัฒน์	คุณฉือศักดิ์ สาริมา

คุณคำวงศ์ วิทยาสุข	คุณสุรพล วามพาณิชย์กิจ	คุณอุดม เกษะปกกร
อาจารย์สุนทร เปรมฤทธิ	คุณมานพ คงคาประสิทธิ์	คุณเล็ง แซ่เต้า
อาจารย์สุรน เปรมฤทธิ	คุณมรด ง่วนศิริ	คุณชอุติ เลิศฤทธิ
	คุณสินชัย โคนาน	
อาจารย์ทองคำ เปรมฤทธิ	คุณเคิมศักดิ์ นิตินธสารสมบัติ	คุณวังสวรค์ ัญญาหาร
คุณทองชัย ศรีรอดบัว	คุณเพิ่มศักดิ์ นิตินธสารสมบัติ	คุณสุระ สรพาภรณ์
คุณชจิต ภูรี	คุณชาวี นิตินธสารสมบัติ	คุณพิชิต อำนวยชัยชนะ
คุณประจวบ	พ.ค.ศิริศักดิ์ กิติยุทธโอิน	คุณมนตรี ค่วนโสภณ
คุณเพ็ชรวิทย์ จารุสณิ	คุณไชยยุทธ วรรมหิบุตย์	ร.ค.ท.ประสงค์ เจิมพร
คุณมานิดา สุขสถิตย์	คุณชีว แซ่ตั้ง	คุณบันเทิง ปิยพันธ์
คุณเจริญ คำวงศ์เกียรติ	คุณสมชาย ไซลา	คุณสุธี สิทธิการทอง
คุณบุญชัย องค์กรฤทธิ	คุณสัญญาชัย แสงรัสมิ	คุณประยงค์ เมฆสวัสดิ์
คุณสาย กษแก้ว	น.พ.มงคล สืบแสง	คุณขาว กริพานิชย์
คุณหลดาบ จ้อยเจริญ	คุณโกวิท วสุธาร	คุณขาว กริพานิชย์
คุณพิมพ์ถวัลย์ ศรีหาชัย	คุณถ้ำทอง วสุธาร	พ.ค.ท.อนุชา ทับสุวรรณ
คุณพิบูลย์ เขียวระวี	คุณเกษม วิไลเกษม	คุณเฉลิม ภะระวาท
คุณเชิดศักดิ์ ศรีตำราญ	คุณสมเดช ศรีจิตติโยธิน	นางเนือง ภะระวาท
คุณองอาจ เลิศศรีชัยนันท์	คุณสุกิจ สวนชวาสกุล	คุณเชาวน์ สุขสถิตย์
คุณแอนก ทับสุวรรณ	คุณหัสพงษ์ เว็รรอดทุกซ์	คุณเพิ่ม สุขสถิตย์
คุณอาทิตย์ ทับสุวรรณ	คุณเฉลิมขวัญ วัฒนไพศาล	คุณเมธีญ สุขสถิตย์
คุณแสง ณะทรัพย์ชูศักดิ์	คุณประสาน วรณวนิช	คุณสุขมาลัย พรสุไร
คุณศรีวงไกร อารามราชภัฏ	คุณหงศักดิ์ กฤษสมิต	คุณแดง สีใส
คุณอุสมาน พิเศษปกาศิต	คุณบุญชัย ศิริพัฒน์กุลผล	พระถนอม วัลละหารนอก
คุณสุวัช แซ่เอ็ง	คุณชวติศ นิคยะ	พระเชย วัลละหารนอก
คุณธงชัย แซ่ฉิม	คุณวันชัย ศรีวัชรเวชชา	คุณธีรวัฒน์ ตั้งพานิชย์
คุณมบุญ มุกข์ประดิษฐ์	คุณกุลหงษ์ เล็กสกุลชัย	คุณเกษม สนิทวงศ์
ดร.ตุเมธ สันติเวชกุล	คุณถวัลย์ เล็กสกุลชัย	คุณเกียรติกมล อังสุลิมา
คุณแสงอรุณ สืบแสง	คุณประภาพร เกิดพงษ์บุญโชติ	คุณละเมียด เขมาพะวิน
คุณมาโนชย์ ธาราสมบัติ	คุณธงชัย อุดมความสุข	คุณเพิ่มศักดิ์ ร.ท.
ร.ค.คำรณ กษฤติ		

มีวาจากศกัศสิทธิ์

เมื่อผมได้รับอนุญาตจากหลวงปู่ทิมให้สร้างพระเครื่องเพื่อหารายได้มาสร้างศาลาการเปรียญวัดละหารไร่ เมื่อกลางเดือนมีนาคม ๒๕๑๗ นั้น ผมเองก็ยังวิตกกังวลเรื่องทุนทรัพย์อยู่ว่าจะหามาจากไหน เพราะจะต้องลงทุนสร้างพระเครื่องและเหรียญเฉพาะต้นทุนคิดเป็นเงินนับแสนบาท หรืออย่างน้อยก็ต้องมีเงินหนึ่งแสนเป็นอย่างน้อยสำหรับค่าใช้จ่ายซื้ออุปกรณ์และโลหะให้ช่าง ผมได้แต่เก็บความหนักใจไว้คนเดียวว่า ผมจะหาเงินลงทุนมาจากไหน จนเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๑๗ ผมได้ไปกราบนมัสการหลวงปู่ทิมอีกและเรียนกับท่านว่า “ผมกำลังจะลงมือสร้างพระ แต่ทุนยังไม่มีเลย จะทำอย่างไรดี”

ท่านบอกผมว่า “ลงมือก็สำเร็จ” ท่านพูดเสียง
ด้วยสำเนียงเหน่อของชาวระยอง เท่านั้นแล้ว ท่านก็นั่งมอง ไม่พูด
อะไรอีก เพราะท่านเป็นคนพูดน้อย ด้วยความเลื่อมใสและเชื่อมั่น
ในตัวท่าน เมื่อผมกลับมากรุงเทพฯ ก็เริ่มเกริ่นข่าวในหนังสือกึ่งนิทาน
และพระเครื่องทันที เพราะรายละเอียดต่าง ๆ ยังลงไม่ทัน หลังจาก
หนังสือวางตลาดได้ไม่กี่วันก็มิได้มีผู้สอบถามและสั่งจองกันมาก
มาย เงินที่จะใช้หมุนในการดำเนินงานก็มี เป็นจำนวนพอ
สมควรทีเดียว จนทำให้ผมมั่นใจว่างานต้องสำเร็จและงานก็ถูกลงมา
โดยตลอด

รู้วาระจิต

เมื่องานสร้างเหรียญเจริญพรดำเนินไปโดยคล่องตัวและ
เห็นช่องทางที่จะได้เงินมาสร้างศาลาการเปรียญ ซึ่งต้องใช้เงินกว่า
๓ ล้านบาท แล้วผมก็ขอให้หลวงปู่ทิม ท่านช่วยบอกตำแหน่งที่จะ
สร้างศาลาการเปรียญให้ด้วย ท่านบอกว่าขอให้สร้างในสระน้ำใต้ถุน
ศาลาจะได้เลี้ยงปลาด้วย ซึ่งผมได้ทราบภายหลังว่า ชีวิตท่านมีความ
ผูกพันกับปลามาก เมื่อผมกลับกรุงเทพฯ ผมก็ได้นำเรื่องนี้มาปรึกษา
กับคุณจำลอง ยอดยิ่ง ขณะนั้นดำรงตำแหน่งสถาปนิกเอกของกรม
ชลประทานและเป็นผู้ออกแบบอาคารงานอิเล็กทรอนิกส์ไปเมื่อปี ๒๕ เพื่อขอ
ให้ออกแบบศาลาการเปรียญให้ด้วย พอคุณจำลองได้
ยินว่าหลวงปู่ทิมจะให้สร้างในสระน้ำก็คัดค้านทันทีบอกว่า “ราคา
ศาลาจะแพงขึ้นไปอีกมากมายโดยใช้เหตุ เพราะ

สร้างในสระน้ำจะต้องลงรากฐานให้แข็งแรง”
อาอาทิศย์ต่อมาผมก็กลับไปวัดละหารไร่อีก และในเช้ามีควันรุ่ง
ขึ้น หลวงปู่ได้เดินออกกำลังไปรอบ ๆ วัด ผม คุณอารมย์ ทับ-
สุวรรณ และคุณฉวีวัลย์เล็กสกุลชัยเจ้าของร้านขายหนังสือ อักษร-
สุวรรณ วัชรบุรพา ได้เดินตามหลังท่านไปเมื่อถึงบริเวณที่จะสร้าง
ศาลาการเปรียญ ผมจึงขอให้ท่านช่วยชี้บริเวณที่จะสร้างศาลาให้
ด้วย และหลวงปู่ทิมก็ไปในบริเวณที่ราบห่างจากสระน้ำออกไปเล็กน้อย
คุณอารมย์ ทับสุวรรณ เพื่อนจึงถามว่า “หลวงปู่ไม่สร้าง
ในสระน้ำหรือ” ท่านตอบว่า “ไม่เอาแล้ว สร้างใน
สระ มันแพง” ผมขนลุก นึกแปลกใจว่าท่านทราบได้ อย่างไร
ว่าการสร้างในสระน้ำมันแพง เพราะท่านไม่รู้และไม่ได้อ่านใจเรื่อง
โลกเลย

เกี่ยวกับเรื่องปลาในสระน้ำหน้าพระอุโบสถนั้น นายมงคล
นาคแทน ช่างผู้รับเหมาสร้างโบสถ์และศาลาการเปรียญได้เล่าให้ผม
ฟังว่า มีอยู่วันหนึ่งคุณมงคลได้มาที่วัดเพื่อควบคุมงานก่อสร้าง
หลวงปู่ได้เรียกเข้าไปหาและสั่งว่าได้ขอร้องไม่ให้ลูกน้องไปยุ่งเกี่ยว
กับปลาในสระแล้ว ทำไมลูกน้องจึงเข้าไปยุ่งอีก ขอให้ช่วยไปดัก
เตือนสั่งสอนด้วย คุณมงคลได้ยืนดั่งนั้นก็ตกใจ เพราะหลวงปู่ได้สั่ง
ไว้หลายหนว่าให้กำชับคนงานอย่าให้ไปยุ่งกับปลาในสระน้ำ คุณมงคล
จึงกลับไปที่พักคนงานและเรียกลูกน้องมาค่าทุกคน แล้วถามว่าใคร
ไปจับปลาของหลวงปู่ ซึ่งทุกคนปฏิเสธ คุณมงคลจึงไปหาหลวงปู่
อีก และออกรับแทนลูกน้องว่า ไม่มีลูกน้องคนใดไปยุ่งเกี่ยวกับ

ปลาหลวงปู่เลย หลวงปู่ทิมจึงว่า “ไอ้คนคำมีคยงใจ” คุณมงคลก็กลับไปใหม่ และไปเรียกนายคำซึ่งมีผิวกายดำมะเมื่อมอยู่คนเดียวมา และบอกว่า “หลวงปู่บอกว่าลือไปจับปลาของท่านมาจริงหรือเปล่า” นายคำได้ยื่นก้นตักใจพูดกับช่างมงคลว่า “ท่านรู้ได้อย่างไร ก็ผมไปแอบจับคอนตี ๑ แล้ว”

เกี่ยวกับเรื่องปลานี้ คุณเพ็ชร์วิทย์ จารุสถิติ ศิษย์ก้นกุฎิของท่านเล่าให้ฟังว่า เมื่อถึงวันดีคืนดี หลวงปู่จะเดินลุยน้ำลงไปในสระ คลี่สายจิวรออกจับกางสองมือแล้วช้อนปลาเป็นที่อัศจรรย์ยังมีปลาเข้ามาขังอยู่ที่สายจิวรแน่นไปหมด คุณเพ็ชร์วิทย์บอกว่าหลวงปู่ใช้มนต์จินตคามณีเรียกปลามาหา นอกจากมนต์จินตคามณีแล้ว หลวงปู่ทิมยังสำเร็จผงมหาจินตคามณี ซึ่งจัดเป็นผงมหานิยมชั้นสูงอีกด้วย

ท่านเป็นคนถ่อมตัว

เมื่อหนังสือพิมพ์บางกอกไทม์ฉบับประจำเดือนมีนาคม ๒๕๑๗ ลงอภินิหารของหลวงปู่ทิมว่าสามารถเสกตะกรุดลอยขึ้นมาจากน้ำก้นบารและว่าขรอบ ๆ บารได้ นายหลาบ จอยเจริญ ได้นำหนังสือฉบับนั้นมาอ่านให้ท่านฟัง ขณะนั้นผมและลูกศิษย์ที่ใกล้ชิดนั่งกันอยู่หลายคน เมื่อนายหลาบอ่านให้ฟังจบ แล้วถามว่า “หลวงปู่เสกให้ตะกรุดลอยได้จริง

หรือเปล่า” ท่านตอบว่า “เขาขอให้เสกก็เสก แต่จะลอยขึ้นมาหรือเปล่าไม่รู้ เพราะ **หลับตาเสก**”

แม้หลวงปู่ทิมจะเป็นพระทรงอภิญา มีอิทธิมากมายเพียงใดก็ตาม ท่านไม่เคยโอ้อวดหรือพูดเกี่ยวกับความพิศดารของท่านให้ใครฟังเลยนอกจากจะมีคนเห็นและพูดเล่าลือกันไปเอง

ชาวจังหวัดชลบุรีนับถือหลวงปู่ทิมมาก พระเครื่องที่ออกให้บูชาเพื่อหารายได้สร้างศาลาการเปรียญนั้นชาวชลบุรีมาเช่าไปมากที่สุด มีชาวชลบุรีคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่า เห็นหลวงปู่ทิมไปบิณฑบาตที่ชลบุรีหลายครั้ง จนตัวผู้เล่าเองแปลกใจมากและไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เช้าวันหนึ่งจึงจะคิดพิศุจน์ขึ้น เขาได้เตรียมจักรยานยนต์ไว้ เพื่อคอยจับตาม เมื่อเห็นหลวงปู่ทิมรับบิณฑบาตแล้วจึงขี่รถตามมา ผู้เล่าอ้างว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์มาก ทั้งที่ขี่รถไล่หลังมาพอถึงเลี้ยวโค้งก็ไม่เห็นหลวงปู่แล้ว และเพื่อให้แน่ใจ ชายผู้นั้นได้รับเดินทางมาวัดละหารไร่ ในวันนั้นก็ปรากฏว่าหลวงปู่ทิมท่านอยู่ที่วัด เกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณสาย แก้วสว่าง ไวยาวัจกรเล่าให้ฟังว่า ปรกติหลวงปู่ทิมท่านไม่ออกบิณฑบาตมาหลายปีแล้ว เพราะความชราภาพ แต่ก็เป็นที่มหัศจรรย์อย่างยิ่ง อาหารที่ท่านฉันมักจะมีของแปลกที่คนดินนั้นไม่ทำรับประทานกัน เคยมีผู้ถามท่านตรง ๆ ว่า ท่านไปบิณฑบาตถึงชลบุรีหรือเปล่า ท่านตอบคำเดียวว่า “ไม่รู้อ”

หลังจากเหรียญเจริญพรออกให้บูชาแล้วปรากฏว่ามีผู้นำไปทดลองหลายราย ส่วนใหญ่ยังไม่ออกก็มีบางรายถึงปากกระบอกปืนบวม บางรายก็ยังไม่ถูก คุณเพียรวิทย์ จารุสถิติ และคุณมงคล นาคแทน ศิษย์ใกล้ชิดของท่านทั้งสองคนได้อินเขาเล่าก็นึกอยากทดลองบ้าง พอที่คุณมงคลมีธุระไปจังหวัดจันทบุรี จึงชวนคุณเพียรวิทย์ไปด้วย ขับรถไฮลด์เคนกันใหม่ของคุณมงคลไป พอถึงที่เปลี่ยว คุณมงคลก็ชวนคุณเพียรวิทย์ลงจากรถเอาเหรียญไปลองโดยผลัดกันยิง ปรากฏว่านัดแรกยิงไม่ออก นัดที่สองยิงออกแต่ไม่ถูก เมื่อกลับมาถึงวัดคุณเพียรวิทย์ก็ขึ้นบันไดเข้าไปกราบหลวงปู่เป็นทำนองจะไปรายงานว่าผมมาแล้ว พอหลวงปู่หันหน้าเข้าท่านั้นก็พูดว่า

“ถ้าอยากลอง อย่าไปลองรูป” ยกมือชี้ที่อกแล้วว่า “ให้มาลองที่ตัวนี้” แล้วท่านก็ไม่ยอมพูดกับคุณเพียรวิทย์ วันนั้นทั้งวันคุณเพียรวิทย์ยังสงสัยไม่หายว่าท่านรู้ว่าเอาเหรียญไปลองได้อย่างไร เพราะระยะทางก็ห่างกันร้อยกว่ากิโลเมตร

เกี่ยวกับเรื่องหลวงปู่ทิมเสกปลัดขิกจนวิ้งได้นั้น เคยมีผู้เห็นกันหลายราย รายที่เห็นมาก ได้แก่ชาวบ้านฉาง จังหวัดระยอง ซึ่งมาทอดผ้าป่า มีคนนำปลัดขิกมาให้ท่านเสกด้วย ๓๒ ตัว ท่านจึงใส่ธาดเสกให้สักครูใหญ่ ปรากฏว่าปลัดขิกวิ้งถูกกิกถูกกิกอยู่ในธาด คนเห็นกันทั่ว พอหลวงปู่บอกเอาไปได้ ต่างคนต่างแย่งกัน จนเกือบจะเหยียบเอาหลวงปู่เข้า ท่านจึงเปรย ๆ ว่า “ของดีมีอยู่กับตัว ไม่ชอบใช้ ชอบใช้ไม่ ใช้ไร”

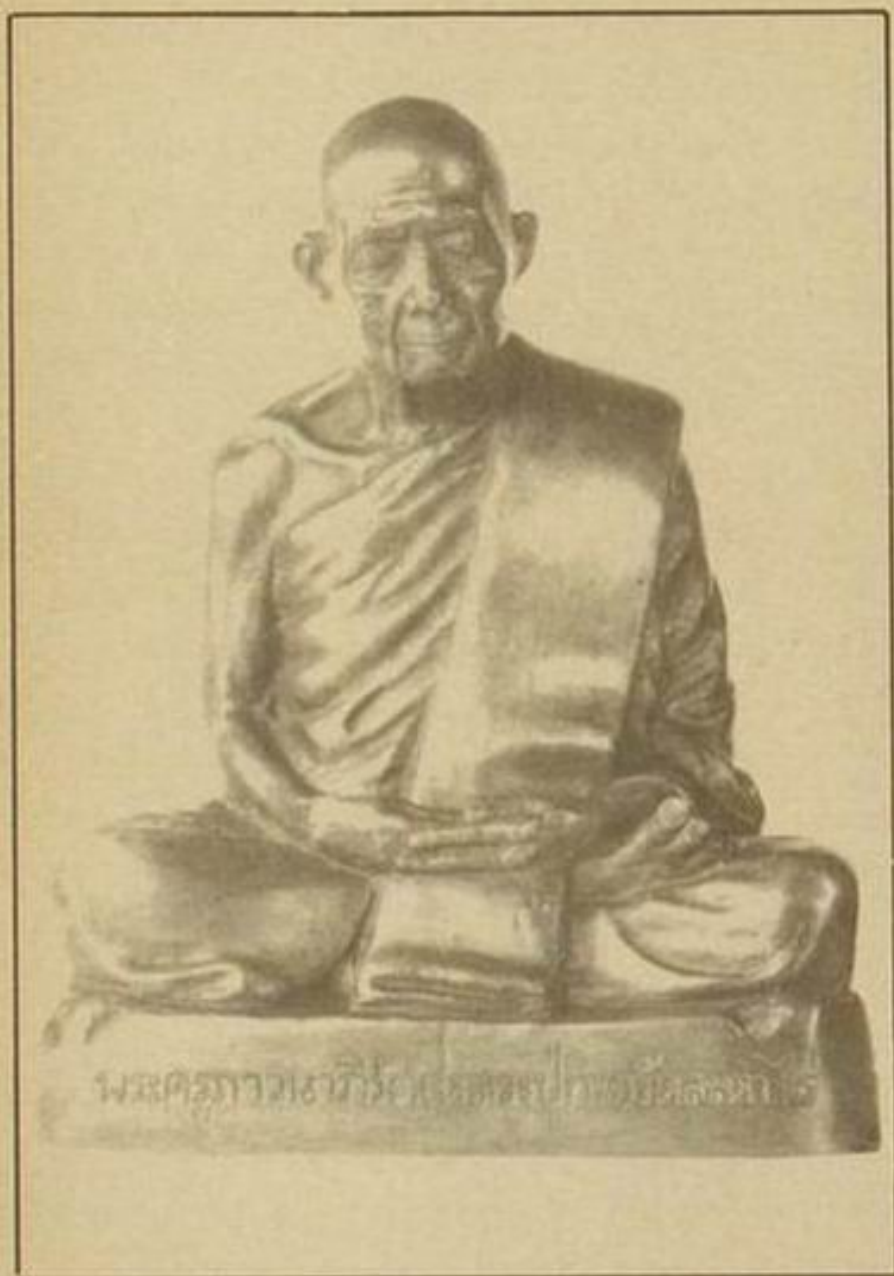
เกี่ยวกับเรื่องเสกปลัดขิกวิ้งได้นี้ เคยมีผู้เอาปลัดขิกไป

ให้ท่านเสกและบอกกับท่านว่าขอให้เสกให้วิ้งได้ ท่านตอบเป็นคำคมว่า “ผูกเอาวิ้งไปกรุงเทพฯ มันก็วิ้งตามไปได้”

เมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๑๗ ผมพาภรรยาและลูกไปกราบหลวงปู่ ภรรยาผมสงสัยและไม่เชื่อเรื่องที่หลวงปู่สามารถเสกจนปลัดขิกวิ้งได้ จึงถามเขรองค์หนึ่งว่า จริงหรือเปล่าที่หลวงปู่ทิมเสกปลัดขิกวิ้งได้ และเขรเคยเห็นไหม สามเขรตอบว่า “ไม่เคยเห็นวิ้งได้ เห็นแต่มันสายหัวสั้นดุกดิก ๆ เท่านั้น”

คุณปลกร นามสกุลผมจำไม่ได้ บ้านอยู่ตำบลไผ่ล้อม อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง มีอาชีพเป็นชาวนาไร่ เล่าให้ผมฟังเมื่อวันวางศิลาฤกษ์ศาลาการเปรียญเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๗ นี้ว่า

รูปเหมือนบูชาขนาด ๕ นิ้วซึ่งสร้าง ๒ ครั้งรวม ๑,๐๐๐ องค์นั้น หลวงปู่ทิมเป็นผู้บรรจุด้วยตัวท่านเองทุกองค์ คอนแรกท่านจะให้เขรไปเก็บใบโพธิ์มาจำนวนเท่าองค์พระ และให้เขรช่วยลงอักขระหัวใจพุทธคุณและสูตรเลขยันต์ต่าง ๆ ตามที่ท่านบอกให้ เขรจะลงทีละใบซึ่งก็เป็นอันเชื่อแน่ว่า เดือนหนึ่งก็บรรจุไม่เสร็จ ท่านสั่งให้เขรเอาใบโพธิ์วางซ้อน ๆ กันแล้วลงเฉพาะใบแรกใบเดียว เมื่อลงเสร็จแล้วท่านก็คบบลงที่ใบโพธิ์และเป่าให้เป็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่งใบโพธิ์ทุกใบมีอักขระทุกตัว ศิษย์ผู้ใกล้ชิดบอกว่า หลวงปู่ทิม ท่านเชี่ยวชาญวิทยาคมทุกแขนงวิชานี้ เป็นวิชานะปะตลอด เรื่อง รูปหล่อยังงไม่หมดเท่านั้น ท่านจะนำรูป

เหมือนทุกอย่างมาแล้วหีบผงที่ท่านสร้างขึ้นไว้นานแล้วใส่ลงไป
ในองค์พระแล้วเอาใบโพธิ์ปิดและหงายวางเรียง ๆ กัน ไว้เพื่อรอเอา
ปูนซีเมนต์มาอุดปิดกัน คุณปกครองเล่าว่าตัวแกเองนั้นมีความโลภอยาก
ได้ผงในองค์พระเป็นอย่างยิ่งเพราะทราบว่าเป็นผงมหานิยมชั้น
รุดยาคของหลวงปู่ จึงหีบองค์พระออกมาแล้วเทจะเอาผง ปรากฏว่า
ไม่มีผงหลุดออกมาเลย คุณปกครองไม่เชื่อลองเทอีกองค์ก็ไม่มี และ
อีกองค์ก็ไม่มี แกเล่าว่าเหมือนฝัน จึงตั้งจองรูปเหมือนไว้หลายองค์
รูปเหมือนชุดนี้มี ๒ ขนาด คือขนาด ๓ นิ้ว และขนาด ๕ นิ้ว
สร้างอย่างละ ๕๐๐ องค์ ให้ทำบุญครั้งนั้น องค์ละ ๕๐๐ และขนาด
หน้าตัก ๓ นิ้ว องค์ละ ๓๐๐ บาท

หลังจากเสร็จงานฝังพัทธสีมาวัดละหารไร่ เมื่อปี ๒๕๑๖
ได้ประมาณ ๑๐ กว่าวัน มีคน ๆ หนึ่งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี อำเภอ
บางละมุง ซึ่งผมจำชื่อไม่ได้ ได้มาเล่าให้ผมฟังว่า เมื่อวานนี้ ผมเห็น
หลวงปู่ไปบิณฑบาตอยู่ที่เมืองชล ผมจำได้เขาบอกว่าเรื่องนี้เป็น
ความจริง เพราะจำหลวงปู่ได้คือ หลวงปู่ทิมองค์นี้ ผมก็ได้แต่
นึก และก็ไม่กล้าตอบ แต่นึกว่าหลวงปู่ของเราจะเป็นไปได้หรือ
ผมจึงเก็บเอาเนื้อความนี้ไว้แต่ในใจและก็คุยกันเรื่องอื่นต่อไป อยู่
มาประมาณอีกสัก ๑๐ กว่าวัน ก็มีคนเมืองชลมาเล่าให้ผมฟังอีกก็
เหมือนกับคนที่คนแรกเล่าให้ผมฟังทุกประการ ผมจึงลองถามหลวง
คาที่เป็นขรัวรองอยู่ที่วัดคูและเล่าเรื่องราวให้ท่านฟัง ท่านตอบ
ว่า อาตมาก็ไม่ทราบและไม่ได้สังเกต เพราะฉันจำกันต่างกัน ก็ไม่รู้ว่า
ท่านคงจะได้อาหารอะไรแปลกมาบ้าง แต่ก็อาจจะเป็นความจริง
เพราะท่านเป็นพระที่สำเร็จญาณชั้นสูงอยู่แล้ว

เท่าที่ผมได้เห็นและพบมาเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มากเพราะ
ผมบ้านอยู่ใกล้กัน ซึ่งผมจะเล่าให้ฟัง

มีคน ๆ หนึ่งเดิมเป็นปลัดอำเภอ แต่ท่านได้ลาออก และ
ปัจจุบันนี้เป็นสมาชิกสภาจังหวัดระยองของชื่อนางรช สุขเทส หรือชาว
บ้านแถวนี้มักเรียกว่าปลัดตรง บ้านอยู่ไม่ห่างกับผมเท่าไรหรอก
หลังจากที่ผมกลับจากทำงานก็อาบน้ำจวนจะทานอาหาร เวลาประ-
มาณ ๑ ทุ่ม ปลัดตรงผู้นี้ก็อาบน้ำเสร็จ ก็เริ่มจะทานอาหารเช่นกัน
พอเข้าไปยกสำรับอาหารมาวางก็มีเด็ก ๆ ถูกสาวอยู่ใกล้ ๆ ว่าจะ
ทานอาหารกับพ่อ ผมก็กำลังทานอาหารอยู่ที่บ้าน ก็ได้ยินเสียงปืน
ระเบิดขึ้นเป็น ๒ จังหวะ เป็น ๔ นัด แล้วก็ ๓ นัดติดต่อกัน ในระยะ
พาดกับขอบสังกะสีล้อมบ้านประมาณ ๔ เมตร แต่กระสุนมิได้ถูก
คองกายนายรชเลย มีกระสุนไปถูกเอาขาตั้งรถจักรยาน ทำให้
สะเทือนไปโดนเด็กถูกสาวที่ขามาดเข็นเล็กน้อยเท่านั้น ทั้งนี้คงจะเป็น
เพราะอภินิหารเหรียญหลวงปู่ทิม ที่แขวนคออยู่เพียงเหรียญเดียว
หรือกระมัง เท่าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสันนิษฐานว่าเป็นปืนคาบับ ๒
กระบอกเพราะเก็บปลอกกระสุนได้แน่ชัด

เมื่อวันเสาร์ ๕ เดือน ๕ หรือปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ปีที่แล้ว
มีคนเดินทางมาจากเมืองชล เล่าให้ผมฟังว่า เพื่อนของเขาถูกยิงคอน
เวลากินอาหาร เมื่อกินอิ่มแล้ว เขาก็ถือจานมาล้างที่ซานคริว ถูกยิง
ด้านหลังด้วยปืนลูกซองถึง ๘ เมตร เสือขาดทะลุถึงผิวหนังใหม่
เกรียมแต่ไม่เข้า ทั้งนี้ก็เพราะเขาได้ปลัดขลิกลองปู่กับลูกอมมาแขวน
ไว้เพียงไม่กี่วัน คงจะเป็นเพราะผลิตขลกกับลูกอมของหลวงปู่ มิฉะนั้น
ผมต้องตายแน่ ๆ วันนั้นเป็นวันที่ผมอยู่ที่วัด คนที่เขาเล่าให้ผม

ฟัง เขาขอเช่าปลัดขลิกลูกไปอีก ๔ ตัว เรื่องนี้ ผมขอยืนยันเป็นความ
จริง เท่าที่ผมเห็นมา มีเด็กหลานของผมถูกสุนัขกัดจนเสื่อางเกง
ขาดเป็นริ้วล้มลงนอนร้องไห้ ผมวิ่งไปช่วย แต่ก็ไม่มีแค่มือเพียง
ปลัดขลิกลูกของหลวงปู่แขวนอยู่ ๑ อันเท่านั้น

แต่เท่าที่ผมได้ประสบการณ์มาเองในเรื่องของหลวงปู่
ก็แค่มือเพียงถ้ายูไม่คิดเท่านั้น เพราะผมได้เห็นมากับตา และก็ประสบ
มาหลายหนแล้ว ถ้าหากไม่ได้รับอนุญาตจากท่านแล้วไม่ยอมคิด
และยังมีอะไรต่ออะไรอีกหลายเรื่อง ซึ่งผมขอเล่าเพียงย่อเท่านั้น
เพราะทุกคนก็ย่อมรู้อยู่แล้ว

เสกน้ำมันดีเดือด

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่วัดตะพงนอก อ.เมือง จ.ระยอง ได้
มีพิธีปลุกเสกพระเครื่องรางของขลังหลวงพ่อจันทร์ อดีตเจ้า
อาวาสวัดตะพงนอก ในพิธีนี้ได้นิมนต์เกจิอาจารย์มาหลายรูปด้วย
กัน และหลวงปู่ทิมก็ได้รับนิมนต์มาด้วย หลังจากเริ่มพิธีปลุก
เสก หลวงพ่อต่าง ๆ ก็ได้ทำการปลุกเสก และในพิธีนี้ อาจารย์
รัตน์ ซึ่งเป็นรองผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดตะพงนอก ได้นำโองส่น้ำมันดี
มาตั้งไว้ และนิมนต์หลวงปู่ทิมทำการปลุกเสกน้ำมันดีท่ามกลาง
พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ปรากฏว่าน้ำมันดีที่อยู่ในโองสรุ่งโอง
พอหลวงปู่ลงมือปลุกเสกน้ำได้เดือดและค่อย ๆ ทวีความสูงขึ้น
ท่ามกลางความอัศจรรย์ของผู้ที่ได้พบเห็นเป็นอย่างมาก ปรากฏว่า
หลังจากเลิกพิธีแล้ว น้ำมันดีได้ถูกชาวบ้านแย่งเอาไปจนหมด

ตัน ซึ่งเรื่องนี้จะสอบถามได้ที่อาจารย์รัตน์ ซึ่งปัจจุบันเป็นเจ้าของ
อวาตวัดละพวงนอก

เรื่องปลูกเสกจนน้ำมันดีเดือดพุ่งขึ้น จนผู้คนเห็นกันทั่วไป
ที่วัดละพวงนอก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น เมื่อคราวทำพิธีเททองหล่อ
พระกริ่งชุดชินบัญชร ที่วัดละหารไร่ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม
๒๕๑๑ คุณอารมย์ กับสุวรรณ กรรมการคนหนึ่งในการสร้างศาลา
การเปรียญ ได้กราบเรียนหลวงปู่ทิมว่า ขอให้หลวงปู่เสก
น้ำมันดีให้เดือดแล้วพุ่งขึ้นพันโองเหมือนคราวปลูก
เสกที่วัดละพวงนอกด้วย เพื่อคนที่มาเห็นจะได้เกิด
ความเลื่อมใส เชื่อมั่นแล้วของพระกริ่งกันจน
หมด หลวงปู่ทิมท่านปฏิเสธบอกว่า

“ไม่เอาแล้ว เมื่อก่อนนี้หมายถึงคราวปลูกเสกที่วัด
ละพวงนอก มันร้อนวิชา อาจจะโอ้อาจจะอวด ให้คนเขารู้ว่า
นี่ เก่ง (หลวงปู่ทิมใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า นี่ เสมอ ๆ) เดียวนี้
ไม่เอาแล้ว” ไม่ว่าคุณอารมย์จะรบเร้า ท่านพูดคำเดียว ไม่เอา
แล้ว คุณอารมย์พูดกับท่านว่า ถ้าหลวงปู่ไม่เสกให้น้ำมันดีพุ่ง
เดี๋ยวพระกริ่งไม่มีคนมาบูชา (เช่า) ท่านบอกว่า ไม่ต้องกลัว
หมดแน่ ๆ แล้ว ต่อไปจะมีชื่อเสียงมาก ก็เป็นความ

จริง ความที่หลวงปู่ทิมพูดไว้ทุกอย่าง ครั้งสุดท้ายก่อนจะเขียนคัม
ฉบบนี้พระกริ่งชินบัญชรกันเงินชุดแจกกรรมการมีผู้เข้ากันในวง
การพระเครื่องแท้ถึงองค์ละเกือบ ๔,๐๐๐ บาท ส่วนพระกริ่งกันทองคำ
ซึ่งมีเพียง ๘ องค์ เจ้าของเดิมนำมาจำหน่ายคุณมานพ คงคาประสิทธิ์ใน
ราคา ๕,๐๐๐ บาท เมื่อพระครบกำหนด ๖ เดือน ก็ขาด ค้อมมา
เมื่อเร็ว ๆ นี้ เจ้าของเดิมมาขอเช่าคืนในราคา ๑๒๐,๐๐๐ บาท คุณ
มานพยังไม่ยอมขาย เพียงแต่พูดให้กำลังใจว่าถ้าจะขายเมื่อไหร่
จะขายคืนให้เจ้าของเดิม

นายจำลอง ทรัพย์ทวี ข้างโรงภาพยนตร์ศรีอุดม จ.
ระยอง ได้ชวนนายเพชรวิทย์ จารุสติ นายนิวัฒน์ ร้านรุ่งเรือง
มิตร ได้ไปหาหลวงปู่ทิมเพื่อนมัสการท่าน ขากลับได้บูชา
เหรียญ รูปถ่าย และปลัดขิกของท่าน เมื่อกลับไปได้ครึ่งทางนาย
นิวัฒน์จึงชวน นายจำลองเพื่อขอลองของ ทั้ง ๓ ก็ได้ทำการ
ทดลอง โดยทั้ง ๓ ได้มีเอาเครื่องรางดังกล่าวอาราธนาแล้วเขว่นกึ่งคันไม้
นายจำลองได้ใช้ปืน .๒๒ ยิงในระยะห่างกันประมาณ ๑ คืบ
ปรากฏว่า ยิงไม่ถูก นายนิวัฒน์จึงขอยิงบ้าง ย่อยิงปรากฏว่าไม่ถูกอีก
เช่นเคย ทั้งคู่บอกว่ายิงระยะนี้ยังไม่ถูกก็ไม่ต้องใช้ปืนอีกแล้ว เพราะ
ทั้งคู่เป็นผู้ที่สนใจปืนอยู่แล้ว

เมื่อคราวงานผูกพัทธสีมา ที่วัดละหารไร่ปลายปี
พ.ศ. ๒๕๑๖ นายอินทร์เจริญ บ้านอยู่อุดรธานี ได้มาบูชากริ่งรูป
เหมือนหลวงปู่ทิมไปถึง ๒๘ องค์ ศิษย์ของหลวงปู่ทิมที่ดูแลเครือ
รางวัลของขลังอยู่เกิดความสงสัยว่าทำไมถึงเช่าไม่มาก ก็ได้ไต่
ถาม นายอินทร์ได้เล่าให้ฟังว่า ตัวเขาเป็นคนจังหวัดอุดร ได้เดินทางมา

ระของเพื่อรับจ้างทำไร่วันสัปดาห์ และได้เช่ากรังรูปเหมือนกับสมเด็จ
ของหลวงปู่ไป พอสิ้นปีก็เดินทางกลับบ้านโดยเช่าแท็กซี่ไปทั้ง
หมด ๕ คน รถแท็กซี่ได้เกิดอุบัติเหตุคว่ำถนน ปรากฏว่า เพื่อนที่
มาด้วยกันตายไป ๔ คน ส่วนตัวเขาเพียงแค่สลบเหมือด ไม่มีบาด
แผล หลังจากนั้น ญาติพี่น้องทราบข่าว ก็เลยฝากเงินมาเช่ากรัง
หลวงปู่ นายอินทผดุมจับมือไหว้ท่วมหัวแล้วพูดว่า นี่ถ้าไม่
ได้หลวงปู่ทิมไว้ช่วย ป่านนี้ตายไปนานแล้ว

ชาวบ้านบ้านดาง ได้เดินทางมาเช่ารูปหล่อหลวงปู่ไป
ไม่กี่วัน ปรากฏว่าถูกดักเตอร์รางวัลที่ ๒ ซึ่งเคโหนเคไรรไม่เคยถูกเลข

หลวงปู่ถ่ายรูปไม่คิดถ้าไม่อนุญาต

เมื่อคราวปลูกเสกของที่วัดปลา จังหวัดระยอง หลวงปู่
ได้รับนิมนต์ไปนั่งปลูกเสกด้วย ได้มีช่างภาพไปถ่ายรูป ปรากฏว่าไม่
ได้ขออนุญาตหลวงปู่ กดชัตเตอร์เท่าไร ๆ ปรากฏว่าชัตเตอร์ค้าง
พอขออนุญาตก็คิดและได้ภาพที่ชัดเจนดี

ผู้ที่ได้รับเครื่องรางไป ปรากฏว่าได้รับประสบการณ์
ต่าง ๆ เป็นอันมาก ซึ่งจะได้เล่าต่อไป

สุวรรณ ปิ่นทองคำ หมู ๑๐ หาดพิทยา ไปหาหมอที่
ร.พ.รามภ หมอดิจดา ระหว่างนั้นนึกถึงหลวงปู่และขอลองอภินิหาร
ของตะกรุดโทน หมอดิจดาเท่าไรก็ไม่เข้า

และอธิษฐานใหม่ให้ฉีดเข้าก็ฉีดเข้าอย่างง่ายตาย

สำหรับรายนายสุวรรณนี้ ได้เล่าให้ผมฟังเองวันนั้นผมไป
เยี่ยมหลวงปู่ และเห็นนายสุวรรณ และเพื่อนมาเช่าของไปหลายชิ้น
ก็สงสัย จึงสอบถามดูก็ได้ความตามที่เล่ามานี้

เสกตะกรุดได้น้ำ

คุณป้าอยู่ งามศรี บ้านอยู่ใกล้ ๆ วัดละหารไร่ และเป็น
หลานของหลวงปู่ทิม เมื่ออายุย่างเข้าวัยชราได้ไปรับใช้หลวงปู่
ทิม มีหน้าที่หุงหาและจัดทำอาหารเจถวายท่าน ได้เล่าให้ฟังว่า
เมื่อสมัยหลวงปู่ทิมมีอายุประมาณ ๖๐-๗๐ ปีนั้น เวลาท่านจะทำ
ตะกรุดท่านจะลงไปทำได้น้ำโดยถือตะกรุดแล้วเดินลุยน้ำลงไปจาก
ศาลาหน้าวัด มีผู้เห็นกันหลายคน และส่วนมากยังมีชีวิตอยู่
เมื่อหลวงปู่ทิมทำตะกรุดเสร็จเดินลุยน้ำขึ้นมา ทุกคนประหลาด
ใจ เพราะเนื้อตัวและจีวรของหลวงปู่หาเปียกกันไม่!!

เสกตะกรุดลอย

ท่านอาจารย์รัตนเจ้าอาวาสวัดหนองกระบอก อำเภอ
บ้านค่าย จังหวัดระยองเล่าให้ฟังว่า หลวงปู่ทิมเป็นพระที่มีพลัง
จิตกล้าแข็งมากสามารถเสกจนตะกรุดลอยได้ ท่านเล่าว่ามีอยู่ครั้ง
หนึ่งได้นิมนต์พระอาจารย์ชื่อดังของจังหวัดระยองมา ๔ รูปด้วยกัน
มีหลวงพ่หอม หลวงพ่ออ่ำ หลวงพ่อชื่น และหลวงปู่ทิม ให้หลวง
พ่อที่มาทั้ง ๔ รูปนำตะกรุดสาริกามาด้วย แล้วนำลงใส่บาตร

ให้หลวงพ่อกิ่ง ๔ องค์นั่งล้อมรอบบาตร และขอให้ท่านทุกองค์เรียกตะกรุดให้ลอยขึ้นจากบาตร หลวงพ่อหอมเป็นผู้เรียกก่อนโดยนั่งบริกรรมอยู่พักหนึ่ง แต่ก็ไม่ปรากฏว่าตะกรุดลอยขึ้นมา จากนั้นหลวงพ่อบ๊วย และหลวงพ่อบ๊วยก็ได้นั่งบริกรรมทำนองเดียวกัน ตะกรุดก็ไม่ยอมลอยขึ้น จนถึงองค์สุดท้ายที่ ๔ คือหลวงปู่ทิมท่านนั่งบริกรรมอยู่สักครู่ก็ปรากฏว่าตะกรุดลอยขึ้นมาจากกันบาตร หลวงพ่อหอมและเจ้าอาวาสวัดหนองกระบอกเห็นเช่นนั้นก็ตกใจและบอกว่า ขอให้ช่วยทำให้วังรอบบาตรได้ด้วย หลวงปู่ทิมก็นั่งหลับตาภาวนาอยู่ ตะกรุดก็วิ้งวนอยู่รอบ ๆ บาตรท่ามกลางความตื่นตะลึงของพระสงฆ์ทุก ๆ องค์ และเรื่องนี้ได้เป็นที่โจษขานกันทั่วไปในจังหวัดระยอง

ในเรื่องอำนาจจิตอันกล้าแข็งของหลวงปู่ทิมนี้ แม้แต่เครื่องปั่นไฟท่านก็สามารถบังคับให้หยุดได้ โดยไม่ทราบสาเหตุ คือ มีอยู่ครั้งหนึ่งที่วัดละหารไร่มีลิเกมาเล่น พอลิเกกำลังจะออกแขกก็ปรากฏว่าไฟฟ้าดับพริบลง พอแขกเข้าโรง ไฟฟ้าก็สว่างขึ้น เป็นอย่างนี้ถึง ๓-๔ ครั้ง จนต้องมีคนเคื่อนคณะลิเกให้ไปขออนุญาตหลวงปู่ทิมเสียก่อน เมื่อไปขออนุญาตแล้วก็ปรากฏว่าไฟฟ้าที่เคียบิด ๆ ดับ ๆ ก็ติดสว่างตลอดทั้งคืน

เมื่อเที่ยงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๑๗ มีชายหนุ่มคนหนึ่งไปหาผมที่ตลาดศรีย่าน พร้อมกับยื่นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐซึ่งมีเลือดสีแดงติดอยู่เต็มให้ผมดู พร้อมกับบอกให้ทราบว่า แกชื่อแสวง วัณ-สุโกประสิทธิ์ อยู่บ้านเลขที่ ๓๔ ถนนสาทรใต้ ย่านนาวา มีอาชีพเป็นช่างอยู่ที่โรงงานกระดาษ บางปลา มหาชัย ได้เดินทางจากกรุงเทพฯ

โดยรถเมล์ประจำทาง บขส. เพื่อไปทำงานที่บางปลาตามปกติ ขณะที่รถแล่นมาถึงตำบลรางโพ กม.ที่ ๑๓-๑๔ เล็กน้อย ได้เกิดอุบัติเหตุประสาธน์กับรถแท็กซี่คัน สีเขียว กท.จ. ๘๘๐๑ จนแท็กซี่พุ่งชน (ดังภาพจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ) คนในรถตายคาที่ทันที ๔ ศพ ไปตายที่โรงพยาบาลสมุทรสาครอีกหนึ่งศพ คนในรถเมย์ต่างบาดเจ็บกันทุกคน โดยเฉพาะคนขับบาดเจ็บสาหัส นายแสวงซึ่งนั่งอยู่หลังคนขับสลบคาที่ไปพื้นที่โรงพยาบาลโดยมือยังกำหนังสือพิมพ์ไทยรัฐแน่นมิได้ถอดคิดเต็ม แต่เมื่อตัวแกไม่เป็นอะไรเลย ตัวรถตกเพียงเล็กน้อย นายแสวงเล่าว่าคนที่นั่งหลังถัดจากแกไปแขนขาดและบาดเจ็บไปตาม ๆ กัน แกเชื่อว่าที่รอดตายครั้งนี้เพราะบารมีหลวงปู่ทิม เพราะในคิวแกมีเหรียญหลวงปู่ทิม พิมพ์เจริญพรบนอยู่เหรียญเดียวเท่านั้น

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระยอง

๘ เม.ย.๑๘

เรียน คุณชินพรที่นับถือ

กระผมได้ส่งรายการอภินิหารพระเครื่องหลวงปู่ทิมมาด้วยแล้ว ขอให้คุณช่วยกรุณาส่งอภินิหารของหลวงปู่ทิมในหนังสือที่ระลึกครบ ๘ รอบให้ด้วยนะครับ ผมขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง อภินิหารของท่านที่เกิดขึ้นกับตัวผมเองและที่เห็นประจักษ์แก่สายตาบัดนี้

๑. เมื่อไม่นานมานี้กระผมได้รับแจกเหรียญเจริญพรรุ่น

แจกกรรมการมาเหรียญหนึ่ง จากญาติผู้ใหญ่ ผมได้นำไปเสียบและ
 อารานาแขวนคอขอความคุ้มครองจากหลวงปู่อยู่เสมอ พอตีวันนั้น
 เพื่อนของผมได้มาเยี่ยมผมที่บ้านพัก และชวนกันออกไปเที่ยว
 แถวตลาดขณะที่เดินอยู่ในตลาดนั้น ผมได้ชวนเพื่อนแะไปคูร้าน
 ขายล็อตเตอรี่ และก็ไม่ว่าจะซื้อเลขอะไรดี แต่เหมือนมีอะไรมาคลอใจ
 ให้ผมนึกถึงหลวงปู่ที่คิดถึงคอยอยู่ ผมจึงใช้มือจับเหรียญออกมา
 จากอกเสื้อและพิจารณาดูเหรียญหลวงปู่อย่างละเอียด จึงได้ซื้อ
 เลข ๕๕ อันเป็นอายุของหลวงปู่ ๓ ไบ พอหวยออกปรากฏว่าผม
 ถูกหวยด้วยเลขในเหรียญหลวงปู่ ถึง ๓ ไบด้วยกัน เพราะอภินิหาร
 ของหลวงปู่จริง ๆ ที่ตั้งใจให้ซื้อ

๒. นายชาญ บ้านอยู่ที่ ร.ง.น้ำตาลตะวันตก ระวังของ
 ได้ไปที่วัดละหารไร่ นูชาปลัดขิกของหลวงปู่มา ๑ ตัว เป็นแก่น
 คุณ กลับบ้านได้อารานาแขวนเอาให้ลูกชาย ถูกสุนัขกัดจนคลุกฝุ่น
 ล้มทั้งยืนไม่มีบาดแผลเลยแม้แต่น้อย มีแค่รอยเขียวเป็นจ้ำเท่า
 นั้น

๓. นายสมชาย สิงห์เจริญ กับพวกได้ไปกินสุรากับที่
 ศาลาไทยระยอง เกิดเขม่นกับนักเลงพวกหนึ่งซึ่งไม่ถูกกันมา
 ก่อน ถึงขั้นดุดมบอนกัน พวกนักเลงคนหนึ่งชักมีดพกออกมายาวประ-
 มาณ ๑ คืบ โดยเข้าแทงท้องน้อยนายสมชาย ๑ ที และปาดเดือน
 อีก ๑ ที เสือขาดเป็นทางยาว ไม่มีบาดแผลแม้แต่น้อย ในตัวแขวน
 เหรียญเสมาเล็กกรุณผูกพัทธสีมาวัดละหารไร่ ปี ๒๕๑๗ นี้เอง เพียง
 เหรียญเดียว

สุดท้ายนี้ผมไม่มีอะไรอีกนอกจากขอให้หนังสืออภินิหาร
 และพระเครื่องจงอินหัดต่อไป และขอให้คุณจงมีแต่ความสุข
 สบายยิ่งขึ้นไป

ขอแสดงความนับถือ

วิเชษฐ์ รูปหอม

(วิเชษฐ์ รูปหอม)

ป.ล. ขอขอบพระคุณอีกครั้ง

กระผมอยากจะขอส่งพระเครื่องกรุเก่าของทางต่าง
 จังหวัด (เป็นภาพถ่ายพร้อมคำบรรยาย) เช่น พระกรุวัดนางอ้อ
 ใน จ.นครนายก ปิดคาหลวงปู่เอี่ยม เนื้อตะกั่ว วัดสะพานสูง ซึ่ง
 เป็นพิมพ์ที่หายากมาก เหรียญหลวงพ่อหรั่ง วัดวังกระโจม นคร-
 นายก ส่งมาลงในหนังสือพระเครื่องของคุณเพื่อเผยแพร่ความรู้และ
 เป็นวิทยาทาน และยังมีเหรียญและพระกรุเก่าต่างจังหวัดอีกมาก
 มาก ถ้าคุณต้องการเรื่องดังกล่าวนี้ โปรดมี จ.ม.มาบอกผมอีกครั้ง
 ความที่อยู่ข้างบนนี้ ผมจะได้เตรียมเรื่องส่งไปให้คุณ

ขอแสดงความนับถืออีกครั้ง

วิเชษฐ์ รูปหอม

(พระทั้งหมดนี้ผมได้มากับตัวผมเอง)

๕๘๒/๕๑ ถนนมังกร อ.ป้อมปราบ กรุงเทพฯ ๑

วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

เรียน ท่านบรรณาธิการที่นับถือ

ซึ่งกรรมก็เป็นแฟนของหนังสือกนิหารพระเครื่องมาตั้งแต่เมื่อต้นปีที่แล้วก็เป็นเวลา ๑ ปีกว่า ๆ แล้ว และกรรมก็ได้เริ่มหาวัตถุมงคลของพระอาจารย์ต่าง ๆ ที่ทางหนังสือของท่านแนะนำเกือบทุกองค์ แต่บางองค์กรรมหาไม่ไหวและเมื่อฉบับที่ ๓๓ ปีที่ ๓ ได้ลงข่าวว่าถ้าผู้ใดเคยประสบกนิหารของหลวงปู่ทิมให้เขียนเล่าสู่กันฟังนั้นกรรมขอแนะนำพระเครื่องของหลวงปู่ทิมที่กรรมมีอยู่ที่หิ้งพระของกรรมขณะนี้ คือ ๑. พระปิดตา (ผง) ๒. พระปิดตา (แป้ง) ๓. เหรียญเจริญพร ๔. พระปิดตาคามหาจุลโม ๕. พระชัยวัฒน์ ซึ่งพระเครื่องหลวงปู่ทิมที่กรรมได้กล่าวมานี้ส่วนใหญ่กรรมจองไม่ทันทั้งสิ้นต้องจองต่อจากผู้อื่นครับ ส่วนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวของกรรมเองนี้มีดังนี้ครับ คือเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๘ นี้ กรรมได้จองเหรียญฉลองอายุ ๘ รอบของหลวงปู่จำนวน ๕ เหรียญ คือเหรียญเงินลงยา เหรียญเงินลงยาลงหวโลหะ เหรียญเงินลงยาลง และเหรียญรูปไข่ครึ่งองค์อีก ๒ เหรียญ ซึ่งรวมเป็นจำนวนเงิน ๖๖๐ บาท และกรรมได้จ่ายก่อน ๑๐๐ บาท ซึ่งจะต้องจ่ายอีกจำนวน ๕๖๐ บาท และในคืนวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๘ กรรมก็ได้ขึ้นไปชั้นบนในห้องพระ ซึ่งกรรมทำเป็นหิ้งไว้วันนั้น กรรมได้จุดธูป ๕ ดอก และเทียนอีก ๒ เล่ม แล้วกรรมก็ได้กล่าวต่อหน้าหิ้งที่มีพระเครื่องหลวงปู่ทิมว่า ลูกข้าวงอยากขอลาจากหลวงปู่ทิม เพื่อจะได้เป็น

คำสมัครเรียนและเป็นทุนในการชำระเงินที่ยังค้างอีก ๕๖๐ บาท ต่อจากในคืนวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๘ ในคอนลิกกรรมก็ได้ยินเสียงของคนแก่มาบอกที่หูของกรรมว่า ๐๒๒ แล้วกรรมตกใจผวาตื่นตาหรี ๆ ยังได้ยินเสียงคนแก่พูดว่า ๐๒๒ กรรมฟังไม่ชัดจึงถามไปว่าอะไรนะ ๆ ๆ คนแก่ก็พูดว่า “บวกกัน” กรรมก็ยังงงอยู่จึงถามว่าอะไรนะ ๆ ๆ แล้วท่าน (คนแก่) ก็บอกอีกทีว่า ๐๔๔ หลังจากนั้นกรรมก็เลยตกใจ สะดุ้งขึ้นมา นั่ง แล้วตอนเช้าวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นวันเสลากรัฐบาลออกกรรมได้เล่าให้คุณแม่ฟัง คุณแม่บอกฝันไปมั้งแต่กรรมก็ยืนยันว่าไม่ใช่ฝันอย่างแน่นอน เพราะได้ยินได้ชัดจนแม่กรรมก็ไม่ได้ซื้อสักใบเลย จึงนับว่า “ดวงยังไม่ถึงขนาดท่านมาให้ลาแล้วดวงไม่ถึง” ผมจึงบอกคุณแม่ว่าผมว่าแล้วคุณแม่ไม่ใช่เอง

ขอแสดงความนับถือ

ค.ช.มานิต จรัสเดชวิริยะ

ร้านพิชัย ๕๓๐ ถนนประจักษ์ อ.เมือง จ.หนองคาย

๖ พ.ค. ๑๘

เรียน บ.ก.หนังสือพิมพ์กนิหารและพระเครื่องที่นับถือ

เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๑๘ นี้ ผมและน้องชายคนเล็กได้ขี้จักรยาน ๒ ล้อไปเล่นบ้านป่าของผม เวลาจะกลับผมและน้องชายได้ชวนกันไปทางริมโขง พอถึงวัดลำคาน ทางนั้นเป็นทางที่แคบและมีต้นไม้ขึ้นอยู่ข้างทางของคลัง บังเอิญขาของน้องชายผมไป

เกี่ยวเอากับต้นไม้ทำให้เสียหลัก ผมและน้องพร้อมกับรถตกลง
ไปจากคดิ่ง เคชะนุญไปค้างอยู่ที่เนินดินเล็ก ๆ แห่งหนึ่งของเนินดิน
นั้น อยู่ต่ำกว่าข้างบนประมาณ ๒ เมตรเศษ ๆ ความสูงของคดิ่งจาก
ข้างบนลงสู่ข้างล่างประมาณ ๑-๘ เมตร ความรู้สึกเวลาเกิด
เหตุ รู้สึก "วูบหนึ่ง" เหมือนกับฝันนั้นแหละครับ พอรู้สึกตัว ผมตกใจ
หมด ถ้าตกลงไปถึงข้างล่าง แขน ขาคงหักเป็นแน่ ไม่ง้อ
เหลือง ช่างอักษรจริง ๆ ครับ ผมและน้องชายผมไม่เป็นอะไร
เลย คล้ายดูพระบนคอกยังอยู่จึงนึกขึ้นได้ว่า คงจะเป็นอภินิหารของ
หลวงพ่อกุมครองผมเป็นแน่ พระที่ผมใช้แขวนคออยู่คือ พระควัม
ของหลวงปู่ทิม วัดละหารไร่ จ.ระยอง องค์เดียว พิมพ์เนื้อทอง-
แดง ด้านหน้าเป็นรูปพระปิดตาด้านหลังเป็นรูปหลวงปู่ทิม ที่คุณพ่อ
ให้ผมใช้เป็นประจำ ส่วนของน้องชายผมแขวนเหรียญเจ้าคุณ
นรรัตน์ พิมพ์ปรกจเรดำรงค์ก็ไม่ได้รับอันตรายเช่นกันครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นายไพรัช โหลมบุญ

๕๒ อาคารสงเคราะห์ ทุ่งมหาเมฆ ยานนาวา กรุงเทพฯ ฯ

๑๖ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน บก.หนังสืออภินิหารและพระเครื่อง

เนื่องด้วยผมได้อ่านหนังสืออภินิหารและพระเครื่องเล่ม
ที่ ๓๓ ได้อ่านพบคอลัมน์ที่คุณต้องการผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับ
เครื่องรางและพระเครื่องหลวงปู่ทิมให้เขียนส่งมาขังคุณ ผมจึงส่ง
มาด้วย ๑ เรื่อง

ผมได้เข้าพระปิดตาหลวงปู่ทิม ที่สร้างในวันคล้ายวัน
เกิดอายุครบ ๕๕ ปี ของหลวงปู่ทิม เป็นเนื้อทองแดงมาหนึ่งองค์ ผมจึง
อยากลองอภินิหารหลวงพ่อดู จึงได้ซื้อปลาช่อนที่ตลาดมา ๑ ตัว
พอซื้อเสร็จก็นำพระปิดตาของหลวงปู่ทิมมา ยกขึ้นพนมมือ
อาราธนา เมื่ออาราธนาเสร็จแล้ว จึงได้นำพระของหลวงพ่อยัดเข้าไป
ในปากของปลาช่อนตัวนั้น แล้วผมก็นำปลาตัวนั้นมาที่พื้น
ซีเมนต์ แล้วไปเอามีค้อนตีซึ่งกลับมาเรียบร้อยแล้วมาถือไว้ แล้วผม
ก็ลองฟันดูอย่างแรงครั้งหนึ่ง พระองค์นั้นกระเด็นออกมา และปลา
ช่อนนั้นไม่มีบาดแผลเลย เพียงแต่คืนพราด ๆ อยู่

ผมจึงได้ลองอีกครั้งหนึ่งเพื่อความแน่ใจ จึงนำพระปิด
ตาของหลวงปู่ทิมองค์นั้นใส่เข้าไปในปากของปลาช่อนตัวนั้น
อีก โดยยัดพระองค์นั้นลงลึกไปกว่าเดิมมาก และผมก็จัดการเตรียม
ตัวที่จะฟันทันที เมื่อผมฟันลงไปอย่างแรงอีกครั้งหนึ่งนั้น ปลาตัว
นั้นคืนพราด ๆ ไปมา ที่ตรงรอยที่ฟันนั้นไม่มีบาดแผลมีแต่รอยเป็น
ร่องมีค้อนไปเป็นทาง ๒ ทาง และผมก็นำพระองค์นั้นออกมา และลอง
ฟันปลาช่อนตัวนั้นดูปรากฏว่า ปลาตัวนั้นขาด ๒ ท่อน อย่างง่าย
คาย ผมจึงเชื่อมั่นในอภินิหารของหลวงพ่อดู แต่ไม่มีโอกาสที่จะ
ไปหาหลวงพ่อดูเลย

ด้วยความนับถือ

พิบูลย์ชัย ศิริพัฒนกุล

ป่อน้ำมันยาง เชียงใหม่

๘ เม.ย.๑๘

ประสพการณ์เกี่ยวกับเครื่องรางของหลวงปู่ทิม วัดละหารไร่

จ.ระยอง

เรียน คุณชินพร สุขสดิษฐ์

๑ ผมได้อ่านหนังสือ อภินิหารและพระเครื่อง ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๓๓ หน้า ๖๒ “ข่าวดี” ท่านผู้ใดเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องรางและพระเครื่องหลวงปู่ทิม วัดละหารไร่ ระยอง ไปรดเขียนส่งมายัง บก.หนังสือนี้ เพื่อจะรวบรวมลงในหนังสือที่ระลึกครบ ๘ รอบ หลวงปู่ทิม ทุกเรื่อง^๑ที่ส่งมา จะส่งพระปิดตามงขนาดเล็ก ซึ่งสร้างด้วยผงพุทธคุณล้วน ๆ ไปให้ท่าน ๑ องค์ พระพิมพ์สร้างจำกัด เพื่อใช้กันในระหว่างลูกศิษย์เท่านั้นไม่มีการให้เช่าบูชา ผมจึงขอเล่าประสบการณ์ดังกล่าวย่อ ๆ ดังนี้

“ประมาณเดือนกันยายน ๑๘ ผมได้รับพระปรกไภษะขามจากคุณชินพร สุขสดิษฐ์ ตามที่เช่าไปบูชา ๒ องค์ หลังจากให้นำเข้ากรอบพลาสติกและแขวนคอไว้สด ๆ ร้อน ๆ แล้ว เช้าวันหนึ่งในเดือนกันยายน ผมได้ออกมาทานกาแฟที่ร้านหน้าโรงกลั่นน้ำมันตามปกติ เหมือนมีสิ่งหนึ่งคลอใจให้ผมทราบว่าจะต้องมีโชค (ซึ่งความปกติก็ไม่เคยเรื่องโชคเลขท้ายสองตัว) ในเช้าวันนี้แน่ ๆ ผมได้เอามือกำพระปรกไภษะขามของหลวงปู่ทิม ทำใจเป็นสมาธิระลึกถึงท่าน และขอขบารมีจากท่าน ขอโชคสักครั้ง แม้จะเป็นโชคเล็กน้อยก็ยังดี ปรากฏว่า ผมโชคดีถูกรางวัลเลขท้าย ๒ ตัว ที่

ออก ๘๒ (รถยนต์ที่ผมขับมาหมายเลข ๐๖๒๘๒) ซึ่งไม่เคยปรากฏโชคเช่นนี้มาก่อนเลย ซึ่งนับได้ว่า เครื่องรางและพระเครื่องของหลวงปู่ทิมนี้ มีความศักดิ์สิทธิ์และน่าเลื่อมใสจริง ๆ”

๒ ขอรทราบว่า พระปรกไภษะขามหลวงปู่ทิม ที่คุณชินพร ยังมีเหลืออีกหรือไม่

วิเชียร สุขสมภาร

๘/๒ ถนนรัชการ หาดใหญ่

๑๒ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน คุณที่ชินพรที่เคารพ

ก่อนอื่น ผม ขลวฤทธิ์ คงศีล ขอถือโอกาสเขียนแก้ไขเรื่องการส่งหนังสืออภินิหารและพระเครื่องที่ส่งให้ ณ ธนาคารกรุงเทพจำกัด สาขาหาดใหญ่นั้น ถ้าไปติดวันเสาร์อาทิตย์ ผมก็ไม่ได้อ่านหนังสือต้องรอถึงวันจันทร์ ทำให้บางครั้ง การเตรียมเงินไว้ส่งของวัดดงมงคล ที่ลงบอกบุญในหนังสือของคุณที่ขลุ่ยขลุ่ย (คือกว่าจะตัดสินใจ-คำนวณเงิน และวิ่งไปส่งธนาคาร) ผมจึงขอเขียนว่า ขลวฤทธิ์ คงศีล เลขที่สมาชิก ๒๑๘๑ (สมาชิกประเภท ๑ ปี เริ่ม ๒๕๑๘) ขอเปลี่ยนจากการส่งหนังสือ ณ ธนาคารฯ มาเป็น ๘/๒ ถนนรัชการ หาดใหญ่”

สำหรับวัตถุประสงค์ของจดหมายฉบับนี้ ก็เพื่อเล่าเรื่องอภินิหารพระเครื่องของหลวงปู่ทิม วัดละหารไร่ ระยอง ดังนี้

เดิมทีเดียว เรื่องเกจืออาจารย์สมัยปัจจุบัน ผมไม่เคยสนใจเหมือนพระกรู เพราะผมเพิ่งเริ่มสนใจพระเครื่องได้ปีเศษ ๆ และการซื้อหาหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง ก็ไม่ค่อยได้ซื้อ เพราะจิตใจมันไปมุ่งอยู่ที่สนิมพระ, เนื้อพระ และคราบกรู มาวันหนึ่งผมซื้อหนังสือพระเครื่องของคุณชินพรเล่มหนึ่ง และไปสะดุดตาอยู่ที่ กอดัมน์ ๓ ๓ ราคาหนังสือชุดคุณ โดยตัดบัตรให้ครบ ๓ บัตร (๓ ฉบับ) และจะลดราคาให้ ๔๕ % = ๒๒๒.๕๐ บาท ผมก็ซื้อหนังสือต่อมาจนครบ ๓ ฉบับ จะโดยบุญบารมีของหลวงปู่มาโปรดหรือเป็นโชคของผมก็ได้ ผมส่งเงินมาเต็มราคาหนังสือคือ ๕๐.- บาท เพื่อสั่งซื้อหนังสือชุดคุณ และบอกคุณชินพรด้วยว่าเงิน ๒๒๒.๕๐ บาท ผมขอฝากทำบุญตามความพอใจของคุณชินพร หลังจากนั้น คุณชินพรก็ส่งหนังสือมาให้ ๑ เล่ม และเขียนบอกมาว่าเงิน ๒๒๒.๕๐ บาท ที่เกินไปนั้น ฝากร่วมทำบุญสร้างโบสถ์วัดละหารไร่ และขอมอบ “พระปรกใบมะขามเนื้อสัมฤทธิ์แก่ทองแดง” ของหลวงปู่ทิม ให้ผม ๑ องค์ ใส่ซองพลาสติกมาให้เสร็จ

ผมก็ดูไปส่องพระไป ก็สวยดี เลยอยากจะลองพุทธคุณ เพราะเห็นว่าเป็นพระใหม่ ซึ่งธรรมดาพวกเล่นพระกรูมักไม่ค่อยนิยมเกจือใหม่ ๆ วันหนึ่งซึ่งเป็นวันหยุดงานคุณแม่วานให้ไปซื้อของ พอดีวันนั้นอากาศร้อนผมก็เลยถอดสร้อยที่ห้อยพระเครื่องออก และหยิบเอาพระปรกใบมะขามหลวงปู่ทิม ซึ่งอยู่ในซองพลาสติก ยกขึ้นชมใส่เกล้าอธิษฐานว่า “สาธุ หลวงปู่ได้โปรดเมตตาแสดงปาฏิหาริย์ ให้ลูกได้ประจักษ์ที่เนื้อขอรับ) แล้วก็นำพระใส่กระเป๋าสลัดไปซื้อของ ซื้อของเสร็จแล้วก็ขึ้นรถจักรยานสอง

ล้อจะกลับบ้าน ใกล้จะถึงสี่แยกหน้าธนาคาร ฯ (ที่ทำงาน) ก็เห็นเพื่อน ๒ คน (เวลานั้นบ่ากว่า ๆ) เพื่อนสองคนนี้ชอบดื่มสุรา และชอบหากอเหล้าร่วมวง ซึ่งผมก็พยายามปลีกตัวออกห่างอยู่ตลอดมา แต่ขณะนี้ผมกำลังจะขึ้นรถจักรยานผ่านหน้า ทั้งสองยืนอยู่คนละฟากถนน ซึ่งรถของผมจะต้องผ่านสี่แยกมาก่อนจึงจะแล่นผ่านระหว่างเขาทั้งสอง และทั้งสองก็กำลังตะโกนเรียกกันเพื่อชวนไปกินเหล้า **รถของผมผ่านสี่แยกมาแล้วและแล่นฝ่าตัวเขาทั้งสองไป โดยเขาทั้งสองไม่เห็นผม!** ทั้ง ๆ ที่ผมใส่เสื้อแดงและถนนก็ว่าง เพื่อนคนหนึ่งกำลังจะข้ามถนนมาหาผม ขณะผมผ่านสี่แยกผมได้นึกในใจว่า สาธุ! ขออย่าให้เห็นเราเลย เราไม่อยากจะกินเหล้าเลย การที่คนกำลังจะข้ามถนนไม่เห็นผม และอีกคนซึ่งก็มองคูอยู่และผมแล่นผ่ากลางนั้น เหลือวิสัยที่จะไม่เห็น! เพราะจุดที่เพื่อนสองคนยืนนั้นติดกับสี่แยก การข้ามถนนก็ต้องเพิ่มการระมัดระวังมาก

นี่ก็แสดงว่า หลวงปู่ได้กำบังกาย หรือบังตาคนที่เราไม่ต้องการให้เห็น ให้มองไม่เห็นเราเหตุการณ์นี้แหละที่ทำให้ผมเชื่อว่า หลวงปู่ได้แสดงอภินิหารให้ผมประจักษ์ และน้องชายคนเดียวของผม ก็ได้หันมาศรัทธาหลวงปู่ทิมเช่นเดียวกันกับผม

ครับ! เรื่องอภินิหารของหลวงปู่ก็มีเท่านี้ และนับแต่ครอบครัวเราได้บูชา โดยเฉพาะผมและน้องชายก็ได้ลาภอยู่เสมอมา

สุดท้ายนี้ ผมขอขอบพระคุณ คุณที่ชินพรด้วยความจริงใจ

ที่ได้ช่วยเหลือและบริการส่งพระของหลวงปู่ให้ในระยะที่
เพื่อน ๆ ร่วมทำบุญโดยผ่านผม

ขอแสดงความนับถือ

ยลวุฑ์ กงสีล

๕๔/๑ หมู่ ๖ ค.ตลาดขวัญ

อ.เมือง จ.นนทบุรี

เรียน คุณอาชินพรที่เคารพ

ผมได้ทราบจากหนังสืออภินิหารพระเครื่องฉบับที่
๓๓ ว่าจะมีการรวบรวม ประสพการณ์และอภินิหารพระเครื่องของ
หลวงปู่ทิม วัดละหารไร่แล้ว ซึ่งผมก็ได้ทราบกิตติคุณของท่าน
จากหนังสืออภินิหารพระเครื่องฉบับนี้เป็นอย่างดีจากการติดตามมา
ทุกเล่ม จนกระทั่ง ได้ทราบข่าวการนิทนาการหลวงปู่ทิมจากหนังสือ
ศักดิ์สิทธิ์พระพุทธรูปพระเครื่องเป็นอย่างดี ดังนั้นผมจึงได้ส่งเรื่อง
มาให้คุณอาเพื่อลงในหนังสือที่ระลึกครบแปดรอบของหลวงปู่
ทิม เพื่อเป็นการเผยแพร่เกียรติคุณและสนองคุณแห่งหลวงปู่
ด้วย และเพื่อเป็นการลบล้างคำสาปประมาทที่มาจากคนมือถือสา
ปากถือศีลด้วย ผมจะขอเล่าเรื่องเลยนะครับ

ครั้งแรก ผมได้ทราบถึงเรื่องราวของหลวงปู่ทิมจากหนังสือ
พิมพ์บางกอกไทม์ และต่อมาก็ได้ทราบเรื่องจากหนังสืออภินิหาร
และพระเครื่องของคุณอา ว่ามีพระเครื่องของหลวงปู่ให้เช่าที่วัด
ปากน้ำที่พระอาจารย์ทองเจือ ด้วยความเลื่อมใสผมจึงไปเช่าพระปิด

คาม ๑ องค์ พร้อมกับได้รับรูปถ่ายหลวงปู่ที่เขาอัศภาพสีไว้จาก
พระอาจารย์ทองเจือมา ๑ รูป เมื่อผมได้มาก็จัดการเก็บขึ้นสวมคอ
ทันที เนื่องจากผมเห็นรูปพระเครื่องชินบัญชรที่ลงไว้หน้าปกหนังสือ
อภินิหารและพระเครื่อง ผมก็อยากได้ไว้คล้องคออีกจึงอธิษฐาน
เอาไว้ถ้าถูกหอยจะไปส่งจงมาไว้บูชาพร้อมกับในวงศานั้น ซึ่งอยู่ใน
ราว ๆ เดือนพฤษภาคมก่อนวันออก ๑ วัน ผมได้อธิษฐานไว้
ในคอนคินนั้นเองผมก็ได้เลข ๕๓ ตอนเช้าผมจึงอาราธนาพระ
ออกไปหาซื้อเลขคามฝันทั่วตลาดจังหวัดนนทบุรีผมก็หาซื้อเลข
๕๓ ไม่ได้ จนกระทั่งร้านสุดท้ายผมก็เจอเอาเลข ๐๕๓ เลขซื้อเอาไว้
และก็มีเหลือเพียงใบเดียวเท่านั้น แต่ผมไม่ได้คิดว่าจะถูกหอย
เพราะคิดว่าเลข ๐๕๓ ไม่สวยถ้าจะสวยก็ ๔๕๓ หรือ ๘๕๓, ๘๕๓
ถึงจะสวยแต่ก็หาไม่ได้ก็จำเป็นต้องซื้อเพราะฝันแล้วยังไง ๆ ก็ต้อง
ซื้อ คุณอาเชื่อไหมวันนั้นเป็นวันที่ผมได้รับรูปหลวงปู่ทิมติดกรอบ
เสร็จพอดี พอติดกรอบเสร็จผมอาบน้ำก็ได้ยินล้อคเตอร์ออก ๐๕๓
พอดี ถ้าไม่เป็นอภินิหารแล้วคุณอาคิดว่าเป็นอะไรล่ะ พอผมได้เงิน
ผมก็ไปจองพระของหลวงปู่ทิมเลข แต่เห็นว่าพระเครื่ององค์
ใหญ่สวมสร้อยแขวนคอไม่ไหว เลยจองพระชัยวัฒน์และพระ
สังกัจจายน์แทน และตั้งแต่ผมได้รับพระมาบูชา ทางบ้านและตัวผมก็
มีความรุ่งเรืองตลอดมา ธรรมดาการเรียนที่รู้สึกว่าจะตกค้าได้เปอร์-
เซ็นต์ไม่ค่อยจะดีก็สามารถทำคะแนนได้ดียิ่งขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนโชคนะ
มีไม่ขาดเชื่อวละในปีนี้ก็ได้นำราว ๆ สัก ๘ พันเห็นจะได้ มันคงจะ
น้อยสำหรับคนอื่น แต่สำหรับผมซึ่งยังเป็นนักศึกษาและยังต้องขอ
เงินคุณพ่อใช้อยู่มันก็พอเพียงเกินไปเสียด้วยซ้ำ ซึ่งอภินิหารพระ

ของผมในด้านอื่น นอกจากทางโซคลากและเมคคาแล้วผมยังไม่เคยพบ ซึ่งพระของหลวงปู่ทิมอาจจะทำให้ผมคลาดแคล้วก็เป็นไปได้ อ้อขอโทษครับผมเคยโดนตีหนึ่งทีที่ศรีย่านประมาณเดือนพฤศจิกายนนี้ โดยมอเตอริไซค์ชนกระเด็นไปสัก ๑ วาแค่นั้นหนังสือกระจายหมดเลย แต่เนื้อตัวไม่เป็นอะไรเพียงแต่หัวเข่าบวมและข้อศอกถลอกนิดหน่อยเท่านั้นแต่ไม่ได้กินเลือดผมหรือกรับ ข้าผมยังไปขอโทษเขาอีกเพราะเห็นคนที่เขาขับรถชนผมเขาโมโหและผมอายคนที่เขามองดูกันด้วย ซึ่งตั้งแต่นั้นมาผมก็ไม่เคยประสบอุบัติเหตุอะไรอีก แต่ก่อนที่ผมจะแขวนพระของหลวงปู่ทิมนั้นผมโดนประจำทั้งโดนสุนัขกัด สिरมะชนหัวมูมบันโค โคนมะพร้าวหล่นลง โคนสิริมะ, ลัมฟาดพื้นบ้าง, โคนน้กแดงจิกโก่รูน้องดีเอาบ้าง แต่ก็ไม่ถึงเลือดเพราะผมมีพระชนิดอื่นเป็นพระเก่า คือพระเหรียญหลวงปู่พระครูประสาทศึกษาธิการเพียร และพระครุไกรหน้าครุฑ แต่เดี๋ยวนี้เหรียญห่วงบางจนนิมนต์คล้องไม่ได้พระก็หาย เลยไม่ได้คล้องตั้งแต่ปีที่แล้ว จนบัดนี้ก็ยังนิมนต์พระของหลวงปู่ทิมคุ้มครองเป็นประจำซึ่งก็ไม่เคยร้ายแรงอะไร ซึ่งสรุปความแล้วผมขอยกย่องว่าพระหลวงปู่ทิมด้านโซคลากเป็นหนึ่งใน อยู่ยงแคล้วคลาดคงกระพันก็ไม่เป็นรองใคร ซึ่งผมก็จัดว่าเป็นคนบ้าพระคนหนึ่ง ตั้งแต่เข้าพระมาแขวนคอประจำก็พระหลวงปู่ทิมนี้แหละครับ

สุดท้ายนี้ ผมขอให้กิจการหนังสืออภินิหารและพระเครื่องของคุณอาจเจริญดวงารขึ้นไปไม่มีเจริญลง รวมทั้งคุณอาศัยและชาวคณะหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง พร้อมทั้งขอให้คุณอาและชาวคณะหนังสืออภินิหารและพระเครื่องจงอย่าใส่ใจกับ

คำนิทานหลวงปู่ทิมเพราะเป็นธรรมดาของโลกที่ว่า “แม่แต่องค์พระปฏิมาซึ่งราทิน กนเดินดินหรือจะสิ้นซึ่งนิทาน” (ป.ล.ด้วยเกียรติของลูกผู้ชายผมขอรับรองว่าเรื่องที่เล่านี้เป็นความจริง)

ด้วยความเคารพและนับถืออย่างสูง
วิฑูรย์ เลี่ยมแข็ง

๓๖๓ หน้าอำเภอตากลิ-นครสวรรค์
๗ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน คุณชินพร บรรณาธิการอภินิหารและพระเครื่อง

ผมได้รับเหรียญหลวงปู่ทิมจากอภินิหารและพระเครื่องฉบับ ๓๐ จำนวน ๑ เหรียญ ได้นำไปให้ลูกสาวชื่อรัตนาล่องคอไว้ด้วยสร้อยสแตนเลส และอัดกรอบพลาสติกขาวธรรมดา

ลูกสาวรัตนาคือมีนิสัยแสนงอน ป้างป้าง จับของเหวี่ยงจับโยนเป็นการประชดประชันพ่อแม่พี่น้องบ้าง แหกที่มาเขียนบ้าง ทั้งนี้เมื่ออารมณ์แสบหงุดหงิดขึ้นมาทุกครั้ง และบ่อยครั้งจริง ๆ ร้านของผมขายของเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น กบข้าว ของแห้ง น้ำแข็ง กาแฟ ลูกค้าถ้าเห็นลูกสาวรัตนาคืออยู่ร้านโดยไม่เห็นแม่ของเขาหรือคนอื่นละก็ ลูกค้าจะไม่ยอมเข้าร้านไปซื้อของเลย จะไปซื้อร้านอื่น

แต่พอได้หลวงปู่ทิมไปคล้องคอไว้ นิสัยป้างป้างดั่งว่าก็คงมีอยู่เช่นเดิม แต่ตรงกันข้ามมีลูกค้าที่เคยเบือนหน้าดูรัตนานั้น หวนกลับมาซื้อของมากขึ้น กลับขายของดี วันไหนคนอื่น เช่น แม่ของเขาอยู่ร้านหรือที่สาวของรัตนาคืออยู่บ้าน กลับนั่งเหงาทั้ง

วัน ชายของไม่คอยได้ไม่มีคนเข้าร้าน พอถูกสาววัดนาซึ่งได้หลวงพ่อดิมคลั่งกอด อยู่ร้านละก็ ของชายดี ชายทั้งวัน แทบจะไม่หยุดมือทีเดียว

แถมเวลาถูกสาววัดนาของผมไปรด, ไปเรือที่ใด ๆ เพื่อน ๆ คนอื่นเขาไปไม่ทันเวลารดออกเรือออก แต่ถูกวัดนาของผมไปทันพอดีทั้งไป และกลับ ให้เป็นเช่นนี้ทุกครั้ง

พอเหมาะผมได้ข่าวจากอภินิหารและพระเครื่องฉบับ ๓๓ ว่าท่านต้องการอภินิหารเกี่ยวกับเครื่องรางและพระเครื่องของหลวงปู่ทิม วัตถุประสงค์อะไร ผมก็รู้ว่า หลวงพ่อดิมองค์นี้ นอกจากหลวงพ่อดิมจะปลุกเสกด้วยตัวท่านเอง ๓ วัน ๓ คืนแล้ว ท่าน บ.ก.ยังได้นำไปให้หลวงพ่อดิม วัตถุประสงค์อีกหลายคืน ก็นับเป็นประสบการณ์อภินิหาร ของหลวงพ่อดิม วัตถุประสงค์จริง ส่งมาเพื่อลงในหนังสือที่ระลึกครบ ๘ รอบ หลวงปู่ทิม ความคำเชิญชวนของท่าน

ด้วยความนับถือยิ่ง
เที่ยง แสงศรี

๕๕๓ ขอยสิทธิเกษม ถ.สมเด็จพระยา ต.คลองสาน อ.คลองสาน
กรุงเทพฯ

เรียน คุณชินพร สุขสถิตย์

บรรณาธิการ “อภินิหารและพระเครื่อง” ที่เคารพ

ผมเป็นผู้หนึ่งที่สนใจในพระเครื่องรางของขลัง ผมได้อ่านหนังสือของท่านเป็นประจำเสมอมาทุก ๆ เดือน และเป็นหนังสือพระเครื่องที่ให้ความรู้ความสว่างค่อนักเลงพระเครื่องรุ่นใหม่ ๆ ได้เป็นอย่างดี และในฉบับที่ ๓๓ ปีที่ ๓ บ.ก.ได้ให้โอกาสดูกับผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องรางและพระเครื่องของหลวงปู่ทิมและผมได้ประสบ จึงขอเล่าให้ บ.ก.ทราบดังนี้ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๘ เวลา ๑๕.๕๐ น. ผมได้เดินทางกลับบ้าน หลังจากได้หาซื้ออุปกรณ์ในการประกอบอาชีพของผม (ผมเป็นช่างตัด-เย็บหมวก) เมื่อจะข้ามเรือที่ท่าน้ำราชวงศ์ ขณะที่ผมเดินมาถึงหน้าธนาคารกรุงเทพฯ สาขาราชวงศ์ ได้ถูกคนร้ายกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีจำนวน ๒ คน เข้ามาล้อมคอผมพร้อมทั้งเอามีดจี้ที่สี่ข้างผม อีกคนหนึ่งถือปืนยิงอยู่ข้างหน้าผมด้วยความเสียดายทรัพย์สินเงินทองในตัวผม ผมได้ขจัดขืนและทำการต่อสู้กับคนร้ายที่ล้อมคอผมทันที คนร้ายได้ใช้มีดแทงสี่ข้างผม ๑ ครั้ง จนผมรู้สึกเจ็บที่สี่ข้างอย่างมาก แต่ก็ยังคงขจัดขืนและต่อสู้กับคนร้ายต่อไปและคนร้ายที่มีมีดได้ร้องบอกคนที่ถือปืนให้ยิงผมทันที และขณะนั้นผมได้พึดเหวี่ยงกับคนร้ายที่มีมีดอยู่ จนทำให้คนร้ายที่มีปืนไม่สามารถจะยิงผมได้ถนัด หรืออาจจะด้วยอภินิหารของหลวงปู่ทิม ทำให้คนร้ายนั้นไม่สามารถจะยิงผม

ได้ ในขณะที่เดียวกันมีสายตรวจของตำรวจสถานีจักรวรรดิผ่าน
มา และจะเข้าทำการจับกุมคนร้ายจึงได้ผลจากผม และได้หลบหนี
จากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ไปได้ ผมได้เข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่
ลงบันทึกประจำวันของ ส.ก. ผมได้ตรวจดูบาดแผลที่สีข้าง
ผม แต่หาปรากฏบาดแผลแต่อย่างใดไม่ มีแค่จุดแดงอยู่ที่บริเวณที่
ถูกแทง ๑ จุดเท่านั้น เป็นด้วยอภินิหารเครื่องรางของหลวงปู่ทิม
ที่ผมแขวนอยู่ ซึ่งเป็นเหรียญรูปไข่ “เจริญพร” ด้านล่าง ทำให้ผมได้
เพิ่มความนับถือหลวงปู่ทิมมากยิ่งขึ้น ผมกล้ายืนยันกับ บ.ก. ได้ว่า
ที่ผมได้เล่ามาทั้งหมดนี้เป็นความจริงพร้อมทั้งยืนยันจากบันทึกประ
จำวันของเจ้าหน้าที่อีกด้วยครับ

ขอแสดงความนับถือ
บุญรอด มาลา

บ้านเลขที่ ๑๔/๖ หมู่ ๕ ค.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี
๕ เมษายน ๒๕๑๘

สวัสดิ์ครับ คุณชินพร

ผมเองก็เป็นแฟนประจำหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง
คนหนึ่ง และเหรียญก็เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับพระเครื่อง และ
ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ทิมแห่งวัดละหารไร่ ดังนี้

เรื่องแรก ในงานวางศิลาฤกษ์ศาลาการเปรียญ ของวัด
ละหารไร่ และเป็นวันที่อภินิหารและพระเครื่อง ได้นำผ้าป่า
ไปทอด ผมก็ได้ร่วมไปกับคณะผ้าป่านั้นโดยซื้อบัตรที่ร้านพูนสุขและ

ได้เช่าพระเครื่องของหลวงปู่ทิมไว้หลายอย่างด้วยกัน และยังได้เห็น
ตัวจริงหลวงปู่ก็ยิ่งเพิ่มแรงศรัทธาในตัวท่านมากยิ่งขึ้น ก่อนจะกลับ
ผมก็ได้เช่ารูปเหมือนหลวงปู่ที่หล่อขึ้นด้วยปูนแล้วทาสีทองไว้เพื่อ
นำมาบูชาแทนตัวท่าน ในราคารองค์ละร้อยบาท

เมื่อกลับมาถึงบ้านก็อยากจะลองในความศักดิ์สิทธิ์ของ
หลวงปู่ที่ทุกคนกล่าวขวัญถึงให้ประจักษ์แจ้งกับตนเองว่าจะเท็จจริง
เพียงไร ผมจึงรีบอาบน้ำชำระล้างร่างกายให้สะอาดเปลี่ยนเสื้อผ้า
ใหม่ แล้วตรงมาหิงษาบูชาจุดธูปบูชาพระและบอกกล่าวขอขมาต่อหน้า
รูปเหมือนหลวงปู่ เมื่อเสร็จพิธีผมก็นำพระองค์จำลองของหลวงปู่ห่อ
ผ้าขาว แล้วจ่อยิงด้วยปืนพก .๒๒ ผมกลั้นใจเหนียวไกปืนเต็ม
ที่ แะ๊ะ แะ๊ะ แะ๊ะ ๓ นัดแรก ลูกปืนไม่ลั่น จิตใจผมที่กำลังพัว
พะวนอยู่เริ่มสดชื่นแจ่มใจขึ้นมาทันที โอหลวงปู่ท่านศักดิ์สิทธิ์จริง ๆ
ผมหมุนลูกไม่กลับ เขาถูกปืน ๓ นัดแรกที่ยิงแล้วนั้นกลับมายบรรจุ
แล้วยิงใหม่ โดยหันปากกระบอกปืนขึ้นฟ้าแล้วลั่นไก เข้าถูกปืน
๓ นัดนั้นยิงดังทุกลูก

ต่อจากนั้นผมก็นำปลัดขิกของท่านมาทดลองอีก ทำ
เหมือนครั้งแรกก็นำมาห่อผ้าขาวแล้วอธิษฐานว่า ถ้าปลัดขิกนั้น
ผ่านการปลุกเสกจากหลวงปู่จริงก็ขอให้ดีเหมือนองค์จำลองของ
ท่าน แล้วผมก็จ่อยิงอีก แต่เหตุการณ์กลับตรงกันข้าม เพียงครั้งแรก
ที่ผมลั่นไก เสียงปืนก็ระเบิดดังกึกก้องปลัดขิกที่ห่อไว้นั้นแตก
กระจาย พลังความนึกคิดก็เกิดขึ้นในหัวสมองของผม เอ๊ะอะไรกันนี่
ที่องค์จำลองละก็อยู่ แต่ทำไมไอ้ขิกถึงกระจุย ไม่อยู่เหมือนองค์จำลอง
ละ หรือจะเป็นไอ้ขิกนอกวัด

เรื่องที่สอง เมื่อคืนวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ ผมได้ซื้อดอกไม้พวงมาลัย มาบูชาพระพร้อมกับทำความสะอาดห้องพระด้วย ในขณะที่ผมกำลังเอาผ้าขาวชุบน้ำเช็ดทำความสะอาดรูปหล่อหลวงปู่ทิมที่ทำขึ้นจากปูนแล้วทาสีทองไว้วันนั้น เผอิญผมก็ได้เหลือบเห็นที่ปลายกางของหลวงปู่มีรอยขีดข่วนอยู่เล็กน้อย ผมก็จ้องมองดู ชิ่งมองก็ยิ่งคล้ายตัวเลข เหมือนกับเลข ๘ กับ เลข ๕ แต่ลักษณะของตัวเลขอยู่ห่างกับปลายกางของหลวงปู่ ผมจึงตั้งใจว่า พู่วุ่นนี้จะลองซื้อล็อตเตอรี่ดู เอาเลขท้าย ๘๕ นี้ล่ะ เผื่อหลวงปู่อาจจะให้ลาภก็ได้ รุ่งเช้าผมตระเวนหาซื้อจนทั่วตลาดเมืองนนท์ ปรากฏว่าได้มาเพียงใบเดียวเท่านั้น และเลขท้ายที่ออกงวดนั้นก็ ๘๕ จริง ๆ ซะด้วย ผมดีใจมากถึงแม้เงินรางวัลจะนิดหน่อยก็ตาม แต่สิ่งที่ผมดีใจมากกว่านั้นก็คือความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ทิม แห่งวัดละหารไร่ นั่นเอง นี่แหละครับความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงปู่ท่านที่ผมได้ประจักษ์กับตนเอง ทุกวันนี้ก่อนนอนผมต้องจุดธูปบูชาพระและที่จะลืมไม่ได้โดยเด็ดขาด ก็กล่าววบูชาหลวงปู่ทิม ที่ผมประจักษ์แล้วซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

สุดท้ายนี้ ขอให้หนังสืออภินิหารและพระเครื่อง จงครองความเป็นเอกเช่นนี้ตลอดไป

ด้วยความนับถืออย่างสูง
นพพล หีบสัมฤทธิ์

แม่สะเรียงฟาร์มมาซี ๒๗๐ ถนนแม่สะเรียง อ.แม่สะเรียง แม่ฮ่องสอน

๗ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน คุณชินพร สุขสติชัย ที่นับถือทราบ

ผมจะขอเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับวัดดงมงคลของหลวงปู่ทิม ที่บังเกิดแก่ผมให้คุณทราบดังนี้ คือ ผมได้บูชาพระปิดตาของหลวงปู่ที่คุณจัดสร้างคราวก่อนไป ๑๐ องค์ แล้วผมได้เอาให้น้องคนเล็กผมอายุ ๑๐ ขวบ ห้อยคอได้สัก ๒-๓ เดือน พระเกิดหายไปคือหลุดหายไปจากสร้อยเลย แล้วต่อมาอีก ๒ วัน น้องชายผมคนโต ขณะกำลังรีดเสื้ออยู่เกิดไปพบพระอยู่ที่ชายเสื่อนักเรียน ทั้ง ๆ ที่ชายเสื้อก็ไม่มีรูที่พระจะเข้าไปได้เลย ตอนที่พระหายผมไหว้พระคอนเช้า แล้วได้อธิษฐานขอให้พระของหลวงปู่กลับมาหาด้วยภายในเจ็ดวัน ตอนซักผ้า น้องชายคนโตผมบอกว่า ขณะกำลังซักก็ไม่มีพระอยู่ที่ชายเสื้อ ถ้ามีก็ต้องพบตอนที่กำลังซัก ดังนั้นจะถือว่าเป็นอภินิหารของหลวงปู่ทิมจะได้หรือยัง กรุณาตอบให้ผมทราบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณา

เคารพนับถือ

วิวัฒน์ ชารุณนันทกร

๕๐/๑๘ ซอยวิทยารมย์ ถ.ลาดพร้าว ต.วังทองกลาง อ.บางกะปิ
กรุงเทพฯ

๕ เมษายน ๒๕๑๘

คุณชินพร ที่นับถือ

ผมมีเรื่องเกี่ยวกับอธิการบดีพระองค์ของหลวงปู่ทิม
แม้จะไม่ได้เป็นประสบการณ์ที่เกิดกับตัวผมเอง แต่ผมก็ทราบเรื่อง
ได้ดี เพราะเกิดกับเพื่อนสนิทของผมและผมเองก็อยู่ใกล้เคียงบริเวณ
ที่เกิดเหตุด้วย เริ่มแรกที่เดียวผมและเพื่อนได้ไปเข้าพระที่คณะของ
คุณจัดขึ้น โดยเพื่อนของผมได้เข้าพระสังกัจจายน์เนื่อนวโลหะมา
เพราะเห็นว่าสวยดี เสร็จแล้วเขาก็นำมาเยี่ยมพลาสติกห้อยกับสายร่ม
เพียงองค์เดียว (เพื่อนผมชื่อ สันธาน สุรวงศ์สิน นิสิตปี ๔ คณะ
วนศาสตร์) วันนั้นเป็นเวลากลางวัน ขณะนั้นมหาวิทยาลัยเกษตร-
ศาสตร์กำลังมีงานเกษตรแฟร์ จึงมีบุคคลภายนอกเข้ามาเที่ยวงาน
มากมาย ซึ่งรวมทั้งนักเลงอันธพาลทั้งหลาย ซึ่งมักทำให้เกิดเรื่องดี
กันเกือบทุกคืน ก่อนเกิดเหตุเล็กน้อยเพื่อนผมกำลังคุยอยู่กับคน
ขับรถของอาจารย์ สักพักเขาจึงซัดรถจักรยานมุ่งหน้าไปทางหน้า
มหาวิทยาลัย พอถึงทางแยกขณะกำลังขี่ผ่านทางแยก ใจเขาเกิดคิดแวบ
หนึ่งโดยกระทันหันให้หยุดรถก็เป็นเวลาพอดีที่มีอันธพาลขว้าง
ระเบิดขวดลงตรงหน้าเพื่อนผมพอดี โดยถ้าเขาไม่หยุดรถแล้วจุดที่
ระเบิดตกจะเป็นจุดเดียวกับที่เขาซัดผ่านพอดี คนขับรถอาจารย์ที่คุยอยู่
เมื่อครูวิ่งหน้าคาเด็นเข้ามาหา เพราะเขานึกว่าเพื่อนผมคงเสร็จ
แน่ เมื่อเห็นเพื่อนผมไม่เป็นไรก็โส่งใจ ผมอยู่บริเวณนั้นได้ยินเสียง

และควันระเบิดพุ่งน่ากลัวมาก ผู้คนแตกตื่นกันใหญ่ แต่จับคนขว้าง
ระเบิดไม่ได้ สำหรับตัวเพื่อนผมมันอยู่ใกล้จุดระเบิดตกมากที่สุดแต่
ไม่โดนสะเก็ดระเบิดเลยแม้แต่น้อย ทำให้มันใจในอธิการบดีทางด้าน
แล้วกลาของพระหลวงปู่ทิมมาก เพราะคลอใจให้หยุดชะงักรด
โดยกระทันหัน เขาจึงเกิดความศรัทธามากถึงกับนำพระไปเยี่ยม
ทองใส่องค์เดียวเลย เรื่องที่เล่ามานี้คุณอาจสืบถามในเกษตรรา
ดูได้เพราะมีผู้ทราบเรื่องมากมาย จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ทั้ง
เพื่อนผมและตัวผมเองมีความศรัทธาในหลวงปู่ทิมเป็นอย่าง
มาก หวังว่าเรื่องของผมคงเป็นที่เสริมศรัทธาให้ผู้ที่ได้รับฟังบ้างไม่
มากนักน้อย

ขอแสดงความนับถือ

วินัย พุทธิศรี

๒๑/๑ ครอบโรงเลี้ยงเด็ก อ.ป้อมปราบ กรุงเทพฯ

๕ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน คุณชินพร

ผมได้รับหนังสือของคุณแล้วผมได้อ่านและสนใจเรื่อง
ของหลวงปู่ทิมมาก ส่วนเรื่องประสบการณ์เกี่ยวกับเครื่องรางและ
พระเครื่องของหลวงปู่ทิม ผมได้มีประสบการณ์อยู่ครั้งหนึ่งคือเมื่อ
เริ่มแรกที่ผมได้ทราบว่าหลวงปู่ทิมมีของให้เช่า ผมก็บอกให้คุณ
แม่ผมไปเช่าเอามาบูชาของที่ผมเช่ามาก็คือรูปปั้นของหลวงปู่
ทิม ตั้งแต่รูปปั้นของหลวงปู่เข้ามาอยู่ในบ้าน เรื่องเงินเรื่องทองไหล

มาตามอย่างผิดสังเกต ผมก็รู้ทันทีว่าเป็นเพราะรูปปั้นของหลวงปู่
แน่นอน และมืออยู่ครึ่งหนึ่ง คุณแม่ท่านบอกผมว่าท่านเป็นห่วง
มาก ผมถามท่านว่าเป็นห่วงอะไร ท่านก็บอกว่าพຽ່ງนี้จะต้องใช้เงิน
เป็นจำนวนมาก ทั้งเนื้อทั้งตัวท่านมืออยู่เพียง ๑๐๐ บาทเท่านั้น ซึ่ง
ไม่พอที่จะใช้วันพຽ່ງนี้ท่านเป็นห่วงมาก ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร
จะยืมคนข้างบ้านก็ไม่กล้าเพราะเงินนั้นเป็นเงินจำนวนมาก สักครู
หนึ่งมีคนมาหาท่านและเอาเงินที่ยืมท่านไปหลายวันแล้วเอามาคืน
ให้ท่านเป็นจำนวน ๑,๐๐๐ บาท ผมแปลกใจมากที่เขาเอาเงินมาคืน
ให้ท่านเพราะตามธรรมดาแล้วท่านบอกให้ผมไปเอาที่ไรไม่เคยได้
สักที บางครั้งเขาก็บอกว่าไม่มีบ้าง บางครั้งเขาก็ไม่อยู่บ้าง นี่เป็น
ประสบการณ์ที่ผมพบเห็นมากับตาของตนเอง ผมจึงคิดว่า เครื่อง
ราง และพระเครื่องของหลวงปู่ทิมทุกสิ่งทุกอย่างดีทั้งนั้น ไม่ว่าจะ
เหรียญ หรือรูปปั้นของท่าน

นับถือ

สมชาย ศรีประศาสน์

๒/๑๐ ซอยประชาอุทิศ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

๒๑ เมษายน ๒๕๑๘

ถึงคุณชินพร สุขสถิตย์ ที่นับถือ

เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๑๘ เวลาประมาณ ๔ ทุ่มเศษ ผม
ได้ออกจากบ้านไปหาอะไรรับประทานระหว่างทางที่จะกลับบ้าน
ผม ได้มีคนร้ายคนหนึ่งวิ่งมาทางข้างหลังผมและพูดว่า “มึงใช้ไหม
ที่คืน้องกู” ผมก็หันไปมอง มันใช้ปืนยิงผมนัดแรกไม่ออก ผมเลย

วิ่งกลับบ้าน มันยังยิงใส่ผมอีก ๓ นัด กราวนี้ออกแต่ไม่ถูก คน
ในซอยบ้านผมวิ่งออกมาคนร้ายเลขหนีไป มีบางคนถามว่าผมเป็น
อะไรหรือเปล่า แต่ผมไม่เป็นอะไร บางคนก็ถามว่ามีผมอะไรดี ผม
ก็ควักเหรียญเจริญพรอยู่ต่างหลวงปู่ทิมให้ดู เหรียญนี้ผมได้จากที่
ชายของผม หลังจากที่ผมประสบภิกขิณหารแล้ว มีคนขอเช่าเหรียญ
ของผมแต่ผมไม่ปลื้มเลย เวลานี้ผมต้องห้อยเหรียญหลวงปู่ทิมเป็น
ประจำ เรื่องราวที่ผมเล่ามานี้เป็นความจริงทุกประการ เรื่องนี้ผม
สงสัยว่าคนร้ายจะเข้าใจผิดในตัวผม

ด้วยความนับถือ

รุ่งโรจน์ คันดิวิชิตเวช

๑๗ ถนนรามอินทรา บางเขน กรุงเทพฯ

๑๐ เมษายน ๒๕๑๘

เรียน คุณชินพรที่นับถือ

ผมได้ติดตามผลงานของคุณมานานแล้วตั้งแต่ครั้งหนังสือ
ฉบับแรก ผมไปเช่าเหรียญที่บ้านคุณ แต่ทางบ้านคุณบอกว่า
หมด ผมเลยเช่า “ปรกโบมะขาม” มา ๑ องค์ เพื่อน ๆ ผมฝากมาเช่า
เหรียญจากทางจอมบึง ๓๐ เหรียญ ผมเลยไม่กล้าเช่า “ปรกโบ
มะขาม” ให้ เพราะเพื่อน ๆ ไม่สั่งนอกจากเพื่อนที่สนิทกันเท่านั้น
ผมเช่า “ปรกโบมะขาม” รวม ๕ องค์ด้วยกัน ผมขอเริ่มเรื่องดังนี้.-

เมื่อ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗ ผมและเพื่อนทหารเสร็จจาก
งานที่ได้รับมอบหมาย ได้เดินทางกลับกรุงเทพมหานคร ผ่านมาทาง
จอมบึงซึ่งมีผู้ก่อการร้ายซุกซม ขณะนั้นได้ยินเสียงปืนกลดังขึ้นเป็น

ชุด ๆ ผมเป็นพลขับได้ขับรถมาด้วยความเร็วและได้หักพวงมาลัยหลบข้างทางทุกคนหีบปืนออกยิงผู้ สักกรูมีเสียงดัง “ดับ” มาข้าง ๆ เพื่อนผมเป็นลูกกระเบิด ผมใจหายนึกถึงหลวงปู่ทิมขอย่าให้ผมและเพื่อน ๆ ต้องเป็นอันครายเลย “ลูกกระเบิดไม่ระเบิด” ประมาณ ๑ ชั่วโมง เสียงปืนเงียบผมและเพื่อนต่างออกตรวจดูผู้ก่อการร้าย ปรากฏว่ามีตาย ๑ และบาดเจ็บหนีไปได้ ทางฝ่ายผมบาดเจ็บเล็กน้อย ๑ ทุกคนต่างนึกกันในใจเหมือนกันหมดว่าขอให้หลวงปู่ทิมช่วย (บางคนมีเหรียญเพราะบ้านอยู่ใกล้วัด) เรื่องก็จบเพียงเท่านั้นนะครับ ขอให้คุณชินพร และหมู่คณะจงมีความสุขความเจริญ หลวงปู่ทิมท่านคงไม่ทิ้งคุณและหมู่คณะ ใครคิดร้ายก็คงเห็นในทันตานั้นครับ

อ้อ ผมเสียใจจนกระทั่งบัดนี้ ผมอดคร่ำครวญแหวนไว้ไม่ทราบว่ามีใครขโมย “ปรกใบมะขาม” ผมไป แต่พระองค์อื่นไม่เอา ถ้าคุณชินพรยังเหลืออีกละก็ผมขอเช่าอีกองค์

นับถือ

จ.ศ.ค.อิศเรศ เดชาภิมิข

๓๒๘๑ ซอยสมบูรณ ถนนสมเด็จพระยา อ.คลองสาน กรุงเทพฯ
เรียน คุณชินพรที่นับถือ

เรื่องที่ผมจะเรียนต่อคุณชินพรต่อไปนี้ ผมขอรับรองว่าเป็นความจริง เพราะผมสามารถหาพยานบุคคลผู้รู้เห็นต่อเหตุการณ์ยืนยันได้ มิใช่ผมจะโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ให้กับผู้หนึ่งผู้ใด

หรือหวังผลตอบแทนอย่างไรทั้งสิ้น เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๗ บุตรชายของผมอายุได้สามขวบกว่า แก่ได้ป่วยเป็นไข้ตัวร้อนสูงมาก ผมจึงได้ปรึกษากับภรรยาของผมในตอนเช้าก่อนจะไปทำงานว่า ให้พาแกไปรักษาที่คลินิกจะดีกว่าเพราะอาการแกไม่ค่อยจะดี ไม่ยอมทานอะไร ซึ่งภรรยาผมก็เห็นด้วย ครั้นตอนเย็นพอผมกลับจากที่ทำงาน ผมรู้สึกแปลกใจที่ประตูบ้านปิดแต่เพื่อนบ้านได้มายืนจับกลุ่มคุยกันอยู่ และทันทีที่ผมไปถึง พวกเขาก็ได้บอกข่าวที่ทำให้ผมแทบต้องล้มทั้งยืนคือ ลูกชายผมและภรรยาได้ไปอยู่ที่โรงพยาบาล เนื่องจากอุบัติเหตุรถชนกันระหว่างทางไปโรงพยาบาล เพื่อนบ้านที่ไปกับผมเขาได้ปลอบใจให้ผมทำใจดี ๆ ไว้และเล่าให้ผมฟังว่า เขาเห็นเหตุการณ์ทั้งหมดเพราะพอดีเดินจะข้ามถนนตรงสี่แยก (ท่าดินแดง) เขาเห็นว่ามีรถสามล้อเครื่องคันหนึ่งได้แล่นลงจากสะพานจะเลี้ยวขวาไปทางโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และทันทีนั้นได้มีรถกระบะเล็กแล่นสวนจากท่าน้ำดินแดงเพื่อขึ้นสะพานมาอย่างรวดเร็ว และได้ชนปะทะเข้ากลางลำของสามล้อเครื่อง เป็นเหตุให้คนขับและภรรยา-ลูกผมกระเด็นออกจากรถ (ลูกชายผมแกลกระเด็นไปไกลจากที่เกิดเหตุประมาณ ๘-๑๐ เมตร) ตัวเขายืนตกตะลึงดูอยู่ จนมีคนช่วยนำคนเจ็บขึ้นรถเพื่อส่งโรงพยาบาลเขาจึงได้เดินเข้าไปมุงดูด้วย ก็จำได้ว่าเป็นลูกและภรรยาของผม เขาจึงมารอบอกข่าวแก่ผม ทันทีที่ถึงโรงพยาบาล ผมรีบขอเข้าเยี่ยมดูอาการที่เด็กอุบัติเหตุ แพทย์เวรได้บอกผมว่าลูกชายผมแกไม่ป็นอะไรเลย ส่วนภรรยาผมต้องเย็บที่ศีรษะถึง ๘ เข็ม และส่งสัยแขนซ้ายจะหักด้วย ขณะนี้กำลังอยู่ห้องปฐมพยาบาล ผมจึงรีบขอเยี่ยมลูกก็พบว่า

แกนนอนหลับอยู่ที่เตียงคนไข้ และนางพยาบาลได้บอกผมว่า แกเพิ่งจะหลับเพราะร้องไห้หาแม่เสียเหลือ ผมรีบอุ้มตรวจความตัวลูกผมก็ไม่พบบาดแผลใด ๆ ทั้งสิ้น จึงทำให้ผมและเพื่อนที่มาด้วยกันแปลกใจมาก อีกทั้งอาการไข้ของแกก็หายเหมือนเด็กปกติธรรมดาทุกอย่าง (เพื่อนบ้านและผู้เห็นเหตุการณ์ต่างพากันสงสัยและแปลกใจในตอนผมพาแกกลับบ้าน) แต่ผมยังไม่ไว้วางใจจึงได้ขอให้หมอเช็กใหม่อีกครั้งในวันรุ่งขึ้น ผลที่ได้รับคือ แกสบายเป็นปกติดีและไม่เป็นอะไรเลย ส่วนคนขับรถสามล้อเครื่องต้องนอนพักรักษาตัวอยู่โรงพยาบาลเกือบสามสัปดาห์ ซึ่งผมก็ไม่ได้เอาความผิดหรือเรียกร้องอะไรกับแก เพราะถือเป็นคราวเคราะห์เสียมากกว่า (คนขับรถกระเบะเล็กไม่เป็นอะไรและได้ขับรถหนี)

ผมจึงมีความเชื่อมั่นในอิทธิบารมีของหลวงปู่ทิมที่ได้ช่วยชีวิตลูกชายของผมไว้ เพราะผมได้ให้แกแขวนพระปรกใบมะขามเนื้อทองแดงของท่าน ซึ่งผมได้มาโดยขอแบ่งเช่าจาก คุณธงชัย อุคมความสุข พร้อมพระปิดตาของหลวงปู่อย่างละองค์

ที่ผมเขียนมานี้ก็หวังทดแทนต่อพระคุณของหลวงปู่ทิม พร้อมขอกราบแทนทำหลวงปู่มา ณ ที่นี้ด้วย เพราะท่านได้เมตตาบุญบารมีช่วยให้ลูกชายอันเป็นที่รักของผมและครอบครัวของผมได้รอดปลอดภัยจากอุบัติเหตุครั้งนี้

ท้ายนี้ผมให้หลวงปู่อันเป็นที่รักของผม ช่วยคลบบันดาลให้ คุณชินพรและศิษย์ที่เคารพรักในตัวท่าน จงประสบแต่ความสุขและกลาดแคล้วจากอันตรายทั้งปวง

นับถือ

วิเชียร หงส์ทรงเกียรติ

๖๖๐/๘ ขอขมาบุญบริการ
ค.บางพลัด บางกอกน้อย ธนบุรี

๔ เมษายน ๑๘

เรียน คุณชินพร ที่นับถือ

เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๑๗ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปทอดผ้าป่า ณ วัดละหารไร่ อ.บ้านค่าย จ.ระยอง ซึ่งมีพระครูภาวนาภิวัตติ (หลวงปู่ทิม อิสริโก) เป็นเจ้าอาวาส การทอดผ้าป่าครั้งนี้ทางคณะกรรมการวัดและคณะหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง ได้มอบของที่ระลึกให้กับทุก ๆ คนที่ร่วมทำบุญในครั้งนี้ด้วยคือ มีเหรียญรูปเหมือนหลวงปู่ทิม สร้างปี ๒๕๑๖ ตะกรุดโทน ผ้ายันต์ พระขุนแผนกุมารทองพิมพ์เล็ก และรูปถ่ายขนาดใหญ่สี่มุมพุทธหรือสี่บานเย็น มียันต์ล้อมรอบองค์หลวงปู่ทิมนั่งเต็มองค์ เดินชัด สวยงามมาก ๑ แผ่น หลังจากที่ข้าพเจ้าได้รับมอบของที่ระลึกนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็นำรูปถ่ายขนาดใหญ่นี้ไปใส่กรอบ แล้วนำมาขึ้นไว้ที่ห้องบูชาซึ่งมีแค่รูปของหลวงปู่ทิมกับพานใส่พระเครื่องไว้ ๖-๗ องค์ (ส่วนมากเป็นของหลวงปู่ทิมทั้งนั้น) หลังจากนั้นข้าพเจ้าและภรรยาที่จุดธูปกราบไหว้บูชาทุก ๆ วัน

จนกระทั่งเมื่อวันอาทิตย์ต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้าพเจ้ากลับจากทำงานถึงบ้านก็ประมาณเกือบหกโมงเย็น พอถึงบ้านภรรยาของข้าพเจ้าก็บอกว่า “ลูกชายเป็นอะไร ไม่ทราบ ปวดที่หูด้านขวา เห็นร้องว่าเจ็บ ๆ” ข้าพเจ้าก็ซักถามว่าเป็นอย่างไรแน่ เอาที่แคะหูไปและเองหรือเปล่า เพราะเห็นคกอยู่ที่

พื้น ลูกชายของข้าพเจ้าอายุยังไม่ถึง ๒ ขวบ ยังไม่ค่อยรู้เรื่องทำอะไรนัก ภรรยาของข้าพเจ้าเป็นช่างเสริมสวย เปิดร้านอยู่กับบ้าน เวลาที่แขกมาทำผมก็ไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูกได้ตลอด ข้าพเจ้าก็เลยเหมาเอาว่าคงจะปล่อยให้ลูกชายเอาที่แคะหูไปแคะเสียแล้ว โดยที่ภรรยาของข้าพเจ้าไม่เห็น ข้าพเจ้าเลยไปซื้อน้ำมันหยอดหูที่ตลาดมาลองหยอดหู บางทีถ้าไม่ใช่แคะหูเอง อาจจะเป็นพวกมดหรือแมลงอะไรเข้าไปก็ได้เวลานอนหลับคอน้ำย จากหนึ่งทุ่มถึงสี่ทุ่มอาการก็ยังไม่ว่า หรือมีที่ท้าวว่าจะหายเจ็บปวดเลย กลับปวดมากขึ้น เพราะคราวนี้จะเอามือไปถูที่หูไม่ได้เลย ลูกชายจะร้องลั่นบ้านไปหมด เกรงใจบ้านข้างเคียงก็เกรงใจเพราะมันดึกแล้ว ข้าพเจ้าให้ภรรยาอุ้มลูกชายนอนไว้ที่ดัก คิดว่าเวลาลูกหลับจะได้หูข้างที่ปวดถนัดขึ้นและจะได้ใส่ยาบ้าง แต่ก็หมดหวังเพราะพอมือไปถูที่หูข้างที่ปวดเมื่อไรเป็นร้องออกมาทุกที ข้าพเจ้าพยายามอยู่จนถึงตีสามกว่า ๆ ก็ยังทำไม่ได้ อาการก็ยังไม่ดีขึ้นเลย จะไปหาหมอที่ดึกคืนป่านี้นี้แล้ว แดมยังไกลอีกด้วย เลยตัดสินใจยังไม่ไปตั้งใจว่า ถ้าพรุ่งนี้อาการยังเป็นอยู่อย่างนี้จะพาไปหาหมอที่โรงพยาบาลแน่นอน เพราะหลับได้เดี๋ยวเดี๋ยวก็นอนแล้ว ก็เอาแต่ร้องให้เจ็บปวดตลอดเวลา ข้าพเจ้าและภรรยาก็เป็นอันว่าไม่ได้นอนทั้งคืน

สักครู่ต่อมาข้าพเจ้าก็เห็นภรรยาอุ้มไปจุดรูปไหว้ที่หิ้งบูชาที่มีรูปหลวงปู่ทิมใส่กรอบไว้ ข้าพเจ้าก็ไม่ได้อะไรเพราะง่วงนอนก็ง่วงเมื่อยก็เมื่อย โดยเปลี่ยนกันอุ้มลูกชายกับภรรยา ไม่ได้ถามไถ่อะไรพยายามเอาใจถูกลบถูกลูให้หลับ เพราะเมื่อหลับแล้วความเจ็บปวดจะได้ไม่ค่อยทรมานถูก ข้าพเจ้าก็คิดอย่างนั้น

ประมาณตีสี่กว่า ๆ ลูกชายก็หลับลงได้ เมื่อเห็นคราวนี้ลูกหลับนาน ข้าพเจ้าก็พลอยหลับไปด้วย ไปตื่นเอาคอนเกือบเจ็ดโมงเช้าพร้อมกับลูกชายก็ตื่นขึ้นมาด้วย ข้าพเจ้าก็ขอลูกชายว่าเป็นอย่างไร คอนนั้นจับถูกหูเหมือนคอนกลางคืนแกก็ไม่ร้องไม่ปิดมือ ข้าพเจ้าก็คิดว่าคงทุเลาลงไปบ้างแล้ว แต่อยากลองดูซิว่าจะทุเลามากน้อยแค่ไหนโดยจับแรง ๆ ขึ้นอีก แกก็ไม่ร้องเจ็บปวดอย่างคอนกลางคืนอีก ทีนี้ข้าพเจ้าจับหูซี่แรง ๆ ดูแกก็ไม่มีอาการเจ็บปวดเลย ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจมาก พร้อมกับความที่แปลกใจว่าทำไมอาการปวดหูจึงหายเร็วนัก ยาก็ไม่ได้หยอดเข้าไปในหูได้เลยถูกแคะหูข้างนอกเท่านั้น เพราะลูกชายคอยปิดออกตลอดเวลา แล้วก็ร้องเจ็บปวดด้วย ภรรยาของข้าพเจ้าซึ่งนั่งมองดูอยู่ตลอดก็พูดขึ้นว่า “คอนจุดรูปเมื่อคืนนี้ได้บนหลวงปู่ทิมไว้ว่า ขอให้ลูกชายหายเจ็บปวด อย่าให้ลูกร้องงอแง ถ้าเป็นแผลอยู่ในหูหรือมีตัวอะไรอยู่ในหูก็ขอให้ออกและให้หาย แล้วจะเอาลูกชายถวายให้เป็นลูกหลวงปู่” พอภรรยาพูดจบข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและดีใจมาก เพราะข้าพเจ้าเกิดมาไม่เคยพบกับเหตุการณ์อย่างนี้มาก่อนเลย ข้าพเจ้าก็บอกกับภรรยาว่า “เราต้องหาโอกาสไปกราบหลวงปู่และเอาลูกไปถวายท่านนะ เพราะเราบนไว้แล้ว”

แต่เนื่องจากการงานในขณะนั้นกำลังยุ่ง ว่าจะไป ๆ ค้าง
หลายครั้งเพื่อกราบหลวงปู่ ก็ไม่ได้เสียที จนกระทั่งมาเมื่อวันที่
๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสไปนมัสการหลวงปู่
ที่วัดละหารไร่ ซึ่งข้าพเจ้าตั้งใจจะไปดูก่อนว่าวัดนี้ที่หลวงปู่จำพรรษา
อยู่ที่ไหน เพราะคอนทอดผ้าป่านั้นทราบว่ามีน้ำท่วมเลยไม่ได้
ไป และอีกอย่างหนึ่งเพราะคิดเรื่องงานด้วยเลขพลาตโอกาส ข้าพ-
เจ้ายังไม่เคยไปเลย ซึ่งข้าพเจ้าจะไปดูว่าเข้าออกอย่างไร แล้วจึงจะพา
ภรรยาและลูกมาที่วัดเลย พอกราบหลวงปู่แล้วข้าพเจ้าก็พูดถึงเรื่อง
ดูก่อนอื่นว่า “วันนี้ผมยังไม่ได้พาลูกชายมาด้วย
คราวหน้าถึงจะพามา” ข้าพเจ้าพูดเพียงเท่านี้ ซึ่งก็
ยังไม่ค่อยแน่ใจว่าหลวงปู่จะเข้าใจอย่างไร ท่านจึงมองหน้าข้าพเจ้า
อยู่สักครู่แล้วพูดออกมาว่า “ไม่พามาตอนหนุ่ม ๆ” แล้ว
ท่านก็จ้องมองหน้าข้าพเจ้าตลอดเวลาและยิ้มน้อย ๆ คือน้ำคน
ขับรดสองแถวพร้อมกระเป่ารด ๒ คนที่ข้าพเจ้าหมาให้เข้าไปส่งและ
คอยรับกลับด้วย เป็นรดที่วังระหว่างระของ-บ้านค่าย (ข้าพเจ้า
จำชื่อได้คนเดียวคือ คุณวันชัย ๆ บ้านอยู่ที่อำเภอบ้านค่าย ซึ่งเป็นคน
ขับรด) ทุกคนได้แค้นมองหน้ากันไปมองหน้ากันมา ยิ้มแห้ง ๆ พูด
อะไรไม่ถูก โดยเฉพาะข้าพเจ้ามีอาการมากที่สุด เพราะเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ
กับตัวข้าพเจ้าโดยตรง และทุกคนทราบเรื่องจากข้าพเจ้าคุยให้ฟัง
ในรดแล้วว่า ข้าพเจ้าปล่อยช่วงเวลานานเกือบครึ่งปีถึงไปพบ
ท่าน เป็นความผิดของข้าพเจ้าเอง และต่อมาเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม
พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยภรรยาและลูกชายก็เดินทาง

ไปที่วัดละหารไร่ นำลูกชายไปถวายให้หลวงปู่ทิม ความที่ภรรยาของ
ข้าพเจ้าได้บนเอาไว้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งยังเป็นความดีใจและภูมิใจ
ใจของข้าพเจ้าและภรรยาอยู่ทุกวันนี้เป็นอย่างยิ่ง
ศ.อ.ประเสริฐ วรวิวัฒน์

๔๘ ซอยวัณณ์เวียง อ.สัมพันธวงศ์ ก.ท.

๑๘ เม.ย. ๑๘

เรียน คุณชินพรที่นับถือ

ผมได้ติดตามเป็นสมาชิกของอภินิหารและพระเครื่อง
ของคุณมาเป็นเวลานานเกือบจะครบ ๑ ปีแล้ว และคิดว่าคงจะคิด
ตามต่อไปอีกอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะคุณได้แนะนำให้ใช้พระดีหลาย
อาจารย์ หลายหลวงพ่ที่มีอภินิหารต่าง ๆ นานาเกิดขึ้น และคุณ
แนะนำใช้พระดีคือหลวงปู่ทิม หลวงพ่อสิม ฯลฯ และผมก็ได้ประสบ
มาแล้วครับ คือ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๑๘ ผมไป ร.ร.เวียนตั้งแต่
เช้าจนเย็น และในวันเดียวกันนี้ ผมได้เดินออกมาจากโรง-
เรียน และหน้า ร.ร.ของผมมีสะพานอยู่และมีราว ๒-๓ ชั้น ผมกับ
เพื่อนจึงกระโดดเพื่อจะขึ้นบนสะพานแต่ผมกลับตกลงมา พอตีมีรด
คันหนึ่งขับมาทางใต้สะพานและก็ขับมาชนผมอย่างแรงแต่ตัวของ
ผมไม่กระเด็น เพียงแต่ชนแล้วผมก็อยู่กับที่และผมรู้สึกเจ็บที่
ขาจนผมเดินไม่ไหว ผมก็นึกถึงพระในคอของผมซึ่งมีอยู่ ๓ องค์
คือสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช หลวงพ่อสิมรุ่นเมตตา และเหรียญของ
หลวงปู่ทิมเจริญพรบน แต่คือนั่นคนที่ขับรดที่มาชนผมมันเขา

ถามเป็นอะไรมากไหม ผมบอกกับเขาว่ารู้สึกเจ็บที่ขามากเขาจึงพาผมไปโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง และเมื่อถึงแล้ว หมอก็ตรวจร่างกายของผมเป็นอะไรมากไหมผมบอกที่รู้สึกเจ็บที่ขามาก หมอก็ตรวจดูที่ขาและทุก ๆ ส่วนของผม ตรวจออกมาแล้วไม่มีอะไรเลยไม่เป็นอะไรมากในร่างกายก็ไม่มีอะไร เพียงแต่ขาเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น ไม่เป็นอะไรมากหรอก หมอก็บอกว่ากลับบ้านได้ และขณะนั้นผมก็เดินได้อย่างดีเหมือนเดิม ผมก็นึกในใจขึ้นว่าเป็นเพราะในกอกของผมมีพระศิวะมั่งจึงรอดมาได้

และต่อมาอีกสัก ๒ อาทิตย์ ผมได้อธิษฐานกับหลวงปู่ว่าขอให้บ้านผมจงอยู่ร่วมเย็นเป็นสุข ขอให้มิมีลาภยศและผมบอกว่าขอให้ในบ้านของผมถูกลื้อดเคอร์รี่ เลข ๒ ตัวพอเพราะผมไม่โลกมาก และวันนั้นก็ถูกเลข ๒ ตัวจริง ๆ ความที่ผมได้อธิษฐานกับหลวงปู่ไว้ เมื่อได้เงินมากแล้วผมก็บอกกับพี่ผมว่าน้องได้อธิษฐานกับหลวงปู่ทิมไว้ว่าขอให้ในบ้านของผมถูกลื้อดเคอร์รี่เลข ๒ ตัวและก็ถูกจริง ๆ ความที่อธิษฐานไว้ และต่อจากนั้นอีกไม่นานคุณก็ได้สร้างพระปิดตาของท่าน ที่ผมก็ไปจองเพราะนับถือท่านมาก และผมกับพี่ก็ได้ไปที่วัดสามปลื้มเช่าพระปิดตาดวงด้านหลังฝังทับทิม ปรกใบมะขาม พระปิดตานวโลหะและทองแดง ด้านหลังมีรูปท่านกำลังนั่งสมาธิอยู่ และได้เช่าเหรียญพระครูภาวนาภิริติมาและตั้งแต่ที่นับถือท่านมาก เมื่อคุณออกของดีที่และผมก็ได้ไปจองมาที่คุณออกพระปิดตาหลวงปู่ทิมที่ทับทิมก็ไปจอง และที่ผ่านมานี้ก็มีการจองของดีจากท่านที่กับผมก็ไปจองกัน เป็นเพราะความศรัทธาและปาฏิหาริย์ ทำให้ผมกับพี่มีความเคารพและนับถือท่านมาก

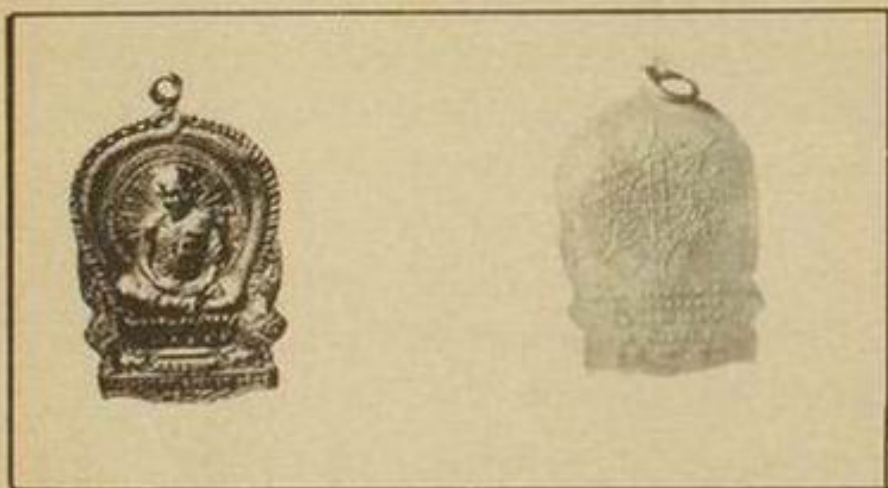
และผมขอรบกวนคุณชินพรสักเล็กน้อย ขอให้คุณได้ส่งกระดาษยันต์ของหลวงปู่และรูปถ่ายหลวงปู่สิมรูปเล็กผมจะไปให้เพื่อน เพราะเพื่อนผมก็นับถือหลวงปู่และหลวงปู่สิม จะขอขอบพระคุณอย่างยิ่งมากครับ

สุดท้ายขอให้คุณชินพรและคณะผู้จัดทำหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง ที่ปรึกษาและเพื่อนร่วมงานอยู่ร่วมเย็นเป็นสุขตลอดไป และให้หนังสืออภินิหารและพระเครื่องของคุณชายดีและขอให้อยู่เคียงข้างประชาชนตลอดไป

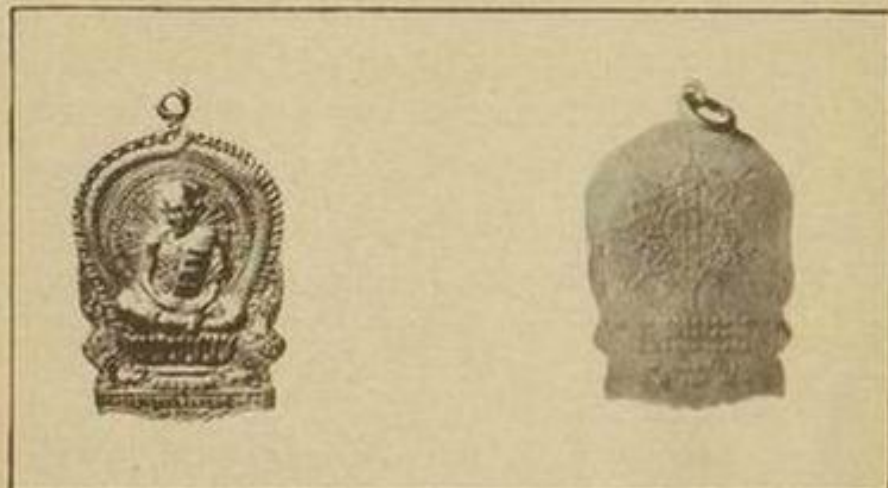
โดยความนับถือ
พันธ์ชัย ไชยนิคมเสถียร

คุณมานิช เหล่าขวัญสฤติชัย เจ้าของภัคดา-
การนาวาชายหาด บันทึกลงถึงเรื่องราวของหลวงปู่
ทิม ซึ่งประทับใจกับตนเองไว้ว่า

จะกล่าวถึงอภินิหารของหลวงปู่ทิม ในทางรักษาคนป่วยคนไข้ หลังจากใครคือใครเขียนแต่เรื่องอยู่ยงคงกระพันและแคล้วคลาดมานานแล้ว วันนี้ผมจะเขียนถึงเรื่องอภินิหารทางรักษาคนเจ็บป่วยบ้าง ทั้งนี้เนื่องจากถูกศิษย์หลวงปู่ได้สร้างเหรียญขึ้นชุดหนึ่งมีทั้งเหรียญผู้หญิงและเหรียญผู้

ชาย อย่างละไม้ก็พันเหรียญถวายให้หลวงปู่ก่อน หลวงปู่ป่วยและหลวงปู่ได้ปลุกเสกให้เสร็จสมบูรณ์แล้ว เหรียญชุดนี้หลวงปู่นำมาแจกให้ลูกศิษย์ใกล้ชิดและผู้มาเยี่ยมหลวงปู่และพยาบาลและบูรณพยาบาลโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้า ๗ ศรีราชา เท่านั้น ผมเคยตั้งชื่อว่ารุ่น “สมเด็จพระเจ้า ๗ ศรีราชา” ถ้าใครมีไว้ก็อธิษฐานให้หายป่วยหายไข้ได้ เช่น ค.ญ. กนกวรรณ เอี่ยมเงิน อายุ ๖ ปี ถูกคุณกตัญญา นางวัชร เอี่ยมเงิน ซึ่งเป็นสมุหบัญชีและห้องจ่ายยาของโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้า ๗ ศรีราชา ได้ป่วยเป็นโรคลูคีเมียตั้งแต่เล็ก ๆ และต้องฉีดยาเคมีตลอดทุกอาทิตย์ทุกเดือนตลอดมาหลายปี ร่างกายฝ่ายผอมน่าสงสาร หมดเงินรักษาจนนับไม่ถ้วน จนถึงวันหนึ่ง เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๘ ค.ญ.กนกวรรณก็มีอาการเข้าขั้นโคม่า หมอก็ไม่อยากจะรักษาแล้วเพราะโดยปกติแล้วโรคนี้นี้ไม่มีทางรักษาหายขาดได้ ภาษาชาวบ้านเขาเรียกกันว่า ง่าย ๆ เม็ดเลือดขาวกินเม็ดเลือดแดง

ต้องซื้อเลือดแดงเติมอยู่เสมอด้วยกุศลผลบุญยังมีอยู่ ทำให้พ่อแม่เด็กมาพบกับเพื่อนของผมเองคือคุณนิศยา สมวงษ์ ซึ่งได้รับเหรียญรุ่น “สมเด็จพระเจ้า ๗ ศรีราชา” จากผมไป ๓ เหรียญ จึงให้ไปแขวนไว้ที่คอเด็ก และอธิษฐานขอให้หลวงปู่ทิมช่วย ถ้าหายภายใน ๓ วัน จะสร้างพระตัวเท่าเด็ก ถวายให้วัดที่ยากจน ปรากฏว่าพอครบ ๓ วัน ค.ญ.กนกวรรณก็หายเป็นปกติทั้ง หมอขอเลือดไปตรวจใหม่ ก็เป็นปกติดี เหมือนกับเด็กธรรมดาทั่วไป จนหมอโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้า ๗ ศรีราชา ยังสงสัยอยู่ทุกวันนี้ เมื่อครบ ๖ เดือน ด้วยความยากจนเพราะหมดเงินรักษาเด็กคนนี้ จนมีหนี้สินรุงรัง พ่อแม่เด็กจึงไม่สามารถสร้างพระถวายวัดยากจน ตามที่ได้บนบานไว้ได้ เด็กอยู่

ดี ๆ ก็เกิดอาการป่วยขึ้นอีก พอตีผมต้องการศึกษาเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลาให้รู้แน่นอนจนถึงที่สุดได้ติดตามข่าวอยู่ จึงรู้ว่าเพื่อนผมไปเอาพระหลวงปู่ทิมคืนจากเด็กแล้ว ด้วยความสงสารผมจึงเอาของผมให้ไปหนึ่งเหรียญและได้อารานาหลวงปู่ช่วยเด็กด้วย พร้อมทั้งได้ช่วยกันหาเงินจากเพื่อนเพื่อนรวมกันสร้างพระให้เด็กด้วย เด็กก็หายทันที จนกระทั่งผมไปถามมาอีกครั้งก่อนเขียนวันนี้ ซึ่งล่วงเลยมาอีก ๕ เดือนเศษ แล้วเด็กก็ยังปกติ แข็งแรงดี ไม่เคยต้องไปหาหมออีกแค่ประการใด การเรียนก็ดีขึ้น

คุณมาโนช เหล่าชวัญสถิตย์บันทึกเรื่องราวอันมหัศจรรย์ไว้อีกว่า :-

เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๘ คราวนี้มาเกิดเหตุกับตัวผมเอง คือผมได้หกล้มหงายหลังฟาดพื้นปูนซิเมนต์ เมื่อคืนวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๑๘ เมื่อเวลา ๒๐.๐๐ น. ปรากฏว่าผมสลบทันที 3 วัน 3 คืน หมอพยาบาลฟื้นขึ้นมาก็ปรากฏว่าผมเป็นอัมพาตไปเสียแล้วครึ่งตัว คือซีกขวาทั้งซีกขยับไม่ได้เลยและช่วยตัวเองก็ไม่ได้ ทั้งการกิน การถ่าย การนั่ง การนอน ผมแทบจะคลั่งกลั่นใจตาย ฉับพลันผมก็นึกถึงหลวงปู่ จึงยกมือซ้ายขึ้นพนมมือสวดมนต์อธิษฐานถึงหลวงปู่ทิมทันที คัดห้อหลวงปู่ทำไมไม่ช่วยลูกปล่อยให้ลูกทุกข์ทรมานอย่างนี้ทำไมถ้าลูกไม่หาย ก็ขอตายไปเสียเลยจะดีกว่า ฉับพลันหลวงปู่ก็เหยียบทรงตัวผมและพูดภาษาระยะไกลไปถึงตอนนั้นผมไม่รู้เรื่องอะไรด้วยแล้ว และก็ไม่มีใครฟังผมพูดรู้เรื่องด้วย จนภรรยาผมต้องเอารถไปรับลูกศิษย์หลวงปู่ทั้งหมดที่วัดละหารไร่มาพร้อมหน้ากัน เรื่องของผมตอนนี้ผมไม่รู้เรื่องอะไร

เลย แต่โดยจิตได้สำนึกหลวงปู่ให้กำลังใจบอกผมว่า ผมจะยังไม่ถึงที่ตายหรือหลวงปู่ต้องช่วยแน่และมาช่วยอยู่แล้ว และไม่ต้องกลัวเป็นอัมพาตต้องหายแน่ ผมยังพร่ำบอกทุกคนว่าหลวงปู่มาช่วยไม่ต้องเป็นห่วงผม หลายคนยังไม่เชื่อหาว่าผมพูดเพ้อเจ้อไม่ให้พูดอะไรมาก ให้ออนเลย ๆ ผมอยู่ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ๗ ศรีราชา เกือบเดือนจึงย้ายไปอยู่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ อีก ๘ วัน แล้วจึงย้ายไปอยู่ที่โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา โดยเป็นคนไข้ของคุณหมอ สุรพงศ์ อำพันวงษ์ วันแรกไปถึงหมอเอาเข็มฉีดยาเส้นเลือดเพื่อคัดเลือดไปตรวจ แต่แทงไม่เข้าจึงต้องขอให้ผมถอดสร้อยพระหลวงปู่ออกวันที่ ๒ ก็เข้าห้องทำการผ่าตัดสมองทันที เมื่อเวลา ๐๘.๐๐ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๑๘ ผ่าตัดเสร็จเมื่อเวลา ๑๒.๐๐ น. คอนปาย ๔ โมงเศษหมอและพยาบาลพยายามปลุกผมคืนเพราะฉีดยาไม่เข้าอีกทั้ง ๆ ที่ไม่ได้แขวนพระเพราะก่อนผ่าตัด ผมได้อารานาหลวงปู่ทิมให้คุ้มครองผมให้มีความปลอดภัยทุกประการ จึงทำให้ฉีดยาไม่เข้าทั้ง ๆ ที่เข็มฉีดยาทุกชุดผมซื้อมาให้หมอเอง ร้อยกว่าชุดเป็นเข็มฉีดยาสำเร็จรูปผ่านการฆ่าเชื้อโรคมมาแล้วและใช้ครั้งเดียวก็โยนทิ้งเลย เข็มคมกริบอย่างแน่นอนแต่ผ่าอัสจรรย์ทั้งหมอและพยาบาลพยายามฉีดยาเข็มโก่งงอ ก็ยังไม่เข้าจึงจำใจปลุก

ผม “คุณมาโนช มีอะไรดีฉีดยาไม่เข้า” ผมกำลังเคลิ้ม ๆ จึงตอบไปว่า “มีพระครับ” หมอจึงบอกให้ผมนิมนต์ออกก่อน คุณหมอจะให้อาหารก็ไม่กล้าถาม ผมว่าจะลองไหม คุณหมอเกรงทานแล้วจะคลื่นเหียนเอาเขียนจะลำบากเพราะการผ่าตัดสมองใช้ความละเอียดอ่อนมากผมบอกว่ายอัยสักรู้ ผมก็อารานา

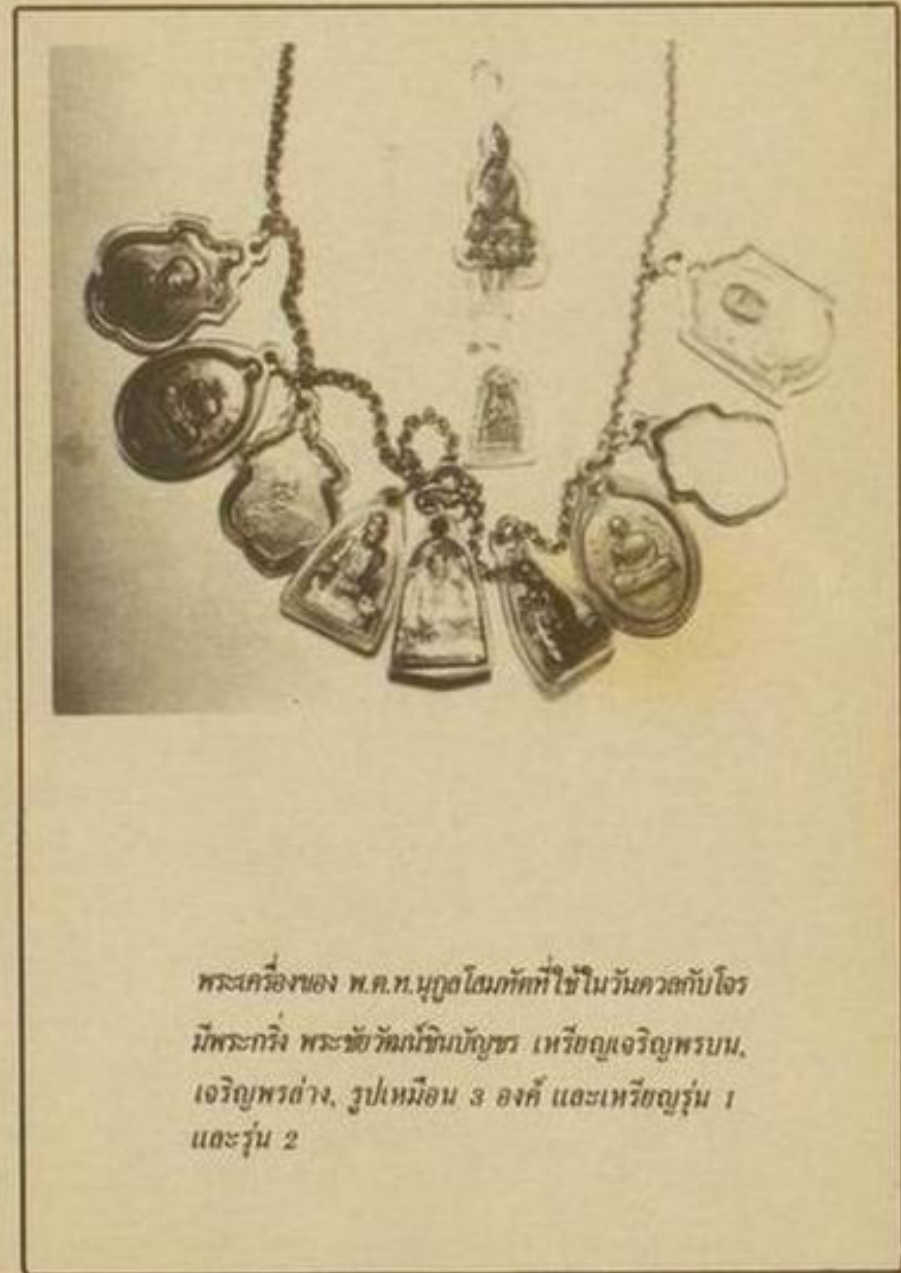
หลวงปู่ถามว่าผมจะทานได้ไหม ถ้าทานไม่ได้ก็ขอให้มืออะไรบอกเหตุ ถ้าไม่มีอะไรผิดปกติผมก็จะทานเพราะหิวมากแล้วเหลือเกิน ปรากฏว่าไม่มีอะไรผิดปกติผมจึงทานน้ำแข็งไปสามสี่ก้อนรอสักครู่คุณหมอเห็นไม่มีอาการคลื่นเหียนอาเจียน ก็อนุญาตให้ทานโจ๊กได้เย็นวันนั้นจึงทานโจ๊กอร่อยที่สุดเป็นมือแรก สองวันต่อมาผมก็ขอกลับมาอยู่ห้องพิเศษเดิมและรุ่งขึ้น ๒ วัน คุณชินพร สุขสถิตย์ ถูกศิษย์หลวงปู่ทิมก็นำรูปเหมือนหลวงปู่ทิมขนาด ๘ นิ้ว มาให้ผมไว้บูชาหนึ่งองค์ ผมดีใจมากจุดธูปบูชาทุกเช้าสายบ่ายเย็น และก่อนนอนอ่อนนอนหลวงปู่ว่าหมอบอกว่า “ผมจะหายพิการภายใน ๖ เดือน ผมขอหลวงปู่เพียง ๖ วันเท่านั้น เพราะเด็กหญิงกนกวรรณ เป็นโรคที่รักษาหายได้ใน ๓ วัน ผมขอ ๖ วันนะหลวงปู่ นี่ เพราะผมเป็นห่วงพ่อแม่และลูก ๆ และมีหลายคนแข่งให้ผมตาย ผมอยากจะไปให้เขาดูหน้าเสียหน่อยถ้าหลวงปู่รัก และเข้าใจลูกขอให้หายภายใน ๖ วัน” “ท่านผู้อ่านที่เคารพครับท่านเชื่อหรือไม่ ผมหายพิการอย่างหมดสิ้นภายใน ๖ วันจริง ๆ” (หลังจากหมดดัดเส้นไหมแล้ว)

คุณคุณฎี ศิริโหวาร อาจารย์ ร.ร.ช่างแห่งหนึ่งในจังหวัดระยองได้เคยบันทึกประสบการณ์อันเกี่ยวกับพระเครื่องของหลวงปู่ทิมไว้ว่า :-

เมื่อวันที่ ๒๓ ก.พ. ๒๕๑๘ นี้เอง มีโจรพวกหนึ่งสี่คนได้เกิดควลงมือกับตำรวจ ส.ภ.๑. บ้านค่าย ฝ่ายใจมีเอ็ม ๑๖ ประจำตัว ฝ่ายตำรวจมีเพียงปืนนาโต้ และคาโบร์ เอ็ม ๑ ประจำผลปรากฏว่าฝ่ายโจรตาย ๓ คน และหลบหนีไปได้ ๑ คน แต่ถูกจับได้ภายหลัง ฝ่ายตำรวจไม่ตายเลยมีบาดเจ็บที่ไหล่เล็กน้อย ๑ คน เนื่องจากคนร้ายยิงด้วยเอ็ม ๑๖ กระสุนโดนโครงรถ เศษตัวถังหลุดกระเด็นไปโดนหัวไหล่บาดเจ็บเล็กน้อยเท่านั้น หนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นเสนอข่าวพาดหัว สถานที่เกิดเหตุอยู่ไม่ไกลจากบ้านผมนัก ดังนั้นผมจึงต้องหาข้อเท็จจริงอย่างใกล้ชิด โดยขอทราบเรื่องราวจาก ท.ค.ต. บุญ ไสมศักดิ์ ผบ. ส.ภ.๑. บ้านค่ายสมัยนั้น ซึ่งก็ได้รับความกรุณาเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น คือ ขณะที่ตำรวจ ค.หนองกลับ อ.บ้านค่าย จ.ระยอง ได้ทำการตรวจรถยนต์อยู่ที่ด่านหัวซวด เวลาประมาณ ๒๒.๓๐ น. ได้มีรถยนต์มาสด้า พิกอัพสี่ล้อวิ่งผ่านด่านไม่ยอมหยุดให้ตรวจ ตำรวจประจำด่านจึงได้ขอยิมรถยนต์ อีซูซุ พิกอัพ ไล่กวด พอจะทันห่างกันประมาณ ๒๐ เมตร พวกโจรได้ยิงด้วยปืนเอ็ม ๑๖ ประมาณ ๒๐ นัด โคนรถยนต์และกระจกหน้าแตก ทะลุเลขไปโดนกระจกหลังแตก แต่ไม่โดนตำรวจที่นั่งไปด้วยเลย มีอยู่นัดหนึ่งที่โดนตัวถังรถ

เหล็กฉีกกระเด็นไปโดนหัวไหล่ของ พลบรยอง กุ่มหอม บาดเจ็บ เล็กน้อย จากนั้นคนร้ายก็วิ่งหลบหนีไปได้ เนื่องจากคนร้ายมี อาวุธร้ายแรง พ.ศ.ค.นุกูล จึงวิทยุรายงาน พ.ศ.ค.วิทยา สุทธิการ- นฤนัย ผ.ก.ก. ระยองทราบ และนำกำลังออกสกัดทุกจุดที่เป็นทาง หนี จากนั้น พ.ศ.ค.นุกูล จึงได้เตรียมอาวุธเท่าที่ ศ.ภ.อ. บ้านค่าย อันพึงจะมี คือ ปืนกลมือ นาโต้ และคาไบร์ นำกำลังตำรวจออกคิด ความในคืนนั้นเอง และได้พบกับรถของพวกโจรที่ ค.ระวิก ได้เปิด ฉกควลปืนกลมือกันท่ามกลางคืนเดือนหงายราวกับกลางวัน ภายในรถยนต์ที่กั๊กอัปโด้โยด้าสี่ห้า ประจำ ศ.ภ.อ.บ้านค่าย ผู้กอง นุกูลพร้อมด้วย นายสิบตำรวจอีก ๒ นาย ได้จับสวนกับรถของฝ่าย โจร ฝ่ายโจรก็สาครระสุนใส่อย่างบ้าคลั่ง ฝ่ายทางตำรวจก็ได้คอย ไม่ลดละ นับว่าเป็นศึกควลปืนกลมือกันอย่างแท้จริง ระหว่าง เอ็ม ๑๖ กับนาโต้และคาไบร์ และตำรวจที่ประจำจุดสกัดก็ช่วยกัน ยิงรถของพวกโจรเป็นการใหญ่ ปรากฏว่าคนร้ายตาย ๓ คน และ โคนจับได้ ๑ คน

เรื่องที่ผมอยากทราบกว่าใด ๆ ทั้งหมดก็คือ พวกโจร มีพระอะไรห้อยคอบ้าง ฝ่ายตำรวจมีพระอะไรห้อยคอบ้าง ปรากฏว่าพวกโจรไม่มีพระเครื่องของหลวงปู่ทิมเลย แม้แต่คน เดียว ส่วนฝ่ายตำรวจ พระของ พ.ศ.ค.นุกูล ไสมทัก ที่ได้อาราธนา ไปคุ้มครองในการนี้มีหลายองค์ คือ พระกริ่งชินบัญชร ๑ องค์ พระชัยวัฒน์ชินบัญชรหลวงปู่ทิม ๑ องค์ กริ่งรูปเหมือนหลวงปู่ ทิม ๓ องค์ เหรียญเจริญพร ๒ เหรียญ เหรียญหลวงปู่ทิมรุ่น แรก ๒ เหรียญ ส่วนตำรวจที่ไปปราบโจรกันคราวนี้ก็มีพระเครื่อง

พระเครื่องของ พ.ศ.ค.นุกูล ไสมทักที่ใช้ในวันควลกับโจร มีพระกริ่ง พระชัยวัฒน์ชินบัญชร เหรียญเจริญพรบน, เจริญพรล่าง, รูปเหมือน 3 องค์ และเหรียญรุ่น 1 และรุ่น 2

ภาพถ่ายที่ติดไว้ในรูปของตำราฉบับบ้านค่าย
ซึ่งใจมี เอ็ม 16 ถึง 3 กระบอก ยังไม่ถูกรถ
เลย !

วางของขลังหลวงปู่ทิมกันทุกคน เพราะวัดละหารไร่อยู่ไม่ห่าง
กับ ศ.ภ.อ. บ้านค่ายมากนัก และตำราวางที่นั่นก็นับถือหลวงปู่ทิม
กันทุกคน แต่จะให้ผมบอกว่าจะแต่ละคนมีอย่างไหน ชนิดไหนบ้าง
จรรยาไนไม่หมดหรือครับ

มีข้อที่น่าสังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือ รอดยนต์โตโยต้าที่ก้อปสี่
ฟ้า ประจำ ศ.ภ.อ. บ้านค่ายซึ่งเป็นคนที่ผู้กองบุญถนัดไปวิ่งสวนกัน
กับรอดของพวกโจร และเกิดควอลป็นกันขึ้นนั้น กระสุนของฝ่ายโจร
ไม่ได้โดนรอดคันนี้เลยทั้งที่คันนั้นเดือนหงายสว่างมาก มองเห็นกัน
สบายมาก แต่ก็ยิงกันในขณะที่รอดยนต์วิ่งสวนกัน และปืนที่ฝ่าย
คนร้ายใช้ยิงก็เป็นปืนสงครามคือ เอ็ม ๑๖ ที่มีความแม่นยำสูงจาก
กระสุนขนาด .๒๒๓ ที่มีอัตราการยิงเร็ว ถึง ๖๐๐ นัดต่อนาที และ
ความเร็วเป็นกว่า ๒ เท่าของเสียง คือ ๑,๐๐๕ เมตรต่อวินาที การ
ที่กระสุนไม่ถูกตำราจและรอดยนต์เลย ถ้าไม่เรียกว่าปาฏิหาริย์ก็ไม่รู้
จะว่าอย่างไร ในรอดยนต์มีกระดามยันต์ติดไปหนึ่งแผ่นหนึ่ง ก่อน
ที่ผมจะลา พ.ค.ค. บุญถนัด ก็ขอถ่ายรูปท่านตามธรรมเนียม
แต่ท่านบอกว่า อย่าเอารูปผมไปลงหนังสือเลยครับ ประเดี๋ยวชาว
บ้านเขาจะหาว่าผมอยากดัง ถ้าอยากจะถ่ายก็ให้ถ่ายรูปพระ
ที่ผมห้อยคออยู่ที่แล้วกัน เพราะพระชุดนี้ที่ท่านคุ้มครองผมใน
วันควอลกับพวกโจร ว่าแล้วก็ถอดสายสร้อยมาให้ผมถ่ายรูป ถ้าใคร
อยากจะรู้ว่าพระเครื่องหลวงปู่ทิมศักดิ์สิทธิ์ขนาดไหน สอบ
ถาม พ.ค.ค. บุญถนัด โสภทัต ปัจจุบันเป็น พ.ค.ท. ดำรงตำแหน่ง
สารวัตรใหญ่ สถานีตำรวจบางยี่เรือ ธนบุรีได้เลขครับ ท่านใจดี
และเป็นกันเองกับทุกคน และก่อนผมจะลาจากผู้กอง ศ.ภ.อ. บ้านค่ายได้

เล่าเพิ่มเติมให้ผมอีกว่าก่อนวันที่จะเกิดควลปินกับโจรร้ายก็กินเพียงหนึ่งวันคือ เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ ผู้กองบ้านค่ายได้เข้าไปกราบหลวงปู่ทิมเพื่อขอให้ท่านช่วยประดับเครื่องหมายยศ พ.ค.ค.ให้ เพราะได้เลื่อนยศจาก ร.ค.อ. เป็น พ.ค.ค. ซึ่งหลวงปู่ทิมก็ได้ลงอักขระบนดวงและประดับยศให้พร้อมประพรมน้ำพุทธมนต์ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องประจวบเหมาะอย่างยิ่ง

อีกรายหนึ่ง ชื่อ นายฉิว ชันธุลี บ้านอยู่หัวซวด ห่างจากวัดละหารไร่ประมาณกิโลเมตรเศษเห็นจะได้ นายฉิวแกมีอาชีพทำไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง และเป็นนักการพนันมีอาชีพเป็นนักเลงเดิมตัว การหากินในป่านั้นมีอันครายพอสมควร หากว่าผลประโยชน์ไปซัดกันเข้า ท่านคงจะพบข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน ถึงเรื่องการปะทะกัน การยิงกัน นรกกันในป่าเขตจังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง นายฉิวแกเคยเผชิญการต่อสู้มาหลายครั้งเคยถูกลอบยิงด้วยปืนพกและแม่กระแทงปืนกลก็เคยยิงไม่ออกบ้าง ไม่ถูกบ้าง บางครั้งปะทะกันโดนแกไล่ยิงหนีกันป่าราบไปก็เคย แกมีความมั่นใจในตัวเองยิ่งนัก ว่าถูกปืนไม่ได้กินแกแน่ ทั้งนี้เพราะเครื่องรางของขลังของหลวงปู่ทิม สร้อยแกทั้งเส้นปรากฏว่าห้อยแค่พระ เหรียญ และลูกอม ของหลวงปู่ทิมทั้งนั้นไม่ได้มีพระกรุเก่าหรือเหรียญราคาเรือนหมื่น เรือนแสนเลย ของหลวงปู่องค์ใดอีกเลย

เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ แกไปปิดทองลูกนิมิตที่วัดหนองสะพาน กลับมาถึงบ้านประมาณ ๔ ทุ่มกว่า ๆ เมื่อ

พักผ่อนพอลายเหนื่อย ก็จัดแจงจะอาบน้ำเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ถอดสายสร้อยออกแขวนแล้วไปดักน้ำอาบที่บ่อภายในรั้วบ้านนั้นเองขณะที่กำลังอาบน้ำคนร้ายได้ข่มขู่เหตุการณ์อยู่ที่กำแพงรั้วได้ยิงด้วยปืนกล เอ็ม ๑๖ ถูกขาทั้งสองข้างจนล้มลง แต่ด้วยความทรหดนายฉิวจึงได้ร้องบอกภรรยา ให้หยิบพระที่ติดอยู่กับสร้อยและปืนเพื่อจะได้ต่อสู้กับคนร้ายภรรยาซึ่งกำลังตกใจรีบไปหยิบพระมาให้ แต่ทว่าเข้าไปเสียแล้วคนร้ายโดดลงมาจากกำแพงรั้ว จ่อปากกระบอกปืนกับอกร้าวจนหมดแมกกาซีน ก่อนที่ภรรยาจะหยิบพระลงมาให้ จึงเป็นอันว่านายฉิว แกถึงคราวอายุไปสู่ปรโลก เพื่อนฝูงที่สนิทกับนายฉิวและรู้เหตุการณ์ดีเล่าให้ผมฟังว่า เมื่อก่อนนายฉิวจะโดนยิงตายไม่กี่วัน แกโดนลอบยิงที่หนึ่งแล้ว แต่ยิงแกไม่ออก แกได้ยื่นแต่เสียง "เฮะ" ผิดสังเกต จึงคว่ำปืนพกออกมาดู พบมือปืนกำลังประทับเอ็ม ๑๖ อยู่ แต่หมอนั่นใจเสียที่ยิงนายฉิวไม่ออก แกจึงไล่ยิงมือปืนกระเจิงไปประกอบกับเป็นเวลากลางคืน จึงไม่กล้าคิดตามไป และที่นายฉิวแกต้องตายคราวนี้ก็เพราะถอดพระออกจากตัว มือปืนแอบสังเกตการณ์อยู่ทุกระยะ จึงฆ่านายฉิวได้สำเร็จ

วัดละหารไร่ แต่ก่อนเป็นดินแดนที่อยู่ไกลการคมนาคม เรียกว่าอยู่ป่าดี ๆ นี้เอง ถึงเดี๋ยวนี้ก็เลอะขนาดรถยนต์เข้าถึงวัดได้แล้ว บางท่านที่ยังไม่เคยไปจะบ่นเข็ดกันตาม ๆ กัน สมัยนั้นก็เพียงไม่กี่ปีนี่เอง จากวัดละหารไร่นำ อ.บ้านค่าย หรือ อ.เมืง ระยอง ต้องขี่เกวียนในระยะนั้นหมู่บ้านละหารมีครัวเรือนน้อย ผู้คนไม่มากนัก สภาพยังเป็นป่าอยู่

มีต้นไม้ใหญ่ ๆ ขนาดสองคนโอบ ผู้เขียนเคยเรียนตามหลวงปู่ทิมว่า
 "ต้นไม้ใหญ่ ๆ ไปไหนเสียหมด ท่านตอบว่าไม้ตามป่าเหล่านี้
 นั้นมันกลัวพวกหลงจู้ พวกหลงจู้ไม่เอา มันไปกินเสีย
 หมด" ขนาดต้นไม้ที่พวกหลงจู้ทั้งหลายตัดทิ้งเอาไว้ มันสามารถขึ้นไปถึง
 ถอมวงฉันท้าวได้อย่างสบาย แต่ปัจจุบันนี้ไม่มีเสียแล้ว เป็นที่น่าเสียดาย
 มาก วัชระหารไร่ที่อยู่มิกลองละหาร น้ำไหลผ่านไหลลงแม่น้ำระของไหลลง
 ทะเลทั้งปี คลองหน้าวัดมีปลาชุกชุมขนาดเอาบาตรพระหรือภาชนะอื่น ๆ
 ลงล้างในคลองพวกปลาเหล่านั้นจะอยู่ในภาชนะนั้นเต็ม ไปหมกปลาสุปด้วยข้าว
 เป็นสอก หนักเป็นสิบ ๆ กิโลกรัมในคลองใสสามารถมองเห็นปลา เป็นธรรม-
 ชาติของสัตว์น้ำที่หาดูไม่ได้อีกแล้วภายหลังจากรัฐบาลได้สร้างฝาย เจ้าปลา
 ทั้งหลายที่ว่ายออกไปตามน้ำจะ ไม่มีโอกาสได้ขึ้นมาอีก

สมัยที่หลวงปู่ทิมเดินจงกรม ท่านจะกำหนดอย่างเท้าก้าว
 เดินอย่างช้า ๆ กำหนดเดินไปข้างหน้าเก้าสิบเก้าก้าว และหันหลัง
 กลับดอยไปอีกเก้าสิบเก้าก้าว บริเวณที่หลวงปู่ทิมเดินจงกรม ปัจจุบัน
 ยังเหลือร่องรอยอยู่ เมื่อต้นปี ๒๕๑๗ นี้ ผู้เขียนเคยเดินไปดู
 รู้สึกว่ายังเป็นรอยอยู่ มีรูปร่างเป็นทางยาวหัวท้ายจะเป็นรูปกลม
 เคยเดินก้าวเท้าดูนับได้ยาวเก้าสิบเก้าก้าวพอดี และบริเวณนั้น
 ปรากฏว่าต้นหญ้าไม่กล้างอกขึ้นมา แต่แปลกที่สุด ไม่ว่าพวกมด
 หรือสัตว์สี่เท้าใด ๆ ไม่กล้าเดินผ่านบริเวณนั้น จะต้องเดินอ้อมพัน
 เขตบริเวณจงกรม ถ้าท่านไปวัดละหารไร่ โปรดสังเกตดูได้ สถานที่
 นั้นอยู่ตรงที่ว่างหลังกุฏิหลวงปู่ มีป่าไผ่กันอยู่ระหว่างหัวท้ายทาง
 จงกรมจะมีแนวคลองทั้งสองด้าน ที่ด้านหลังกุฏินั้นจะเป็นแนว

คลองเก่า หัวท้ายถูกดินถมคืน คงเหลือสภาพเป็นลักษณะสระน้ำ
 ยาว ๆ มีกอไผ่ปกคลุมอยู่ทั้งสองด้าน สมัยนั้นหลวงปู่ต้องเดินลัก
 ไผ่ จึงจะถึงที่ที่เดินจงกรมของท่านได้ และสระน้ำหลักกุฏินี้เองมีสิ่ง
 หนึ่งที่หลวงปู่ท่านหวงแหนอย่างยิ่ง คือปลาในสระ ใครขึ้นไปจับ
 ปลาของท่านให้ดิ๊กคั่นก่อนกินขนาดไหน พอตอนเช้าหลังจากฉัน
 เข้าแล้ว หลวงปู่จะเรียกหลวงคารอดไปถามคนที่มันลักจับปลามา
 ให้ได้ บอกชื่อแซ่ลักษณะคนขโมยเสร็จ ท่านลองถามชาวบ้าน
 ละหารดูซิครับว่าใครเอาปลาหลวงปู่ไปกินแล้วภายหลังจะเป็นอย่างไร
 กันมั่ง หรือท่านไปที่วัดคลองตามชาวบ้านละแวกนั้น ว่าหลวงปู่มี
 ญาณหยั่งรู้ได้อย่างไรว่า ใครลักปลาแล้วเอาไปกินแล้ว สระน้ำที่พูดถึง
 นี้ยังมีปลาไหลเผือกอยู่คู่หนึ่ง หมออาทิตย์ผู้ใกล้ชิด (ปัจจุบันถึงแก่
 กรรมแล้ว) ได้เล่าว่า สมัยหลวงปู่เดินจงกรมวันเพ็ญเดือนหงาย
 ท่านมักจะเรียกปลาไหลเผือกขึ้นมาแหวกว่ายให้ท่านดูอยู่เสมอ
 เมื่อกลางปี ๒๕๑๘ ก่อนที่ท่านจะมรณะภาพไปตามท่าน ท่านก็ว่า
 มันยังอยู่ ถึงน้ำจะท่วมวัดเมื่อต้นปี ๒๕๑๘ นี้มันก็ยังไม่ได้หนีไป
 ไหน สระน้ำที่ว่านี้ พวกพุทธศาสนิกชนและคณะศิษยานุศิษย์ได้ทำ
 การก่อสร้างศาลาการเปรียญหลังใหญ่ จึงทำการถมที่สระให้สั้น
 เข้า รอดมดินได้เหยียบย่ำที่ที่หลวงปู่เคยเดินจงกรมจึงมองแทบจะไม่
 เห็นอยู่แล้ว เป็นที่น่าเสียดายมาก สระน้ำที่ว่านี้อยู่ตรงหน้า
 โบสถ์พอดี และอยู่ด้านข้างของศาลาหลังใหม่ หลวงปู่ยังเคยพูด
 เปรย ๆ ให้ผู้เขียนฟังว่า ต้องการจะสร้างหอไตรไว้เก็บพระไตรปิฎก
 และของเก่า ๆ บางอย่าง และจะได้เลี้ยงปลาไว้ในสระน้ำ ทำเป็นหอ
 ไตรอยู่กลางสระพร้อมกับสร้างสะพานเล็ก ๆ เดินไปถึงหอไตร

ได้ แต่ไม่ให้สะพานติดต่อกับหอไตร เพื่อหลีกเลี่ยงมดปลวกเข้าไปรบกวน เป็นความนึกคิดของหลวงปู่อยากจะเข้ามาช้านานแล้ว พร้อมกับสามฝ่ายนั้นจะให้เขียนภาพคนทำบาปคนรกรกหมดใหม่ เขียนเป็นภาพเบ็ดเกี่ยวปากคนฆ่าสัตว์ และเขียนภาพต่าง ๆ ที่อยู่ในนรกอเวจี ในไม่ช้ามีชาวละหารไร่อาจจะได้ถาวรวัตถุ เพื่อให้คนได้พบเห็นนึกถึงบาปการฆ่าสัตว์ การลักขโมย ฯลฯ ที่เขียนอยู่ในหอไตร หลวงปู่เคยปรารภที่จะรื้อโบสถ์หลังเก่า เพื่อนำไม้ไปปลูกสร้างในสระน้ำ และนำพระพุทธรูปในโบสถ์เก่าไปประดิษฐานไว้ในหอไตร พอใกล้กำหนดจะรื้อถอนก็มีชาวบ้านผู้เฒ่าผู้แก่ และท่านผู้ใหญ่บางท่านมาขอรื้อท่านอย่าให้รื้อเลย เพราะเกรงจะเกิดไม่ดี โบสถ์หลังเก่าจึงยังอยู่เคียงข้างกับโบสถ์ใหม่ ในปัจจุบันถ้าท่านเดินทางไปวัดละหารไร่ ก็คงจะเห็นในชีวิตของหลวงปู่ ท่านได้สร้างโบสถ์ในวัดท่านถึงสองหลัง ศาลาก็สองหลัง หอฉันก็สองหลัง เมื่อท่านมรณภาพแล้วก็ได้สร้างกุฏิเพิ่มเติมเป็น ๒ หลังอีก

หลวงปู่ทิมท่านมีคำพูดเป็นนักปราชญ์

ครั้งหนึ่ง นายสุขุม แสงชูวงศ์ อดีตหัวหน้าชลประทาน ฝ่ายบ้านค่าย ได้มาเห็นคันมะม่วงที่วัดอยู่คันหนึ่ง ซึ่งมะม่วงคันนี้ไม่มีลูก ด้วยความรำคาญอยากจะตัดทิ้งเสีย จึงเข้าไปเรียนให้หลวงปู่ทราบ ในขณะที่หลวงปู่กำลังเดินอยู่ข้างหน้าศาลาว่า หลวงปู่ครับ มะม่วงคันนี้มันไม่มีลูก เป็นตัวผู้ตัดทิ้งเสียเถิด ปลูกไปก็ไม่

มีประโยชน์ หลวงปู่ท่านจึงตอบว่า “อ้าว แล้วเราเป็นตัวผู้ ทำไมถึงไม่ตัดทิ้งเสียล่ะ”

ความเป็นผู้มีเมตตาของหลวงปู่

ก่อนจะทำศาลาการเปรียญหลังใหญ่นั้น บริเวณหน้าศาลามีจอมปลวกอยู่กองหนึ่ง บรรดาคนงานได้ขุดจอมปลวก สามแฉกไหลได้เดินไปที่จอมปลวก และใช้ไม้เล็ก ๆ ทิ่มไปที่ตัวปลวกเล่น สักพักหนึ่ง แฉกไหลต้องตกใจเพราะได้ยินเสียงใครพูดข้างหลังว่า “แฉกไหลเอามาไม้ที่ทิ่มไปที่ตัวแฉกดูบ้าง ว่ามันเจ็บปวดแค่ไหน ปลวกพวกนั้นมันก็เจ็บปวดเหมือนกัน” แฉกไหลจึงหันไปมองข้างหลัง ก็เห็นหลวงปู่ทิมยืนอยู่เบื้องหลังตั้งแต่เมื่อไหร่ไม่ทราบ

ผู้เขียนเคยเข้าไปสนทนาธรรมกับท่าน รู้สึกคำพูดของท่านมักจะแฝงไปด้วยหลักของปรัชญา คอยเตือนใจอยู่เสมอ มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงปู่ถามผู้เขียนว่า “บวชเสียซิ เราน่ะ” ผู้เขียนจึงตอบว่า “บวชก็ได้ครับหลวงปู่แต่กลัวจะไม่ทน และประเดี๋ยวโยมที่บ้านจะมาทวงคืน” หลวงปู่ท่านรีบตอบว่า “ฮ้ายไม่ได้ซิ ถ้าเป็นฆราวาสก็เป็นลูกของโยม ถ้าบวชแล้วก็เป็นลูกของฉัน ฉัน

“ไม่ให้สักใครก็เอาไปไม่ได้” ผู้เขียนถึงกับนั่งไม่กล้ารับปากกับท่าน เพราะรู้สึกตัวเองว่ายังมีกิเลสเช่นเดียวกับมวลมนุษยทั้งหลาย ไม่เหมือนหลวงปู่ที่ท่านสละได้แล้วทุกสิ่งทุกอย่าง

ผู้เขียนขอมอบภาดาของหลวงปู่ทิมนบพหนึ่ง ที่ใช้สำหรับภาวนาเมื่อจะคล้อยพระออกจากบ้านให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณาดู ภาดานั้นมีใจความว่า “มะอะอุ ทุกขัง อนิจจัง อนัตตา พุทโธ พุทโธ”

หลวงปู่ทิมนบพบอกกับผู้เขียนว่า เป็นภาดาที่ดีและก็สั้น และพุทธคุณของภาดาบพนี้ก็สูงมากสำคัญ อยู่การปฏิบัติ ท่านยังกรุณาได้เล่าให้ฟังว่า มีใครคนหนึ่งที่อยู่ตลาดมาปรับทุกข์ให้ท่าน ฟังว่า ชายของก็ไม่ดีทะเลาะกับเมียอยู่ที่บ้านแทบทุกวัน ญาติพี่น้องต่างเกลียดชัง อยากจะขอภาดาให้เขารัก หลวงปู่จึงให้ภาดาบพนี้ไป ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ ชายผู้นี้มีความสุขแล้ว จะไปไหน เมียก็ตามไปด้วย ญาติพี่น้องก็รักใคร่กันดี ผู้เขียนจึงมั่นใจว่าพุทธานุภาพในภาดาบพนี้ จะประสบผลสำหรับผู้ปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอ ถ้าผู้ใดได้รับภาदानี้ไป ขอให้นึกถึงคุณพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ และคุณหลวงปู่ทิมนบพเป็นที่ตั้ง ทุกอย่างก็จะอำนวยโชคพอสสมควรกับบุญกรรมของบุคคลนั้น

ผู้เขียนได้เขียนถึงประวัติของวัดและชีวิตของหลวงปู่ทิมนบพเป็นสังเขปแล้ว นี้จะไม่เขียนถึงอกนิหารและประสบการณ์ของ

ผู้ที่ได้รับอิทธิมงคลวัดดูไปแล้ว หนังสือเล่มนี้อาจจะขาดรสชาติไปบ้างในการอ่าน ผู้เขียนจึงขอเขียนถึงประสบการณ์ต่าง ๆ และความเป็นผู้มีเมตตาจิตอันสูงส่งของหลวงปู่ ซึ่งผู้เขียนเคารพมาก แต่ท่านผู้อ่านรับทราบและพิจารณาดูซิว่า ไสยศาสตร์ ความเชื่อและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพื้นที่ภูมินี้ยังมีอยู่มาก มีใช่เรื่องไร้สาระที่ผู้เขียนสรรบันขึ้นมาหลอกท่านผู้อ่าน เพราะประสบการณ์ต่าง ๆ ผู้ที่ประสบกับตัวเองได้กรุณาเล่าเรื่องให้ผู้เขียนฟังและยังมีตัวตนอยู่พอที่ท่านผู้อ่านจะสอบถามได้ทุกเวลา

หลวงปู่ทิมนบพท่านเป็นพระภิกษุที่มีจริยาวัตรน่าเลื่อมใสแก่ผู้ที่ได้พบเห็น กิจวัตรของท่านปฏิบัติมาอย่างสม่ำเสมอโดยไม่เคยขาดแม้แต่ในเวลาท่านอาพาธ จนศิษย์ที่ใกล้ชิดต้องขอร้องให้ท่านพักผ่อนด้วยบารมี สีล ที่ท่านปฏิบัติมา ทำให้ท่านมีจิตใจกล้าแข็ง ปลุกเสกของและวัตถุด่าง ๆ จนสามารถคุ้มตัวได้ ดังมีตัวอย่างหลายราย เช่น

ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๘ นี้ ในขณะที่พระครูสถิตธรรมโกศล เจ้าคณะตำบลบางบุตร วัดห้วยกรอง อ.บ้านค่าย จ.ระยอง กำลังสวดมนต์อยู่ในห้องของท่าน ก็ได้ยินเสียงคนมาร้องเรียกให้ไปในงานศพ ซึ่งเวลานั้นเป็นเวลาประมาณตี ๓ เดือนมีคสจัด ท่านพระครูเกิดกลางสังฆกรรมประหลาดพอห่มจีวรเสร็จหยิบข้อมก็เลยเข้าไปในห้องพระและหยิบตะกรูดโทนดอกใหญ่ใส่ลงไปในห้องไม้ซึ่งภายในห้องนั้นไม่มีอะไรเลย ก็ลงมาขึ้นรถเครื่องจักรยานยนต์นั่งซ้อนท้ายไป บ้านของคนตายนั้น ถนนเป็นกันนาดองใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ แต่ความใจร้อน คนขับ

เร่งรถให้เต็มทีและคงจะเกิดความง่วง จึงมองไม่เห็นกันมาขาอยู่ เบื้องหน้า รถได้เกิดอุบัติเหตุตกลงไปในคันนาที่ชาคนั้น ท่านพระครูนั่งอยู่ที่ท้ายหลังไม่ได้ทันระวังตัว กระเด็นไปอย่างเสียหลัก แต่ไม่ประหลาดมาก ท่านพระครูกระเด็นข้ามหัวคนขับไปคันนาอีกข้างหนึ่ง โดยไม่มีรอยบาดเจ็บอะไรเลย ท่านพระครูเพิ่งมาเปิดเผยให้ผู้เขียนทราบว่า ตะกรุดโทนที่ใส่ลงไปในช่วงนั้นเป็นตะกรุดโทนของหลวงปู่ทิม

และเมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๑๘ ได้เกิดมีการแทงกันขึ้น ปรากฏว่า นายสถาพร ศิริภักดี บ้านอยู่ถนนหลักเมือง จ.ระยอง ได้นำค้อนเครื่องค้อนอยู่ในร้านอาหารมีชื่อแห่งหนึ่งในตลาดระยอง เกิดถูกนักเลงปากน้ำแทงด้วยเหล็กชุดซาร์ปข้างหลังถึง ๓ ที่ ท่ามกลางความตะลึงของผู้ที่ได้ประสบพบเห็น นายสถาพรถึงกับล้มลง แต่พอลุกขึ้นมาได้ทุกคนก็ต้องแปลกใจอีกครั้งหนึ่งที่ไม่ได้เห็นรอยเลือดข้างหลัง จึงขอลู ปรากฏเป็นรอยเขียวช้ำ ๓ แห่ง นายสถาพรถึงกับขนลุก ปรากฏว่าในคอนายสถาพรนั้นคลั่งพระอยู่ ๓ องค์ เป็นของหลวงปู่ทิมทั้ง ๓ องค์ เป็นของหลวงปู่ทิมทั้ง ๓ องค์ ฐิติองค์กลางจะมีกริ่งรูปเหมือนอยู่ ๑ องค์ และที่เอวยังคาดตะกรุดโทนดอกใหญ่ของหลวงปู่ทิมอีก ๑ ดอก นายสถาพรได้เล่าให้ผู้เขียนฟังอย่างคั่นคั้นว่า ถ้าไม่ได้หลวงปู่ปานนี้ตายไปนานแล้ว

อีกรายหนึ่งเป็นเจ้าของร้านขายรถอันมีชื่อของจังหวัดระยอง คือ นายวิวัฒน์ อินทรานุวัฒน์ ขับรถส่วนตัวจะไปกรุงเทพฯ ๑ รถมุ่งมาด้วยความเร็วสูง ประมาณ ๑๒๐ กม. ต่อ ชม. มาถึงบริเวณ

ศรีราชา ได้มีรถบรรทุกคันหนึ่งเลี้ยวขวางหน้าในระยะใกล้ชิดรถเบรคไม่ทันจึงชนเต็มแรงเข้าไป ในรถบรรทุก รถแกงเหล็กละเอียดไม่มีชิ้นดี แต่นายวิวัฒน์ไม่มีอันตรายมากนัก เพียงแต่ศีรษะโนนิดหน่อย ซึ่งผู้คนเห็นสภาพรถแล้วต้องส่ายหน้าบอกว่าไม่รอด แต่ด้วยอำนาจพุทธคุณที่หลวงปู่ทิมท่านได้บรรจุไว้ในวัดดุมงคลนั้น จึงทำให้นายวิวัฒน์รอดตายมาอย่างน่าประหลาด

หลวงปู่ทิมเป็นพระอรียะสงฆ์?

หลวงปู่ครับ!

หลวงปู่ตายแล้วจะมาเกิดอีกไหมครับ?

เข้ว้วันนั้้นประระมาณป่ดตยเค็อนเมษายน ๒๕๑๗ ก่อนจะถึงพิธิ์เททองหล่อพระกรั้งชินบั้ณชร ไม้กั้วัน หม่ คุณอารมย์ หั้บสุววรรณ และคุณเพ็ชรวิทย์ จารุสถิติถูกขั้้นเค็นคตมหลวงปู่ทิมองมาขั้งอ่่าง เพราะเมื่อหลวงปู่ทิมท่่านเค็กจากกการท่่าวั้ตรปฏิบัติในคองเข้วมั้คเด้่วท่่านจะค่องออกมาคึนเด้่นในบรึเวณถานคึนเด้่วหน้ากุฎิพวกรว ๓-๔ คนที่นอนอยู่หน้ากุฎิท่่านจึ้งถูกขั้้นเค็นคตมท่่านออกมาคั้วย หมอง ไม้เค็มเขากอ้องอ่่าขรูปคิมน็อดมาคั้วย เพราะท่องฟ้าขั้้มละส่วงเด้่ว หลวงปู่ทิมท่่านเป็นพระที่ไม้ค่อขุค ท่่านมีสคิอยู่คตลอคเวดอ ถานท่่านคั้าท่่านกั้คอบคั้

ท่่านว่่าเป็นพระเป็นสงฆ์ขุคมากไม้คั้ มีแค่เส็ย

หลวงปู่ทิมกับคุณอารมย์และคุณเพียรวิทย์
ผู้เขียนเป็นผู้ถ่าย นำไปให้ท่านอุทธรณ์ว่า เหมือนเปอต

ต้องมีสติรู้ตัวอยู่ตลอดเวลาถึงจะถูก

นอกจากพวกเราจะนับถือว่าหลวงปู่ทิมเป็นพระปรมาจารย์ที่รอบรู้วิชาการทางด้านไสยศาสตร์สารพัดค้อย่างแล้ว ผมยังเชื่อว่าท่านคงเป็นพระอริยะบุคคลผู้แสวงหาความหลุดพ้นด้วย เพราะจากการที่เฝ้าสังเกตมาอย่างใกล้ชิดเป็นเวลาประมาณ ๒ ปีเศษ พบว่าท่าน ไม่เคยโกรธใคร ไม่เคยแสดงกริยาโกรธ เกศียก ไม้หัน มืออยู่ครั้งหนึ่ง หนังสือสิ่งศักดิ์สิทธิ์และพระเครื่องได้ลงข่าวเกี่ยวกับหลวงปู่ทิมอย่างเสีย ๆ หาย ๆ หว่าว่าการที่หลวงปู่ทิมดังขึ้นมา ก็เป็นเพราะการเชียร์เพื่อจะขายพระของหนังสืออภินิหารและพระเครื่อง ซึ่งผมเป็นเจ้าของและบรรณาธิการอยู่ พวกเราเหล่าลูกศิษย์ โกรธแค้นเรื่องนี้มากจนถึงกับไปคัดค้านกันที่โรงพิมพ์จนเกือบจะมีเรื่องกันมาแล้ว

คุณอารมย์ ทัฬหสูรณเป็นเลือดเป็นแก่นมา จึงนำเอาหนังสือฉบับนั้นมาอ่านให้หลวงปู่ทิมฟัง ใจความพอจำได้ว่า หลวงปู่ทิมนะ หรือ ท่านเป็นพระแท้ ๆ องค์หนึ่งบูทถึง หูตจากัดไม้อู้อืออง บันมิได้ ฐัพระอีกองค์ที่อยู่แถวหน้าอำเภอบ้านค่ายก็ไม่ได้ บันมิได้จริง ๆ เมื่อคุณอารมย์อ่านข้อความซึ่งมีใจความทำนองนี้จบแล้วพวกเราคิดว่าหลวงปู่ทิมท่านต้องโกรธแน่ ๆ ท่านก็ทำเฉย ๆ ไม่โกรธอะไรทั้งสิ้น ซ้ำกับสอนพวกเราอีกว่า

คนเขวว่าเรา ๆ ก็ทำเฉย ๆ เสีย มันก็เคยไปตามลม
เหมือนเขนอาผดไม้มาให้ราทิน เราไม่กินเราไม่รับเสีย ไม่นาน
มันก็เฝ้าหมันมือเขนเอง

บางครั้งมีคนเมาสองสามคนมาขึ้นเถียงกันดื้อหน้า

ท่าน จนเกือบจะยื่นค้ำหน้าท่าน แล้วดึงกันไปดึงกันมา ท่านก็นั่งเฉยเหมือนไม่ได้ยิน ไม่ได้รู้ไม่เห็นอะไร

จึงพูดได้เต็มปากว่าท่านหมดอารมณ์โกรธได้แล้วจริง ๆ

เช้าวันที่กล่าวนั้นเมื่อพวกเราเดินตามหลวงปู่ทิมลงมาข้างล่างแล้วก็ให้ท่านชี้บริเวณที่จะสร้างศาลาเปรียญ ซึ่งพวกผมเตรียมจะลงมือก่อสร้างกันแล้วเพราะเงินทองก็หาได้พร้อมแล้ว หลวงปู่ทิมท่านชี้ไปที่บริเวณซึ่งเป็นที่ตั้งศาลาปัจจุบัน ท่านบอกว่าสร้างตรงนี้แหละมันถูกเงินออกมาหน่อย

ผมงงเพราะเดิมท่านจะให้สร้างตรงที่ถุ่มซึ่งเป็นสระน้ำเก่า เมื่อผมปรึกษา สถาปนิกคุณจำลอง ขวดยิ่ง ผู้ออกแบบและสถาปนิกเอกของกรมชลประทานบอกว่าสร้างในสระน้ำราคามันจะแพงไป โดยใช่เหตุเพราะการลงรากฐานต้องทำมาก ก็ไม่ทราบที่ท่านรู้ได้อย่างไร เมื่อหลวงปู่ทิมท่านชี้บริเวณที่จะสร้างศาลาให้แล้ว เราก็เดินตามท่านมาเรื่อย ๆ วันนั้นท่านอารมณ์ดีมากผมได้ถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกด้วย เป็นภาพที่มีชีวิตจิตใจมากได้เอาภาพนี้ไปให้ท่านดูท่านบอกเหมือนแปด วันนั้นผมและคุณอารมณ์ ทับสุวรรณ ต่างช่วยกันถามถึงเรื่องพระอรหันต์

หลวงปู่ครับ

เดี๋ยวนี้พระอรหันต์มีไหมครับ

ท่านตอบ ไม่มีหรอก แล้วท่านอธิบายต่อไปว่า พระพุทธเจ้านิพพานไปแล้ว ใครจะเป็นผู้บอกได้ว่าใครเป็นพระอรหันต์ เป็นเรื่องปอทั้งรู้ที่ตัวของตัว

แล้วผมถามท่านต่อไปว่า

แล้วพระโศคาบัน (ซึ่งเป็นพระอริยบุคคลชั้นต้น) มีไหมครับ?

ท่านบอกว่า ไม่มีอีก ผมเลยย้ำถามอีกว่า พระโศคาบันก็ไม่มีอีกหรือครับ!

ท่านตอบว่า เมื่อพระพุทธเจ้านิพพานแล้ว ใครจะเป็นผู้แจ้งให้เขารู้ได้ว่า ใครเป็นพระโศคา หรือเป็นพระอรหันต์ได้เล่า มันเป็นเรื่องรู้ที่ตัวของตัว เรื่องพรรคนั้นพระเขาไม่คุยกัน

หลวงปู่ทิมท่านเป็นพระที่เคร่งครัด ไม่พูดอะไรที่นอกเหนือพระวินัยของสงฆ์ เรื่องนรกสวรรค์ เรื่องเทพพรหม ท่านไม่เคยพูดถึงหรือเล่าให้ลูกศิษย์ฟัง นอกจากบางครั้งพวกเราซักไซ้ที่ท่านมาก ๆ จนท่านรำคาญท่านก็หลุดก็ออกมาบ้าง

เมื่อหลวงปู่ทิมท่านบอกว่า เมื่อพระพุทธเจ้านิพพานแล้ว จึงไม่มีสถาบันที่จะบอกให้ใครต่อใครรู้ว่าใครบ้างเป็นพระอริยบุคคล ผมจึงเรียนถามท่านต่อไปในประเด็นสำคัญอีกว่า

เมื่อหลวงปู่ตายแล้วจะต้องมาเกิดอีกไหม? ท่านตอบว่า ไม่มี เกิดอีกแล้ว

หลวงปู่ทิมท่านบอกว่า พระอรหันต์ไม่มี พระโศคาบัน พระอริยบุคคลชั้นต้นก็ไม่มี คำว่าไม่มีในที่นี้ คือ ไม่มีใครจะบอกได้ว่าใครเป็นพระอริยบุคคล เพราะพุทธเจ้าปรินิพพานไปนานแล้ว สถาบันที่จะบอกหรือประกาศได้ว่า ใครเป็นพระอริยบุคคลนั้นก็ไม่มี เพราะพุทธบัญญัติบอกว่า พระอริยบุคคลด้วยกันเท่านั้นจึงจะรู้ว่าใครเป็นพระอริยบุคคลด้วยกัน เพราะเป็นปอทั้งเป็นเรื่องรู้เฉพาะตัว หรือรู้เฉพาะผู้ที่มิคุณธรรมทำเทียมกัน อันพวกเราแน่จะเป็นชาวพุทธซึ่งแน่แท้ศึลหาก็ยังไม่บริสุทธิ์

พอจะมาเที่ยวบอกใครต่อมีใครว่าเป็นพระอรិยะบุคคลได้อย่างไร จึงได้แต่เอาหรือคาดคะเนเอาตามตำราเท่านั้น

เมื่อหลวงปู่ทิมท่านตอบว่า ท่านไม่มาเกิดอีกแล้วผมก็ถือเอาความตำราว่า ท่านเป็นพระอริยะบุคคลอย่างแน่นอน เพราะความพระวิสุทธิ-มรรคถ้าว สักดิ์และบุคคลซึ่งยังดับกิเลส ไม่ได้ยังแสวงกรรมดีกรรมชั่วอยู่ต้องเวียนว่ายตายเกิดอีกไม่รู้กี่ภพกี่ชาติ ผู้ที่จะไม่มาบังเกิดอีกจะมีกัน ห้า พระอริยะบุคคลชั้นพระอนาคามี และพระอรหันต์เท่านั้นที่ไม่ต้องมาเวียนว่ายตายเกิดอีก เพราะพระอรหันต์ท่านดับกิเลส คือ รัก โลภ โกรธ หลง ได้หมดสิ้นแล้ว ส่วนพระอนาคามี แม้นกิเลสชั้นละเอียด คือ รัก โกรธ ยังคงมีอยู่บ้าง แต่ก็เบาบางมาก กามะราคะสำหรับท่านดับได้สนิทแล้ว จึงไม่มาบังเกิดอีก เพราะท่านสามารถบำเพ็ญต่อจนสำเร็จได้นั้น พรหมชั้นสุทธาวาส ดังนั้นจึงขอยืนยันได้ว่า หลวงปู่ทิมท่านเป็นพระอริยะบุคคลแน่นอนอย่างน้อยชั้นพระอนาคามี เพราะกามะราคะของท่านดับสนิทแล้วจริง ๆ ความที่ได้เฝ้าสังเกตดู และนำมาเทียบเคียงกับตำรา

ผมจำได้ว่า หลังจากวางศิลาฤกษ์ศาลาการเปรียญแล้วไม่นาน มีพนักงานบริษัทหรือองค์การรัฐวิสาหกิจมาหาท่านหนึ่งครั้งรถเข้ามา วันนั้นครูเห่ง อดีตครูใหญ่โรงเรียนวัดละหารไร่ ซึ่งออกจากราชการแล้วเพราะเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ปกติครูเห่งมักจะมาอยู่ที่วัดเป็นประจำ ด้วยอารมณ์ของผู้เมาสุราเป็นนิจ ครูเห่งจึงพูดคุยกับหลวงปู่ทิมอย่างกันเอง ซึ่งท่านก็ไม่ถือสา และไม่โกรธบางครั้งบางครั้งพูดจาต่อ หัวกับท่านท่านเองเพื่อนก็มี ผมจำได้ว่าญาติ

โยมที่มาถึงคณะของรถทัวร์เที่ยววันนั้นถามท่านว่า

หลวงปู่อายุเท่าไรคะ

ครูเห่งที่นั่งอยู่ด้วยอาการของพิษสุราเรื้อรังก็ตอบแทน

ท่านว่า ๖๕

หลวงปู่ทิมท่านก็รับว่า ๖๕ เออสิ หมุ่มดี

อีกไม่กี่วันต่อมา เลขท้ายสลากกินแบ่งก็ออก ๖๕ ตรง

กันพอดี!

สลากกินแบ่งงวดนั้นพวกเราถูกกันหลายคนวันถัดไป เมื่อเรานั่งล้อมรอบหลวงปู่ก็อดพูดถึงเลข ๖๕ ไม่ได้คุณเพียรวิทย์ได้โอกาสเลยต่อว่าหลวงปู่ว่า

ไหนจะให้ห่วยแล้วจะปราศิกอย่างไร (ปกติคุณเพียรวิทย์และครูเห่งเพียง ๒ คนเท่านั้นที่พูดจาเล่นหัวกับท่านอย่างเป็นกันเอง โดยคนอื่นไม่กล้าเพราะกลัวบาปกรรม แต่หลวงปู่ทิมท่านก็ไม่ถือสา

อ้าย...บอกแต่ว่า ๖๕ คีเท่านั้น ไม่ได้ให้สักหน่อย

คุณเพียรวิทย์เลขพูดเหย้าเหย๋ท่านต่อไปอีกว่า อายุ

๖๕ ก็หมุ่มดี หันผางยังไม่หักสีกไปมีภูมิมืออีกก็ได้

สีกดีกว่าหลวงปู่ คุณเพียรวิทย์เข้าท่านเล่นด้วยความคะนองปาก หลวงปู่ทิมท่านก็ไม่โกรธ พูดว่า สีกไปก็มีภูมิมือไม่ได้แล้ว

คุณเพียรวิทย์ ทำไมจะมีมือไม่ได้ ท่านตอบว่า เข็มมันแห้งหมดแล้ว ท่านพูดอย่างนี้จริง ๆ ครับผมขออภัย

ท่านเจ้าคุณนรรัตนราชมานิต พระอริยะบุคคลแห่งวัดเทพศิรินทราวาส เคยกล่าววว่า พระอริยะบุคคลชั้นพระอนาคามีนี้

อะสุกะแห่งหมคแล้ว เพราะพระอนาคามีท่านละกามะราคะได้ อย่าง
เด็ดขาด จะเหลือก็แต่กิเลสชั้นละเอียต ซึ่งยังได้แก่ความรัก ความ
โกรธเล็กน้อย ๆ น้อยเท่านั้น

นอกจากข้อสันนิษฐานตามที่ผมกล่าวมาแล้วว่าหลวงปู่ทิม
ท่านเป็นพระอริยะบุคคลแน่ ๆ อย่างน้อยที่สุดก็พระอนาคามี เพราะ
ท่านบอกว่าท่านไม่มาเกิดอีก แล้วและเชื่อท่านแห่งหมคแล้ว

หลวงปู่ทิมท่านรักษาพรหมจรรย์บริสุทธิ์ผุดผ่องไม่เคย
เกี่ยวข้องกับเพศตรงข้ามเลยตลอดชีวิต ท่านเกิดมาเพื่ออยู่ในสมณเพศ
โดยแท้ แม้นอยู่ในระหว่างเจ็บป่วยซึ่งนางพยาบาลต้องถูกเนื้อต้อง
ตัวท่านเป็นประจำ ท่านก็ยังเคร่งครัด สำนวณเกือบทุกครั้งที่เรา
คุยกับท่านอยู่ พอนางพยาบาลเข้ามาขอทำความสะอาดร่างกาย
ท่าน ท่านจะขอเวลาครึ่งนาทีแล้วท่านก็หลับ ๆ สนิทจริง ๆ จนนาง
พยาบาลบอกว่า หลวงปู่หลับง่ายจริง ๆ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้ว เราเชื่อ
ว่า หลวงปู่ท่านกำหนดจิตละจากขันธ์ ๕ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องอาศัย
อยู่ไปชั่วครา เพื่อไม่ให้เกิดรอยค้างในเพศพรหมจรรย์ของท่านจาก
การที่นางพยาบาลจำเป็นต้องมาถูกเนื้อต้องตัวท่าน เพราะท่านเป็น
พระสงฆ์ที่เคร่งครัดมากนั่นเอง

พวกเราเคยถามท่านเป็นประจำว่า เมื่อหลวงปู่ตายแล้ว
จะมาช่วยพวกเราอีกได้ไหม

ท่านตอบว่า ได้ พวกเราถามท่านว่า ต้องทำอย่างไร
ท่านบอกว่า ขอให้นึกถึงเอ๋ยชื่อก็มาช่วยได้

และก็เป็นจริงอย่างที่ท่านบอกเมื่อท่านเสียชีวิตได้ใหม่ ๆ
ยังไม่ถึง ๑๐๐ วัน ผมต้องไปประมูลงานพิมพ์ขึ้นแรกของโรงพิมพ์

ที่ผมมีส่วนอยู่ที่กรมชลประทานเป็นเงินประมาณ ๒-๓ แสน
บาท ผมก็บนกับหลวงปู่ทิมโดยจุดธูป ๕ ดอก ต่อหน้ารูปหล่อซึ่งมี
อยู่ที่บ้าน ขอให้ผมได้งานขึ้นนี้ โดยผมได้กล่าวทวงบุญคุณกับท่าน
ว่า ผมได้ช่วยหลวงปู่สร้างวัดมาแล้ว ขอให้หลวงปู่ช่วยผมบ้าง
ถ้าประมูลไม่ได้ก็เลิกนับถือกัน งานนี้มีผู้ยื่นซองประกวดราคา ๔
รายรวมทั้งผมด้วย ปรากฏว่าอีก ๓ ขาดคุณสมบัติ ไม่มีหนังสือธนา-
การรับรองเงินกู้ประกันบ้าง ไม่มีหนังสือมอบอำนาจของตัวแทนที่
ถูกต้องบ้าง มีผมอยู่รายเดียวที่ครบทุกอย่าง ผมเลยไม่มีคู่แข่ง ตาม
ปรกติแล้วถ้ามีไม่ครบ ๓ รายต้องยกเลิกเปิดประมูลใหม่ แต่ของผม
อยู่ในวงเงินงบประมาณจำกัด และเป็นระยะที่กำลังจะหมดเบิงบประ-
มาณถ้ายกเลิก แล้วเปิดประมูลใหม่จะเสียเวลาอีกหลายเดือน และ
งานนี้เป็นงานเร่งด่วน ต้องส่งให้ธนาคารโลกด้วย คณะกรรมการจึง
ตกลงให้ผมเป็นผู้ประมูลได้

นับว่าเป็นความมหัศจรรย์ สมดังที่หลวงปู่บอกจริง ๆ
ว่า ถ้าเอ๋ยชื่อขอร้องก็พอจะช่วยได้ ผมจึงเป็นผู้นำทองคำเปลว ๑๐๐๐
แผ่น รายแรกทีไปแก้บนกับท่านในวันทำบุญ ๑๐๐ วันเมื่อ ๒๒
มกราคม ๒๕๑๕ เป็นเรื่องเหลือเชื่อครับ

ผมจึงพูดตามคำราได้ว่า หลวงปู่ทิมเป็นพระอริยะบุคคล
ชั้น พระอนาคามี ซึ่งยังไม่เข้าสู่แดนนิพพาน เพราะท่านบอกว่า พอ
เอ๋ยชื่อนึกถึงก็พอจะช่วยได้ เพราะท่านยังมีห่วง ก็ยังห่วงลูกศิษย์ลูกหา
ผู้ที่เคารพนับถืออยู่ เพราะพระอริยะบุคคลชั้นพระอรหันต์นั้นท่านวางเฉย
หมดรัก หมดห่วง หมดขัง ท่านว่างเฉย เรียกว่าพ้นไปจากความรัก ความโกรธ
เกลียดโดยเด็ดขาด ไม่ยุ่งเกี่ยวกับใครแล้ว เป็นการละจากกิเลสแล้วจริง ๆ

ผมจึงกล้าเขียนอิงคำรายได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า

หลวงปู่ทิมท่านเป็นพระอริยะบุคคล

ชั้นพระอนาคามืออย่างแน่นอน

ข้อสันนิษฐานอีกประการหนึ่งคุณมาโนชเหล่าขวัณ
สติชัย เจ้าของภักดาการนาวาชายหาดที่ศรีราชาผู้ซึ่งหายจาก
อัมพาตซึ่งตายไปครึ่งซีกแล้วด้วยบารมีของหลวงปู่ทิม เล่าให้ผมฟัง
ว่า คุณมาโนชได้เฝ้าคุณในหมอนหนุนหัวของหลวงปู่ทิมไปผสมทำ
เป็นพระผงรูปเหมือนหน้ากลมของหลวงปู่ทิมขึ้นจำนวนหนึ่งเพื่อจะ
ได้นำไปแจกคำรวจทหารคามชายแดน คุณมาโนชได้นำพระผงรูป
เหมือนของหลวงปู่ทิมไปปลูกเสกตามวัดที่มีหลวงพ่อดัง ๆ จน
เกือบจะทั่วประเทศไทย ในคราวที่นำเอาไปขอให้หลวงปู่แหวน
สุจิตโต วัดคอยแม่บึง ปลูกเสกนั้น หลวงปู่แหวนท่านถามคุณมา
โนชว่า หลวงพ่อกี่ไหน คุณมาโนชตอบเป็นรูปเหมือนหลวงปู่
ทิม วัดละหารไร่ จังหวัดระยอง หลวงปู่แหวนได้หยิบพระผงรูป
เหมือนหลวงปู่ทิมขึ้นพิจารณาดูแล้วท่านพูดว่า

พระสงฆ์องค์นี้ประเสริฐแท้ ๆ หนอ

แล้วท่านก็บอกว่าท่านจะสวดแผ่เมตตาให้ นี่ก็เป็นข้อยืนยันอีกประการหนึ่งว่า พระอริยะท่านย่อมรู้ในความเป็นพระอริยะด้วยกัน

เหรียญเสมา

เหรียญรุ่นฉลองอายุครบ ๘ รอบ ในงานทำ

บุญฉลองอายุครบ ๘๖ ปี ของหลวงปู่ทิม เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน
๒๕๑๘ ท่านได้อนุญาตให้จัดสร้างเหรียญที่ระลึกขึ้นจำนวนหนึ่ง

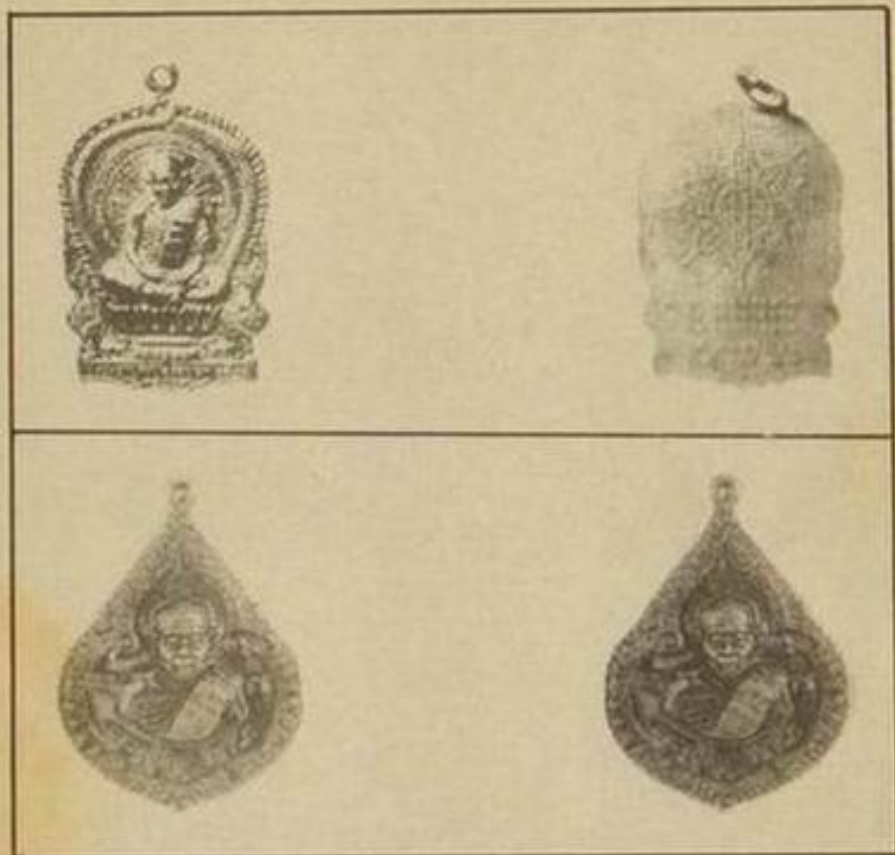
มีทั้งเสมาเนื้อทองคำหลังเงิน หน้าเงินหลังเงิน หน้าเงิน
หลังนวโลหะ เงินลงยา เนื้อทองแดง และเนื้อนวโลหะ

เหรียญรูปไข่ มีทั้งเนื้อนวโลหะ เงิน ทองคำ และทองแดง

เหรียญนาคปรก สร้างเพื่อแจกฟรีแก่ผู้บูชาพระบรมจุกุตั้ง แต่ ๑๐ บาทขึ้นไป มีเนื้อทองคำ ๑ เหรียญ เนื้อเงินและทองแดง

(เหรียญสมเด็จพระ ๗ ศรีราชา)

เหรียญศิษย์สร้างถวาย มี

ลักษณะดังภาพ สร้างกัน ๒ พิมพ์ พิมพ์แรกสำหรับผู้ชายและพิมพ์ สำหรับสุภาพสตรี สร้างจำนวนพิมพ์ละ ๕,๐๐๐ เหรียญ เพื่อให้หลวงปู่ทิมแจก ส่วนที่เหลือภายหลัง ผู้สร้างได้นำออกให้บูชา เหรียญละ ๑๐๐ บาท สำหรับเนื้อมีทั้งเหรียญทองแดง เนื้อเงิน และทองคำจำนวนน้อย

นาคปรกไตรมาส

โดยที่คณะกรรมการวัดและคณะศิษย์วัดละหารไร่ไม่ได้คิดมาเลยว่าจะหลวงปู่ทิมจะมรณภาพลงอย่างรวดเร็ว เพราะเท่าที่เห็นสุขภาพและร่างกายท่านยังแข็งแรงมาก ดังนั้นจึงไม่มีใครคิดสร้างเหรียญหรือพระเครื่องทิ้งไว้เลย เป็นแค่หลังจากงานฉลองอายุครบ ๘ รอบ ผ่านไปได้อาทิตย์กว่า ๆ ผมได้สร้างเหรียญนาคปรกขึ้นอีกจำนวน ๒๐,๐๐๐ เหรียญ เพื่อนำมาปลุกเสกตลอดไตรมาส โดยแกะพิมพ์ ทั้งด้านหน้าและด้านหลังต่างกับเหรียญนาคปรก ๘ รอบ และนำไปมอบให้หลวงปู่ทิมปลุก ตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายน ๒๕๑๘ จนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๑๘ เมื่อท่านมรณภาพ

เจริญพร ๒ ก่อนเข้าพรรษาปี ๒๕๑๘ ผม

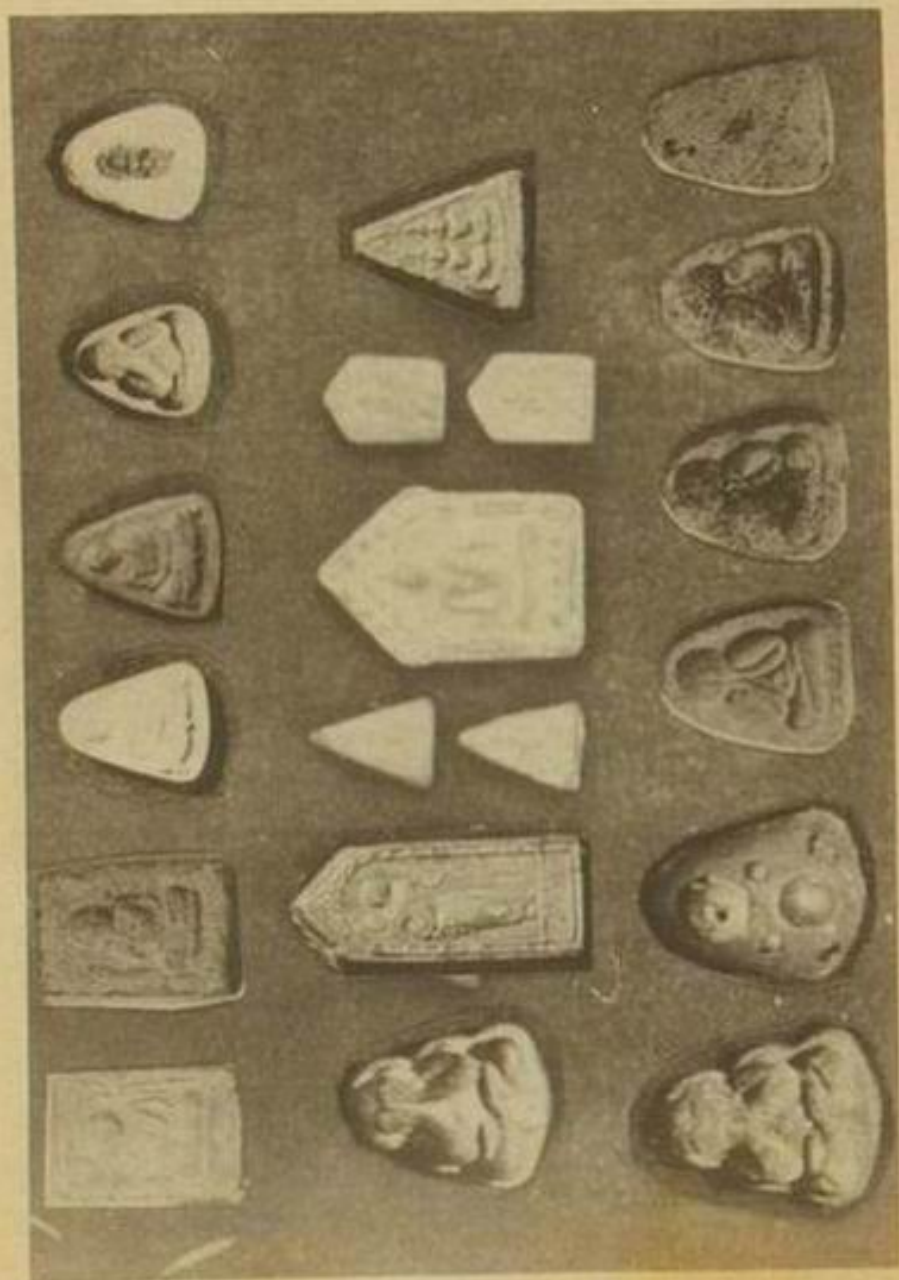
ได้ปรึกษานายสาย แก้วสว่าง ไวยาวัจกรวัดละหารไร่ แจ้งความจ้างที่จะนำกฐินมาทอด และจะทำเหรียญรุ่นพิเศษแบบเหรียญเจริญพรออกแจก หลวงปู่ทิมได้ให้นายเพียรวิทย์เขียนอักษรเลขยันต์มาให้ และสั่งให้เอาเลขยันต์ตามนั้นใส่ไว้ในตัวเหรียญ สร้างทั้งหมดเพียง ๒,๗๐๘ เหรียญ ดอกเลข ๑-๘ เหรียญเงิน ๑๑๑ เหรียญ ดอกเลข ๑-๘๗ และส่วนที่เหลือดอกเลข ๑-๒๕๘๘ แจกผู้ร่วมทอดกฐินไป ๒,๐๐๐ เหรียญที่เหลือแจกชาวบ้าน กรรมการวัด และแถมแก่หน่วยรับจองกฐิน เหรียญนี้เป็นเหรียญที่หลวงปู่ทิมถูกใจมาก โดยได้บอกกับพระประสิทธิ์ วัดโพธิ์พันธุ์ ชลบุรี ที่ถูกใจเพราะเหรียญนี้ลงอักษรเลขยันต์ไว้เต็มทั้งด้านหลังตามที่ท่านให้ไว้

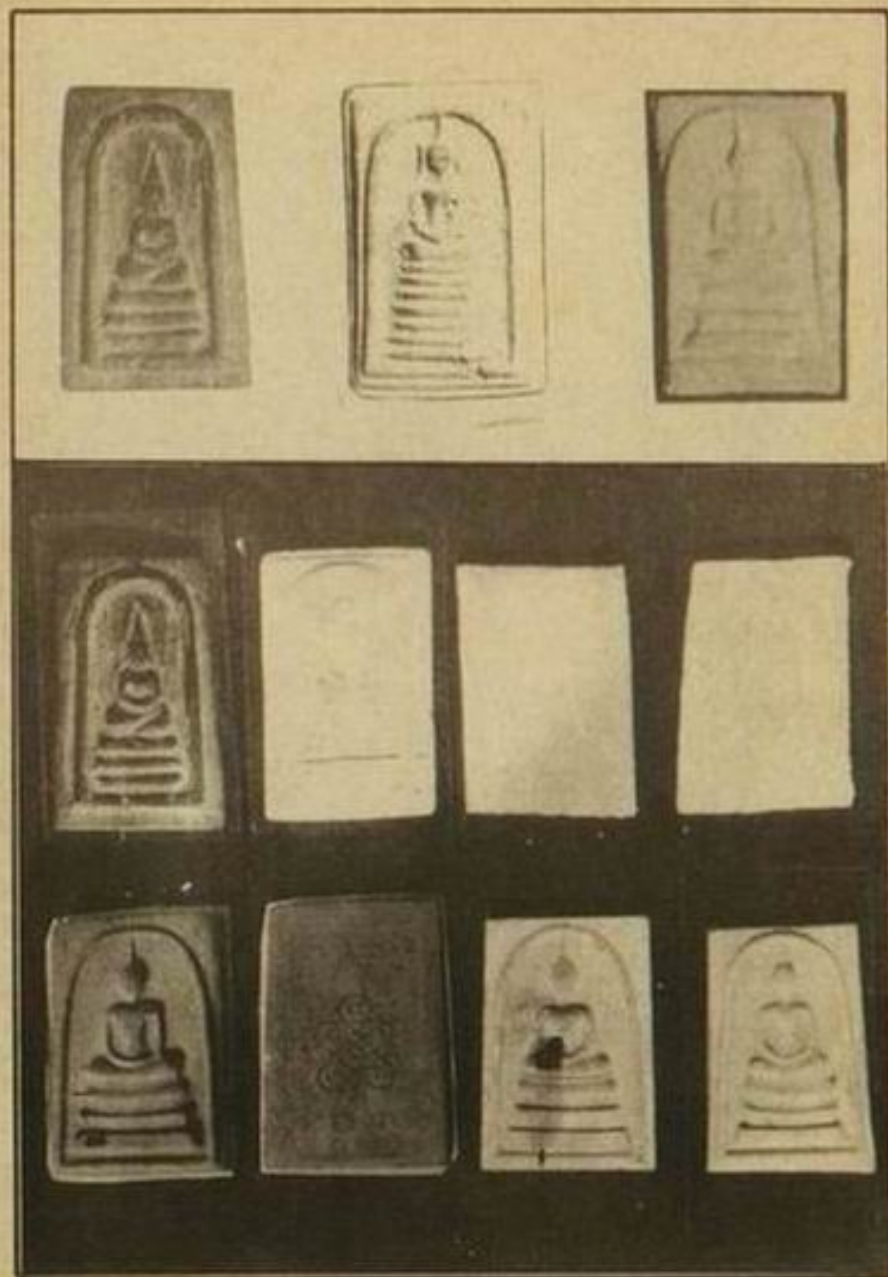
เหรียญหล่อเงิน สร้าง ปี พ.ศ. 2518

เนือนวโลหะ ดอกโคตโคตวิฑูที่ชายสังฆาญ
 เนื้อเงิน มีเฉพาะ กรรมกร
 ค้ำน้ำและแจกกรรมกร สร้างทั้ง
 พมศ ๒๕๑๗ องค์ ดอกโคตโคตวิ นะ
 วิฑูที่สังฆาญ
 เนื้อทองคำ มีทั้งสิ้น ๕๖ เหรียญ
 ดอกโคตโคตวิฑูที่เหนือศีรษะ

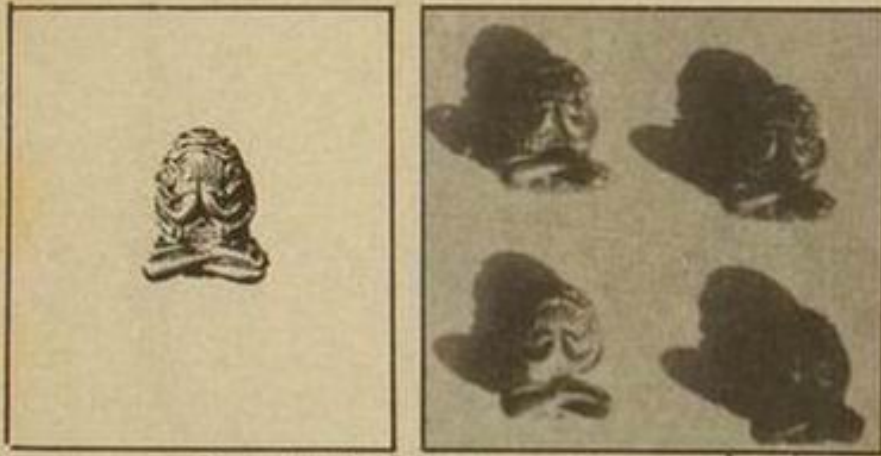

พระเครื่อง หลวงปู่พิมพ์พิมพ์ต่าง ๆ

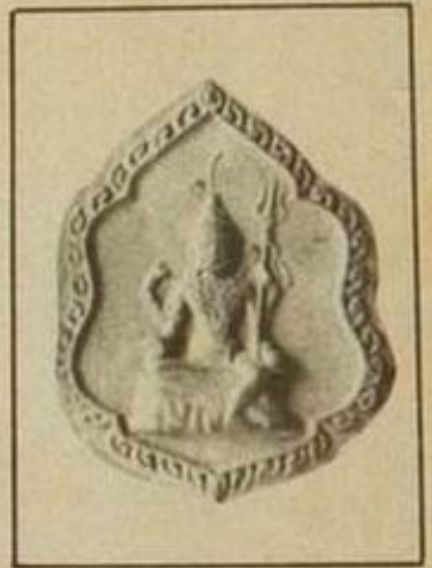
พระสมเด็จพิมพ์ต่าง ๆ ไม้โพธิ์แกะ, ผงอิฐเจ, ฐานแหลมถึงยันต์ปี่ม

พระปกคามหาจุคโมขันทีบุ่ง มีทั้งเนื้อทองคำ เงิน นวโลหะและเนื้อตะกั่ว
สร้างหอฉันที่มหาจุคโม ได้ ๑ หอวัง หอวงปู่ทิม ปุตุสกลนคธวัคคาคมหาจุค

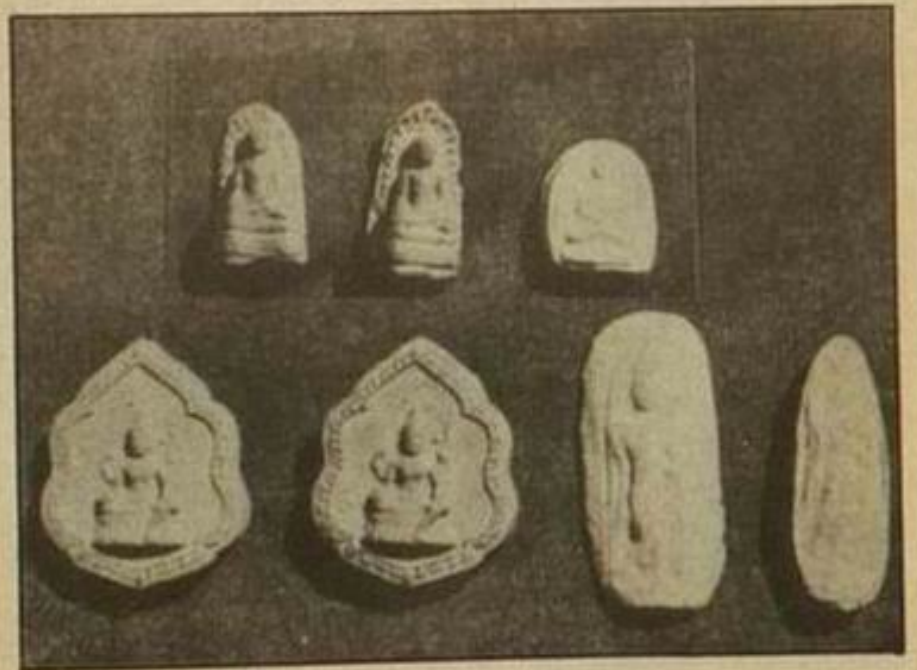

ทูนาน 500 มีเนื้อเงินและเนื้อนวโลหะ

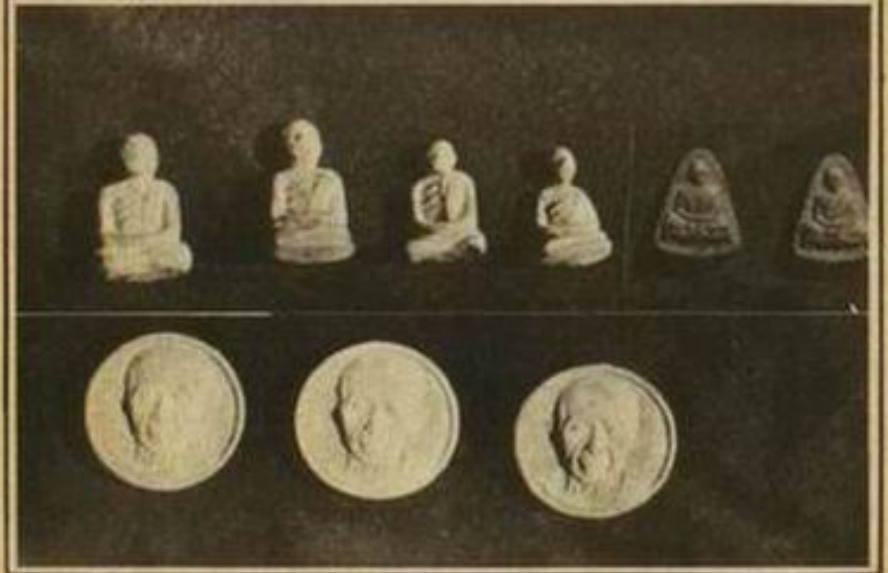
พิมพ์พิเศษ

พระอิศวร

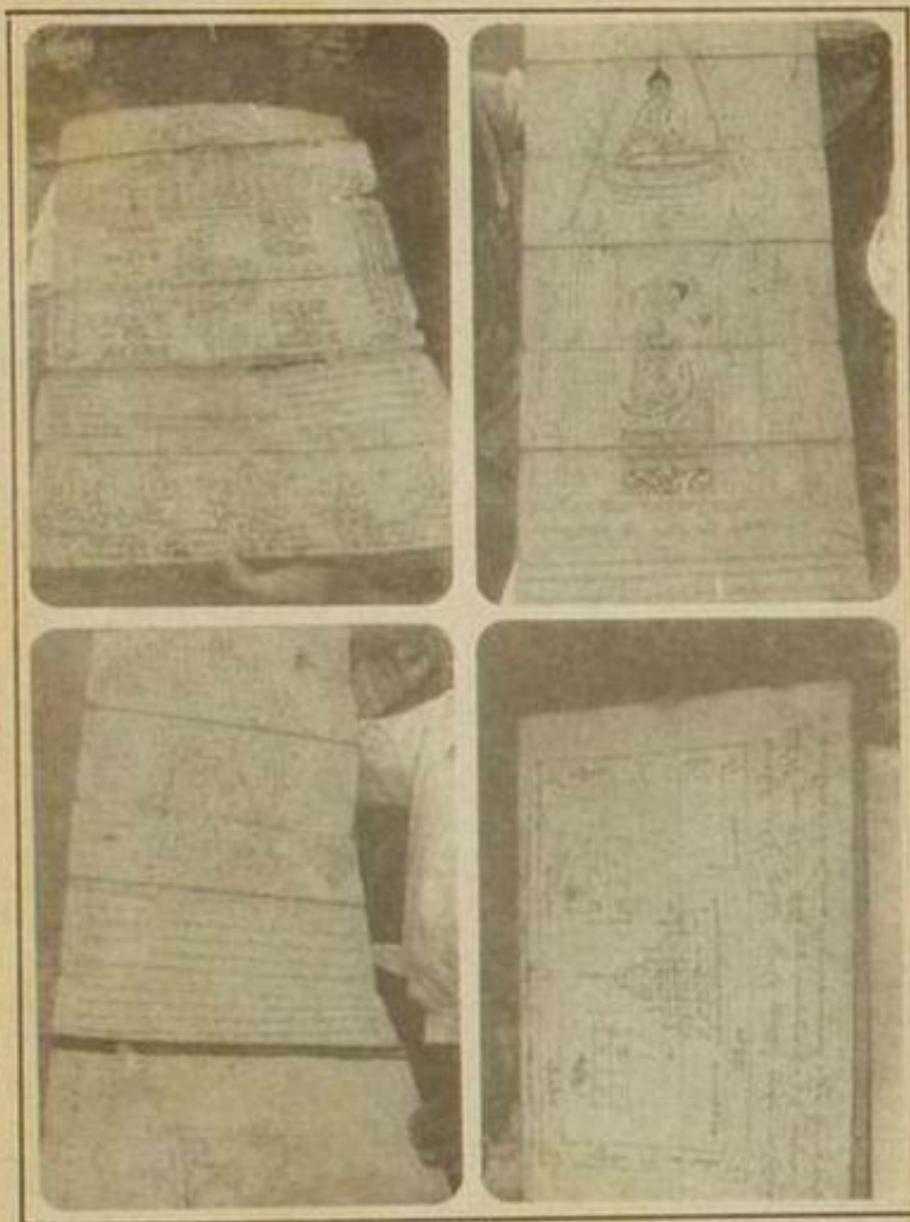
รูปเหมือน ขนาด ต่าง ๆ

เหรียญสมเด็จพระพุทธเจ้าจารย์ โต เหรียญหลวง พ่อทวด ที่หลวงปู่ทิม
ปลุกเสก ช่วยสร้างโบสถ์วัดผางาม จังหวัดอุทัยธานี

เหรียญวัดข้าวไร่ ตอกโคกคณาสาณและโคกพระกริ่ง
เพราะนำมาปลุกเสกพร้อมพระกริ่งชินบัญชร 1000 เหรียญ

พระยันต์ต่างที่หลวงปู่ทิมเขียนด้วยมือของท่าน

ผ้ายันต์

เครื่องรางในระยะแรก ๆ นอกจากหลวงปู่ทิมจะสร้างเป็น ตะกรุด ซึ่งทำจากฝานาค ฝานมอออกมึนนิ่ม หรือฝานหม้อทองเหลืองเก่า ๆ แล้ว หลวงปู่ทิมยังได้ทำผ้ายันต์อีกด้วยเท่าที่พอรวบรวมได้ปรากฏมีอยู่ หลายชนิดด้วยกัน ผ้ายันต์ส่วนใหญ่ของท่านจะเป็นผ้ายันต์พัลโบท ซึ่งเป็นผ้า ยันต์ทั้งที่ใช้ในทางเมตตามหานิยมและแก้ตัวกลาง นอกจากผ้ายันต์ แล้วหลวงปู่ทิมยังสร้างของสำคัญ อีกประการหนึ่งคือ ธง ซึ่งทำด้วยผ้าจึงขอ จัดอยู่ในประเภทผ้ายันต์ เวลาทางวัดละหารไร่จะมีงานหลวงปู่ทิมจะหาเศษ ผ้าขาวมาคิดเป็นรูปสามเหลี่ยมขาตรงแล้วลงอักษรปดุงแตกแล้วให้เอาไม้ไผ่ มาทำเป็นคันปักไว้บนยอดไม้อีกค่อหนึ่ง ผู้คนจากทั่วโลกและไกลจะมาใน ฆนกันแน่นชนิด ทั้ง ๆ ที่วัดละหารไร่ไปมาลำบากเพราะเป็นป่าถนนหนทาง ไม่สะดวกเท่าปัจจุบันนี้ เมื่อวันสุดท้ายของงานอุทิศศพหรือชาวบ้านที่รู้จัก อาณาภพของธงนี้จะคอยของบนดาวธงนี้ไว้ในคราว ผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิตของ วัดละหารไร่เมื่อต้นปี 2517 หลวงปู่ทิมได้ทำธงไปปักไว้บนยอดโบสถ์

ปรากฏคือผู้ทุกทั่วทุกสารทิศในจังหวัดระยองมาเที่ยวงานวัดกันอย่างคึกคัก ทางวัดละหารไร่มีรายได้จากการให้บูชาเครื่องรางของขลังเป็นเงินถึงห้าแสนกว่าบาททั้งที่วัดละหารไร่เป็นวัดป่าไปมาลำบาก ถูกศรัทธารบกันดีว่าเป็นเพราะอานุภาพขององค์พระครูที่หลวงปู่ทิมทำไว้ ดังนั้น เมื่อเลิกงานช่างซึ่งเป็นที่รับเหมาก่อสร้างพระอุโบสถจึงได้ไปขึ้น ไปเอามาเก็บไว้ ต่อมาช่างซึ่งไปรับงานสร้างวัดวัดหนึ่งในเขตอำเภอพนัสนิคม ชลบุรี วัดนี้ให้ช่างซึ่งทำงานทั้ง ๆ ที่ทางวัดยังไม่มีเงินทุน แต่มีผู้รับปากว่าจะหาห้าป้ามาทอดจะได้เงินเข้าวัดอย่างค่า ๆ 8 หมื่นบาท ทางวัดเลยให้ช่างซึ่งรับเหมาทำไปเล่นเมื่อได้เงินจากทอดห้าป้าซึ่งคงไม่ต่ำกว่า 8 หมื่นบาท แล้วจะจ่ายให้ปรากฏว่าเมื่อห้าป้ามาทอดจริง ๆ ได้เงินไม่ถึงหมื่นบาท วัดจึงยังไม่มีเงินทองที่จะจ่ายช่างซึ่ง ๆ ก็ได้รับความเดือดร้อนไปด้วย เพราะอยากจะได้เงินค่าก่อสร้าง ช่างซึ่งจึงให้เจ้าอาวาสวัดนั้น ชิมธงซึ่งช่างซึ่งเก็บเอมาจากยอดพระอุโบสถในงานผูกพัทธสีมาพระอุโบสถ เจ้าอาวาสวัดนั้นเห็นไม่มีทางอื่นจึงยอมทาคามช่างซึ่งณะนำ เมื่อนำธงไปปักได้เพียงไม่กี่วันก็มีเหตุให้มีผู้โชฎุกห้าป้ามาทอดได้เงินถึงแสนกว่าบาท หลาย ๆ คนจึงเชื่อว่าคงเป็นอานุภาพขององค์หลวงปู่ทิม และเจ้าอาวาสวัดนั้นได้ออปปากขอธงคืนนี้กับช่างซึ่ง โดยจะเอาพระเครื่องและเหรียญเก่า ๆ มาขอแลกไม่ว่าจะเสนอพระศิขนาคนไหน ช่างซึ่งก็ปฏิเสธไม่เอาอย่างเด็ดขย เมื่อขอไม่ได้ทางวัดนั้นจึงขออุกษะในธง คงจะเพื่อหาวิธีลงให้ได้อย่างหลวงปู่ทิมบ้าง ปรากฏว่า อักษะที่ลงไว้บนธงอ่านไม่ได้ใจความ เพราะอักษะทุกตัววางไว้ไม่ถูกตำแหน่งคงเป็นเพราะหลวงปู่ทิมท่านหวงวิชา

เพื่อนของช่างซึ่งคนหนึ่งเป็นลูกเสวนฐิของเมืองแปดริ้วถูกข่าวดลออกจากกองมรดก จึงทำให้บ้าน (ซึ่งพ่อสั่งให้ปลูก) ต้องหยุดชะงักก่อสร้างต่อไปไม่ได้เพราะพ่อไม่ยอมออกค่าใช้จ่ายให้ ช่างซึ่งได้ข่าวของเพื่อนรักคนนี้ จึงให้หิมธงคืนนี้ไปใช้ ผลปรากฏว่า เมื่อเอาธงไปปักไว้ยังไม่

ถึง 3 วัน พ่อซึ่งประกาศตัดญาติกับลูกคนนี้ก็กลับมหาอุกษาย พร้อมทั้งให้เงินมาอีกก้อนใหญ่ ๆ เพื่อให้รีบสร้างบ้านให้เสร็จ นี่แหละศรีอานุภาพของธงของหลวงปู่ทิม

คำยันต์ของหลวงปู่ทิมั้นเท่าที่พอรวบรวมได้ มีดังนี้

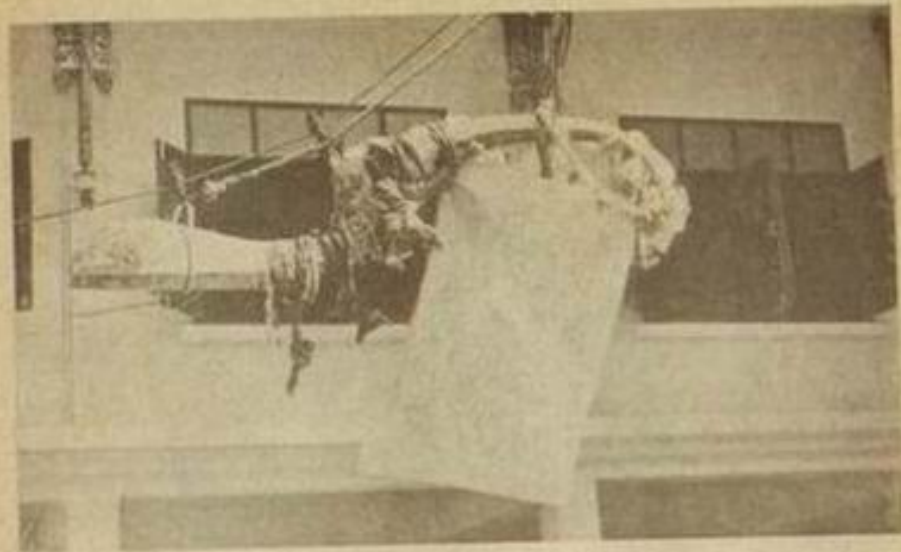
1. ธง เป็นธงรูปสามเหลี่ยมชายธง เป็นธงสำหรับเมตตาคนนิยมน เรียกคนทั่วทุกสารทิศเข้ามาในบ้านในงาน

2. คำยันต์ทวด เป็นคำยันต์ป้องกันสะเดียดจัญไรแกลั่วกาดแลละมหาอุก คำยันต์ชนิดนี้ผู้ที่มาทำร้ายหรือมาลอบยิงจะเห็นเป็นคนหลาย ๆ คน ทำให้ทำร้ายไม่ถูก และหลวงปู่ทิมบอกว่ายันต์นี้เป็นยันต์หุ่นพยนต์ใช้ป้องกันภัยอันตราย ซึ่งจะมาสู่บ้านเรือนได้ ถ้าตั้งจิตอธิษฐานให้ถูกต้องจะทำให้ภัยมีคนคอยเดินเฝ้าบ้าน ทำให้พวกเขาไม่กล้าขึ้นบ้านเพราะเห็นว่ายังมีคนยืนอยู่

3. ยันต์พัดโบก มี 2 ชนิด ชนิดแรกเป็นยันต์ที่หลวงปู่ทิมลงอักษะเองหรือไม่ก็ให้พระเณรช่วยเขียนแล้วจึงนำมาปลุกเสก อีกชนิดเป็นคำยันต์พิมพ์ ซึ่งทำให้งานผูกพัทธสีมา เมื่อต้นปี 2517 คำยันต์พัดโบกชนิดพิมพ์นี้เมื่อทำโดยวิธีใดเียวมาเสร็จแล้ว หลวงปู่ทิมได้นำปลุกเสกอยู่หน้าห้องท่านเป็นเวลาานประมาณ 2 ชม. ท่านปลุกเสกจนคำยันต์นี้ปลิวกระจายถ้าย ๆ ถูกลมหอบ มีคนเห็นกันมาก เพราะเป็นวันเริ่มงานแล้ว คำยันต์รุ่นนี้จึงมีผู้คนเข้ากันไปหมด ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2518 ในงานฉลองอายุครบ 8 รอบได้สร้างขึ้นอีกจำนวนหนึ่ง โดยใช้ผ้าสีแดง เดือนตุลาคม ๒๕๑๗ ทางวัดละหารไร่ ได้เกิดน้ำป่าไหลท่วมบริเวณวัดอย่างรวดเร็วจนระดับน้ำวัดจากพื้นดินขึ้นมาได้ถึง ๑.๕๐ ม. นับว่าไกลาหลที่สุด ในเวลานั้น ไม้กะบากที่ได้ดูนศาลาหลังใหญ่ถูกน้ำพัดพาไปถึง ๒ เที้ยว รอบรรทุก หิน ๒ ที่ใช้ผสมคอนกรีตเป็นกองสูงยังถูกน้ำ

พัสดุมาเป็นหน้ากลอง ทราบที่เตรียมไว้ในการก่อสร้างไม่ต้องพูดถึง คณะคนงานของช่างก่อสร้าง ต่างก็สละเวลากับการเก็บไม้ไม้หว เพราะน้ำป่าที่ไหลมานี้ต่างก็มีงูปะซึ่งถูกน้ำพัดพาไป ผลที่สุดต่างก็นั่งเฝ้าดูวัสดุการก่อสร้างปล่อยไถ่น้ำพาไปโดยไม่ทราบจะทำอย่างไร ขณะนั้นหลวงปู่ทิมนั่งฟังเสียงน้ำหลากอยู่หน้าห้องของท่าน พลับลุกขึ้นเข้าห้องหยิบผ้าอันดีผืนสีเหลืองม ถอดเดินออกไปยังหอดจับเก่า ซึ่งผู้เขียนเกรงว่าจะถูกน้ำพัดพาไปด้วย หลวงปู่ท่านอื่นเสกผ้าผืนนั้นซักอธิใจหนึ่งท่านก็โยนผ้าผืนนั้นลงไปตามกระแสน้ำ ผ้าผืนนั้นก็ลอยไปตามน้ำอย่างรวดเร็วท่ามกลางคนงานที่ได้ช่วยกันเก็บเครื่องครัวอยู่บนวัดโดยไม่ทราบว่า หลวงปู่ได้ทำอะไร สักครู่หนึ่งทุกคนต่างตกตะลึงได้เห็นผ้าผืนนั้นไหลทวนน้ำขึ้นมาหาหลวงปู่โดยหอบเอาอะไรมาสิ่งหนึ่ง หลวงปู่ท่านได้หยิบผ้าผืนนั้น ปรากฏมีลูกไก่เล็ก ๆ สีขาวคู่หนึ่งอยู่ในอุ้งมือ ท่านเอามือลูบไล่ไปที่ลูกไก่สีขาวคู่นี้ด้วยความปรานีอย่างยิ่งต่อมา ลูกไก่สีขาวทั้งคู่ได้แพร่พันธุ์ไว้อย่างมากมาย ถ้าท่านผู้อ่านเคยเดินทางไปวัดละหารไร่และมีโอกาสค้างคืนอยู่ที่วัดสมัยหลวงปู่ทิมยังมีชีวิตอยู่ คอนเช้าจะเห็นไก่พันธุ์ขาวของหลวงปู่ทิมมันจะนั่งคู่เข่ารอข้าวที่ทำหัดแล้วไปรอไปให้มันอย่างมีระเบียบโดยที่ไก่พวกนี้จะไม่ร้องโอดีตักเลยเป็นอันขาด จนกว่าได้ข้าวอิ่มแล้วมันจึงจะแยกกันไปคู่ๆ เขี่ยกินตามบริเวณวัด ไก่กับหลวงปู่ทิมนับว่ามีความสัมพันธ์กันมาก ไม่แพ้ปลาในสระน้ำ วันใดที่ไก่หายหรือถูกคนขโมยไป หลวงปู่ท่านมักจะบอกล่วงหน้าให้ศิษย์ที่ใกล้ชิดฟังก่อนอยู่เสมอ

ผ้าอันดีผืนที่ช่วยชีวิตลูกไก่ ภายหลังผู้เขียนได้เรียนถาม

ท่าน ท่านจึงตอบว่า เป็นอันดีพัดโบกปกคิทางเมตตา ถ้าชาย และกันภัยได้เป็นอย่างดี และถ้าท่านผู้รู้ได้ใช้สูตรในอันดีกระทำจิตให้มั่นคงปลุกเสกจนขึ้นแล้วจะนำไปใช้ได้สารพัดประโยชน์ และผ้าอันดีที่เหลืองผืนนี้เคยสร้างชื่อเสียงมาแล้วในคอนมุกพัทธสีมาเมื่อต้นปี ๑๑ ปลุกเสกจนผ้าอันดีลอยขึ้นมาจากถาด เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ในจังหวัดระยอง หากท่านไปตามผู้เฒ่าผู้แก่ชาววัดละหารไร่ ว่าผ้าพัดโบกหลวงปู่ทิมนั้นดีทางไหน ท่านจะได้รับรู้เรื่องแปลก ๆ อีกมากทีเดียวโดยเฉพาะเรื่องทางเสน่ห์ ขนาดไหนก็ต้องฟังกันไต่วังมาหาทันที

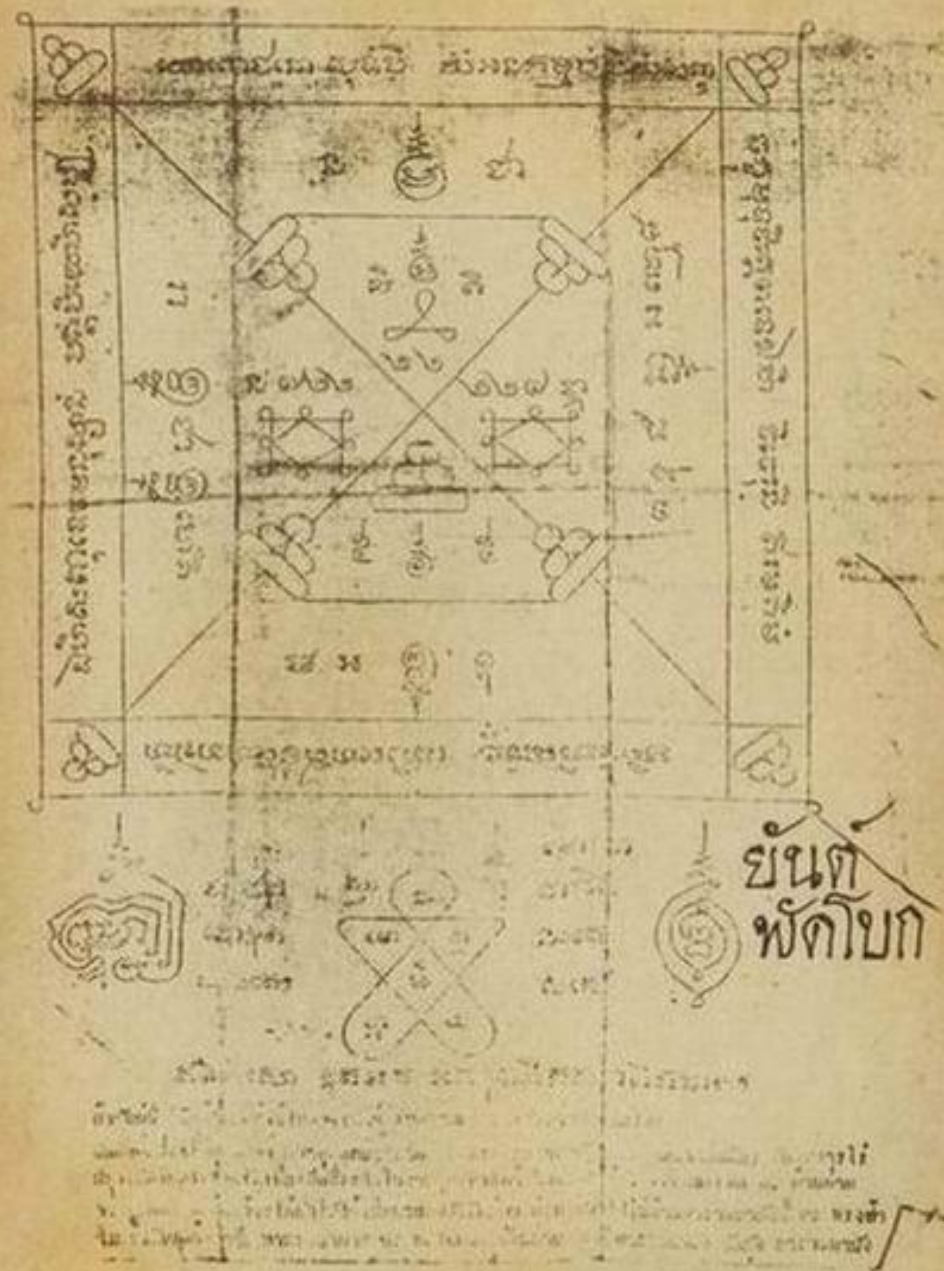
4. ผ้าอันดีซุก ซุกนั้นเป็นขอตานผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งขอได้แก่แม่กระทั้งพระมหาลีและพระราชบุตรและธิดาของพระพุทธเจ้า คุบาอาจารย์จึงนำมาผูกเป็นผ้าอันดีขึ้นเพื่อเป็นเคล็ดในการขอ ผ้าอันดีซุกหลวงปู่ทิมท่านไม่ค่อยจะปลุกเสกให้ใครง่าย ๆ นัก เพราะผ้าอันดีซุกของท่าน ขอได้แม่กระทั้งถูกซึ่งอยู่ในกระเอา เมื่อให้แล้ว ภายหลังผู้ให้จะพูดว่า "ไม่รู้จะให้"

เขาไปได้อย่างไร ?

5. ห้ายันต์ดาวหัดกัน เมื่อปลายปี 2517 ผมจะพิมพ์รูปหลวงปู่ทิม เป็นภาพ 4 สี ขึ้น จึงขอให้ท่านให้ยันต์ที่จะพิมพ์มาพร้อมรูป ท่านให้ยันต์ที่ ขึ้นต้นด้วย นะกัน, โมกัน, พุทกัน, ธากัน, กันนะ, กันนา, นะล้อม, โมล้อม และลงหัวใจต่าง ๆ พร้อมทั้งพระคาถาพระเจ้า 16 พระองค์ด้วย จึงได้ทำ ยันต์นี้พิมพ์ไว้ในรูปถ่ายสีชมพู และทำเป็นรูปถ่าย 4 เหยียดยุขขนาดเสก และ พิมพ์เป็นห้ายันต์สีขาวขึ้นอีกจำนวนหนึ่งประมาณ 5000 แผ่น หลวงปู่ทิม ปลุกเสกไว้จำนวนมาก ปรากฏว่า ชนิดที่เป็นพระยันต์กระลาบมีประสมการณ์ มากติดไว้ในรถก็เป็นแคธวัคลาด

6. ห้ายันต์พระพุทธรเจ้านิโรธสมาบัติ เมื่อต้นปี 2518 หลวงปู่ทิม แจกความประสงค์อยากทำเศียรยันต์แจกตำรวจทหารชายแดน พวกเราก็จะ สนองความประสงค์ของท่าน จึงขอยันต์ที่จะลง ท่านก็ยกคำราม่าให้ ซึ่งเป็น อักขระขอม เขียนด้วยลายมือของท่านเมื่อครั้งหนุ่ม ๆ เราจึงเอายันต์นี้ไปจ้าง ช่างเขียน ๆ ขึ้น เพื่อนำมาแกะบดอีกแม่พิมพ์ กว่าเขียนเสร็จก็เป็นเวลา หลายเดือน เมื่อเขียนเสร็จได้นำไปให้ท่านดู หลวงปู่ทิมหอินแว่นตามาใส่แล้ว นั่งอ่านอักขรที่ท่านบอกคำคิดอยู่ 2-3 แห่ง เมื่อเอาไปแกะเสร็จก็เตรียม จะพิมพ์ เป็นเศียรยันต์ ปรากฏว่าหลวงปู่ทิมท่านมรณะภาพเสียก่อน จึงเป็นอันว่า เศียรยันต์นี้ไม่ทันหลวงปู่ทิมปลุกเสก (โปรดดูภาพประกอบ)

เศียรยันต์นี้เป็นยันต์พระพุทธรเจ้าเข้านิโรธสมาบัติ เมื่อพระอริยสงฆ์ เข้านิโรธสมาบัติกัณฑ์อันตรายต่าง ๆ ไม่ว่าจะป็นโจรภัย วาณภัย อุทกภัย หรือภัยอันตรายอื่น ๆ อันนานับประการ จะมาทำอันตราย พระอริยะสงฆ์นี้ กำถึงเข้านิโรธสมาบัติมิได้หลวงปู่ทิมจึงกำหนดพระยันต์นี้ขึ้น เพื่อให้เป็น แคธวัคลาดสำหรับแจกตำรวจทหารตามชายแดน

พระยาพิชัย

พระยาพิชัย

๙	๘	๗
๖	๕	๔
๓	๒	๑

๙	๘	๗
๖	๕	๔
๓	๒	๑

๙	๘
๗	๖

๙	๘	๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑
๘	๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑	
๗	๖	๕	๔	๓	๒	๑		
๖	๕	๔	๓	๒	๑			
๕	๔	๓	๒	๑				
๔	๓	๒	๑					
๓	๒	๑						
๒	๑							
๑								

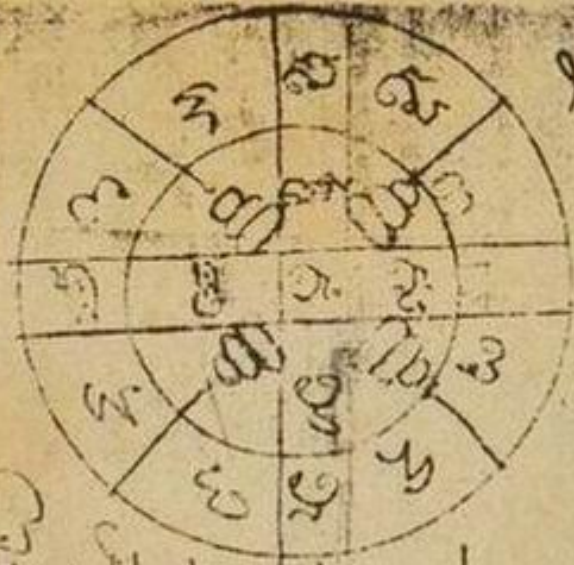
พระยาพิชัย

พระยาพิชัย

พระยาพิชัย

พระยาพิชัย

๑. พ้ายันต์เทว

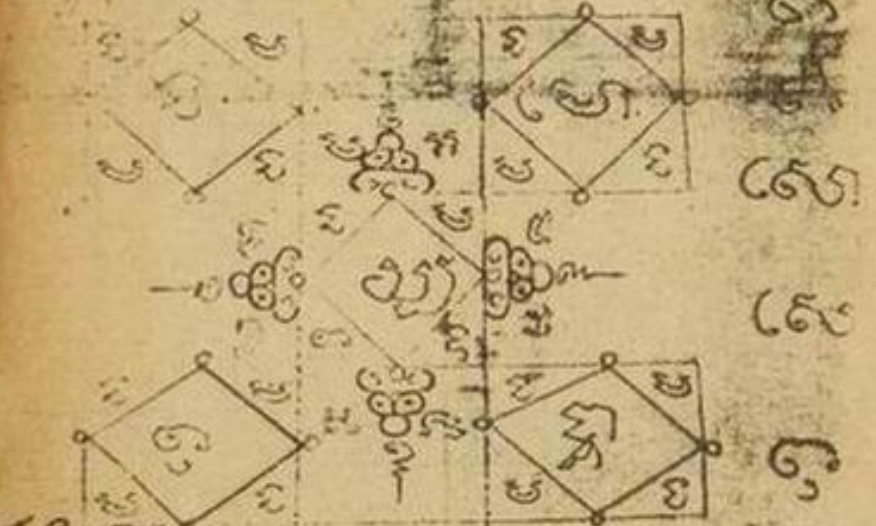
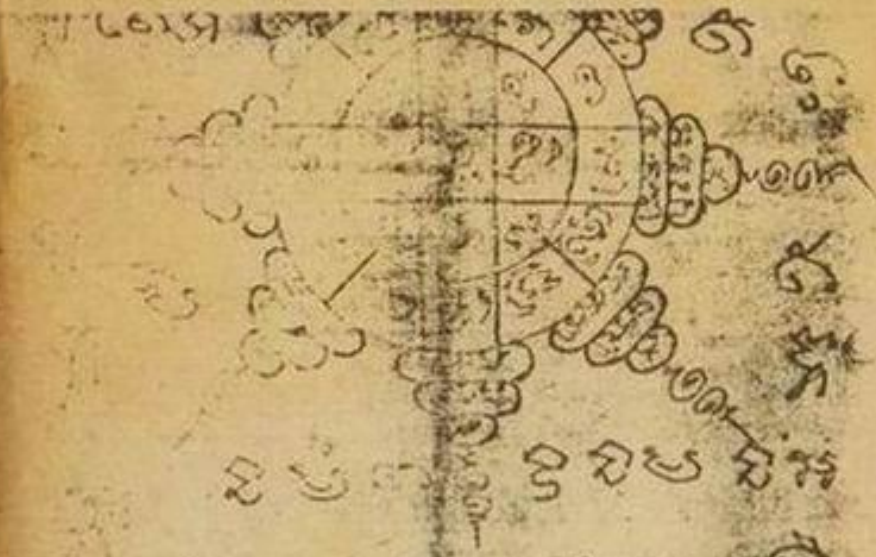
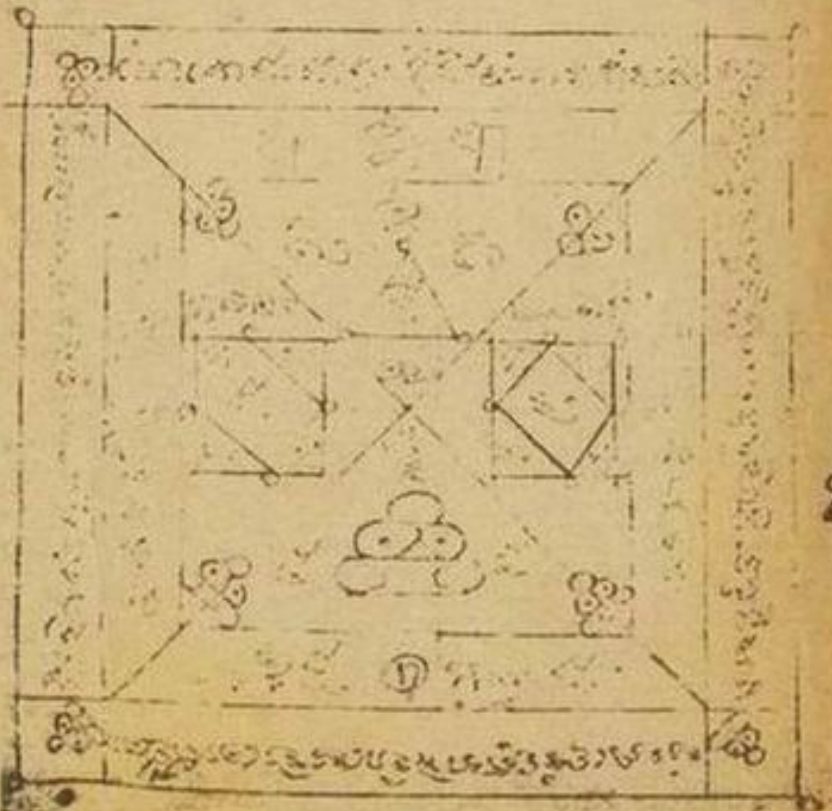
Handwritten Thai text, possibly a title or introductory note, located to the right of the circular diagram.

Vertical handwritten Thai text on the left side of the page, likely providing instructions or commentary for the diagrams.

Handwritten Thai text at the top of the right page: **พระยาพิชัยดาบหัก**

Handwritten Thai text on the right side of the page, including a large circular symbol with a cross inside.

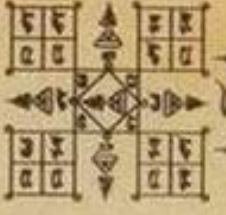
Handwritten Thai text at the bottom of the page: **๓. นตพดโขก**

ยาพิทกบา

Handwritten text in Thai script, likely a title or introductory passage, located at the top of the page.

A large grid of Thai characters, possibly a calendar or a detailed magic square, occupying the central portion of the page.

Handwritten text in Thai script, located at the bottom of the page, possibly a continuation or a separate section.

Handwritten text in Thai script, located on the right side of the page, possibly a commentary or explanation.

Handwritten text in Thai script, located on the right side of the page, possibly a commentary or explanation.

Handwritten text in Thai script, located on the right side of the page, possibly a commentary or explanation.

Small handwritten text or a signature at the bottom right corner.

Small handwritten text or a signature at the top right corner.

Small handwritten text or a signature in the middle right section.

Printed text in Thai script, including the name 'วัดระฆังโฆสิตาราม' and other related information.

พิมพ์ที่โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ ๔๓ ถนนบำรุงเมือง โทร. ๒๒๑๐๓๗๕
นางบุญชู ชรรมาจาระ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๒๕